

ΘΗΣΑΥΡΟΣ

Narcia Xwapa

«Δεν εμπιστεύονται ούτε τα παιδιά τους στους παλαιότερους...»

Η κυρία, που γράφει και μόρφωσι φαίνεται να έχει και όρεξη κρίσι σε πολλά σημεία. Όρβες οι παρατηρήσεις της και θα δίνουμε απόλυτο δικαίωμα στην επιστολογράφο, αν παίρναμε το γράμμα της πριν από πενήντα χρόνια. Τό πήραμε όμως με καθυστέρηση μισού αιώνα, και γι' αυτό λυπόμαστε που βρισκόμαστε σε αδυναμία να συμφωνήσουμε. Βλέπετε και η λογική δεν είναι μία. Έξελίσσεται κι' αυτή. Ότι ήταν σωστό πριν από δυο γενιές, δεν είναι σωστό και σήμερα.

Κάντε μία μετάβρεσι στο χρόνο, για να έχετε πενήντα χρόνια πίσω. Στα παρθενικά τους βήματα τότε οι κατακτήσεις της επιστήμης και της τεχνικής. Στα σπάρτανα δ' κινηματογράφος, το τηλέφωνο, το ραδιόφωνο, το αεροπλάνο. Βραδύτατος ο ρυθμός της αλλαγής. Η αλήθεια της προηγούμενης γενιάς ήταν αλήθεια και της επόμενης. Το ίδιο καθιστάς.

Αλλάζαν τα πρόσωπα, έμεναν οι καταστάσεις. Τόσο σιγά βράζει η πρόοδος, ώστε δεν την καταλάβαινες. Τα συστήματα, που ακολουθούσε η γιγαντιά ήταν και συστήματα της μητέρας και της κόρης. Σκυτάλη, που την παρέδιδε ή μια στην άλλη. Ίδιο το σχήμα και η έκταση του σπιτιού. Ίδια τα τεχνικά μέσα: η σκούπα του χεριού, η σκάφη, το σφουγγαρόπανο για τα σανίδια του πατάματος, η φομφού για τη μαγειρική.

Βραδυπορεία και της επιστήμης. Ίδιες οι θεραπευτικές συνταγές, ίδια τα διαγνωστικά μέσα. Σοφή η γιγαντιά σε όλα. Μπορούσε να στηρίξει απόλυτα στην πείρα της. Κληρονομιά, που την είχε παραλάβει από τη δική της γιγαντιά και τη μετέδιδε στην κόρη. Βεντούζες της έριχναν όταν κρυολογούσε. Βεντούζες έριχνε κι' αυτή στους δικούς της. Με την έγκριση πάντα της επιστήμης του καιρού εκείνου, που βρισκόταν στο στάδιο της βεντούζας.

Έλατε όμως και στα σημερινά, που οι επιστήμες δε βράζουν με βήμα σημειωτό. Τρέχουν με τόσο λίγην ταχύτητα, ώστε κι' αυτοί οι επιστήμονες δυσκολεύονται να ενημερωθούν. Τό τζάκι και η θερμάστρα ήταν η τελευταία λέξη της θερμάνσεως. Τώρα που νέα συστήματα

παίρνουν τη θέση του, πίνει και το καλοφρέ ακόμα να γίνει αρχαιολογία.

Πώς θέλεις, γιγαντιά, κόρης κι' εγγονία ν' ακολουθήσουν τις μεθόδους, που κομίζεις εσύ από τον καιρό του παππού σου;

Να παίρνουμε τα πράγματα καθώς είναι, χωρίς να παθαίνουμε, δίχως να νευριάζουμε, χωρίς να ερωτευόμαστε. Δε φταίνει ο νέος άνθρωπος αν δυσκολεύονται στη συνεισφορά με τους παλιούς. Μήπως τάχα φταίνει ο παλιός; Βάνουν τα δυνάτα τους κι' αυτοί, για να συγκρονηθούν, ν' ανακατασκευάσουν, να συντονιστούν με το κλίμα της εποχής. Μάταιη προσπάθεια. Η απώταται μένει και φαίνεται ακόμη μεγαλύτερη όταν δεν εκδηλώνεται από τα δύο μέρη δ' άρεσι για κατανόηση. Αδύνατο στο σημερινό, γέρο να νοιάση και να σκεφθή όπως ο νέος. Αδύνατο και στο νέο να βολήση από τους όρμους, που βάδισαν οι παλιοί.

Μη τα βάνουμε με πρόσωπα. Αν πρέπει να τα βάνετε με κάποιον, βάλτε τα με τα πράγματα, που είναι οι δημιουργοί των νέων καταστάσεων. Βάλτε τα με τα βολάν και με τα κομπι, που γίνονται ρυθμιστές της ζωής μας, με τα πετούμενα, με τα πτερόεντα, με τα περπατούμενα, με τα ιπτάμενα πλοία, με τους πυραύλους, με τα καταπληκτικά θαύματα της τεχνικής, που μπαίνουν στον καθημερινό μας βίο.

Όλοι, φυσικά, τα βλέπουμε, όλοι τα ξέρουμε. Έμφανίζονται απ' αυτά οι γέροι και οι νέοι. Άλλο, όμως, να γεννηθής και να μεγαλώσεις στην καινούργια ατμόσφαιρα, που γίνεται ατμόσφαιρα δική σου, κι' άλλο να βρεθής αναγκαστικά σ' ένα κόσμο εντελώς διαφορετικό από τον κόσμο στον οποίο είχες ως τώρα ζήσει. Στα καινούργια συστήματα, με την παλιά όμως νοοτροπία, οι γέροι. Στα καινούργια, με καινούργια και τη νοοτροπία, οι νέοι. Έτσι είναι η διαφορά, που προκαλεί τις δυσάρεστες & άμεσες στις δυο γενιές.

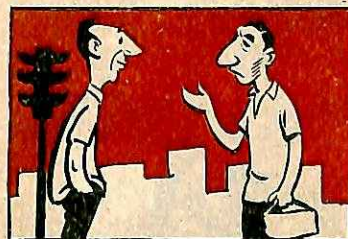
Π. ΠΑΛΑΙΟΓΟΣ

ΘΗΣΑΥΡΟΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΓΚΥΚΛΟΠΑΙΔΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

Ίδρυτής: Ι. Γ. ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ — Δραγατσάνιου 4 — Τηλ. 36.781 — Δοχ. 4

ΓΝΩΣΤΟΣ 'Αθηναίος, φανατικός... αντιφασιστικός και εκθρόνισ των εκθροισών έδεσθη επ' αφορμήν μια δεύτερη πρωί σε καταστάσει εσκαπτής εξαντλήσεως, τοαλακωμένους και πολύ ταλαιπωρημένους. Φίλος του τόν ε-ρώτησε: — Πώς είσαι έτσι, Γιάννη; Πού ήσουνα; — Εκδρομή το Σαββατοκύριακο. Και άσε τι τράβηξα. Κακοπέ-

ρασα, κακόφωνα κακοκοιμήθηκα. Πρώ πάντως κακοκοιμήθηκα. Μολις και ως εκ θαύματος θρίκαμε ένα σπρίμα σε μια ετωκοκαμ-ρούλα. Και με φάνανε οι σκνί-ρες!

Ο φίλος του όπόρησε: — Μα εσύ δεν πηγαίνεις ποτέ εκδρομές. Έλεγε πως τό κρεβάτι σου δεν τ' αλλάζει με τί-ποτα!

— Ακριβώς. Και νί' αυτό έπλ-γα. Για να εκτιμώω περισσότε-ρο τό... κρεβάτι μου. Χρειάζεται ποτε... ποτε λίγη ταλαπωρία, για να εκτιμώω τό άναθά που έχεις και...δεν τό εκτιμώω!

Και μήπως έχει άδικο: Πολλές φορές ή εκδρομή είναι άπαραί-τητη νί' αυτό τό λόγο και μόνο. Και νί' αυτό όσοι επιστρέφουν ταλαιπωρημένοι από τις εκδρο-μές πιάτουν στο κρεβάτι τους με τό καθαρό σεντόνιο, όπως οι ξενητεμένοι πιάτουν και φιλούν τό... κάμα της πατρίδος, όταν γυ-ρίζουν από τίν... ξενητεία.

ΚΑΙ άλλοτε ήλθαν εις φώς, οτά κατάπληκτα όμματα τίν... φιλανθρωπών περιηγήσεις έπαί-τουν που άνεκαλύφθσαν κάποιχοι μεγάλης περιουσίας. Τώρα ήλ-θαν δυο νέα περιστατικά, διαπι-στώνθουν την αυτην ήμερα μάλ-στα, για να επιβεβαιώσουν ότι ή επιστήμη είναι εξαιρετικώς προ-σοδοφόρον... λειπούργημα... Ο έ-νας έπαίτης ευρέθη κάτοχος πε-ριουσίας 233 χιλιάδων δρακμίων, ό άλλος 100! Αυτή ή άποκάλυ-

φι έγινε αττία να περιορισθών τα φιλανθρωπικά αίσθήματα τίν φιλελεπθμών συμπολιτών, οι ό-ποιοι θέλουν φλυσιότητα εκεί-νους που... παρελαύνουν από τα τραπέζια των κέντρων ζήτην-τας (βοήθεια). Έομειώθη δε και τό έξής χαρακτηριστικόν: Σε μία παρέα, που έτρυνε στο πεζοδρό-μιο κάποιον ρεστυράν, προσήννι-σε ένας τύπος προσοπαών να παραστήσει τόν αξιολύπητο. —Μία βοήθεια, σας παρακαλώ...

Και κάποιος από τη συντροφιά του άπάντησε:

— Δέχεσαι μία πρόταση, που θα σου κάνω; Να ψαχτούμε καλά και οι δυο και όποιος έχει πε-ρισσότερα να τό δίνει όλα του άλλουνού.

— Άλλά, ό έπαίτης δεν έδέσθη την πρότασι:

— Παίξετε με τη δυστυχία μου, είπε.

Και...άπεχώρησε.

Προφανώς ή πρότασι δεν τόν συνέφερε!

ΕΜΠΗΚΕ σ' ένα μπάρ ό κύριος εκάθισε και παρήγγειλε μία μπουκάλια μπύρα και μεζέδες. Σε λίγο προσεκόμισε τό ζητηθέντα τό γκαρσόνι, τό όποιον και ένα-πέθεσε τό πιάτο στο τραπέζι. Ο κύριος έριξε ένα βλέμμα στα χέρα του γκαρσονιού και είπε:

— Παρ' τα. Δε θα φάω. — Γιατί κύριε; — Για λόγους... πένθους! Τό γκαρσόνι έμεινε έκπληκτο. — Έχετε πένθος κύριε; — Όχι έγω. Έσύ έχεις! Και μάλιστα θαρύ.

Τώρα τό γκαρσόνι, εξεπλήκνν ακόμη περισσότερον:

— Ένώ κύριε:

—Ναί, παιδί μου. Τά νύχια σου. Δεν θάλειεις τί πένθος έχουν; Είναι δυνατόν να φάω μεζέδες που τους σεβρίζουν δάκτυλα με τέτοια νύχια.

Και πρόβλεπε προς την πόρτα καταναγκαστικώς, ενώ τό γκαρ-σόνι του φώναζε: — Ναρθέτε αύριο κύριε. Θα κάνουμε και μανικιούρι!...

Αλλά, μετ'εξ πένθους και... μανικιούρι ύπάσχει και ή μέση λύσι, που λέγεται καθαριότης!

ΣΥΝΕΒΗ στο τρώλειο, την πρώτη μέρα που ή Έταιρία Μεταφορών, ευεργέτης τους 'Α-θηναίους με τη νέα... αύξηση της δεκαρίτσας. 'Ος νυνιστών το έι-στήριο της άπλης μεταβάσεως φ-ρίσθη σε 1,30 ενώ τό συνεκεί-ας... μόνον σε 2,50. Εφώναζε.

Λοιπόν, ό εισπρακτώ:

— Μία και τριάντα τό ειστήριο. Από σήμερα μία και τριάντα. Είπαμε, μία και τριάντα τό εισ-τήριο!

Οι περισσότεροι έπ'όβητες έ-πληροφόρητον για πρώτη φορά τό νέο... όδρο της Έταιρίας και καπεδάλαν... ένθουσιασμένοι τό πύξμενον ειστήριο. Μερικοί, όμως, που δεν ήξεραν ότι ή αυ-γέχα δεν ήταν διπλή, έδιναν 2,60. Άλλά ένας επιδότης φαί-νεται ότι τό θυμήθηκε και ρώτησε:

— Η συνέχεια πόσο έχει;

—Γράφει εκεί! άπάντησε ό εισ-πρακτώ.

Κι' έδειξε τη σχετική άνακοί-νυσι που ήταν κολλημένη στο οτό τζάκι. Τότε ένας άλλος έπιβ-της που είχε πληρώσει 2,60 και θυμήθηκε τό πρόβλημα σκέτικε και είπε σε έντονο ύφος στον εισπρακτώ:

— Από τη στιγμή που μπήκα, έχεις πη μέχρι διακόσες φορές (1,30 τό ειστήριο). Θα πάθω τί-ποτα αν πής στον κύριο ότι ή συνέχεια έχει διόμισι; Γιατί τού-λές να κυττάει απέναντι:

— Έσεις πόσο πληρώσατε, κύ-ριε; ρώτησε ό εισπρακτώ.

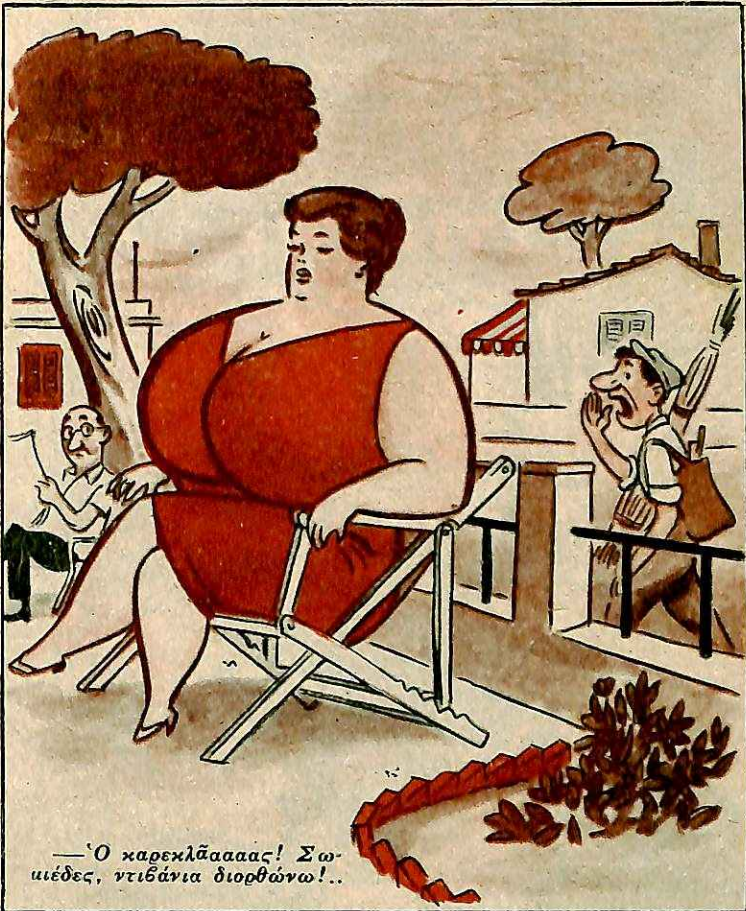
— Δύο κι' έβγαν.

— Όρίστε τη δεκάρα σας.

— Καλά αυτή. Άλλά πόσες άλ-λες έχουν πάει... στοάφι; 'Αθά-νατε ρωμή!

Συμπέρασμα: Πότε έτοι, πότε άλλοιως, ή δεκάρα θα έσκαλον. Θή πάντοτε να γίνεται αντικει-μενον παρεξήνησεων οτά μέσα συγκοινωνίας.

Ο ΠΑΡΑΤΗΡΗΤΗΣ

—'Ο καρεκλῶσαας! Σω-μείδες, ντιβάνια διορθώνω!..

ΜΕΡΙΚΑ ΑΠΟ ΤΑ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ ΑΥΤΟΥ ΤΟΥ ΤΕΥΧΟΥΣ

ΤΙ ΑΓΟΡΑΖΟΥΝ ΟΙ ΞΕΝΟΙ ΤΟΥΡΙΣΤΕΣ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ;	ΣΕΛ. 9
ΤΟ ΒΕΡΟΛΙΝΟ ΚΑΙ ΟΙ ΤΟΜΕΙΣ ΤΟΥ	» 16
Η Ιστορία και τα παρασκήνια μιας διεθνούς κρίσεως	
ΤΟ ΦΑΡΜΑΚΟ ΤΟΥ ΚΑΡΚΙΝΟΥ ΒΡΕΘΗΚΕ Σ' ΕΝΑ ΛΟΥΛΟΥΔΙ	» 32
Τα πρώτα αποτελέσματα των δοκιμών του «Βέλμαν»	
Η ΧΟΛΟΛΙΘΙΑΣΙ ΘΕΡΑΠΕΥΕΤΑΙ ΧΩΡΙΣ ΕΓΧΕΙΡΗΣΙ	» 35
Τό φάρμακο που διαλύει τους λίθους	
ΑΛΕΚΟΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΑΚΗΣ	» 36
Ο ήθοποιός που γεννήθηκε «σήμερα!»	
ΜΑΡΙΟΝ ΣΙΒΑ	» 37
Η Έλληνίδα τραγουδίστρια με τό «σέξ».	
Η ΤΖΙΝΑ ΛΟΔΟΜΠΡΙΤΖΙΝΤΑ ΠΕΡΙΓΡΑΦΕΙ ΤΗ ΜΟ-ΣΧΑ	» 38
Οπως την είδε με τα μάτια και την ψυχή της καλ-λιτέχνιδος.	
Η ΝΕΑ ΕΠΙΣΤΗΜΗ ΤΟΥ «ΒΩΒΟΥ ΗΧΟΥ»	» 40
Οι άπερχειοι και οι πρακτικές εφαρμογές τους στην ιατρική και τη βιομηχανία.	
ΥΠΑΡΧΕΙ ΖΩΗ ΣΤΟΥΣ ΑΛΛΟΥΣ ΚΟΣΜΟΥΣ	» 50
Τί απέδειξε ένα κομμάτι από μετεωρίτη.	
Η ΕΛΙΖΑΜΠΕΘ ΝΤΑΝΚΑΝ ΣΤΟ ΘΑΛΑΜΟ ΤΩΝ «ΛΕ-ΡΙΩΝ»	» 53
Θα εκτελεσθή ή «άπαισιώτερη πεθερά του κόσμου».	
Η ΜΟΔΑ ΤΗΣ ΕΠΟΧΗΣ	» 55
Ίδιονομήια στα ντέ-πιές.— Τά σταμπάτα σε ά-πλή γοαμμή.— Τό όργανο στα καπέλλα.— Παι-δική μόδα.	
20 ΤΡΟΦΕΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΟΜΟΡΦΙΑ ΣΑΣ	» 75
Αναλωσώνον και φρεσκάρουν τό δέρμα.	

κλπ. κλπ.

— **Απολαύστε**
Τα ωραιότερα παγωτά
από χυμούς φρούτων!..
— Σε κάθε ψυγείο ή ακόμα με
σκέτοπάγο έχετε την δυνα-
τότητα-αμέσως-χάρης στην
ΓΡΑΝΙΤΑ - KORNIL
να χαρήτε το πιο λαχτα-
ριστό αναψυκτικό!...

ΚΟΥΣΕΝΤΟΣ

Πόλεμος στους διαρρηκτες!

Όταν η άστυνομία της Πόλεως
του Μεξικού έφτασε επεμβαίνοντας, τα
μεσάνυχτα, σ' ένα μεγάλο κατάστη-
μα, έβρισκε μέσα ένα διαρρηκτή, α-
ναίστητο.

Ο... άτυχος αυτός κλέφτης είχε
διαλέξει τυχαίως το κατάστημα έ-
κείνο, στα σκοτεινά είχε διαρρήξει
την πόρτα του κι' είχε μπει για να
κλέψει, δι' τι θα εύρισκε. Μόλις είχε
κάνει όμως μερικά βήματα, τον ξε-
κούφισαν ξαφνικά δεκάδες σειρήνες,
που άρχισαν να λειτουργούν όλες
μαζί, κι' άνάψανε παντού έκπληκ-
τικά φώτα. Άπ' την τρομάρα του, ο
διαρρηκτής έπαθε σάκ κι' έπεσε λι-
πόθυμος. Έτσι τον βρήκε η άστυνο-
μία που είχε ειδοποιηθεί για τη διάρ-
ρηξη, από ένα αυτόματο μηχανήμα.

Καλά όμως να την πάει, γιατί
βρήκε να γύσει ένα μαχαίρι... που
πουλούσε σημάδια κινδύνου έναντι των
διαρρηκτών!

Τα σημάδια κινδύνου τελειοποιούν-
ται ολοένα. Ένα απ' τα πιο καινούρ

για έχει αποτυπωμένες σ' ένα δί-
σκο... οπαρακτικές γυναικείες φω-
νές! Γιατί η άστυνομία έχει διαπι-
στώσει ότι τούτοις δεν προμάζει τόσο
τους λαποδύτες, όσο τα ξεφωνιτά
των γυναικών!

Υπάρχουν εκατοντάδες τύποι ση-
μάτων κινδύνου. Τα περισσότερα απ'
αυτά λειτουργούν με ηλεκτρισμό. Ο
διαρρηκτής διακόπτει κάποιο το ήλεκ-
τρικό κύκλωμα, κι' έτσι κάνει να
χτυπήσει άμέσως ένας δυνατός κουδού-
νι. Άλλοτε πάλι, διακόπτεται με το
σώμα του μια άσπρη ύπερβολή α-
κτίνα, που περνάει κατά πλάτος μιας
πόρτας ή ενός παραθύρου, και δίνει
σε λειτουργία το σήμα κινδύνου.

Ένας Άγγλος ηλεκτρολόγος έπι-
νόησε ένα φορητό (άναντιαρρηκτικό)
σήμα, που λειτουργεί με μία κοινή
μπαταρία φαναριού της τσέπης, επί
2½ ώρες. Όταν το πειράξει κανείς,
άρχίζει να κάνει ένα θαυμασμένο
θόρυβο, και δεν σταματάει αν δεν
το ξεκλειδώσει ο ιδιοκτήτης του.

ΓΙΑ ΤΗΝ ΜΠΟΥΓΑΔΑ

Bella

ΣΚΟΝΗ

ΠΛΕΝΕΙ ΜΟΝΗ

Χωρίς
Χώριον

- Δεν φθείρει τα ρούχα
- Καθαρίζει όλους τους λεκέδες
- Δεν βλάπτει τα χέρια
- Είναι άντιστατική

ΕΞΟΥΡΑΣΤΟ ΠΛΥΣΙΜΟ ΜΕ ΤΑ ΧΕΡΙΑ ΤΗΣ *Bella*

ΑΔΕΛΦΟ ΠΡΟΪΟΝ ΤΗΣ ΚΟΛΛΑΣ *Bella*

ΑΡΑΒ.

ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΠΑΙΔΙΚΩΝ ΤΡΟΦΩΝ Γ. ΓΙΩΤΗΣ Ο.Ε. ΓΡΑΦΕΙΑ ΙΚΤΙΝΟΥ 3 - ΤΗΛ. 527 900

Η όμορφη Τζούλυ ΨΑΡΕΥΕ ΜΕ ΔΥΟ ΚΑΛΑΜΙΑ

Η «μιά με τους υπέροχους
σπονδύλους»

ΕΝΑ νέο αστέρι γεννήθηκε στο
Μπροντγουάι. Έκείνοι που το
είδαν από κοντά θεσπάζουν ότι η
Μαριβλιν Μονρόε θα περίοδε πλάι
του άπαρτηρήτη κι' ότι η Τζούλυ
Μανφολόν θα φαινόταν σαν κοινή
γυναίκα. Το νέο αστέρι λέγεται
Τζούλυ Νιούμαρ. Είναι 25 χρονών,
έχει κοκκινογά μαλλιά, ανώστημα 1
και 75 εκατοστά, περίμετρο στή-
θους 1 μέτρο, μέση 57 εκατοστά και
περιφέρεια 1 μέτρο.

Άλλ' η ωραιότατη Τζούλυ Νιού-
μαρ έχει κι' άλλα χαρίσματα. Πού
δεν τ'άβρισκε κανείς συνήθως στις
Αμερικανίδες ηθοποιούς. Είναι μορ-
φομένη. Διαβάει Σπινόζα, λατρεύ-
ει τους κλασσικούς συγγραφείς και
έμπνευσε θαυμάσια στο πιάνο τον
Σοπέν.

Πριν γίνει αστέρι του Χόλλυγουντ,
η Τζούλυ Νιούμαρ ήταν γνωστή ως
«μιά με τους υπέροχους σπονδύ-
λους». Ο τίτλος αυτός της είχε ά-
πονεμωθεί στο τελευταίο συνέδριο
των Αμερικανών Ιατρών, κατά το ό-
ποιον η σπονδυλική στήλη της Τζού-
λυ επέδειξε σε μία σειρά από ρα-
διογραφικές πλάκες κι' έγινε αντι-
κείμενο πολλών συζητήσεων. Οι σύ-
νεδροι που έλασαν μέρος στο συνέ-
δριο συμφώνησαν όλοι ότι ήταν ύ-
ποδειγματική.

Άλλ' η Τζούλυ, έχει πολύ εύαι-
σθητή καρδιά κι' οι τελευταίες έρω-
τικές περιπέτειές της διασκέδασαν
πολύ το αμερικανικό κοινό. Νά, τι
αφηγούνται οι αμερικανικές εφημε-
ρίδες:

Η Τζούλυ, σε μία συνέντευξη που
έδωσε τελευταία, είπε ότι φορούσε
ψηλά τακούνια, επειδή ο μνηστήρας
της ήταν πιο ψηλός απ' αυτήν (1
μέτρο και 90 εκατοστά).

Την ημέρα που δημοσιεύθηκε αυτή
η συνέντευξη η Τζούλυ είχε ραντε-
βού με... δεύτερο μνηστήρα. Ο απ'
αριστερά 2 μνηστήρ, όμως, είχε ανά-
στημα 1μ. 65. Μόλις διάβασε, λοι-
πόν, τη συνέντευξη, κατάλαβε ότι
είχε έναν αντίπαλο κι' έγινε έξω
φρενών. Έτσι η συνάντησή του με
την Τζούλυ ήταν δραματική. Της μι-
λήσε σκληρά την περιέλουσε με χυ-
δαίες βρισιές και της έδωσε δυο ή-
ληφτάκια χαλαρότητα. Η Τζούλυ
μπήκε κλαίγοντας σ' ένα ταξί κι' έ-
φυγε.

Για κακή της τύχη, όμως, κάποιο-
ς δημοσιογράφος παρακολούθησε
την σκηνή και την περιέγραψε μ' ό-
λες τις λεπτομέρειες στην εφημερί-
δα του. Αυτή τη φορά, εκείνος που
έξελανη ήταν ο απ' αριστερά 1 μνη-
στήρ, γιατί κατάλαβε κι' αυτός με
τη σειρά του ότι είχε κάποιο αντί-
ζηλο. Εγγενέστερος, όμως, από τον
πρώτο ή περισσότερο συγκρατημέ-
νος, περιόρισε να στείλει στη
Τζούλυ μία επιστολή, με την οποία
της έκανε γνωστό ότι διακόπτεται κά-
θε σχέσι μαζί της.

Έτσι, η όμορφη Τζούλυ, που ψά-
ρευε με δυο καλαμάκια έμεινε στα
κρύα του λουτρού. Η λυπη της ή-
ταν τόσο μεγάλη, που χρειάστηκε
να μπει σε μία δαμάσκηνη έδωμάδα σε
ψυχιατρική κλινική.

Άλλ' όταν βγήκε από την κλινι-
κή, η γραμματεία της της παρούσε
σε δέσμες από επιστολές, λέγοντάς
της ότι έπρεπε να τις διαβάσει ή έ-
δινε. Οι επιστολές αυτές προέρχον-
ταν από εκατοντάδες θαυμαστών,
που της έλεγαν ότι ήταν πρόθυμοι
να την κάνουν σύζυγό τους. Μερικοί
μάλιστα, της ζητούσαν τις διευκρί-
σεις των δυο προηγούμενων μνηστή-
ρων της, για να τους (σπασούν τα
μυστικά). Πρόγμα που δείχνει ότι το
παλιό ρητό «ούδεν κακόν άμυγλες
καλού» ισχύει πάντοτε.

Η νόσος του Πάρκινσον
θεραπεύεται με έγχυσις

Η Αμερικανική Ιατρική Έται-
ρεία, έδωσε τα αποτελέσματα της
θεραπείας της νόσου του Πάρκινσον
με έγχυση, επί 1.000 ασθενών.
Η μέθοδος αυτή, συνίσταται στην
καταστροφή των φαίων πυρήνων του
εγκεφάλου. Μετά την έγχυση, η
ακαμψία και το πρεσβύσισμα των
μελών εξαφανίζονται άμέσως. 85%
μεταξύ των έγχυσιςθέντων, έπανε-
λασαν τις κανονικές άσχολίες τους.

Η γυναίκα
πού έχει
έπιτυχίες
ξέρει
πόσο αξίζει
τό
χαμόγελό
της

...γι' αυτό ζητάει

Kolynos
SUPER WHITE

Η γυναίκα που έχει έπιτυχίες μεταχειρίζεται το
χαμόγελό της σαν όπλο θεαία πώς τ'α καταλε-
κα δόντια της σαγηνεύουν και ότι η άναπνοή
της είναι εύχρηστη. Γι' αυτό το λόγο μεταχειρί-
ζεται δοντοκρέμα KOLYNOS SUPER WHITE

Και η δική σας έπιτυχία μπορεί να εξαρτηθεί από
το χαμόγελό σας. Γι' αυτό δοκιμάστε και οείς την
δοντοκρέμα KOLYNOS SUPER WHITE

Βεβαιωθείτε πόσο διαφέρει από τις άλλες.
Πόσο τ'α έπιστημονικά διαλεγμένα συστατικά της
κρατούν το στόμα σας σε υγεία - πόσο η μοναδική
κρέμα της κάνει κατάλευκα τ'α δόντια σας, τ'α
προστατεύει από την τερηδόνα και δροσίζει την
άναπνοή σας.

Απόδειξις της ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΗΣ ΠΡΟΤΙΣΙΑΣ που
παρέχει η ΚΟΛΥΝΟΣ ΣΟΥΠΕΡ ΟΥΛΙΤ
(Πείραμα Petri - Dish)

Η παραπλεύρως εδριοκομένη εικόν δεικνύει την
έν εργαστηρίο επίδραση επί δοκιμαστικής πλά-
κής της ΚΟΛΥΝΟΣ ΣΟΥΠΕΡ ΟΥΛΙΤ, επί κα-
τακλειστού μικροοργανισμών του στόματος.
Όση γαργαρέα επί του καλλιεργώματος έπι-
ρώδη με ΚΟΛΥΝΟΣ ΣΟΥΠΕΡ ΟΥΛΙΤ (Εικόν
No 1) και άλλαι έπληρώσαν με άλλας διεθνώς
γνωστές δοντοκρέμας (Εικόν No 2, 3).

Η πολύ καθαρή περιοχή, ή σφηματισθείσα γύρω
της ΚΟΛΥΝΟΣ ΣΟΥΠΕΡ ΟΥΛΙΤ δεικνύει τον
βαθμόν της προστασίας των οδόντων κατά των
δακτυλιδίων. Αι άλλαι δοντοκρέμας δεικνύουν
την ανεπαρκή επίδραση.

Kolynos
Σήμα κατατεθέν

ΠΡΟΜΗΘΕΥΤΑΙ

ΤΗΣ Α. Μ. ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ

γρήνεα

Τὸ πάθος τῆς ζωῆς ἐνὸς ἐκ-
κεντρικοῦ Κροίσου

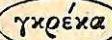
Όταν πέθανε το 1952, ο Μπέρνι πολλοί πίστευαν πώς έφτασε πια στη γη των ζώων, αλλά οι άριστοι ματς της συλλογής του. Οι διαρρήξεις, όμως, που δημοσιεύθηκαν νάμεσα στους κληρονόμους του στο κράτος, του κράτησαν φυλακή σμένα για 9 ακόμη χρόνια, ώσπου τελευταία μόνο πραγματοποιήθηκε η άρση της απαγορεύσεως με απόφαση του Άνωτάτου Όμοσπονδιακού Δικαστηρίου.

Τὰ νερά του Ταμιέσιου λερώνονται τόσο πολύ, καθώς περνάει μέσα απ' το Λονβίνι, ὥστε νὰ κοπῇ τὸ ψαλμὶ μερικὸν ποικιλοτρόπως, πὺν κερδίζαν ἕνα μικρὸ μεροκάματο ψάχνοντες στή λωστήτῃ του θωβὸν γιὰ τὰ σήματα, νομίσματα κ' ἄλλα μικρὰ ἀντικείμενα. Τώρα, τὰ χημικά ἀπορρίμματα τῶν ἐργοστασίων, πού ξεχνόταν μέσα στὸ ποτάμι, διαλύονταν καὶ καταστρέφουν τὰ περισσότερα ἀντικείμενα καὶ μαυρίζουν τὰ μέταλλα, τόσο πολύ, ὥστε νὰ καταστὰνε ἀχρηστά.

- ✱ ΑΘΗΝΑ
✱ ΤΟ ΠΕΛΑΓΟ ΕΙΝΑΙ ΒΑΘΥ
✱ ΚΟΥΡΑΣΜΕΝΟ ΠΑΛΛΗΚΑΡΙ
✱ Ο ΚΥΡ' ΑΝΤΩΝΗΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΟΡΧΗΣΤΡΑΣ
Μ. ΧΑΤΖΙΔΑΚΙΣ

—Για την ώρα, μου δικαιολο-

Π. ΠΑΠΑΔΟΥΚΑ

Γνώρισα τὴν Γέρετα, κόρη τῆς
 σπιτονοικοκυράς, ἕνα πλάσμα
 στανιμένο, ἀπὸ κοῦρα ροδοσαχάρη.
 μὲ ἰσχυρὰ ἀντίπαλα πρὸς τὰ στά-
 χυα. Μὲ δαυτὴ εἶχε κάτι παρι-
 δες ὁ Λευτέρης, ἡ γνώρισα κι' ἄλλα
 πρόσωπα. Τὴ Λουζία, τὴ Λουτσία,
 τὴν Κλαριντία, τὸν Βράντε, τὸν
 Χάντε, τὴν παρέαα τοῦ ἀντιπρό-
 δοι. Κάνανε συχνὰ συντροφί-
 α καὶ πάντα πλῆθυνα ἐνῶ, Δέν ε-
 πῆρεπα σὲ κανένα νὰ θάλλῃ
 τὸ χέρι στὴν τσέπη. Καὶ καυχιοῦν
 ν' αὐτό, καθὼς θυμολοῦν τὰ
 σοφὰ λόγια τοῦ δασκάλου, ὅτι ὁ
 Ἕλλην πρέπει νὰ τιμᾷ τὸ ἑλλη-
 νικό ὄνομα καὶ μὲ τὴν κούδρα.

Μπήκε τὸ καλοκαίρι καὶ ὁ Λεωνίδας μᾶς ἦρθε, γιὰ νὰ τὸ περάσῃ κοντὰ στοὺς δικούς του. Μοῦ ἔφερε χαιρετίσματα ἀπ' ὅλες τὶς γνῶριμίες.

— Ὅταν θὰ ξαναφύνης, τοῦ εἶπα, ἔλα νὰ σε ἴδω.

—Τι κουβαρντάρεις που είναι οι
"Ελληνες! θα είπαν και θα με
θυμήθηκαν.
"Αΐζαν τὸν κόπο τὰ ἔξοδα.
Στὶς γιορτές, ὁ Λεωνίδας ἔα-
ναρθε γιὰ λίγες μέρες, γιὰ νὰ

πη. Φτάνει πού έκανε τόν κόπο. Όμως ό ένθουσιασμός ήταν απεριόριστος. Καί ό δικός μου τό ίδιο.

Κατά την άνοιξη, χωρίς να προσδο-
ποιώ μου άρξουν οι εκπλήξεις —
έκανα δεύτερο ταξίδι. Είχα πάρει πα-
λι μερικά όπλα, άλλα και αγινάδι ένα
εξόπλιτο αλχημικό. Έχασα πάλι μικρή
βαλίτσα που τά είχα. Είχε εξαφανισθεί
έκεί από τό θανόνι. άγνωστο όμως
πότε. Στενοχωρήθηκα πολύ. Πως θα
παραλαβούνα τώρα εγώ, ό ναλάν-
τα, και κουβαλώντας, με άδεια χέ-
ρια. Ένώ που έστελνα και από μα-
κριά: Μά τό πράγμα έπαυαν διόρ-
θωνα: θα τους εξηνούσα και θα τους
έβγα να την ύποκεισε ότι θα έστελνα τά
όπλα μου άρνότερα.

Ό Λεωνίδας με είδε εσφνικά μπρο-
στά του. Άγκαλιαστήκαμε. Του είπα
τό άτύχημα.

—Δέν πειράζει, μου άπάντησε. Εί-
ναι τόσο ύποχρεωμένοι άπέναντί σου,
ώστε δέν θα σε παρεξηγήσουν.

Πήγα να χαιρετήσω τη φράου Ρό-
ζα. Στο σαλόνι της, στην καλύτερη
θέση, είχε τό ροδίκιο άνθοδοχείο γε-
μάτο λουλούδια. Κάρφωσα τό μάτι
μου εκεί ευχαριστημένος. Ή φράου
Ρόζα χαμογέλασε:

—Άυρο του φίλου σας του Λεωνίδα!
είπε. Μου τόσους όταν ήθε περνού ά-
πό την Έλλάδα.

—Κι αυτό, είπε ή κόρη της ή Γκέρ-
τα, δείχνοντας τη νιανιώτικη άγκρά-
φα που φορούσε. Πολύ εύνηνης κύριος
ό Λεωνίδας!...

Δανκώθηκα, άλλα δέν είπα τίποτα.
Ό Λεωνίδας δέν ήταν μπροστά. Τό ί-
διο θρόνι, συναντήσαμε και άλλα πρό-
σωπα από την παρέα. Όλα σκεδόν
φορούσαν ή κρατούσαν τά όπλα μου.
Και όλοι και όλες τό ίδιο μου είπαν:

—Άυρο του Λεωνίδα!...

—Άκούα και ή Μαρίκεν, που φορού-
σε ολόκληρο τό άνοστόμλο που της είχα
σταλεί, ήταν όλο χαμόγελο και γλυ-
κά πόος τό παλινόμυρο:

—Άυρο του Λεωνίδα!

—Α, έσείς οι Έλληνες, είπε ή Μα-
ρίκεν, είσαστε άνθρωποι με εύνηνικά
αισθήματα! Γκοήκεν, γκούτι!...

Αυτός ό παλινόμυρος δέν έθεώ-
ρησε καθήκον του ούτε να κοκκινί-
σει, ούτε να κατεβάζο τό κεφάλι του. Χα-
μογελούσε άναίσχυτα!

—Είσαί τό μεγαλύτερο κάθαρμα που
έχω συναντήσει, στη ζωή μου, του εί-
πα, όταν θρεθήκαμε μόνοι. Και θα σε
αποκαλύψω. Θα σαναρώσω όλη την ά-
λήθεια, θα σε κάνω ρεζίλι, ένώνιον
της Ευρώπης, άλήθεια!

—Δέν θα τό κάνεις, αυτό Σωκράτη,
άπάντησε ψυχράμα και άναίδεστατα.

—Θά τό κάμω!

—Νά τό συζητήσουμε, τό πράγμα.
Γιατί μπήκατε στα έξοδα κι' έστειλες
αυτά τά όπλα:

—Γιά να τιμώ τό έλληνικό όνομα.

—Τό έλληνικό όνομα, ή τό δικό σου
προσωπικό:

—Τό έλληνικό όνομα, γενικό.

—Όραία. Αυτό ετιμήθι. Τι Σωκρά-
της, τι Λεωνίδας; Άλλά, άν αποκαλύ-
ψης την άλήθεια, όπως λες και τους
πιά:

—(Σέρτετε, αυτά τά πράγματα που
σας έδωσα ό Λεωνίδας εκ μέρους του,
του τά είχα δώσει εγώ, να σας τά φέρη
εκ μέρους μου, και τά παρουσιάσει, γιά
δικό του) ποιά θα είναι τό άπέλα-
σμα; θα έκθέσει τό έλληνικό όνομα,

Γιατί θα πούσε ότι έμείς οι Έλληνες
είμαστε καταρροαίοι. Αυτό θα είναι
τό άποτέλεσμα Σωκράτη. Τό άνέχεται
ή συνείδησή σου, να διαπρήξης τέτοια
προσβολή στο έλληνικό όνομα;

Πέρασα μιά νύχτα άγωνίας μ' αυτό
τό ήθικό πρόβλημα. Προσπαθού τό
έλληνικό όνομα είχε τιμηθεί και δέν εί-
χα τό δικαίωμα να τό άσυρώσω. Τό
κάθαρμα είχε δικιο. Είχε θέσει τό ζή-
τημα σε μιά όσση άκλόνητη. Έπρεπε
να υποβλήθω σ' αυτή την σταυμική θυ-
σια, χάριν του γενικωτέρου συμφέρον-
τος.

—Και γιά τό μέλι και τις σταφίδες,
τό ίδιο έκανες; τόν άπάντησε τό πρι-
νι. Όχι, Σωκράτη. Μία που είπαμε να
είμαστε ελίκωνες, όφείλω να μή σου
κορώμ τίποτα. Αυτά τά πουλήσα!

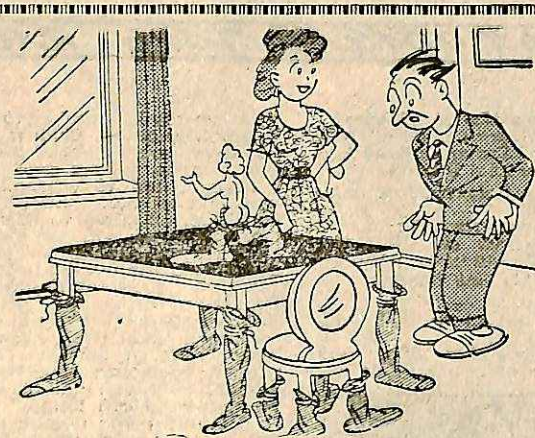
—Τά πουλήσες, άθλιε. Πάει καλά.
Άλλά έπρεπε να πλοήσω εγώ και
τους δασμούς, 20 δολάρια:

—Αι, άφού τους πλήρωσα: Έού μου
είχες άφού τό μέλι!...

—Τι να σου κάνω θρέ! Έχε χάρι
που είμαστε σ' έζνο τόπο. Άλλοιώς
ήξερα εγώ να σε κανονίσω.

Έκείνα κάθε έπαυση με τό Λεωνί-
δα. Σε λίγες μέρες έφύνα. Ήτανε τό
χειρότερο ταξίδι που έχω κάνει στη
ζωή μου. Άδικο είχα μπι ό τό τόσα έ-
ξοδα. Μά τό μόνο που κάπως με άνα-
κούφιζε ήταν ότι είχε τιμηθεί τό έλλη-
νικό όνομα, έσττω και με πλάστορο-
σημεία.

ΠΑΝ. ΠΑΠΑΔΟΥΚΑΣ

—Ό άντρας μου είναι αντιπρόσωπος καλτσών
κι' όταν έβλεπε γυναίκα πόδια, γίνεται έξω φρενών!

Επίκαιροι στίχοι

ΝΕΑ ΛΑΧΤΑΡΑ

Κακός μετέλας μάς έγινε τό Βερολίνο πάλι
και την καρδιά μας νοιάσθηκε άνώμαλα να πάλλη,
διότι γιά τις «ζώνες» τους τά «μπλόκ» τά δυο μα-
(λόνων)

και γιά καυγά οι Μεγάλοι μας τί... ζώνη τους άπλώ-
(νουν!)

Μαντάτα όλο παίρνουμε πολύ συγκεχυμένα,
που μάς μιλούν γιά ντράβαλα και νέο κανονίδι,
έφ' ό κι' όλο σ' κάρβουνα καθόμαστε άναμμένα
και «ζώνη» όταν άκούσουμε, μάς... ζώνει μαύρο φίδι!

ΕΠΟΜΕΝΟΝ

Στό Στάδιό μας έγιναν άγώνες διεθνείς
κι' οι φίλοι κάθε άθλήματος, άπλοι τε κι' άκραφινείς,
άπ' της χαράς πλημμύρισαν την άκτινοβολία,
διότι επιπλεύσαμε εις την διακοβολία!

★

Όσοτόσο τό φαινόμενον δέν είναι από τά σπάνια
κι' αυτήν μας την έπίδοση άπλούστατη την βόισκω,
γιατί συχνά ή χώρα μας, τραβεί γιά ξένα δανεία
κι' όρθον είναι κι' έπόμενον νύχη ρεκόρ στόν...δίσκο!

ΟΥΔΕΝ ΝΕΩΤΕΡΟΝ

Πρό ήμεράν έγινανε στην πόλι της Βερροίας
άνασκαφές επίμονες κι' έκτάσως εύρειας
κι' έκει στην Νικομήδεια εύρήθηκε τυχερώς
συνοικισμός ολόκληρος πολύ παλιός κι' άρχαίος!

★

Συγκίνησι δέ νοήματα, παρ' όλ' αυτά, καμμία,
διότι και σε πάμπολλα του Άστεως σημεία
ύπάρχουν φευ! συνοικισμοί
τενεκεδο-πληνόκτιστοι κι' έγκταλαιοί, μένοι,
που ύποβέτετε, όες και μή,
πώς είναι άρχαιότατοι και πρό...Χριστού φτιαγμένοι!

ΕΙΔΙΚΟΤΗΣ

Ή Νικολάου ήτανε κομμάτια σπουδαία,
άλλ' είχε και στο «εσφνισμό» έξελίξι, ραγαδία
και μέσα εις ελάχιστα του χρόνου διαστήματα,
πολλά σπιτάκια έρήμαζε και πλείστα καταστήματα.

★

Παρ' όλ' αυτά ή πλούσια ή δρᾶσις της αυτή
δέν μάς έντυπωσίασε, άλλ' ούτε μάς έξένισε,
διότι, σάν κομμάτια, που ήταν ζηλευτή,
νοικοκυριά ολόκληρα έπιμελώς «εχτένισαν»!

ΝΤΟΛΤΣΕ ΒΙΤΑ

Με λύπη βλέπουμε πολλή και με μελαγχολία,
πως άρκετο παραγαγοί από τη Θεσσαλία,
τ' άπούλητα κι' άζητήτα καρπούδια τους βουτάνε
και στής θαλάσσης, πάραυτα, τόν πάτο τά πετάνε...

★

Στά χρόνια τούτα, δηλαδή, τά τραγελαφικά,
που γιά στερήσεις άπειρες ντυνιάς και κόσμος κλαί-
(γεται),
καρπούδια τρώει ή θάλασσα όρσας και... γλυκά,
και θάλασσα... φαρμακερή θα πάψη πιά να λέγεται!

ΚΑΙΝΟΥΡΓΙΑ ΝΟΤΑ

Έκτός των άλλων τών κλεψών, που δρουν έντατικώς,
στη Μυτιλήνη πιάσθηκε και κάποιος... μουσικός,
που τ' όργανό του σύζυλο τις νύχτες παρτούσε
και στίπια διεργήγνε και τά λεηλατούσε...

★

Πολλάκις έγκατέλειπε, τούτέστιν, τά μπεμόλ,
γιά να νταραβερίζεται με κλωμιάια είδη
κι' ένώ καταγινόντα με τό «κλειδί του σόλ»,
εδούλευε, παρόλληλα, κι' άρσίοι... άντικειμήδι!

ΕΠΙΔΟΣΙΣ ΑΠΑΡΑΙΤΗΤΗ

Μετά σπουδής προτρέπονται, της χώρας μας οι νέοι
να γίνουν, τό ταχυόν, κολυμβηταί γενναίοι,
άλλά κι' οι γρηαιότεροι όφείλουν, γενικά,
να πέσουν στα μαθήματα τά κολυμβητικά...

★

Κολύμπι επιβάλλεται να έξωμε όλοι εν γένει,
διότι πρὸς τό βέλτιστον ό βίος μας πγαίνει
και θάρρη, όπωσδήποτε, μία μέρα, όπως πάμε,
που εις... εύτυχίας πέλαγος συχνά θα κολυμπάμε!

Γ. ΘΙΣΒΙΟΣ

ΚΙΝΔΥΝΟΙ ΠΟΥ ΑΠΕΙΛΟΥΝ ΤΟΥΣ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΙΣΤΕΣ

Ή κούρασι του άνθρωπίνου κινητήρα

ΟΤΑΝ καθόσαστε στο βολάν, μέσα στο αυ-
τοκίνητό σας, με τό τζάμι κατεβασμένο
και τόν άγκώνα στηριγμένο πάνω στην πόρτα,
τρεις τουλάχιστον κίνδυνοι σας άπειλούν:

1) Αυτή ή σάσι, που φαίνεται τόσο άνε-
τη, δίνει μία ελαφρή αίσθηση στο σώμα σας.
Έτσι, μπορείτε να πάθετε μία παραμόρφωση
της σπονδυλικής στήλης. Γιά να την άποφύ-
γετε, πρέπει να κρατάτε ολόγειο τό κορμί
σας.

2) Κρατώντας τό πόδι σας αδιάκοπα πά-
νω στο πεντάλ, όταν δέν έχετε έξοικειωθεί
άρκετά, όπως συμβαίνει μ' όλους τους πρω-
τόμειρους, κινδυνεύετε να πάθετε κράμπα της
κνήμης. Αυτή ή κράμπα άρρηκτούε προσω-
ρινα τό πόδι σας.

3) Με τό ν' άκουμπάτε τόν άγκώνα σας
στο πρεβάζι της πόρτας, υπάρχει κίνδυνος
να πάθετε νευραλγία του χεριού, του ώμου
και του λαιμού. Αυτές οι νευραλγίες είναι
έξαιρετικά άδυνηρές και επίμονες.

Άλλ' αυτές δέν είναι οι μόνοι κίνδυνοι
που άπειλούν τους αυτοκινητιστές.

Τό μεγάλο λάθος όλων των ανθρώπων του
βολάν είναι, ότι βιάζονται να φτάσουν στο
τέμμα. Κι' ή βία τους γίνεται μεγαλύτερη
όταν πρόκειται γιά μακρινή διαδρομή. Σε
τοια τότα να σταματούν κάθε τόσο, γιά να
εξαερώσουν τις δυνάμεις τους. Άλλά πεί-
πει να έξέρτε, ότι τό συνεχές σφάρισμα
κουράζει τό μυαλό κι' έξασθενίζει τις δια-
νοητικές λειτουργίες. Αυτή ή κουράσι μπο-
ρεί να έχη μοιραίες συνέπειες. Γι' αυτό, ό-
ταν πρόκειται γιά μακρινή διαδρομή, είναι
άπαραίτητο να σταματάτε κάθε τόσο, γιά να
ξεκουράσετε τό μυαλό σας.

Ένας άλλος κίνδυνος είναι ό ατύχημα-
σμός, που δημιουργείται βαθμιαία σ' έκει-
νους, όπου οδηγούν, από καιρό αυτοκίνητο.
Στην περίπτωση αυτή προκαλείται ένας δι-
χασμός της προσωπικότητας. Στο βολάν κά-
θεται ένα άλλο όν, που υποκαθίει σ' έναν τυ-
φλό ατύχητισμό. Αυτός ό ατύχητισμός, ό-
μως, ένδέχεται να μή σας έμπρηστη σά
μία κρίσιμη στιγμή.

Άλλ' ό ατύχητισμός αυτός μπορεί να έμ-
φανιστή και σ' ένα σάφερ χωρίς μεγάλη πεί-
ρα. Οι ατίες, που μπορεί να οδηγήσουν σ'
αυτή την κατάσταση, είναι οι ακόλουθες: ό-
νειροπόλησις, ένας ολόγειος θρόνος, ή υπερ-
θέρμανσι στο έσωτερικό του αυτοκινήτου, ή
μόνοτον κίνησι τών καθαριστήρων πάνω στα
τζάμια, τό πολύ άνετο κάθισμα του οδηγού,
κλπ.

Είναι γνωστό, έξ άλλου, ότι ή ύπνηλα
άποτελεί σοβαρότατη άπειλή γιά τους αυτο-
κινητιστές. Ό κίνδυνος είναι μεγαλύτερος
κατά την περίοδο, που χωνεύετε. Οι ήπατι-
κοί ιδίως έχουν προδιάθεση στην ύπνηλα κα-
τά την περίοδο αυτή. Οι γενομενες έπιστη-
μονικές έρευνες έδειξαν, ότι, την ώρα που
χωνεύετε, τό σπλάι μας μεταβάλλεται σε
αληθινό σφουγγάρι, που μπορεί ν' άπορροφή-
ση τό 1)10 περίπου του κυκλοφορούντος αέ-
ματος. Έπ'όχεται έτσι πτώσι της άρτηρια-
κής πίεσης, που οδηγεί στην ύπνηλα.

Τό ίδιο άποτέλεσμα έχει και τό ονιστικό-
μα. Τό ονιστικόμα, που πίνετε μετά από
φάγη, έλχε από τό έλαττωμα λεπτών μέσων στο αίμα.
Τέσσερα-πέντε ποτήρια κρασί και δύο ως
τρία ποτήρια από ένα οινόπνευματικό πο-
τό, έξ άλλου, ποτίζουν τόν οργανισμό μας
με ονιστικόμα επί 6 ώρες. Στο διάστημα
αυτό, βρισκόμαστε σε μία κατάσταση έπικυ-
νης ήμειψής.

Άλλά και τά φάρμακα μπορούν να προ-
καλέσουν παρομοίους κινδύνους. Τά άμφετα-
μινικά, τά ύπνωτικά, τά ηρεμιστικά, ή ά-
σπιρίνη δημιουργούν μία εξάντλησι τών δυ-
νάμεων, που έκθέτει σε σοβαρούς κινδύνους
τόν αυτοκινητιστή.

Ας έρθωμε τώρα στην δρσι.

Τό σούρουπο είναι γεμάτο από κινδύνους
γιά τους αυτοκινητιστές. Τά φώτα τών αυ-
τοκινήτων, που έρχονται από τό αντίθετο μέ-
ρος, ζαλίζουν και κουράζουν τό μυαλό. Κατά
τό σούρουπο, έξ άλλου, υπερισχύουν οι κα-
νές άκτίνες που, όπως έδειξαν, τά γενόμενα
πειράσματα, κάνουν τό μάτι λίγο μυωπικό. Ό
αυτοκινητιστής δέ βλέπει τότε καθαρά τά κά-
πως μακρινά αντικείμενα.

Όταν πιά τό σκοτάδι, τέλος, τό μάτι
χάνει την άίσθησι του βάθους και δά μπορεί
να καταλάβη την ακριβή άπόσταση, στην ό-
ποία βρίσκονται τά διάφορα αντικείμενα. Ό
κόπος, ή κατόχησι του κινητού, τά άμμετα-
μινικά φάρμακα, τά παράγωγα της μεπλε-
ντόνας κλπ, μελώνουν όλημ περισσότερο τις
οπτικές ικανότητες του οδηγού.

Ένας άλλος μεγάλος κίνδυνος, που άπει-
λεί τους αυτοκινητιστές, είναι ή παχυσαρκία,
μ' όλες τις δυσάρεστες συνέπειές της. Οι
άνθρωποι που έχουν αυτοκίνητο συνήθως
συναντά να μην περπατάνε. Έτσι, κι' οι
έκδρομείς, που κάνουν, έλάχιστο, τό έξο-
δο, γιάτί τόν περισσότερο καιρό, βρίσκον-
ται καθηλωμένοι στο βολάν. Αυτή ή άναγ-
καστική άκίνησι τους κάνει να παχαίνουν.

Τί αγοράζουν οι τουρίστες ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ;...

Από τις κάρτ-ποστάλ ως τις μικονιάτικες φορεσιές

ΧΙΛΙΑΔΕΣ τουρίστες μάς έρχονται κάθε χρόνο
στην Έλλάδα από όλον τόν κόσμο κι' ιδιαιτε-
ρα από τη Γερμανία και τη Γαλλία. Σε μικρότε-
ρο ποσοστό ακολουθούν οι Σκανδιναβικές χώρες,
ή Άγγλία και σε σημαντικό αριθμό οι Άμερικές
νοι.

Οι πρώτοι με την μεθοδικότητα που τους διακρί-
νει έρχονται στη χώρα μας γιά να μελετήσουν τις
αρχαιότητες, να χαρούν την όμορφιά τών αρχαιολο-
γικών χώρων, ν' άπολαύσουν τόν ήλιο και την θα-
λάσσα και να ξεκουρασθούν στα γραφικά νησιά
μας.

Οι Γάλλοι, κι' ιδιαιτερα ή νεολαία, ό κόσμος τών
σπουδαστών και τών εργαζομένων έρχεται έπωφελο-
μενος από τις εκπληκτικές διευκολύνσεις τών δια-
φόρων τουριστικών γραφείων και τών καταστημά-
σεων. Άκόμη δέ γιάτί εδώ βρίσκει ή νεολαία
πλήρη κατανόησι, σ' όλα τά προβλήματα της

Οι Γαλλισούλες κυκλοφορούν με τά μπικινί τους
και δημιουργούν σχέσεις και γνωριμίες που τους
επιτρέπουν να χαρούν τις διακοπές τους. Κι' ότε-
ρα πολλές χιλιάδες από αυτούς τους νέους άνι-
κουν στα διάφορα Κλέμπα, που άναλαμβάνουν με
ελάχιστο κέρδος και πολλές διευκολύνσεις, όδες
τις φροντίδες του ταξιδιού, της διαμονής, της ψυ-
χαγωγίας και τών έκδρομών τών ξένων μας.

Έτσι δέν μένει σ' αυτούς παρά μόνο ή δημιουρ-
γιά της καλής συντροφιάς ή ή όργάνωσι γιά να
περάσουν καλύτερα τις μέρες τους στην Έλλάδα.
Πάντα, ή νεολαία όλων τών χωρών, που μάς έπι-
σκέπτεται δείχνει μεγάλη κατανόησι και προ-
σάρμοζεται εύκολα στο κλίμα της Έλλάδος. Από
την καθημερινή ζωή δέν έχει έξωφρενικές απαιτή-
σεις και δέν αναζητάει όλες τις ανέσεις. Άρκεί
να τηρηθούν όσο είναι δυνατόν οι όροι της έκδρο-
μικής συμφωνίας και όλοι πεθαίνουν άφάνταστα
στον άρχηγό κάθε τέτοιας οργανωμένης έκδρο-
μής.

Άλλωστε αυτές τις δουλειές που είναι λαμπρές
κι' επικερδείς επιχειρήσεις, τις όργανώνουν οίκο-
νομικά συγκροτήματα και τουριστικές έταιρείες,
που είναι πιά γνωστές σ' όλον τόν κόσμο και που
άπολαμάνουν τις έκτιμήσεις και της έμπιστοσύ-
νης σ' όλες τις χώρες της Ευρώπης και στις πο-
λιτείες της Άμερικής. Κάθε τέτοια επιχείρησι ό-
πο χρόνια έχει τόπο αντιπροσώπου της σ' όλες τις
πρωτεύουσες τών κρατών, που έρχονται σε συνεν-
νοήσεις και όργανώνουν αυτήν την κάθοδο τών...
μυριών. Ή προετοιμασία άρχίζει πάντα ... δύο
χρόνια νωρίτερα. Από τότε γίνονται τά διάφορα
διαστήματα ό συμφωνίες ό επίσημες συνομιλίες
και τά συμβόλαια.Κι' από τότε κλεινόνται άκόμη
τά ξενοδοχεία τών διαφόρων μερών, που θέλουν
να έπισκεφθούν ό ξένοι και καθορίζεται ό αριθμός
τών τουριστών, που θα φιλοξενηθούν στα διάφορα
Κλέμπα και τό χρονικό διάστημα της παραμονής
τους.

Έτσι ό τουρίστας, από την ώρα που θα πάρη
τό εισιτήριό του κι' όλα τά σχετικά χαρτιά, πρίν
άκόμη ξεκινήσει τό μεταφορικό μέσον, έχει πρή-
ρως προγραμματισμένο όλο τό ταξίδι του.

Οι τουρίστες που μάς έρχονται, όπως γνωρί-
ζουμε, δέν είναι φυσικά ... λέρδοι. Έχουν πολύ
περιορισμένες οικονομικές δυνατότητες κι' άλλοι,
έκτός από τά έξοδα ταξιδιού, δέν έχουν παρά λί-
γο χαρτζιλίκι γιά τά τοιγάρια τους! Έτσι κι' ή
γκαρναρόμηση τους είναι πολύ περιορισμένη κι'
όι έμφανίσεις τους πολύ ... διακριτικές. Πολλοί δέ
εγανόνουν καθόλου από την κατασκήνωσι και δέν
ξεφυσούν από τό καθορισμένο πρόγραμμα.

Μ' αυτό δέν τούς έμποδίζει καθόλου να διατη-
ρούν τό κέρι τους, την ξεγνοιασιά τους και την
διάθεση της μαθήσεως και της περιπέτειας. Έτσι
με μία σειρά από ποικιλόχρομα μπικινί, ελάχιστα
άπλα φουστανάκια και πρό πάντων παντολόνια
έκδρομικά ξεκινούν να χαρούν τις διακοπές τους.

Και, μα την άλήθεια, τις χαίρονται όσο δέν μπο-
ρούν να τις χαρούν οι στενόκαρδοι πλούσιοι, που
τους θαρραίνουν τά χρόνια κι' ό άγνώσις της διατη-
ρήσεως της περιουσίας τους.

Κοντά σ' αυτούς τους οργανωμένους τουρίστες,
πρέπει να ύπολογισή κανείς κι' ένα αριθμό λάτρε-
στην Έλλάδος που ανήκουν σε διάφορες ένι-
κότητες και που έχουν στην πλάτη τους όλο τό
νοικοκυριό τους. Οι άνθρωποι αυτοί που είναι
κάθε ηλικίας έχουν συνήθεισι να ταξιδεύουν μ'
ότι μέσον δρουν στο δρόμο τους: Άπό σοβάδια,
ξα και φορητό, μέχρι αεροβιόμωλο κύρσας, που
θα σταθ ή τους παραλάβη από καλωσύνη κι' από
τό άνεπτυγμένο έκδρομικό πνεύμα, γιά να τους
ταξιδέξη άρκετά χιλιόμετρα. Οι άγκυλωτο-τότεροι,
όπως τους λένε, έλθουν καλύτερα από κάθε άλλον
τουρίστα τη χώρα που έπισκέπτονται, γιάτί έρ-
χονται σ' επαφή με πλήθος ανθρώπων κάθε τάξεως
και περνούν από ένα σωρό χωριά και πόλεις.

Κι' όποτε έχουν με τους «τουρίστες χελώνες»
Τους έπισκέπτες μας που σέρνουν μαζί τους σάν
τη χελώνα τό σπλι τους. Τό σπλι αυτό είναι δε-
μένο πίσω στο μικρό αυτοκίνητό τους κι' έχει κι'

Χαρακτηριστικός τύπος τουρίστα της Ύδρας.

αυτό τό νοικοκυριό. Είναι μικρογραφία ενός δια-
μερισματος με όλα τά εσθητικά. Κι' επειδή ό ά-
ριθμός αυτών τών «χελωνών» αύξήθηκε σημαντι-
κά στην Έλλάδα, έχουν ήδη όργανωθεί διάφορα
συρματοπλεγμένα γήπεδα, διάφορες έκτάσεις κον-
τά με παραλία ή πευκόφυτες περιοχές, όπου οι
«χελώνες» έρχονται να σταθμίσουν και οι ιδιο-
κτήτες τους να γνωρίσουν την Έλλάδα και να την
χαρούν!...

Κι' έπειτα είναι τέλος τά... όρθόδοξα καρσά-
κια τών Άμερικανών ή τών Ευρωπαίων τουριστών,
που έρχονται στη χώρα μας γιά να τη γνωρίσουν.
Γεμίζει τό λιμάνι τού Πειραιά και ό Άερολιμένας.
Συνήθως αυτοί οι τουρίστες είναι οι φτωχοί.
Έκείνοι που έχουν πιά δημιουργήσι κι' έχουν τις
οικονομικές δυνατότητες να μείνουν σ' ένα ξενοδο-
χείο, να κάνουν ένα ταξίδι και να έψουν όπως
επιθυμεί ή καρδιά τους.

Αυτά τά καρσάκια τά αποτελούν συνταξιούχοι,

Θ. ΔΡΑΚΟΣ

ΤΟΥΡΟΤΕΛ: Η ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΛΕΞΙ ΤΟΥ ΤΟΥΡΙΣΜΟΥ

Κάτι μεταξύ ξενοδοχείου και πολυκατοικίας

ΤΟ καλοκαίρι του 1962, ολόκληρη ή Εύρώπη θα
έχη πλημμυρίσει από «τουροτέλ», πρόβλεπον
οι ειδικοί στα έτήσια του τουρισμού. Από τώρα,
άλλωστε, άρκετά «τουροτέλ» έχουν χτιστή και λει-
τουργούν, ή πρόκειται ν' άρχισιν σιαντομα ή άπο-
γικά τους, στην Γερμανία, στην Έλβετία, στην Λα-
στρία, στην Ίρλανδία και σε άλλες ευρωπαϊκές
χώρες.

Τά «τουροτέλ» αυτά, που ξεφυτρώνουν σά μυ-
νάρια στα έλκυστικότερα θέρετρα της Ευρώπης, εί-
ναι κάτι μεταξύ ξενοδοχείου και... πολυκατοικίας,
όπου καθένας αγοράζει τό διαμερίσμα του και τό
έχει στο έξος στην κυριότητά του, μπορώντας να
τό χρησιμοποιή ό ίδιος ή γιά τό έννοικιάσι σε άλ-
λους παραθεριστές. Πολύτιμα κυρίως γιά όσους
παραθερίζουν οικογενειακά, τά διαμερίσματα τών
«τουροτέλ», είναι έφοδιασμένα με τό λουτρό, την
κουζίνα τους και όλα τά χρειάδια.

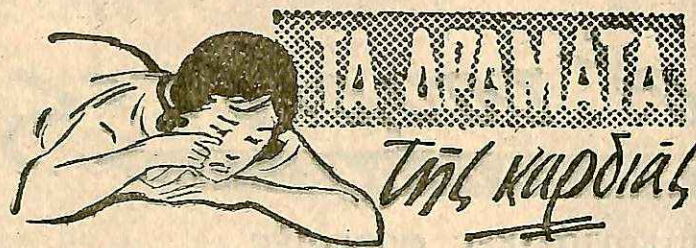
Ή τιμή ενός συνηθισμένου διαμερισματος βρσκε-
ται γύρω στις 100.000 δραχμές, ενώ γιά ένα δια-
μερίσμα πολυτελείας φτάνει στις 300.000. Με τό
ποσό αυτό, που μπορεί να τό καταβάλη και σε
δόσεις, ό αγοράστής δέ γίνεται μόνο κύριος του

ήλικιωμένα ζευγάρια, γυναίκες μεγάλης ηλικίας και
με κατάρευνα μαλλιά, μα που ή καρδιά τους δέν
έχει παύσει να επιθυμεί τό ταξίδι και την άναψυ-
χή, που θα τους δώσει νέο κουράγιο και καινούρ-
γιες έλπίδες μακροζωίας.

Έχουμε και τις «κρουαζιέρες» τών έκατομμυρί-
«όων» που οι Κροάσι μάς έρχονται με κανένα
ναυλωμένο υπερκαράβιο. Μένουν όμως ελάχιστα
μέρες στην Έλλάδα, γιάτί ή χώρα μας δέν είναι
ό μόνος σκοπός του ταξιδιού τους. Είναι ένας σταθ-
μός μέσα στο πλούσιο πρόγραμμα γιά τό γύρο του
κόσμου.

Σεφροδίστα όμως ποτέ τί αγοράζουν εδώ στην
Έλλάδα οι ξένοι; Τι παίρνουν μαζί τους γιά να
μάς θυμούνται; Τι τους κάνει ένθουσι;

Σ' αυτό τό κεφάλαιο ή Έλλάδα όστερεί, θρί-
σκεται άκόμη στην εποχή του ... Κολοκοφρώνη!
Μπορεί θέαμα να γέμισαν οι τουριστικές περιο-
χές και τά νησιά από καταστήματα λαϊκής τέχνης,
μα δέν έχουμε άκόμη τις δυνατότητες να προσφ-
ράμε όμορφες δώρα γιά κάθε γούστο και πρό-
πόση. Πάντα τόπεί, πέτρα από τό στερεότυπο,
τά διάφορα «φανατά», τά Γαλλινώτικα, τις έθελιγ-
καρδάρες και τά μπροστινίνα αντικείμενα, πέρα έ-
κεί, από τις κάρτ-ποστάλ, και τά λευκάματα, τά ήλεκ-
τρα και τά κεντήματα, τά άγγεία και τις τέρρα-κόττες,
δέν κινώμε τό ενδιαφέρον του τουρίστα με κάτι
όμορφο, φτηνό και πρωτότυπο. Και τις περισσότε-
ρες φορές αυτή ή συναλλαγή παρουσιάζεται όπως
μάς άνεφέρθη τη μορφή ... όργανωμένης ληστεί-
ας! Ένα παράδειγμα: Έδώ και λίγες μέρες, στο
Ναύπλιο, πλούσιος άρχιτέκτονας που ζή στην Άμε-
ρική, θέλησε να πάρη μερικά άναμνηστικά από την
Έλλάδα. Αγόρασε, φυσικά, διάφορα αντικείμενα
της λαϊκής τέχνης μας. Μία στιγμή, όμως, ένα
πιστάκι από ένα κοινό πήλινο σερβίτσιο γλυστρη-
σε. Έπεσε κατά γής κι' έσπασε. Η άξια του πιά-
του αυτού δέν ξεπερνούσε τις έκατό δραχμές. Ό
έμπορος θα μπορούσε να τό αντικαταστήση άμέ-
σως. Όστόσο άξίωσε από τόν ξένο να τό πληρώ-
ση όλη την άξια του σερβιτίου που ... ξεταίρια-
ξε και να ελσπαρήξή ότακόσιες δραχμές!...

Η ΠΡΩΤΗ ΚΙ' Η ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΤΟΥ ΑΓΑΠΗ

ΑΓΚΑΛΙΑΣΜΕΝΟ το ζευγάρι ξεκουράζονταν απ' τις ερωτικές του τρέλλες...

Η Μερσεντές δε μπορούσε ν' αναγνωρίσει τον εαυτό της. Ήταν πάντα πιστή σύζυγος κι' αφοσιωμένη μητέρα, μ' όλο που την είχε κάψει δυστυχισμένη ο γάμος της μ' έναν άντρα αυταρχικού χαρακτήρος και πολύ μεγαλύτερο της. Πώς τώρα — την παραμονή της αναχώρησής της απ' την πατρίδα της, τη Βενετία, απ' όπου θάφευγε για ν' ακολουθήσει τον άντρα στο Μεξικό — γκρόμζε δέκα χρόνων έντιμη οικγενειακή ζωή, ξεχνούσε το παιδί της και τη φημισμένη συζυγική πιστι της, για να βρίσκεται ξεπλωμένη μέσα στην άγκαλιά του φίλου της;

Μα αυτή η βραδιά ήταν η μόνη εύτυχη της ζωής της! Ένωσε τον εαυτό της ανάλαφρο, σ' α λουλουδάκι που έμενε τόσον καιρό χωρίς φως και που στο τέλος τοούτειλε τα χρυσά φιλιά του ένας μαγευτικός ήλιος...

Ο Μπιάνκο, ο φίλος της, την κούταζε σαν παρακαλισμένο. Είχαν χτυπήσει γι' αυτόν τόσες και τόσες καρδιές, σ' όλη την Ευρώπη. Άντισσα, λοιπόν, στη συλλογή των κατακτώντων του, τώρα μάλις αντίλαλθάνονταν πως αγαπούσε αληθινά, για πρώτη φορά!

Ήχε μπλεχτεί, στην έναρξη ένοχου μετρηφισμένου, σε μια τρελλή περιπέτεια, που τώρα τοούδανε μόνο πύμεις και αγωνία.

Ενώ η Μερσεντές, σφειγμένη πάνω του, κοιμόταν εύτυχισμένη, στο ταπεινό ξενοδοχείο, όπου είχαν καταφύγει, αυτός συλλογιόταν το στοίχημα που είχε βάλει, στη Λέσχη, πριν από λίγες ώρες: «Αν δε φέρω ως αύριο το πρωί,

στις 9, σ' αν απόδειξει ερωτικής κατακτήσεις, το σημάδι που φοράει στο λαιμό της ή φημισμένη για την αρετή της Μερσεντές, σύζυγος ενός μέλους της Λέσχης, υποχρεώμαι να πληρώσω από 100 λιρέττες σε καθένα απ' τους παρόντες».

Αυτή είχε πη, γεμάτος αυτοπεποίθηση... Οί φίλοι του προσέβησαν να τον μεταπεισουν, του κάκου όμως.

Ξαφνικά, μπήκε στη σάλλα ο άντρας της Μερσεντές. Είχε ακούσει απ' Έξω τη ζωνή συνομιλία κι' είχε καταλάβει... Ζήτησε το λόγο απ' το Μπιάνκο. Κι' αυτός έβλεπε τότε εν' άλλο στήριγμα, ακόμα πιο επικίνδυνο:

Θα μονομαχούσε με το σύζυγο, που ήταν ο δεινότερος σκοπευτής της Βενετίας. Άν όμως έφερνε ο Μπιάνκο το σημάδι, η μονομαχία θα διεξαγόταν κανονικά, ενώ, στην αντίθετη περίπτωση, ο άντρας της Μερσεντές θα πυροβόλωνε πρώτος — και τότε θα ήταν τελείως αδύνατο να γλυτώσει ο Μπιάνκο!

Τώρα η Μερσεντές, η απάρταμιλλη αυτή υπαρέ, αναπαύονταν στην άγκαλιά του. Το σημάδι φαίνεται ολόκληρο πάνω στον κρινόλευκο λαιμό της. Νά της το πέρσι; Ούτε καν το σκεπτόταν, ο Μπιάνκο! Δεν είχε το δικαίωμα...

Ν' αρνηθεί όμως έτσι τη ζωή, που τόσο πολύ την αγαπούσε;...

Αποτονοβήχτηκε σιγά-σιγά απ' τη Μερσεντές, κάθισε μπροστά στο τραπέζι και της έγραψε ένα λιγόλογο γράμμα:

«Σ' αγαπώ, μα η αγάπη μου για σένα σημαίνει θάνατο. Άγαπώ τη ζωή πιο πολύ από σένα...».

Νά ζήση! Ήθελε να ζήσει! Ένας λυγμός τον δέικοψε. Κι' η Μερσεντές ζήτησε απότομα, κατατρομαγμένη.

— Δεν ξέρεις πόσο εοθίθηκα, αγάπη μου! του είπε. Είχα ένα έφιαλη: Έβλεπα πως σου συνέβη ένα δυστύχημα!... Πάρε αυτό το σημάδι. Είναι πορτ-μπαγιό, θά σου φέρη τύχη. Τι να το κάνω πιά εγώ, αφού γνώρισα Έσένα;

Τότε ο Μπιάνκο, βαθιά συγκινημένος, με δάκρυα στα μάτια, έκαμε χίλια κομμάτια το γράμμα, που είχε άρχει. Καί, στη θέση του, της έγραψε τρεις ερωτήματα, όσα δεν είχε πη σ' όλη του τη ζωή. Γιατί άγαπούσε για πρώτη φορά!...

Ή Βενετία αναπαύεται, κουρασμένη απ' το γλέντι, την εύθυμία, το μένος, τον έρωτα... Η γιορτή έχει τελειώσει. Καί, μαζι μ' αυτήν, η ερωτική νύχτα της Μερσεντές και του Μπιάνκο.

Ξέρουν κι' οι δύο τους πως δε θα ξαναδωθούν. Μα ο καθένας τους ζητάει να κρύψη πίσω από ένα ψεύμα την απελπισία του.

Η Μερσεντές θά φύγη το βράδυ για το Μεξικό. Ο Μπιάνκο έχει μόνο λίγες ώρες ζωής... Κι' όμως άγκαλιούνται πάλι με πάθος, και δίνουν ένα ραντεβού:

— Άπόψε, στις 9, αγάπη μου...

Ναί, άπόψε... Χωρίζουν. Έκείνη γυρίζει στο ξενοδοχείο της, εκείνος στη Λέσχη.

— Άπό πού έρχεσαι; ρωτάει τη Μερσεντές ο άντρας της.

— Με ποιά δικαίωμα με ρωτάς; Μάθε πως γύρισα πίσω θυσιάζοντας την εύτυχία μου και την εύτυχία ενός άλλου ανθρώπου, μόνο και μόνο για το παιδί μου! Αυτό σου φτάνει.

Στη Λέσχη, περιμένουν όλοι μ' αγωνία τη συνάντηση του Μπιάνκου με το σύζυγο της Μερσεντές. Μόλις εμφανίζεται ο Μπιάνκο, κατακλύσονται, άλλα ψυχραιμώς, τον υποδέχεται βραία σιωπή.

Κύριοι, τους λέει εκείνος, έχασα το στοίχημα. Άς τελειώσουμε το γρηγορότερο.

Τα δύο πιστάδια περιμένουν, πάνω σ' ένα τραπέζι. Ορίζονται οι μάρτυρες. Μετράνε τα βήματα. Ο προσδεχόμενος σύζυγος σκύβει το πιστόλι του και πυροβολεί πρώτος... κι' ο Μπιάνκο σωριάζεται μέσα στην άγκαλιά ενός φίλου του.

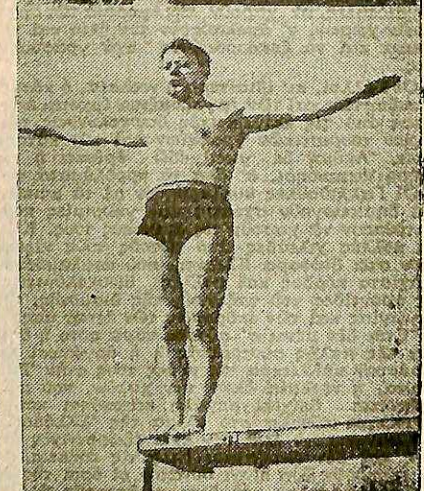
Οί άλλοι τους άφαινι μόνους. Ο Μπιάνκο άναπνέει με δυσκολία. Τα δάκρυά του ψάχνουν τρέμοντας κάτω απ' το σακκάκι του, για να βρουν το σημάδι. Η ζωή τον άγκαλιώνει γρήγορα. Στο πρόσωπό του άπλώνεται η γαλήνη του θανάτου.

— Νά της πής, ψιθυρίζει στο φίλο του, πως είμαι... εύτυχισμένος... Νά μη μάθω ποτέ... Νά της πής ακόμα... πως ήταν χιά μένα... η πρώτη κι' η τελευταία μου αγάπη...

Π. ΡΟΛΑΝ

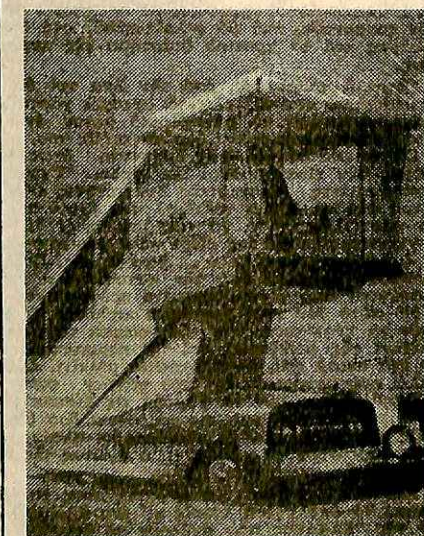
Η ΠΕΡΙΕΡΓΗ ΙΣΤΟΡΙΑ ΕΝΟΣ ΠΟΛΕΜΟΥ

Ένα φίλι προκάλεσε κάποτε ένα πόλεμο! Αυτό συνέβη το 1703, όταν ο Φερδινάνδος της Βουαρίας, σε μια επίσκεψή του σ' ένα γειτονικό κρατίδιο, είδε μια ωραία κοπέλλα να κάνει τον περιπάτο της στο άνωμένο πάρκο του βασιλικού παλατιού. Μαγεμένος τότε απ' την ομορφιά της, έτρεξε κοντά της και τη φίλησε στα χείλη. Δεν ήξερε όμως πως ήταν πριγκίπισσα, και μάλιστα άρροδόνησμένη. Ο άρροδοναστικός της έγκυα να δη τη σκηνή, ζήτησε το λόγο απ' το Φερδινάνδο, μονομάχησε μαζί του και πηλώθηκαν κι' οι δύο. Δεν τελείωσε όμως ως εδώ η ιστορία, γιατί οι δύο χώρες δέικον τις διπλωματικές σχέσεις τους και κήρυξαν τον πόλεμο.

ΒΟΥΤΙΕΣ ΥΠΕΡ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ

Για να μωρήση ν' αποτελειώση την εκκλησία του και να χτίση ένα σπιτάκι στο όποιο να μένη ο ίδιος, ο έφημις της του μικρού γαλλικού χωριού Σαού, γυρίζει διάφορες πόλεις με τη μοτοσυκλέτα του και προσφέρει στους κατοίκους των ένα πραγματικά πρωτότυπο θέαμα. Άφου συγκεντρώση αρκετό κόσμο και εισπράξη ένα φράγκο από τον κάθε θεατή, ερωτάει από ύψος 30 μέτρων μέσα σ' ένα μεγάλο δοχείο γεμάτο νερό. Φυσικά πρόκειται για ένα κόλμημα που εκτός από θόρυβο, άπαιτεί και μεγάλη εύστοχία.

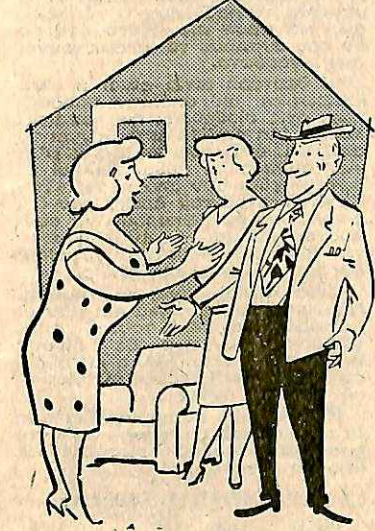

ΣΚΑΛΑ ΓΙΑ ΑΕΡΟΠΛΑΝΑ

Η κυλιόμενη αυτή σκάλα, που άρχισε να χρησιμοποιείται στα διάφορα αμερικανικά αεροδρόμια, από την εταιρία «Κοντινένταλ Αλράιν» μετακινείται με μεγάλη εύκολία, γιατί είναι άγκατεστημένη πάνω στη βάση ενός αυτοκινήτου. Η β. λη λειτουργία της διευθύνεται από το άνω μέρος μ' ένα άπλοποιημένο σύστημα κατευθύνσεως και ταχυτήτων. Μόλις τοποθετηθεί στη θέση της, η κινητήριος δύναμις του μοτέρ διατάσσεται στη σκάλα και τη μεταβάλλει σε κυλιόμενη.

Η ΚΥΡΙΑ Κούλα είχε μια ξεσάφι, τη Μαριάνη, παντρεμένη μ' έναν εύκατάστατο βιομήχανο, τον κύριο Τσιριμπίμη. Άπό τότε όμως, που πήρε τον Τσιριμπίμη, η Μαριάνη σήκωσε μύτη και οι αγέσεις των δύο ξεσάφιδων δεν ήταν και τόσο άγκάρδιες. Η Μαριάνη δεν καταδεχόταν να έχη πάρε-δώσε με την παρακατιανή ξεσάφι της, παρ' όλο που ήταν δύο αδελφών παιδιά. Η κυρία Κούλα πάλι είχε πικριστή με την ξεσάφι της, που της παρόστανε την κόμησα, κι' έκοψε να πηγαίνει στο σπίτι της.

Συνέβη τώρα οι δύο ξεσάφιδες να έχουν ένα θείο, άδελφό των πατεράδων τους, που είχε κάνει, λέει, μεγάλη περιουσία στην Άμερική, κι' όπως ήταν έβδομηταπεντάρης και άωλμος, όταν πέθανε η γυναίκα του, αποφάσισε να γυρίση στην

Έτρεξε χαρούμενη η κυρία Κούλα να πείσθ στην άγκαλιά του θείου Τζών.

Έλλάδα, να κλείση τα μάτια του κοντά στις άνηπιές του, που ήταν και οι μόνες του συγγενείς.

Κι' ένα πρωί, η κυρία Κούλα πήρε ένα τηλεφώνημα, να πείσθ στο ξενοδοχείο «Το Πριγκιπικό», όπου είχε έλθει και καταλύσει ξαφνικά κι' άπροειδοποίητα, ο θεός της ο Τζών από την Άμερική.

Έτρεξε χαρούμενη η κυρία Κούλα να πείσθ συγκινημένη στην άγκαλιά του θείου του Τζών, ενώ η ξεσάφι της η Μαριάνη, που είχε σπείσει πρώτη, παρακολουθούσε τη σκηνή με φανερό δυσφορία.

Βούρκωσε ο γέρο-θεός.

— Γουέ! Έγώ, παιδιά μου, είπα στις άνηπιές του, κατασυγκινημένος, τα ψωμιά μου τα έφαγα. Πόσα χρόνια θα ζήσω ακόμα; Ό,τι έχω, δικά σας είναι. Καί δόξα σοι ο Θεός, δεν έχω και λίγα... Πεντακόσιες χιλιάδες ντόλλαρς!

— Πεντακόσιες χιλιάδες δολάρια; φώναξε με γουρλωμένα μάτια η άπληστη κυρία Τσιριμπίμη.

Η κυρία Κούλα, αντίθετα, πνευματική και εύαισθητη, προσπάθησε να τονώσει το ήθικο του γέρου θείου: — Καλέ, τί λέτε, θεί; Έσείς θα ζήσετε πενήντα χρόνια ακόμα!

— Όσο για τα δολάρια σας, να ταχετε, να τα χαίρεστε... Έμεις, την αγάπη σας θέλουμε... Έτσι, Μαριάνη!

— Μά... ναί... φυσικά! φέλλισε η Μαριάνη, που δεν της άρεσε καθόλου η στοργή, που έδειχνε η ξεσάφι της στο θείο το Τζών.

— Δεν έχει, είπε από μέσα της, πρέπει τούτη την καταφερτζού να την άπομωσώ, προτού άποκτήση την εμπιστοσύνη του γέρου και μου χαλάση τα σχέδια...».

Γιατί το σχέδιο της Μαριάνης ήταν να καταφέρη το θείο ν' άφισα σ' αυτήν όλα του τα υπάρχοντα. Καί, μ' αυτές τις δόλιες σκέψεις, έσπευσε να θέση τέρμα στις άγκαρδιότητες της κυρίας Κούλας: — Καί τώρα, θεί, είπε στο γέ-

ρο, έτοιμαστή να πάμε στο σπίτι. Δεν είναι σωστό να μένετε σε ξενοδοχείο, όταν υπάρχει σπίτι πολυτελείας, με όλα τα κομφορ...

Καί, κυττάζοντας, με ειρωνικό βλέμμα την κυρία Κούλα, πρόσθεσε, τονίζοντας μια προς μία τις λέξεις:

— Σπιταρώνα βασιλική στο Κολωνάκι, θεί, με δεκατέσσερα δωμάτια! Κι' όχι δύο και κουζίνα, σε λάικη πολυκατοικία...

Δαγκώθηκε η κυρία Κούλα, αλλά δε μίλησε. Έπειτα, καλύτερα θα περνούσε ο θεός ο Τζών στο άνωτο σπίτι της ξεσάφιδος της. Έτσι, δεν έφερε αντίρρηση στην πρότασι της Μαριάνης.

Ο Πολύδαρος όμως, όταν έμαθε τα καθέκαστα, έγινε άγρια θάλασσα:

— Τί έκανες, βρέ κακούργα; Άφεςε το γέρο να τον πάρη η φαρμακομύτη η ξεσάφι σου; Πά! πά! Συμφόρα! Μά δεν καταλαβαίνεις πως εκεί θα τον έχουνε του χεριού τους και θα μās φανη την κληρονομιά;

— Ό, καυμένο Πολύδαρε, κι' έσύ... τον άποπηρε η κυρία Κούλα. Τι σημασία έχει, που πήρε το θείο η Μαριάνη; Θα πηγαίνο, άλλαστε, να τον βλέπω κάθε μέρα...

Δυο-τρεις φορές, όμως, που πήγε να τον επισκεφθή, δεν τα κατάφερε. Πότε της λέγανε πως κοιμάται ο θεός, πότε πως έχει πάει στα λουτρά της Αιδηψού. Πότε τούτο, πότε τ' άλλο...

— Δε στάλεκα εγώ; μούγγρισε ο Πολύδαρος. Όρίστε τα άποτελέσματα...

Πάνω στην ώρα, χτύπησε το τηλέφωνο. Έτρεξε η κυρία Κούλα και σήκωσε το ακουστικό.

— Έσείς, κυρία Κούλα; άκούστηκε μια φωνή από την άλλη άκρη. Έδώ Θεόδωρα, η ύπρεσία της κυρίας Τσιριμπίμης...

— Ά, έσύ είσαι, Θεόδωρα μου; Τι συμβαίνει, χρυσή μου;

— Άχ, κυρία Κούλα μου, θα σάς πω κάτι, αλλά μη με μартуρήσετε. Του θείου σας του πιπιλάει το μυαλό και του λένε χίλια-δύο εις βάρος σας. Λένε, ότι τάδε λαμπράδες για να του έλθω κόλπος και να τον κληρονομήσετε. Καί τον έχουνε μισοκαταφέρει να μην έχη μάτια να σάς δει. Άσε που του άνοιγουνε τα γράμματα του στον άνω του έσπυτο νερού... Άσε...

— Άχ! Κάποιος έρχεται... Κλείνω... Άντίο σας!

— Τα βλέπεις, λοιπόν; φώναξε θριαμβευτικά ο Πολύδαρος, όταν έμαθε τα νεώτερα. Πάει, τον ψήσανε το γέρο...

Καλά, μην κάνης έτσι... άπάντησε μουδιασμένη η κυρία Κού-

λα; που μόλις τώρα κατάλαβε τον κίνδυνο.

«Άμ, δε θα σ' άφισα, κυρία ξεσάφι, να μου μασήσης το λόγο σου τα δολάρια!...», είπε μέσα της.

Καί το δαιμόνιο μυαλό της άναζητούσε τρόπο άμέσου και άποτελεσματικής αντίδρασης! Καί να που συνέλαβε την έμπνευσι! Κάθισε κι' έγραψε ένα γράμμα, το φακέλωσε και έγραψε πάνω το όνομα και τη διεύθυνσι του θείου της, με άποστολέα ένα φανταστικό πρόσωπο, που έμενε δθθεν στην Άμερική. Έπειτα έγραψε ένα άλλο γράμμα σ' έναν ξεσάφι του Πολύδαρου στη Ν. Υόρκη. Σ' αυτόν έγραψε να ταχυδρομήση τον κλειστό φακέλο στη διεύθυνσι, που έγραφε άπάνω, χωρίς καθυστέρησι. Έκλεισε μέσα τον κλειστό φακέλο και το γράμμα του ξεσάφιδου σ' ένα δεύτερο φακέλο και τα ταχυδρόμησε αμέσως.

Σε όχτω μέρες, ο ταχυδρόμος έφερε για το θείο το Τζών το γράμμα, που είχε γραφεί η κυρία Κούλα και που έφερε σφραγίδες αμερικανικές. Κατά τη συνήθεια της, το πήρε η κυρία Τσιριμπίμη, το άνοιξε και, κατάπληκτη, διάβασε το περιεχόμενό του:

«Άγαπητέ Τζών, έλεγε το γράμμα, πήρα την έπιστολή σου και χάρηκα, που τα κατάφερες μια χαρά με τις άνηπιές. Όραίο το κόλπο να κάνης τον πλουσιο, για να σε περιποιηθούν, έστω να τα τινάξης... Όκέ! Το νού σου μόνο μη μάθουν πως είσαι άδέκαρος, γιατί σε βλέπω ν' άράξης, φουκαρά γέρο, σε κανένα φτωχοκομείο. Περιμένω νεώτερα σου, για να δώ πως πάει η κομπίνια. Με άγάπη Τζιμ Πάπας».

— Βρέ, το γέρο κατηγόρη!... ψιθύρισε άνταρσιασμένη η κυρία Μαριάνη.

Κι' έσπευσε να άνημερώση τον άντρα της.

— Σοβάρ; είπε αυτός άναστατωμένος. Βρέ, τον παλιόγερο! Καί τώρα τί θα κάνουμε, αφού είναι άδέκαρος;

— Μην άνησυχής! άπάντησε η Μαριάνη. Θα τον πασάρομε στην Κούλα...

Κι' άμέσως πήρε στο τηλέφωνο την ξεσάφι της:

— Άκουσε, χρυσή μου... της είπε με ύφος. Έλα να πάρης το θείο...

— Γιατί; Τι έγινε; άπάντησε η Κούλα έτοιμη να ξεφωνίση απ' τη χαρά της, που το κόλπο της είχε πάσει.

— Τιποτα δεν έγινε!... συνέχισε η Μαριάνη. Άλλά να τον πάρης, δεν τον θέλουμε. Στο κάτω κάτω, εμείς έχουμε λεφτά και δε

μās χρειάζονται τα δολάρια του... Σε σένα χρειάζονται, που είσαι φουκαράου...

— Έρχομαι άμέσως! άποκρίθηκε η κυρία Κούλα.

Καί, σε μισή ώρα, ήτανε στο Κολωνάκι.

Βρήκε το γέρο-θείο στο χάλ, με

—Μπαβό, άνηψιά! φώναξε ο γέρος. Έκανες την τύχη σου μ' αυτό που είπες!

τις βαλίτσες του, έτοιμο να της τον παραδώσουν.

— Πάμε, θεί... του είπε άμέσως η κυρία Κούλα. Η άνηψιά σου η Μαριάνη σε διαχώνει...

— Μά, γιατί; άπόρησε, κατάπληκτος, ο γέρος. Έγώ έφερα πεντακόσιες χιλιάδες ντόλλαρς για σάς!...

— Ποιά ντόλλαρς, βρέ γέρο-μπαγανόνη; ξεσπάθωσε η Μαριάνη. Ποιανού τα πούλας αυτά, αφού είσαι άπένταρος; Νά, διάβασε το γράμμα του φίλου σου του Τζιμ, που το λέει καθαρά, ότι είσαι πατήρης...

Διάβασε το γράμμα ο θεός Τζών κι' έδωσε τρανταχτά γέλια:

— Χά! χά! χά! Όστε, έπειδή διάβασες αυτό το γράμμα, που λέει πως είμαι φτωχός, γι' αυτό με διαχώνει... Χού! χού! χού!

— Γελάς κιόλας; φώναξε μπαρουτιασμένη η Μαριάνη. Δε φτάνει που πήγες να μās ξεγελάσης;...

— Δεν πειράζει, καλέ! έπενεδη η κυρία Κούλα. Έγώ τον παίρνω το θείο, κι' άς είναι φτωχός...

— Ούέ, μπαβό, άνηψιά! φώναξε ένθουσιασμένος ο γέρος. Έκανες την τύχη σου μ' αυτό που είπες, γιατί δεν είμαι φτωχός. Έχω πεντακόσιες χιλιάδες ντόλλαρς. Το γράμμα είναι ψεύτικο... Δεν έφερα κανένα Τζιμ Πάπας... Δεν ξέρει ποιος έκανε αυτή την ωραία φάρσα!... Χού! χού! χού!

— Ψεύτικο... ούλάσε η Μαριάνη, άσπρη σά χαρές. Όστε δεν είσαι φτωχός;

— Πεντακόσιες χιλιάδες ντόλλαρς! φώναξε και πάλι ο θεός, με σπεντοεία φωνή. Πάμε άνηψιά! έπίστη στην Κούλα. Όλα τα ντόλλαρς τώρα είναι δικά σου, γιατί έσύ μ' άγαπάς πραγματικά!...

Κι' άνεχώρησε άγάλλε με την κυρία Κούλα, ενώ η Μαριάνη τραβούσε τα μαλλιά της.

Η κυρία Κούλα είχε άποδείξει, για μια ακόμη φορά, πως ήτανε μια καταφερτζού διενούς κιάσας!

ΣΠ. ΔΕΜΕΝΑΓΑΣ

ΟΙ ΑΘΛΟΙ ΤΟΥ ΓΕΡΟ-ΠΑΡΑΤΑΤΙΚΟΥ

Φλογερών ειθύλλιον

Περιπατών προ ήμερών υπό φλογώδη ήλιον κι' έπιθυμών διακάως περιπαθές ειθύλλιον, πνένιζον τα ήθλια με νόητος το ύφος μανίζων ταύτα νλασφωώς και πυθμενοκορύφως. Κι' ιδών εξαίφνης νεοράν έστορμωλιν έντόνως εδωμθρασον, εδωπλarton και έδωμον συγχρόνως, παρέμεινον έκστατικοί θαυμάζων την Άθιδα με όμμα σαφθανάπαλον, κυδιστή... νωρίδα. Έφ' ω ως μέγας Δόν - Ζουάν περιόπος κι' άκμαίος, την διίδα ήκολούθησεν ως κύων λυσααλέος και πλησιάζας σθενάρεν και δά κατεσπευσμένως: — Είμ! της είπον, Δόν - Ζουάν με φλογερώδες μένος! Κι' έπιθυμώ διακάως και μάλλον διαπύρως ενθέρμως ούν να δράσωμεν, ού μιν και παμπονήρως! Καί γάρ η Μίε εβόδιζεν άδιαφφως μάλλον, την ήκολούθουν ένωνες παρ' ότι είχον κάλον κι' ένν άκτινες κωυτεραί τα πάντα έπυροπόλουν, αισθήματα πυρφίληνη και λαύρα της έπύλουν.

Όπότε άπαυθίσασα ή έδωμος ή δις, άνέκραζε κατέρυθρος, ω Ζεφύ, ή ά- (ναδία!)

— Είναι βρέ άνα δέσφατε. υπή τοι- (ούτον ήλιον, να μου μιλάς δι' έρωτα καί... φλογερών ειθύλλιον; Κι' ατύκα την όμθοέλλαν της ένει- (ρασα έντρε, ω Δία, εις την κάραν μου κατήνεν- (κεν κορβίτα και μάλιστα έπτά φοράς με έπύλουν (μινιστήν έφ' ω και σάς άσπαζομαι ω Ζεφύ, ή ά- (πανοστήν!)

Ο ΓΕΡΟ - ΠΑΡΑΤΑΤΙΚΟΣ

— Όπως θέλεις.

Με μία γρήγορη κίνηση πέταξε τη φούστα που φορούσε άπλωσε από το μαγιά της. Και την άλλη στιγμή στάθηκε μπροστά του, πεντάμορφη μέσα στο λευκό της το μαγιά, που ήταν άπλο, απέριττο, αλλά που δημόφραινε από την όμορφιά της. Τα μάτια του μεγάλωσαν, την κύττασαν γεμάτα θαυμασμό και πόθο.

— Είσαι πεντάμορφη, της ψιθύρισε με φωνή βαθείνα, σιγανή. Ένοιωσε πως κοκκινίζει έως τις ρίζες των μαλλιών της, και γιά να κρύψει την ταραχή της έτρεξε προς τη θάλασσα. Την ακολουθούσε ο νέος, σοδαρός και την άλλη στιγμή κολυμπούσαν πλάι πλάι, μέσα στα διάφανα ήμενα νερά.

ΓΝΩΡΙΜΙΑ

— Εκεί, μέσα στο νερό, έγιναν οι συστάσεις. Έκει ξεθαυρούτηκαν και τον ρώτησε γιά το επάγγελμά του. Έκανε ο Πέτρος μία άόριστη κίνηση.

— Τίποτε... και πολλά. — Διηλάδη; επέμεινε η κοπέλλα. Δεν την ενδιέφερε κατά βάθος και τόσο. Άλλα τον ρώτησε γιά ν' αποφύγη πάλι τη γκρίνια της μητέρας της. Μιά κι' έπρεπε να κάνει αυτές τις τυπικές έρωτήσεις, τις έκανε γρήγορα, να τις ξεφορτωθί.

— Έχω... Έχω διάφορες αντιπροσώπειες...

— Η απάντησή του δεν την ικανοποίησε. Ούτε και μπόρεσε να καταλάβη καλά τί είδους επάγγελμα ήταν αυτό. Όστόσο, δεν ρώτησε πιά άλλο. Αφέθηκε στην ήδονη του νερού, στην ευχαρίστηση να τον έχη δίπλα της, να κολυμπάει. Ο Πέτρος όμως της έκανε συνένχεια έρωτήσεις.

— Πόσον καιρό είσατε εδώ στο νησί; — Από την άρχη του καλοκαιριού. Είναι η τρίτη χρονιά που έρχόμαστε εδώ.

— Ποιοί έρχόσαστε; Δέ μου είπες τίποτα γιά την οικογένειά σου.

— Το μίλησε με λίγα λόγια γιά τη μητέρα της και την αδελφή της.

— Κι' ο πατέρας σου; — Δεν έχω πατέρα...

— Πάλι άρχισε να τη ρωτά τί εργασία έκανε ο πατέρας της, και άλλες λεπτομέρειες. Στο τέλος, της έπτε, ενώ τα μάτια του σπίζαν παράξενά:

— Όστε περνάτε δυορφα κάθε καλοκαίρι. Και πού μένετε; — Τον έρωσε πάλι. Τον έρωσε πάλι, που δέσποζε σε όλη την άκροθαλασσιά.

— Γούρλωσε γιά μία στιγμή ο νέος τα μάτια του.

— Έδώ μένετε; — Έδώ. Κάθε χρόνο.

— Όραίο ξενοδοχείο.

— Έχει τόσο ώραίο στο δικό σου το νησί;

— Όχι... δηλαδή... έχει... αλλά, έμεις προτιμάμε πάντα ένα έξοχικό σπιτάκι.

— Με ποιόν μένετε έσύ; — Με κάποιο φίλο... της άποκρίθηκε άόριστα.

— Αν είχε κάποια πείρα η Νεράιδα θα παρατηρούσε πως ενώ τη ρωτούσε χίλιες δυο λεπτομέρειες, αυτός της έλεγε ελάχιστα γιά τα δικά του. Θα παρατηρούσε πως όταν τον ρωτούσε, αυτός σαν να κατσούφιαζε και της άπαντούσε βισοτικούς. Έπειτα, όταν έπιαναν άλλα θέματα, μιλούσε εύθυμα, ζωηρά, έξυπνα. Κι' έτσι, ούτε κατάλαβαν πόση ώρα κολυμπούσαν. Όσπου κάποια στιγμή είδαν πως είχαν άπομακρυνθί πολύ από την άκρογαλιά.

— Παύ φθάσαμε; έκανε η Νεράιδα γελώντας εύτυχισμένη.

— Μπα! άπόρησε αυτός. Δεν έπρεπε να προχωρούσε τόσο. Θα βαστάξης στην έπιστροφή;

— Γέλασε πάλι αυτή. — Βαστώ άλλο τόσο κι' άλλο τόσο. Μόνον, που ή άνησυχούε πάλι.

— Έλα να γυρίσουμε γρήγορα. Κολυμπώντας πλάι-πλάι, με κινήσεις ρυθμικές και δυνατές, έφθασαν γρήγορα στην άκρογαλιά.

— Κουρασμένη έάπλωσε η Νεραϊκά στη χρυσαφένια άμμο, κι' εκείνος έάπλωσε δίπλα της. Έτρεψε η ψυχή της κοπέλλας μήπως ξεφυτρώση από πουθενά ο Άντρέας, μήπως μπη άνάμεσα τους. Δεν τον έβλεπε όμως πουθενά. Ούτε και τη Θάλεια έβλεπε εκεί στα περίχωρα.

— Θα τον πήγε μακριά, ποιος ξέρει πο!; συλλογίστηκε.

— Κι' ένοιωσε ελγνυμοσύνη γιά την αδελφή της.

— Έμειναν έτσι κάμποση ώρα, να μιλάνε γιά διάφορα θέματα. Ο Πέτρος ήταν σπινθηροβόλος στη συζήτηση, όλο κι' εύρισκε κάποιο άστέιο να πη, και δεν έχανε εύκαιρία να πετάξη κανένα λογοπαίγνιο. Κάθε φορά, η καρδιά της κοπέλλας σκιστούσε. Ήταν ένα πρωτόγνωρο συναίσθημα: Να καμαρώνει γιά κάποιον άλλον. Να χαίρεται και να καμαρώνη περισσότερο παρὰ γιά τον εαυτό της.

— Η ΑΝΑΚΡΙΣΙ ΤΗΣ ΜΗΤΕΡΑΣ

Είχε περάσει το μεσημέρι, όταν είδε η Νεραϊκά την αδελφή της με τον Άντρέα. Πεταχτηκε όρθια, με κάποια άνησυχία. Κι' ο Πέτρος σγκώθηκε κι' αυτός, και κύτταζε έρωτηματικά τους νεοφερμένους.

— Η αδελφή μου, σύστησε η Νεράιδα. Κι' ο κύριος Μίλδας.

— Άντοπος ο έξνος έφριξε το χέρι του Άντρέα. Αυτός όμως τούρριξε μία ματιά σ' εναόχωρη και το πρόσωπό του σκοτεινίασε.

— Γιά μία στιγμή ένοιωσε η Νεραϊκά την καρδιά της να βουλίζη. Κατάλαβε ότι έκανε τον έρωτευμένο νεαρό να πονέση. Άλλα την άλλη στιγμή πήρε την άπόφαση:

— Η άγάπη δεν είναι φίλανθρωπία. Καλύτερα να καταλάβη άμέσως τώρα κιόλας την άλήθεια.

— Γι' αυτό, προσπαθώντας να κάνει τη φωνή της φυσική, ρώτησε την αδελφή της:

— Είχατε πάει βόλτα; — Κατάλαβε η Θάλεια το σκοπό της μικρής. Ήθελε να δώση στον Πέτρο να καταλάβη ίσως, πως ο άλλος νεαρός ενδιαφερόταν γιά την αδελφή της. Ήθελε να δώση και στον ίδιο τον Πέτρο να καταλάβη πως θα το θεωρούσε το πιο φυσικό πράγμα του κόσμου, αυτό.

— Ναι, άποκρίθηκε εύθυμα. Κάναμε βαρκάδα. Ζηλέψαμε την ημέρα. Ήταν πραγματικά όνειρο.

— Ο Πέτρος, το θεώρησε πολύ φυσικό, να είναι ο Άντρέας το φλέρτ της μεγάλης αδελφής. Ο Άντρέας όμως, που σίγουρα καταλάβε κι' αυτός την ψυχολογία της κοπέλλας που αγαπούσε, έγινε δύσθυμος. Και μετά λίγα λεπτά της ώρας άποχαίρετρεσε θλιμμένος κι' άπομακρύνθηκε.

— Ένοιωσε πάλι κάτι σαν σφιξιμο στην καρδιά η Νεραϊκά. Την άλλη στιγμή όμως άνάσανε πια έλεύθερη. Μπροστά στον Άντρέα δέ μπορούσε να φοβή φυσικά.

— Πέτρο, φώναξε εύθυμα. Θα μείνεις, όλη την ημέρα εδώ; — Ναι, θα φύγω το βράδυ με το βαποράκι, άποκρίθηκε ο νέος.

— Περίθμα. Θα φάμε μαζί, δεν είναι έτσι;

— Εύχριστά, άποκρίθηκε αυτός χωρίς άντίρρηση.

— ΣΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ: Ή, συνέχεια.

ΤΟ ΒΕΡΟΛΙΝΟ

Η ΔΙΕΘΝΗΣ ΕΠΙΚΑΙΡΟΤΗΣ

Ο Χάνς Μίλλερ, ηλεκτροτεχνίτης σ' ένα εργοστάσιο μερικά χιλιόμετρα έξω από το Άνατολικό Βερολίνο, 24 ετών, μέτριο ανάστημα, καστανά μαλλιά κολημένα από τον ιδρώτα, χαλί παντελόνι, καφέ σκούρα μπλούζα με άναστικωμένα μανίκια, άναπνέει βαρεια μέσα στην καλοκαιριάτικη Βερολινέζικη νύχτα. Δεν ξέρει αν είναι ιδρωμένος από τη ζέση ή την άγωνία. Ίσως και από τα δυο.

Όλη την ημέρα δούλεψε στο εργοστάσιο σιωπηλός, προσεχτικός, όπως πάντα. Το άπογευμα παρηκολούθησε δυο ώρες ύποχρεωτικής μαθησιακής διδασκαλίας. Σε κανέναν δέ μίλησε γιά το σχέδιό του. Πριν ένα μήνα περίπου άναγέωσε κανονικά την κάρτα του ως μέλος του Κόμματος.

Την ίδια βραδυά που ο Χάνς Μίλλερ—που οι εκατοντάδες Χάνς Μίλλερ—περνούσαν την διαχωριστική ζώνη του Άνατολικού Βερολίνου προς το Δυτικό, ο ήγέτης του Άνατολικού κόσμου, που άφηναν πίσω τους οι φυγάδες, το Νούμερο Ένα του Κρεμλίον, μιλούσε από την τηλεόρασι γιά να άναγγείλη ένα κοσμοιστορικό κατόρθωμα. Ο Τιτώφ ο δεύτερος Σοβιετικός κοσμοναύτης έπεται από μία εύτεροχη πτήση στο διάστημα έπείστωρε στη γη.

Ο ΚΡΟΥΤΣΕΦ ΣΤΗΝ ΤΗΛΕΟΡΑΣΙ

Ο λόγος του μετεδόθη και σ' όλες τις λαϊκές δημοκρατίες και μεταφράστηκε συγχρόνως άγγλικά, γαλλικά και γερμανικά. Γοητεία της τηλεόρασης, όπου μπορείς να μελετήσεις με προσοχή και άνασι τις διαδοχικές εκφράσεις ενός «μεγάλου ήγέτου» που μιλάει συγκαταρκμένος ή με πάθος γιά πόλεμο και γιά ερήνη.

Μέσα στο λόγο του, με τις έξαρσεις γιά το κατόρθωμα του Τιτώφ, ο Νικήτα Κρούτσεφ, με το πασιγνωστο στοργυγύλο του πρόσωπο, επανήρχετο συνεχώς σαν «λαίτ-μοτίβ», στις ίδιες λέξεις και εκφράσεις: «Βερολίνο, Γερμανία, πόλεμος, ερήνη». Το άνοιχτο πρόσωπο, ή θριαμβευτική λάμψη των ματιών όταν μιλούσε γιά τον Τιτώφ, δίνουν την θέσι τους σ' ένα πρόσωπο σκληρό, σκοτεινό, άνήσυχο όταν μιλά γιά το Βερολίνο και τη Γερμανία.

Η ΔΥΓΗ ΠΡΟΣ ΤΗ ΔΥΤΙΚΗ ΓΕΡΜΑΝΙΑ

Τις τελευταίες έβδομάδες χίλιοι τετρακόσιοι άνθρωποι την ή-

μέρα καταφεύγουν από την Άνατολική Γερμανία στο Δυτικό Βερολίνο. Πριν έκδηλωθί ή τελευταία κρίσι, ο αριθμός αυτός ήταν γύρω στους πεντακόσιους. Πάνω από τρία εκατομμύρια κάτοικοι της Άνατολικής Γερμανίας, κατέφυγαν τα τελευταία χρόνια στη Δυτική. Φαινόμενο δραματικό, που και μόνο αυτό κάνει εύεξηγητη την νευρική της ήγεςίας από την Άνατολική κόσμου.

Την άνοιξη του 1945 οι Ρούζβελτ, Στάλιν και Τσόρτσιλ στην διάσκεψι της Γιάλτας καθόρισαν σε κύριες γραμμές την πολιτική των συμμάχων έναντι της Γερμανίας που ή καταστροφή της πλησίαζε με γιγάντια βήματα. Ολόκληρο το έδαφος του Χιτλερικού Ράιχ διαιρείτο σε ζώνες κατοχής και στην περιοχή του Βερολίνου με την ίσομερή κατοχή Σοβιετικής Ένωσης, Μεγάλης Βρετανίας και Ηνωμένων Πολιτειών.

Με ειδικό πρωτόκολλο λίγο άργότερα καθορίστηκε ότι και ή Γαλλία θα συμμετείχε άναλόγως.

Στις 2 Μαΐου του 1945, το Γερμανικό Ράιχ γκεμίζότανε μέσα σε μία βαγνερική άτμόσφαιρα, ενώ τα Σοβιετικά στρατεύματα με έπικεφαλής τον στρατάρχη Γρηγόρι Ζούκοφ κατέλαμβαναν το Βερολίνο, που είχε μεταβληθί σε σποδ έρείπιών. Οι σύμμαχοι—Άμερικανοί, Βρετανοί, Γάλλοι—ηττανε στο Βερολίνο την 1η Ιουλίου και κατέλαβαν τους τομείς όπως έτι είχε συμφωνηθί θα έμενε μεταξύ Δυτικών Συμμάχων και Σοβιετικής Ένωσης.

Έτσι άκριβώς δημιουργήθηκε μία τεχνητή υνία, έκάτο χιλιόμετρο στο έσωτερικό της υπό Σοβιετική κατοχή Γερμανίας.

Το ΝΕΚΡΟ ΓΡΑΜΜΑ

Η άρμονική συμβίωσι των τεσσάρων Μεγάλων Δυνάμεων στην πρώτην πρωτεύουσα του Γερμανικού Ράιχ προϋπέθετε μία στοιχειώδη τουλάχιστον πολιτική φι- λία μεταξύ τους, αν όχι μία έγκάρδια συμμαχία. Από τις πρώτες όμως ήμέρες της κοινής κατοχής του Βερολίνου, άποδείχτηκε πως ό,τι είχε συμφωνηθί θα έμενε νεκρό γράμμα.

Στο Συμμαχικό συμβούλιο τα συνεχή βέτο του Σοβιετικού αντιπροσώπου, παρέλυναν την λήψι κάθε άποφάσεως, που δεν ικανοποιούσε άπόλυτα και δλοκληρωτικά τους σκοπούς της πολιτικής της Μόσχας που άρχισαν άναγκαστικά να διαφαίνονται: Τελεία άποκοπή του Σοβιετικού τομέως του Βερολίνου από τους Δυτικούς και όργανωσί του κατά το άνατολικό κοινωνικό και πολιτικό σύστημα. (Από τότε δημιουργήθηκαν και οι δύο Δυτικό και Άνατολικό Βερολίνο)

Στη διασυμμαχική έπίτροπή του Βερολίνου οι συνεδριάσεις των Δυτικών αντιπροσώπων και του Σοβιετικού γίνονται θυελλώδεις και οι σχέσεις τους έξαιρετικά τεταμένες, γιά να φθάσουν σε πλήρη ρήϊ στις 24 Ιουνίου 1948, όταν οι ρωσικές άρχες έπίβάλυν τον άποκλεισμό του Βερολί-

και οι τομείς του

Ίστορία και παρασκίνια μιας διεθνούς κρίσεως

Ίσως πολύ πιο έντονη στη Σοβιετική Ένωση άπ' ό,τι στη Δύσι. Και ή άνάμνησι αυτή συνδέεται με τη Γερμανία, μία παντοδύναμη Γερμανία. Ο προσεχής άτομικός έξοπλισμός του χθεσινού έχθρου άνησυχεί τον «ήγέτη».

Τα έπιχειρήματά του, χιλιοεπαμμένα, συχνά αντίθετα στο ένα του άλλο, όχι πάντοτε καλοπίστα και συχνά αυθαίρετα, παίρνουνε στο στόμα του Νικήτα Κρούτσεφ μία σπάνια δύναμι. Οι φλέβες του προσώπου του φουσκώνουν, το χέρι ύψανεται άπειλητικό, τα μάτια μισόκλειστα βλέπουν μπροστά τους τον «κίνδυνο», και άκριβώς, τη στιγμή που ο θεατής άρχίζει να άνησυχί γιά τον ίδιο το ρήτορα, που βρίσκεται στα σύνορα της άποπληξίας, ή θύελλα ύποχωρεί, ο λόγος ξαναγίνεται υνέφλιος, οι μύδροι κατά της Δύσεως άνήκουν στο παρελθόν, οι κεραυνοί του πολέμου χαθήκαν πίσω από τον γαλάζιο ουρανό της ερήνης: Ο Νικήτα Κρούτσεφ άναπνέει βαθεία, σκληραίνει γιά μία ακόμη στιγμή την εκφρασί του με μία ακόμη προειδοποίησι «στοιού ήμπεριαλιστές» — ξαφνική άστραπή στον γαλάζιο ορίζοντα—και τελειώνει.

Μάλλον καθησυχασμένοι, οι Σοβιετικοί πολίτες—με τα πεντέμισι εκατομμύρια συσκευών τηλεόρασεως—γυρίζουν το διακόπτη...

ΣΤΗΝ ΔΙΑΣΚΕΨΙ ΤΗΣ ΓΙΑΛΤΑΣ

Το πρόβλημα του Βερολίνου γεννήθηκε—γιά όποιον ήξερε να «βλέψη» την ιστορία—στη συγχρονική εκείνη άτμόσφαιρα των διασκέψεων των Δυτικών συμμάχων και της Σοβιετικής Ένωσης κατά την διάρκεια του πολέμου με την Χιτλερική Γερμανία.

Την άνοιξη του 1945 οι Ρούζβελτ, Στάλιν και Τσόρτσιλ στην διάσκεψι της Γιάλτας καθόρισαν σε κύριες γραμμές την πολιτική των συμμάχων έναντι της Γερμανίας που ή καταστροφή της πλησίαζε με γιγάντια βήματα. Ολόκληρο το έδαφος του Χιτλερικού Ράιχ διαιρείτο σε ζώνες κατοχής και στην περιοχή του Βερολίνου με την ίσομερή κατοχή Σοβιετικής Ένωσης, Μεγάλης Βρετανίας και Ηνωμένων Πολιτειών.

Με ειδικό πρωτόκολλο λίγο άργότερα καθορίστηκε ότι και ή Γαλλία θα συμμετείχε άναλόγως.

Στις 2 Μαΐου του 1945, το Γερμανικό Ράιχ γκεμίζότανε μέσα σε μία βαγνερική άτμόσφαιρα, ενώ τα Σοβιετικά στρατεύματα με έπικεφαλής τον στρατάρχη Γρηγόρι Ζούκοφ κατέλαμβαναν το Βερολίνο, που είχε μεταβληθί σε σποδ έρείπιών. Οι σύμμαχοι—Άμερικανοί, Βρετανοί, Γάλλοι—ηττανε στο Βερολίνο την 1η Ιουλίου και κατέλαβαν τους τομείς όπως έτι είχε συμφωνηθί θα έμενε μεταξύ Δυτικών Συμμάχων και Σοβιετικής Ένωσης.

Έτσι άκριβώς δημιουργήθηκε μία τεχνητή υνία, έκάτο χιλιόμετρο στο έσωτερικό της υπό Σοβιετική κατοχή Γερμανίας.

Το ΝΕΚΡΟ ΓΡΑΜΜΑ

Η άρμονική συμβίωσι των τεσσάρων Μεγάλων Δυνάμεων στην πρώτην πρωτεύουσα του Γερμανικού Ράιχ προϋπέθετε μία στοιχειώδη τουλάχιστον πολιτική φι- λία μεταξύ τους, αν όχι μία έγκάρδια συμμαχία. Από τις πρώτες όμως ήμέρες της κοινής κατοχής του Βερολίνου, άποδείχτηκε πως ό,τι είχε συμφωνηθί θα έμενε νεκρό γράμμα.

Στο Συμμαχικό συμβούλιο τα συνεχή βέτο του Σοβιετικού αντιπροσώπου, παρέλυναν την λήψι κάθε άποφάσεως, που δεν ικανοποιούσε άπόλυτα και δλοκληρωτικά τους σκοπούς της πολιτικής της Μόσχας που άρχισαν άναγκαστικά να διαφαίνονται: Τελεία άποκοπή του Σοβιετικού τομέως του Βερολίνου από τους Δυτικούς και όργανωσί του κατά το άνατολικό κοινωνικό και πολιτικό σύστημα. (Από τότε δημιουργήθηκαν και οι δύο Δυτικό και Άνατολικό Βερολίνο)

Στη διασυμμαχική έπίτροπή του Βερολίνου οι συνεδριάσεις των Δυτικών αντιπροσώπων και του Σοβιετικού γίνονται θυελλώδεις και οι σχέσεις τους έξαιρετικά τεταμένες, γιά να φθάσουν σε πλήρη ρήϊ στις 24 Ιουνίου 1948, όταν οι ρωσικές άρχες έπίβάλυν τον άποκλεισμό του Βερολί-

οι συμμαχικές δυνάμεις σταμάτησαν την προέλασί τους προς το Βερολίνο, άκριβώς γιά να έπιτρέψουν να το καταλάβουν οι Σοβιετικές, ενώ ειδικότερα οι Άμερικανοί παραχωρούσαν στους Ρώσους τις έπαρχίες της Μάκλεμπουργκ, της Σαξωνίας και της Θουριγγίας, που είχαν ήδη καταλάβει.

Στο συμμαχικό συμβούλιο τα συνεχή βέτο του Σοβιετικού αντιπροσώπου, παρέλυναν την λήψι κάθε άποφάσεως, που δεν ικανοποιούσε άπόλυτα και δλοκληρωτικά τους σκοπούς της πολιτικής της Μόσχας που άρχισαν άναγκαστικά να διαφαίνονται: Τελεία άποκοπή του Σοβιετικού τομέως του Βερολίνου από τους Δυτικούς και όργανωσί του κατά το άνατολικό κοινωνικό και πολιτικό σύστημα. (Από τότε δημιουργήθηκαν και οι δύο Δυτικό και Άνατολικό Βερολίνο)

Στη διασυμμαχική έπίτροπή του Βερολίνου οι συνεδριάσεις των Δυτικών αντιπροσώπων και του Σοβιετικού γίνονται θυελλώδεις και οι σχέσεις τους έξαιρετικά τεταμένες, γιά να φθάσουν σε πλήρη ρήϊ στις 24 Ιουνίου 1948, όταν οι ρωσικές άρχες έπίβάλυν τον άποκλεισμό του Βερολί-

Ο Νικήτα Κρούτσεφ με στολή στρατηγού.

νου, άπαγορεύοντας την έσοδο οιοδήποτε εφοδίου στη Δυτική ζώνη της πόλεως. Οι ταχυδρομικές έπικοινωνίες διακόπτονται όπως και ή παροχή ηλεκτρικού ρεύματος από το Άνατολικό προς το Δυτικό Βερολίνο.

Η ΟΡΓΑΝΩΣΙ ΤΗΣ ΑΕΡΟΓΕΦΥΡΑΣ

Μ' αυτό τον τρόπο άρχίζει ή Σοβιετική προσπάθεια γιά να πετάξη τους Δυτικούς έξω από το Βερολίνο, παρὰ τις σχετικές συμφωνίες και παρὰ το γεγονός ότι

οι συμμαχικές δυνάμεις σταμάτησαν την προέλασί τους προς το Βερολίνο, άκριβώς γιά να έπιτρέψουν να το καταλάβουν οι Σοβιετικές, ενώ ειδικότερα οι Άμερικανοί παραχωρούσαν στους Ρώσους τις έπαρχίες της Μάκλεμπουργκ, της Σαξωνίας και της Θουριγγίας, που είχαν ήδη καταλάβει.

Στο συμμαχικό συμβούλιο τα συνεχή βέτο του Σοβιετικού αντιπροσώπου, παρέλυναν την λήψι κάθε άποφάσεως, που δεν ικανοποιούσε άπόλυτα και δλοκληρωτικά τους σκοπούς της πολιτικής της Μόσχας που άρχισαν άναγκαστικά να διαφαίνονται: Τελεία άποκοπή του Σοβιετικού τομέως του Βερολίνου από τους Δυτικούς και όργανωσί του κατά το άνατολικό κοινωνικό και πολιτικό σύστημα. (Από τότε δημιουργήθηκαν και οι δύο Δυτικό και Άνατολικό Βερολίνο)

Στη διασυμμαχική έπίτροπή του Βερολίνου οι συνεδριάσεις των Δυτικών αντιπροσώπων και του Σοβιετικού γίνονται θυελλώδεις και οι σχέσεις τους έξαιρετικά τεταμένες, γιά να φθάσουν σε πλήρη ρήϊ στις 24 Ιουνίου 1948, όταν οι ρωσικές άρχες έπίβάλυν τον άποκλεισμό του Βερολί-

οι συμμαχοι άπαντούν στην ώμη πρόκλησι του Στάλιν, με την όργανωσι άερογεφυρας που μετέφερε στο άποκλεισμένο Βερολίνο 343.301 τόνους διαφόρων εφοδίων σε διάστημα δέκα μηνών και είκοσι τριών ήμερών, συντρίβοντας έτσι τα σταλινικά σχέδια και πετυχαίνοντας να άναγνωρισθουν γιά μία ακόμη φορά τα νομικά και ούσιαστικά δικαιώματα της παραμονής τους στην πρώτην πρωτεύουσα της Γερμανίας.

Οι Δυτικοί ζητούν τη διεξαγωγή έλευθέρων εκλογών σε όλοκληρη τη Γερμανία, που να καθορίση μόνη της και έλευθερά το μελλοντικό της καθεστώς, να ύπογράψη μία συνθήκη ερήνης με τους συμμάχους, που οι δυνάμεις τους θα άποχωρήσουν, άναγνωρίζοντας την άνεξαρτησία μιας ένοποιημένης Γερμανίας.

Όι Δυτικοί ζητούν τη διεξαγωγή έλευθέρων εκλογών σε όλοκληρη τη Γερμανία, που να καθορίση μόνη της και έλευθερά το μελλοντικό της καθεστώς, να ύπογράψη μία συνθήκη ερήνης με τους συμμάχους, που οι δυνάμεις τους θα άποχωρήσουν, άναγνωρίζοντας την άνεξαρτησία μιας ένοποιημένης Γερμανίας.

Όι Δυτικοί ζητούν τη διεξαγωγή έλευθέρων εκλογών σε όλοκληρη τη Γερμανία, που να καθορίση μόνη της και έλευθερά το μελλοντικό της καθεστώς, να ύπογράψη μία συνθήκη ερήνης με τους συμμάχους, που οι δυνάμεις τους θα άποχωρήσουν, άναγνωρίζοντας την άνεξαρτησία μιας ένοποιημένης Γερμανίας.

Όι Δυτικοί ζητούν τη διεξαγωγή έλευθέρων εκλογών σε όλοκληρη τη Γερμανία, που να καθορίση μόνη της και έλευθερά το μελλοντικό της καθεστώς, να ύπογράψη μία συνθήκη ερήνης με τους συμμάχους, που οι δυνάμεις τους θα άποχωρήσουν, άναγνωρίζοντας την άνεξαρτησία μιας ένοποιημένης Γερμανίας.

Όι Δυτικοί ζητούν τη διεξαγωγή έλευθέρων εκλογών σε όλοκληρη τη Γερμανία, που να καθορίση μόνη της και έλευθερά το μελλοντικό της καθεστώς, να ύπογράψη μία συνθήκη ερήνης με τους συμμάχους, που οι δυνάμεις τους θα άποχωρήσουν, άναγνωρίζοντας την άνεξαρτησία μιας ένοποιημένης Γερμανίας.

Όι Δυτικοί ζητούν τη διεξαγωγή έλευθέρων εκλογών σε όλοκληρη τη Γερμανία, που να καθορίση μόνη της και έλευθερά το μελλοντικό της καθεστώς, να ύπογράψη μία συνθήκη ερήνης με τους συμμάχους, που οι δυνάμεις τους θα άποχωρήσουν, άναγνωρίζοντας την άνεξαρτησία μιας ένοποιημένης Γερμανίας.

Όι Δυτικοί ζητούν τη διεξαγωγή έλευθέρων εκλογών σε όλοκληρη τη Γερμανία, που να καθορίση μόνη της και έλευθερά το μελλοντικό της καθεστώς, να ύπογράψη μία συνθήκη ερήνης με τους συμμάχους, που οι δυνάμεις τους θα άποχωρήσουν, άναγνωρίζοντας την άνεξαρτησία μιας ένοποιημένης Γερμανίας.

Όι Δυτικοί ζητούν τη διεξαγωγή έλευθέρων εκλογών σε όλοκληρη τη Γερμανία, που να καθορίση μόνη της και έλευθερά το μελλοντικό της καθεστώς, να ύπογράψη μία συνθήκη ερήνης με τους συμμάχους, που οι δυνάμεις τους θα άποχωρήσουν, άναγνωρίζοντας την άνεξαρτησία μιας ένοποιημένης Γερμανίας.

Όι Δυτικοί ζητούν τη διεξαγωγή έλευθέρων εκλογών σε όλοκληρη τη Γερμανία, που να καθορίση μόνη της και έλευθερά το μελλοντικό της καθεστώς, να ύπογράψη μία συνθήκη ερήνης με τους συμμάχους, που οι δυνάμεις τους θα άποχωρήσουν, άναγνωρίζοντας την άνεξαρτησία μιας ένοποιημένης Γερμανίας.

Όι Δυτικοί ζητούν τη διεξαγωγή έλευθέρων εκλογών σε όλοκληρη τη Γερμανία, που να καθορίση μόνη της και έλευθερά το μελλοντικό της καθεστώς, να ύπογράψη μία συνθήκη ερήνης με τους συμμάχους, που οι δυνάμεις τους θα άποχωρήσουν, άναγνωρίζοντας την άνεξαρτησία μιας ένοποιημένης Γερμανίας.

Όι Δυτικοί ζητούν τη διεξαγωγή έλευθέρων εκλογών σε όλοκληρη τη Γερμανία, που να καθορίση μόνη της και έλευθερά το μελλοντικό της καθεστώς, να ύπογράψη μία συνθήκη ερήνης με τους συμμάχους, που οι δυνάμεις τους θα άποχωρήσουν, άναγνωρίζοντας την άνεξαρτησία μιας ένοποιημένης Γερμανίας.

Όι Δυτικοί ζητούν τη διεξαγωγή έλευθέρων εκλογών σε όλοκληρη τη Γερμανία, που να καθορίση μόνη της και έλευθερά το μελλοντικό της καθεστώς, να ύπογράψη μία συνθήκη ερήνης με τους συμμάχους, που οι δυνάμεις τους θα άποχωρήσουν, άναγνωρίζοντας την άνεξαρτησία μιας ένοποιημένης Γερμανίας.

Όι Δυτικοί ζητούν τη διεξαγωγή έλευθέρων εκλογών σε όλοκληρη τη Γερμανία, που να καθορίση μόνη της και έλευθερά το μελλοντικό της καθεστώς, να ύπογράψη μία συνθήκη ερήνης με τους συμμάχους, που οι δυνάμεις τους θα άποχωρήσουν, άναγνωρίζοντας την άνεξαρτησία μιας ένοποιημένης Γερμανίας.

Όι Δυτικοί ζητούν τη διεξαγωγή έλευθέρων εκλογών σε όλοκληρη τη Γερμανία, που να καθορίση μόνη της και έλευθερά το μελλοντικό της καθεστώς, να ύπογράψη μία συνθήκη ερήνης με τους συμμάχους, που οι δυνάμεις τους θα άποχωρήσουν, άναγνωρίζοντας την άνεξαρτησία μιας ένοποιημένης Γερμανίας.

Όι Δυτικοί ζητούν τη διεξαγωγή έλευθέρων εκλογών σε όλοκληρη τη Γερμανία, που να καθορίση μόνη της και έλευθερά το μελλοντικό της καθεστώς, να ύπογράψη μία συνθήκη ερήνης με τους συμμάχους, που οι δυνάμεις τους θα άποχωρήσουν, άναγνωρίζοντας την άνεξαρτησία μιας ένοποιημένης Γερμανίας.

Όι Δυτικοί ζητούν τη διεξαγωγή έλευθέρων εκλογών σε όλοκληρη τη Γερμανία, που να καθορίση μόνη της και έλευθερά το μελλοντικό της καθεστώς, να ύπογράψη μία συνθήκη ερήνης με τους συμμάχους, που οι δυνάμεις τους θα άποχωρήσουν, άναγνωρίζοντας την άνεξαρτησία μιας ένοποιημένης Γερμανίας.

Όι Δυτικοί ζητούν τη διεξαγωγή έλευθέρων εκλογών σε όλοκληρη τη Γερμανία, που να καθορίση μόνη της και έλευθερά το μελλοντικό της καθεστώς, να ύπογράψη μία συνθήκη ερήνης με τους συμμάχους, που οι δυνάμεις τους θα άποχωρήσουν, άναγνωρίζοντας την άνεξαρτησία μιας ένοποιημένης Γερμανίας.

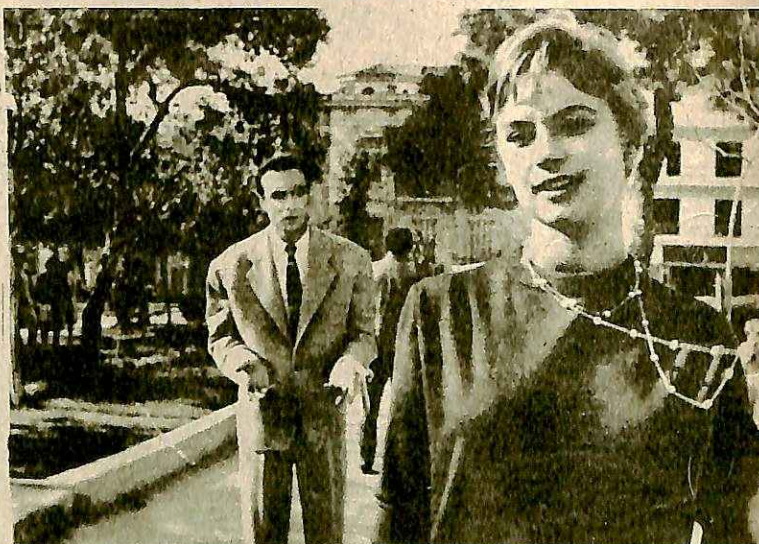
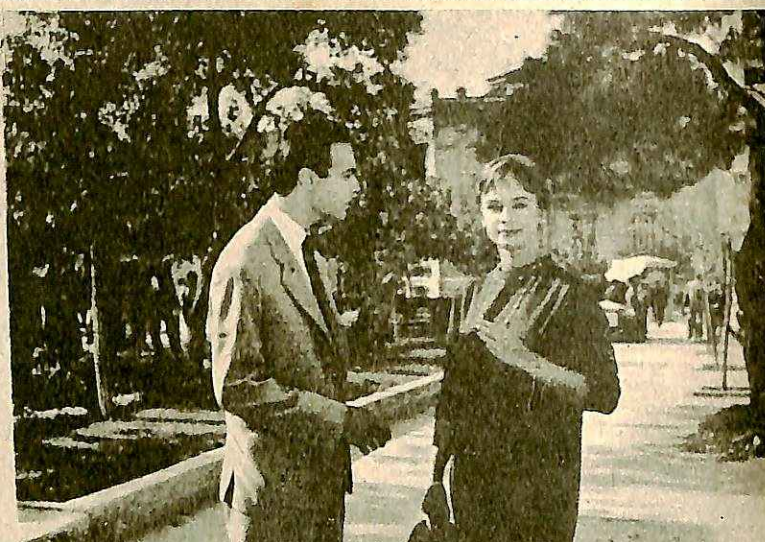
Όι Δυτικοί ζητούν τη διεξαγωγή έλευθέρων εκλογών σε όλοκληρη τη Γερμανία, που να καθορίση μόνη της και έλευθερά το μελλοντικό της καθεστώς, να ύπογράψη μία συνθήκη ερήνης με τους συμμάχους, που οι δυνάμεις τους θα άποχωρήσουν, άναγνωρίζοντας την άνεξαρτησία μιας ένοποιημένης Γερμανίας.

Όι Δυτικοί ζητούν τη διεξαγωγή έλευθέρων εκλογών σε όλοκληρη τη Γερμανία, που να καθορίση μόνη της και έλευθερά το μελλοντικό της καθεστώς, να ύπογράψη μία συνθήκη ερήνης με τους συμμάχους, που οι δυνάμεις τους θα άποχωρήσουν, άναγνωρίζοντας την άνεξαρτησία μιας ένοποιημένης Γερμανίας.

Όι Δυτικοί ζητούν τη διεξαγωγή έλευθέρων εκλογών σε όλοκληρη τη Γερμανία, που να καθορίση μόνη της και έλευθερά το μελλοντικό της καθεστώς, να ύπογράψη μία συνθήκη ερήνης με τους συμμάχους, που οι δυνάμεις τους θα άποχωρήσουν, άναγνωρίζοντας την άνεξαρτησία μιας ένοποιημένης Γερμανίας.

Όι Δυτικοί ζητούν τη διεξαγωγή έλευθέρων εκλογών σε όλοκληρη τη Γερμανία, που να καθορίση μόνη της και έλευ

18

Φτάνοντας στη βίλλα του Ντίνου, όπου μένει μαζί με τους διαφόρους φοιτητές και καλλιτέχνες, η Άλίκη ζητάει να βρῇ τὸν Ντίνο. Τὸν ἀνακαλύπτει τέλος στὴ βεράντα, ὅπου ο Φόιβος διαπραγματεύεται τὴν πώλησι ἐνὸς πορτραίτου.

— Ντίννο!... Ντίννο!... τοῦ φωνάζει... Πρέπει νὰ σοῦ μιλήσω.

Ἐκεῖνος τρέχει κοντὰ τῆς ἀνήσυχος.

— Μοῦ ζήτησες νὰ παντρευτοῦμε, ἔτσι;

— Τί ἔκανε λέει;

— Δὲ μοῦ ζήτησες νὰ παντρευτοῦμε; Ἔ, λοιπόν, νὰ παντρευτοῦμε... Εἶμαι σύμφωνη.

— Καλὰ καὶ πῶς σοῦ ἦρθε ἔτσι ξαφνικά;

— Τώρα δεν έχω καιρό να σου μιλήσω με λεπτομέρειες. Είμαι έτοιμη να κάνω ό,τι θελήσης, αρκεί να με βγάλεις από μια εξαιρετικά δύσκολη θέση.

— Είμαι στη διάθεσί σου, τῆς δηλώνει ἱπποτικά ὁ Ντῆνος.

— Σ' εὐχαριστῶ.

Καὶ ἡ Ἀλίκη τοῦ ἐξηγγεῖ τὸ σχέδιό της: Μιὰ καὶ ὁ Φίλων Νικολαΐδης δὲν ἤρθε, θὰ παρουσιάσῃ τὸν Ντίνο στοὺς συναδέλφους της, ὡς τὸ διάσημο ἀτομικὸ ἐπιστήμονα.

ἢ πρὸς τὴν ἄλλη μέρα δίνεται στὴ βίλλα στὸ Ψυχικό, ἡ πρὸς -κόνφερανς, ποὺ διατυμπάνισαν τὰ «Ἑσπερινὰ Νέα».

Ἐνὼ στὸ λίθινον + ροῦμ τῆς βίλλας ἀρχίζουν νὰ κα-
ταφθάνουν οἱ δημοσιογράφοι, ἡ Ἀλίκη δίνει τὶς τελευ-
ταῖες ὁδηγίες στοὺς φίλους της. Ὁ Ντίνος πλησιάζει
σὲ μιὰ στιγμή τὴν Ἀλίκη.

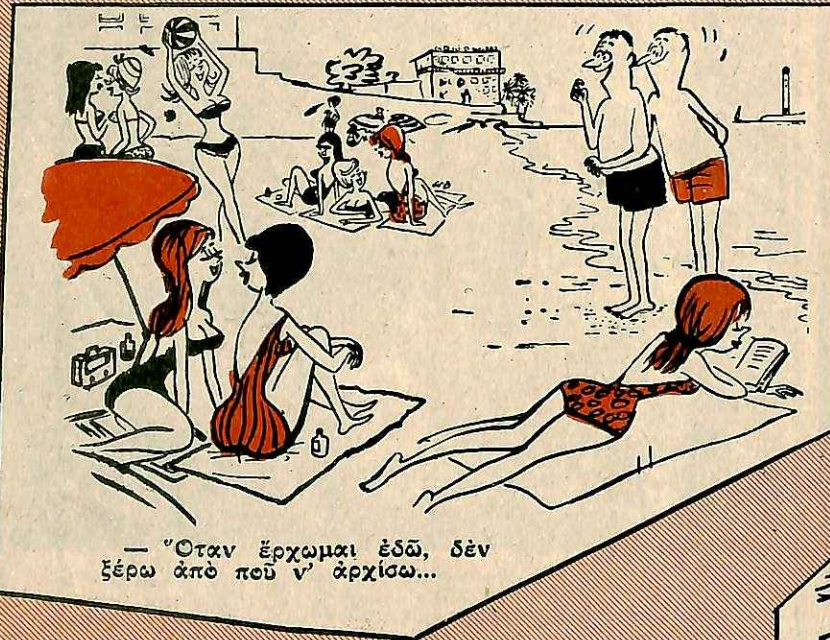

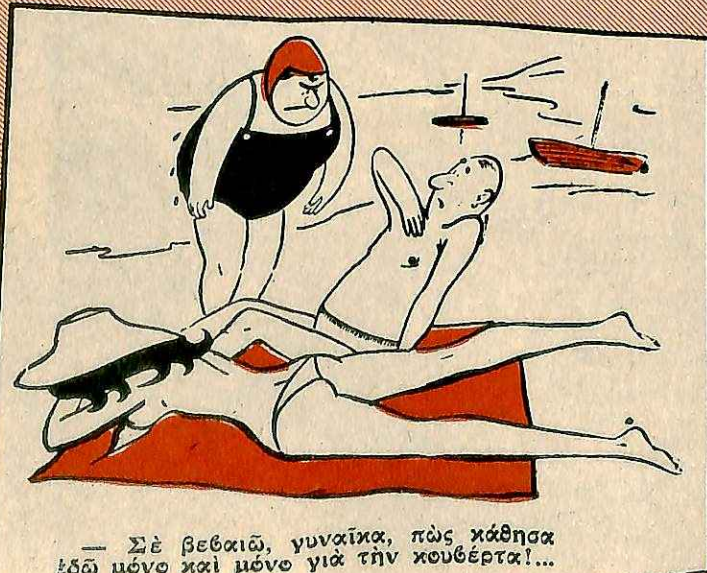
— Θα σε σκεπάσω για λίγο, χρυσή μου...
Έρχεται η γυναίκα μου!...

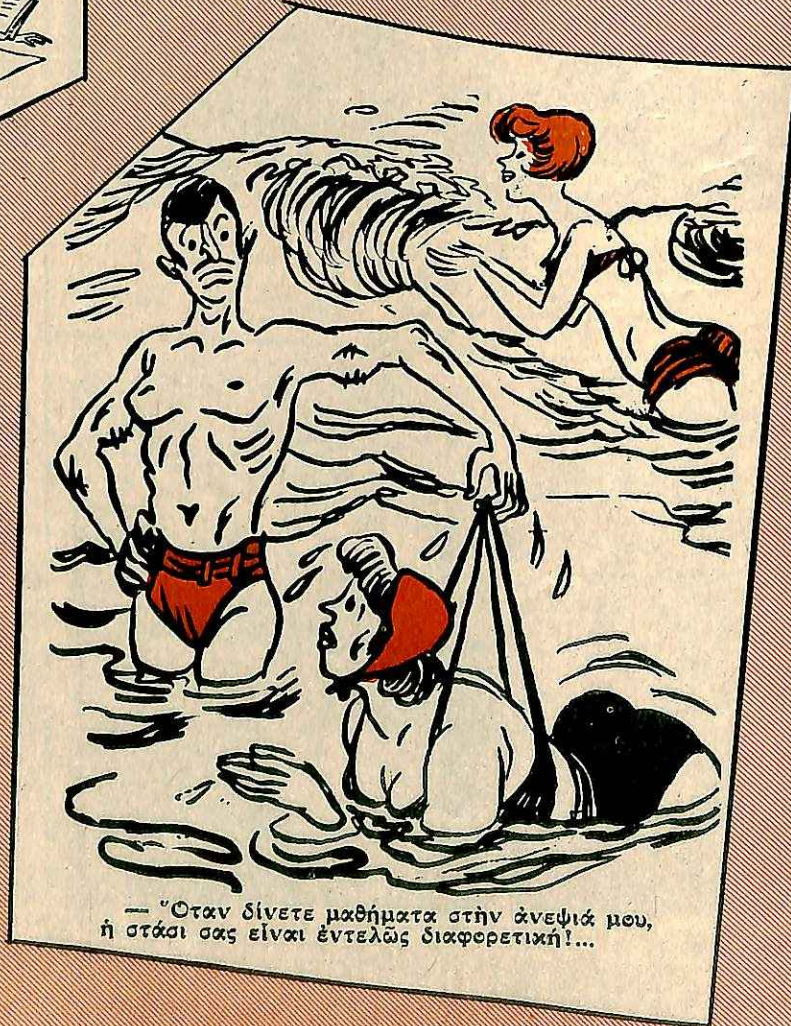
— Τό κύμα φωτογραφίζεις, 'Ηρακλή;
— Ναι, το «νέο κύμα»!...

— Όταν έρχομαι εδώ, δεν
ξέρω από πού ν' αρχίσω...

— Σε βεβαιώ, γυναίκα, πώς κάθισα
εδώ μόνο και μόνο για την κουβέρτα!...

— Όταν δίνετε μαθήματα στην άνεσιά μου,
ή στάσι σας είναι έντελώς διαφορετική!...

Στάμπανια

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΗΣ ΣΥΝΕΧΕΙΑΣ

Ο Σανχέζ οδηγεί τη Λάχυν έ-
ξω από την καλύβα σ' ένα μέρος
από όπου μπορεί να παρακολου-
θήσει το μαρτύριο του Δομνίκου.
Λιπόθυμη κατόπιν, την θάζει πά-
νω στο άλογο του και την πηγαί-
νει στο πυκνότερο μέρος της
ζούγκλας όπου την δένει πι-
σθάγκωνα σ' ένα δέντρο. Ένας
πάνθηρας εμφανίζεται σ' ένα
'Η Λάχυν εκλιπαρεί τον Σανχέζ
να τη σκοτώσει. Αυτός φέρονει το
όπλο στον ώμο του και πιέζει
την σκανδάλη... Γυρίζει κατόπιν
στο σπίτι του, όπου μαθαίνει ότι
ο πατέρας του ξεψύχησε την ίδια
ώρα με το Δομνίκο. Το σώμα του
νέρου μαρκήσιου είναι γεμάτο με
μαύρες ραβδώσεις σαν να δέχτη-
κε πάνω του όλους τους ραβδί-
σιμους που προορίζονταν για τον
Δομνίκο. Ο Σανχέζ πηγαίνει τη
νύχτα στον τάφο του Δομνίκου
και θάβει κατάπληκτος ότι το
σώμα του είναι τελείως ανέπαφο.
Ενα ευτυχισμένο χαμόγελο πλα-
νιέται στα χείλη του νεκρού...
Γυρίζοντας στο σπίτι του, ο Σαν-
χέζ πηγαίνει θάβει άρρωστος και
για πολλές εβδομάδες παλεύει
με το θάνατο και την τρέλλα...
Στο Παρίσι, όπου συνεχίζεται η
ιστορία μας, ο πλούσιος τραπε-
ζίτης Σουμπέργκ τρώει μαζί με
την κόρη του Κλοτίλδη.

3ον Σ' όλες τις κοσμικές
συγκεντρώσεις π. χ. αυ-
τός είχε τον πρώτο χορό
και τους περισσότερους
από τους επόμενους και στις διά-
φορες γιορτές εμφανιζόταν σαν έ-
πίσημος καβαλιέρους της Κλοτίλ-
δης. Μπορούσε τώρα να μιλήσει με
μεγαλύτερη οικειότητα μαζί της.
Και, βέβαια, δεν έκανε τον καιρό
του. Με την προθυμία, τους τρό-
πους και τα έξυπνα υπονοούμενά
του, προσπαθούσε να προταρ-
σκει μιά μέρα να της φανερώσει τα
«αίσθηματά» του, αφού δε μπορού-
σε να της πη καθερά, ότι η με-
γάλη προίκα της δεν τον άφηνε να
ήσυχασε.

Εκείνο το βράδυ, η Κλοτίλδη εί-
χε πάει σ' ένα χορό, που έγινε στο
μέγαρό της ή βαρόνη ντε Λουνεβίλ,
που ήταν η καλύτερη φίλη της. Ο
Μισέλ ντε Μοράνγκ, απασχολημένος
με κάποια συζητήσια και βέβαιος,
ότι ο πρώτος χορός ήταν δικός
του, δεν πήγε να την προσκαλέσει
παρά μόνο όταν άκουστηκαν οι
πρώτες νότες της μουσικής.

— «Α, κύριε ντε Μοράνγκ, να
με συγχωρήτε, που σας ξέχασα, εί-
πε η νέα μ' ένα γλυκό χαμόγελο.
'Αλλ' υποσχέθηκα τον πρώτο χορό
στον κύριο...»

Κι' έδειξε τον καβαλιέρο της,
που στεκόταν λίγο πιο πέρα.
— Θα έχω, τουλάχιστο, το δεύ-
τερο χορό; ρώτησε ο Μοράνγκ.
— Κι' αυτόν τον έχω υποσχεθεί
στον κύριο, απάντησε η Κλοτίλδη.
«Αν θέλετε, όμως, μπορώ να σας
δώσω τον τρίτο.»

Ευχαριστώ, δεσποινίς, είπε ο
Μοράνγκ, παραμερίζοντας για να
την αράξει να προχωρήσει προς τον
καβαλιέρο της.

Οι δυο άντρες είχαν ανταλλάξει
μια μόνο ματιά. 'Αλλ' αυτή η μα-
τιά ήταν αρκετή για να τους κάμει
να καταλάβουν, ότι δε μπορούσαν
να είναι παρά μόνο έθιμοι. Κι' έ-
θιμοι άδυσώπτοι και θανάσιμοι.
Λίγη ώρα αργότερα, ο Μοράνγκ
πλησίασε το φίλο του ντ' Αρτεβίλ
και τον ρώτησε:

— Φίλτατε Γκαστόν, μήπως
συμβαίνει να ξέρετε τον κύριο,
που χορεύει αυτή τη στιγμή με τη δε-
σποινίδα Σουμπέργκ;

— Αυτός εκεί; είπε ο ντ' Αρ-
τεβίλ. Και βέβαια τον ξέρω.

— Ποιος είναι;

— Είναι ένας Πορτογάλος από
τη Βραζιλία ή ένας Βραζιλιάνος
από την Πορτογαλία... 'Ακουσα
ότι είναι πολύ πλούσιος.

— Πώς λέγεται;

Η ΚΥΡΙΑ ΜΕ ΤΟ ΞΥΛΙΝΟ ΧΕΡΙ

— Μαρκήσιος Σανχέζ ντ' Αλ-
βιέλα.

Η ΠΡΟΚΛΗΣΗ

Ο τραπέζιτης Σουμπέργκ ήταν
πολύ ευχαριστημένος, που είχε πα-
ρουσιάσει στον κόσμο των παρι-
σινών σαλονιών το μαρκήσιο ντ'
'Αλβιέλα και το θεωρούσε μεγάλη
του τιμή. Η άριστοκρατική εμφά-
νισι του Σανχέζ, το αγέρωχο ύφος
του, οι ευγενικοί τρόποι κι' η με-
γάλη περιουσία του του είχαν α-
νοίξει όλες τις πόρτες και τον εί-
χαν κάνει περιζήτητο.

— Να ένας καλός νέος, είπε
μια μέρα ο Σουμπέργκ στην κόρη
του. Δεν είναι έτσι, Κλοτίλδη;
— Πραγματικά, πατέρα μου, α-
πάντησε η νέα. Είναι πολύ καλός
πρέπει.

Πέρασαν μερικές εβδομάδες.
Και, στο διάστημα αυτό, ο ντ'
'Αλβιέλα κι' ο ντε Μοράνγκ βρή-
καν πολλές αφορμές για να μιλή-
σουν περισσότερο ο ένας στον άλ-
λον.

Ο Σανχέζ είχε αγαπήσει παρά-
φορα την Κλοτίλδη και, μ' όλο
που δεν της το είχε πη, την άφηνε
να το καταλάβει με τις ματιές και
το ύφος του. Την αγάπη του αυτή
την είχε φανερώσει μόνο στη μη-
τέρα του. 'Η γριά μαρκήσια θα
προτιμούσε να παντρευτεί ο γιός
της κάποια νέα με μεγάλο όνομα.
Μά, βλέποντας την έπισημη του,
αναγκάστηκε να υποχωρήσει.

— Θέλεις να μιλήσω στον κύ-
ριο Σουμπέργκ; τον είχε ρωτήσει
πολλές φορές.

— Όχι ακόμη, μητέρα μου, α-
παντούσε ο Σανχέζ. Πρέπει να βε-
βαιωθώ πρώτα, ότι μ' αγαπάει κι'
αυτή... 'Ας αψισωμε γι' αργότερα.

Ο Γρηγόρης κι' ο Σταμάτης, σε στιγμές που τρυπνιάζουν,
κριτικάρουνε τα πάντα και τους πάντας σχολιάζουν...)

ΓΡΗΓΟΡΗΣ

— Όσο κι' αν επιδιώκω
ν' αποφύγω την όλην
δε μ' αφήνουν να καλωάρω
ωρισμένοι όδονοι.
— Που σ' εμάς περασμά τους
μύλλον σίφουνα θυμίζουν
κι' ότθ θρίσκουνε υποστά τους
παρασύρουν και γκρεμίζουν...
Με περσιπτερά κυριώς.
Όλο κάνουν καρομπλές
κι' όλο νοιώθουν επιρριπτες
οι καυμένοι οι καπνοπλές
γιατί χάρις σ' ωρισμένων
όδονων την απειρία.
Αν κι' άνάπτοι, απειλούνται
με καινούργια... Ανεπαίρια!

ΣΤΑΜΑΤΗΣ

— Μά γι' αυτό δε σ'ταί με μονάχα
ο σωφρό ο άτζαής,
άλλα φταίνε κι' οι μεγάλες
(εύκολες πληρωμές),
που με τις μικρές τους δόσεις
την εύχθεια παρέχουν
ν' άπαιτούν οι πάντες κούρρες
και με Γιώτα Χι, να πρέχουν...
Αυτοκίνητα με δόσεις
και με νοίκι παίρνουν άλλοι
και μπορεί να ηθ κανένας
με πεποίθησι μεγάλην.
Διά το πιστόνι
«Γιωτακίδες».

ΣΤΑΜΑΤΗΣ

— Άσφαλδς, καλέ μου φίλε,
ενοχολάει πρέπει ναύαι.
Ασού όλα τα υπερβαίνουν
και τα πάντα ξεπερνάνε,
γιατί αυτή 'ναι η τακτική τους.
Η άσφαλτος και η άσφαλτος
κι' άννοούν παντού να κάνουν
και στα πάντα... ύπερ-άσφαλτος!

Διά το πιστόνι
Γ. ΘΙΣΒΙΟΣ

που φιγουράρε ως πωλάνε,
με άνεξέλεστο άμάι
άρκετους πεζούς... «ζοφλάνς»!

ΓΡΗΓΟΡΗΣ

— Είναι, όμως στην 'Αθήνα
κι' ωρισμένα (Γιώτα Χι),
που τα θλάνουν οι διαβάτες
και τους πιάνται η ψυχή.
γιατί πάντα οι όδονοι τους
και ότθ όπου κι' αν διαβαίνουν,
της ταχύτητας τους δρούν
και τα όρια υπερβαίνουν...
Δηλαδή, με λίγα λόγια
καθαρά και μετρούμενα,
είναι κούρρες που υπερβαίνουν
διαρκώς τα... «έκαμμένα»!
Κι' ότθ αυτό μπορεί κανένας
αύωρε! να καταλάβει
ότι οι κάποιολ τους πρέπει
ναύαι μάλλον... έργολάδοι!

ΣΤΑΜΑΤΗΣ

— Άσφαλδς, καλέ μου φίλε,
ενοχολάει πρέπει ναύαι.
Ασού όλα τα υπερβαίνουν
και τα πάντα ξεπερνάνε,
γιατί αυτή 'ναι η τακτική τους.
Η άσφαλτος και η άσφαλτος
κι' άννοούν παντού να κάνουν
και στα πάντα... ύπερ-άσφαλτος!

ΣΤΑΜΑΤΗΣ

— Άσφαλδς, καλέ μου φίλε,
ενοχολάει πρέπει ναύαι.
Ασού όλα τα υπερβαίνουν
και τα πάντα ξεπερνάνε,
γιατί αυτή 'ναι η τακτική τους.
Η άσφαλτος και η άσφαλτος
κι' άννοούν παντού να κάνουν
και στα πάντα... ύπερ-άσφαλτος!

περοχή του. Ο Σανχέζ, όμως, δεν
έμοιαζε με κανένα. Όταν ο Σαν-
χέζ την έπιανε από τη μέση γ' α
να χορεύουν, η Κλοτίλδη βυθίζο-
ταν σ' έκσταση. Δεν της μιλούσε,
άλλα τα μάτια του πετούσαν φω-
τιές και το χέρι του την έκαιγε.
Ενώ, κοντά στο Μισέλ, δεν αίσ-
θανόταν καμμία συγκίνηση.

Ο Μισέλ ντε Μοράνγκ, που έ-
δλεπε πως έκανε το παιχνίδι, α-
ποφάσισε τότε να φανη τολμηρότε-
ρος.

— Πόσο σκληρή είσαστε! της
είπε μια μέρα σ' ένα χορό. Προ-
απαρέστην χαρά αισθανόσαστε, άσ-
α γε να παίξετε με την καρδιά μου...
Υποφέρε, άλλα δεν τολμά να πα-
ρανοηθώ...

— Τι μελαγχολικό παράπονο!
απάντησε η Κλοτίλδη γελώντας.
— Μη με κοροϊδεύετε, είπε ο
ντε Μοράνγκ. Καταλαβαίνω τί
συμβαίνει... Θα ήταν πολύ αν σας
ζητούσα να μη χορεύετε τόσο συ-
χνά με το μαρκήσιο ντ' Αλβιέλα.

— Άλλά μου φαίνεται πως χο-
ρεύω και με τους δυο σας το ίδιο,
διαμαρτυρήθηκε η Κλοτίλδη.

— Δεν έχω, λοιπόν, κανένα δι-
καίωμα παραπάνω από τους άλ-
λους;

— Ο μαρκήσιος είναι φίλος και
πελάτης του πατέρα μου...
— Έγώ, όμως, σας αγαπώ!

— Κύριε ντε Μοράνγκ!
— Συχωρήστε με γιατί είμαι
τόσο ελκρινής, δεσποινίς, είπε ο
Μισέλ 'Αλλ' ο μαρκήσιος σας α-
γαπά.

— Ξέρετε, λοιπόν, περισσότερα
από μένα; ρώτησε η Κλοτίλδη.
— Είμαι βέβαιος, ότι δεν κάνω
λάθος, απάντησε ο Μισέλ.

Η Κλοτίλδη έβρινε μερικές στιγ-
μές συλλογισμένη.
— Κι' αν ακόμη ήταν όπως λέ-
τε, μπορώ ν' απαγορεύσω στο μαρ-
κήσιο να μ' αγαπά; ρώτησε έ-
πειτα.

— Πρέπει...
— Είσαστε εγωιστής!
— Άλλά δεν πρόκειται για
μένα...

— Για ποιόν τότε;
— Για σας.
— Δε σας καταλαβαίνω, είπε η
Κλοτίλδη. Έξηγηθήτε, σας παρα-
καλώ, γιατί δε μ' άρέσει να συ-
ζητώ μ' αινίγματα.

— Ο μαρκήσιος είναι αντίζη-
λος μου, απάντησε ο Μισέλ με βί-
αιο τόνο. Όπως σας αγαπάω εγώ,
έτσι σας αγαπάει κι' αυτός... Φυ-
λαχθήτε!

Ο τόνος του εξέπληξε και τά-
ραξε την Κλοτίλδη.
— Προσέξτε! του είπε έντονα.
Σας προειδοποιώ, ότι δε θα σας
επιτρέψω να μου θανατιλίσετε μ'
αυτό τον τρόπο για το μαρκήσιο.
Τον συκοφαντείτε!

— Εκείνο που αποκαλείτε συκο-
φαντία δεν είναι παρά η αλήθεια,
απάντησε ο Μισέλ, προσπαθώντας
να φανη ήρεμος. Σας δοκίμασι,
ότι πρόκειται για την ευτυχία τη
δική σας κι' όχι τη δική μου... Κι'
επειδή έρω καλά τον κόσμο, θα
μου επιτρέψετε να σας πώ, ότι η
καρδιά αυτού του ανθρώπου είναι
ηφαίστειο. Ό ο έρωας και το μίσος
που δεν έχουν όρια... Και στη μία
περίπτωσι και στην άλλη, μπορεί
να οτάρσι στις μεγαλύτερες ακρό-
τητες. 'Αν ήμουν γυνάικα, θα φο-
βάμουν αυτό τον άνθρωπο... Βλέπετε

τὸ χέρι τῆς μοῖρας πάνω ἀπὸ τὸ κεφάλι του... Ὁ Μισέλ πρέπει νὰ προσθε-
σω, ὅτι ὁ μαρκήσιος διασβένεται
σε μισὰ ἕναν ἀντίζηλο καὶ μὲ μι-
α τέτοια πολλή, πού, ἂν μπορούσε,
νὰ μὲ σκοτώνει μὲ μιὰ ματιά του.
— Αἰ, σὰς εἶπα δὲν πρόκειται γιὰ
μένα. Δὲ φοβάμαι τὸ μαρκήσιο.
Σεῖς, ὅμως, πρέπει νὰ τρέμεις γιὰ
τὴν παράξενη συμπάθεια πού ἀρ-
χίστηκε νὰ νοιώθετε γι' αὐτόν.

Τὰ τελευταῖα λόγια του ἔκαναν
τὴν κόρη τοῦ τραπέζι ν' ἀνατρι-
χιάσει.

— Ὁμολογήστε, ὅτι θελήσατε νὰ
μὲ τρομάξετε, εἶπε.

— Ὁ Μισέλ δὲν ἀπάντησε.
Ἐκείνη τῇ στιγμῇ, ἡ Κλοτίλδη
εἶδε τὸ μαρκήσιο, ἀπὸ τὰ φάντα-
σμα, νὰ προχωρῇ πρὸς τὸ μέρος
τῆς.

— Ὁ Μισέλ εἶδε τὴν καλωσύνη νὰ
μοῦ παραχωρήσετε αὐτὸ τὸ χορὸ;
τῇ ρώτησε.

— Τὰ λόγια τοῦ Μισέλ, ὅσο κι' ἂν
προσπαθοῦσε νὰ τὸ κρύψει, ἔχουν
κάμει βαθεῖα ἐντύπωση στὴν Κλο-
τίλδη.

— Ἀδύνατον, κύριε μαρκήσιε,
ἀπάντησε. Τὸν ἔχω δώσει...

— Τὸν ἐπόμενο τότε;

— Οὐτε. Τὸν ἔχω δώσει ὁ
λόγος.

Ὁ Σανχέλ εἶδε μὲ τὸ χέρι του
τὸν Μισέλ.

— Ὁ κύριος εἶναι προνομιοῦ-
χος; ρώτησε.

— Γι' ἀπόψε, ναι, ἀπάντησε ἡ
Κλοτίλδη, προσπαθώντας νὰ χαμο-
γελάσει.

— Ἀφοῦ εἶναι ἔτσι, πρέπει τό-
τε νὰ ζητήσω τὴν ἀδεία ἀπ' αὐ-
τόν, εἶπε ὁ Σανχέλ. Κύριε ντὲ Μο-
ράνγκ, ἔχετε τὴν καλωσύνη νὰ μοῦ
παραχωρήσετε αὐτὸ τὸ χορὸ, πού
σὰς ἔχει ὑποσχεθῇ ἡ δεσποινὶς
Σοῦμπεργκ;

— Ὁχι, κύριε μαρκήσιε.

— Καὶ γιατί;

— Ὁ Μισέλ χαμογέλασε.

— Δὲν εἶμαι πρόθυμος σὲ πα-
ρόμοιες θυσίες, ἀπάντησε.

— Κάνετε πολὺ καλά, ἀπάντησε
ψυχρὰ ὁ Σανχέλ.

Καί, χωρίς νὰ προσθέσῃ τίποτ'
ἄλλο, χαίρεται εὐγενικὰ κι' ἀπο-
μακρύνθηκε.

Λίγη ὥρα ἀργότερα, εἶδε τὸν
Μισέλ ντὲ Μοράνγκ μόνο σ' ἓνα
μικρὸ σαλονάκι καὶ πῆγε ἀμέσως
κοντά του.

— Σὰς ἀπαγορεύω νὰ χορεύετε
μὲ τὴν δεσποινὶς Σοῦμπεργκ, τοῦ
εἶπε αὐτοπρῶτα.

— Τὰ ὅπλα σας! ἀπάντησε ἡ
ρεμα ὁ Μοράνγκ.

— Ὁ Σανχέλ χαμογέλασε.

— Μὲ καταλάβετε, λοιπόν; οὐ-
τῆσε.

— Τὰ ὅπλα σας! ξαναεἶπε ὁ
Μοράνγκ.

— Τὸ πιστόλι ἀπὸ ἀπόστασι
τριῶν βημάτων. Θὰ συναντηθῶμε
σὲ μιά ὥρα.

— Ὁ, κύριε μαρκήσιε, προνω-
ρεῖτε πολὺ γρήγορα, εἶπε ὁ Μο-
ράνγκ.

— Ἀρνίσαστε;

— Ναι καὶ ὄχι. Δὲ βρισκόμα-
στε στὴ Βραζιλία. Ἐπιθυμῶ πολὺ
νὰ σὰς κάμω τὴν εὐχαρίστησι νὰ
μονομαχήσω μαζί σας, ὅπως ὀρί-
ζουν οἱ νόμοι τοῦ ἔρωτα καὶ τῆς
ζήλειας. Ἀλλ' ἔχω προετοιμασθῇ
ἀπὸ ἀρκετὰ χρόνια τώρα σὲ τεσ-
σάρων εἰδῶν ἀλάνθαστες βολές καὶ
δὲ βέλω νὰ θυσιάζω ἀπερίσκεπτα
αὐτὰ τὰ μικρὰ προσόντα... Ὁχι, γι-
νηθῶ μαζί σας, ἀφοῦ τὸ θέλετε,
ἀλλὰ σύμφωνα μὲ τοὺς ἀνεγκώρι-
σμένους κανόνες τῶν μονομαχιῶν.

— Δὲν καταλαβαίνω πὼς ἕνας
ἄντρας, πού θέλει νὰ φαίνεται γε-
ναῖος, ἀποκρούει τοὺς βρουτὲς τῆς
μονομαχίας, πού προτείνει ὁ ἀντι-
παλὸς του, εἶπε μὲ ὑπερφία ὁ
Σανχέλ.

— Ἐπιτρέψατέ μου, ἀγαπητὴ
κύριε, νὰ σὰς πῶ, ὅτι τὸ μέρος
σὰς παρῶναι πολὺ μακάρι. ἀπάν-
τησε ὁ Μοράνγκ. Αὐτὸ τὸ μέρος,
πού εἶναι μεγαλύτερο ἀπὸ τὸ δικό
μου, σὰς κάνει νὰ ξεχάσετε πολλὰ
πράγματα.

Ὁ Σανχέλ ἔκανε μιὰ ἀνυπόμο-
νη κίνησι.

— Σὰς παρακαλῶ νὰ ἡρεμάσε-
τε αὐτῆς τῆς ὁ Μοράνγκ. Ὁ

ΣΤ' ΑΧΝΑΡΙΑ ΤΗΣ ΜΗΤΕΡΑΣ ΤΗΣ

«Υστερα ἀπὸ τὴ μικρούλα Χαίτηλ Μίλς τὸ νεαρὸ Ντρίνιτ Λάιτ καὶ
τόσα ἄλλα παιδιὰ ἀστέρον, ἔκανε πρὸς ἡμερῶν τὸ καλλιτεχνικὸ τῆς
ντεμπούτο καὶ ἡ Λίτσα Μινέλλι, κόρη τῆς Τζούλι Γκαρλάντ καὶ τοῦ
πρώην συζύγου τῆς τοῦ γνωστοῦ σκηνοθέτη Βιντσέντ Μινέλλι. Στὴ
φωτογραφία μας ἡ Τζούλι συγκαίρει ὑστερα ἀπὸ τὴν πρεμιέρα τῆς
κόρης τῆς, πού σημείωσε μεγάλη ἐπιτυχία ὡς πρώτη χορεύτρια σὲ μιὰ
μουσικὴ κωμῶδια, πού ἀνέθεσε ἓνα μεγάλο θέατρο τοῦ Μπρούκλιν.

μονομαχήσαμε, μὴν ἀμφισβάλτε
γι' αὐτό. Ἀλλὰ πρέπει νὰ μὴν ὑ-
ποπτευθῇ κανεὶς τὴν πραγματικὴ
αἰτία τῆς μονομαχίας μας. Ἐλθὼ
νὰ πιστεῖτε, ὅτι, ὅπως παντοῦ, ἔ-
τσι καὶ στὴ Βραζιλία, δὲ συνηθί-
ζουν νὰ ἐκθέτουν τὴν τιμὴ τῶν γυ-
ναϊκῶν. Ὁ Μονομαχία, ἀφοῦ κι' οἱ
δύο ἀγαπᾶμε τὴν δεσποινίδα
Σοῦμπεργκ... Μὰ τὴν πραγματικὴ
αἰτία τῆς μονομαχίας μας θὰ τὴν
ξέρουμε μόνο ἐμεῖς.

— Ἐχετε δίκιο. Ἐπειτα;
— Για νὰ μείνῃ ἀγνωστὴ ἡ αἰ-
τία τῆς μονομαχίας μας καὶ σ' αὐ-
τοὺς ἀκόμη τοὺς μάρτυρές μας,
πρέπει νὰ ἐπινοήσω κάτι, πού νὰ
δικαιολογῇ τὴν ἀπόφασί μας. Ἡ
δεσποινὶς Σοῦμπεργκ δὲν εἶναι
συγγενὴς μου καὶ δὲν ἔχω μητέρα
ἢ ἀδελφὴ, γιὰ νὰ ἰσχυρισθῶμε, ὅτι
εἶναι κάποια προσβολή...

— Ἐγώ, ὅμως, ἔχω μητέρα! φώ-
νασε ὁ Σανχέλ, πού δὲν εἶχε ἄλλον
ὁδηγὸ ἐκτὸς ἀπὸ τὸ μέρος του.

— Κύριε μαρκήσιε, ἡ μητέρα
σας ἔχει ἄσπρα μαλλιά, ἀπάντησε
ὁ Μοράνγκ.

Αὐτὴ ἡ ἀπάντησι ἔκανε τὸ Σαν-
χέλ νὰ κατεβῇ τὰ μάτια.

Ὁ Μοράνγκ συνέχισε ἔπειτα ἀπὸ
μιὰ στιγμῇ:

— Πρέπει νὰ βροῦμε μιὰ πρό-
φασιν, πού νὰ δικαιολογῇ τὴν μονο-
μαχία μας. Ναι, λοιπόν, τί ἔχω νὰ
σὰς προτείνω...

— Σὰς ἀκούω.

— Σὲ μιὰ ὥρα θάρρητε στὴν
αἵθουσα τοῦ χαρτοπαιγνίου. Ὁ
Σανχέλ ὑποδεχθῶ μ' εὐγένεια, γιὰ νὰ
μὴν υποπτευθῇ κανεὶς τὰ σχέδιά
μας καὶ θὰ καθίσωμε μαζί στὸ ἴ-
διο τραπέζι... Δὲ θὰ εἶναι δύσκο-
λο νὰ βροῦμε ἐκεῖ κάποια ἀφορμὴ.
Τί λέτε γιὰ τὸ σχέδιό μου;

— Τὸ δέχομαι. Σὲ μιὰ ὥρα,
λοιπόν...

— Ὁ Σανχέλ περιμένω.

Ὁ Μοράνγκ ξαναμπήκε κατόπιν
στὴν αἵθουσα τοῦ χοροῦ. Καθὼς
χόρευε μὲ τὴν Κλοτίλδη, τῆς εἶπε:

— Σὲ λίγο, θὰ σὰς κάμω νὰ
μᾶς ποῖς εἶναι πραγματικὰ ὁ
μαρκήσιος Σανχέλ ντ' Ἀλβιέλα.

Η ΠΡΟΣΒΟΛΗ

Μπαίνοντας στὴν αἵθουσα τοῦ
χαρτοπαιγνίου, ὁ Μοράνγκ ἦταν ἀ-
πόλυτα ἡρεμος, ὅπως σ' ὅλες τῖς
μενέλες περιστάσεις.

— Ἄν καὶ ὅσα ἦταν περασμένη,
τὸ παιχνίδι συνεχίζονταν ζωρὸ. Με-

ρικοί ἀπὸ κείνους, πού βρίσκονταν
στὴν αἵθουσα, εἶπε γιατί ἔχουν βα-
ρεθῇ νὰ παίζουν, εἶπε γιατί ἔχουν
ἀπογοητευθῇ ἀπὸ τὴν τύχη τους,
κουβεντίζονταν ἐσπληνόμενοι σὲ μεγά-
λες πολυφώνες. Ἀνάμεσα σ' αὐ-
τοὺς ἦταν ὁ Γκαρλάντ ντ' Ἀρτεβίλ,
ὁ Ντεροαγιέ, καὶ ὁ Βαρόνος ντὲ
Σαμπλύ, ἕνα γεροντοπαλιόκαρο.

— Ἀ, νὰ ὁ Μισέλ, εἶπε ὁ ντ'
Ἀρτεβίλ. Βλέπω πὼς μὰς ἔληψε
κι' ἄφησε τὸ χορὸ. Ἡ γιοστὴ ἦ-
ταν, βέβαια, ὑπέροχη, ἀλλὰ δὲν
πρέπει νὰ κάνῃ κανεὶς κατάχρησι
καὶ σὲ πρὸς ὁμορφὰ πράγματα.

Ἐπειτα ἀπὸ κάμποση ὥρα, ἔ-
φτασε κι' ὁ Σανχέλ. Ἀφοῦ πρῶτα
χαίρεται τὸν ντ' Ἀρτεβίλ καὶ τὸν
Ντεροαγιέ, πλησιάζει κατόπιν τὸν
Μοράνγκ καὶ τοῦ εἶπε ἀρκετὰ δυ-
νατὰ, γιὰ ν' ἀκουστῇ ἀπὸ τοὺς
ἄλλους:

— Δώσαμε, λοιπόν, ὅλοι ραντε-
βού ἔδω; Χαίρομαι πού σὰς ξα-
ναδέλω, κύριε ντὲ Μοράνγκ.

— Καλὸς ἦρθε, ἀγαπητὴ μου
μαρκήσιε, ἀπάντησε ὁ Μισέλ, δι-
ωνύστες του, μὲ προθυμία τὸ γέρι.

Ὁ Σανχέλ τοῦ ἔδωσε μὲ μεγάλο
κόπο τὸ δικό του.

«Φαίνεται πὺρ ἡσυχος, σκέφτηκε
ὁ Μοράνγκ. Ἀλλὰ ἔξω πὼς ἀρκεῖ
μιὰ πολὺ μικρὴ σπῆθα γιὰ νὰ τὸν
κάμῃ νὰ ἐκράγῃ σὰ βαρέλι μὲ μπα-
ρουτῆς.

Ὁ Σανχέλ ἦταν πραγματικὰ πρὸς
ἡσυχος. Αὐτὴ ἡ ἡρεμία του εἶχε
τὴν ἀκόλουθι αἰτία:

Ὁταν ἔφυγε ὁ ἀντίζηλός του, ὁ
Σανχέλ πλησίασε τὴν Κλοτίλδη,
πού τὸν ὑποδέχτηκε μ' εὐγένεια
καὶ καλωσύνη.

— Εἶμαι πολὺ θυμωμένη μαζί
σας, τοῦ εἶπε μὲ προσποιητὴ αὐ-
στηρότητα.

— Μπορῶ νὰ μάθω τὴν αἰτία;
ρώτησε ὁ Σανχέλ.

Ἡ Κλοτίλδη φάνηκε πὼς δίσταζε.

— Σὰς ἔξω ἀρκετὰ γιὰ νὰ μαν-
τεῖτε πὼς κατ' ἑσὰς βασανίζει, ἀ-
πάντησε ἡ νῆα.

Τὰ λόγια αὐτὰ ἐξέφυγαν ἀπὸ τὸ
στόμα τῆς, χωρὶς νὰ τὸ καταλά-
βῃ. Ἀλλ' ὁ Σανχέλ δὲν ἄφησε τὴν
εὐκαιρία νὰ τοῦ ξεφυγῇ.

— Μαντέψατε σωστά, εἶπε. Μά-
θετε, λοιπόν, ὅτι ἀπὸ ἀσκέτο και-
ρὸ δὲ μπορῶ νὰ σὰς βλέπω στὸ
μπράσο ἐνὸς ἄλλου... Αὐτὸ μὲ κά-
νει νὰ ὑποφέρω...

Ἡ Κλοτίλδη ταραχτήκε, ἀλλὰ
δὲν εἶπε τίποτα.

— Σὰς ἀγαπᾶω, πρόσθεσε ὁ
Σανχέλ, μὲ σιγανὴ φωνή.

— Ἀ! ἔκαμε ἡ Κλοτίλδη, κοκ-
κινίζοντας. Δὲ θέλω νὰ μοῦ πῆτε
τίποτ' ἄλλο.

— Δὲ σὰς ἄρεσε αὐτὸ πού σὰς
εἶπα;... Ἀ, γιὰ τ' ὄνομα τοῦ Θεοῦ,
μὴ βιασθῇτε νὰ μὲ καταδικάσετε...

— Ἄν ξεράτε...

— Ζητάτε πολλά...

— Θέλετε νὰ πῆτε, ὅτι παρακα-
λῶ, διώρθωσε ὁ Σανχέλ. Κι' ἄλλως
τε, τί ἄλλο μπορεῖ νὰ κάνῃ κανεὶς
ὅταν μιλήσῃ μὲ τὴν εὐτυχία;

— Πάψετε!

— Εἶναι τὸ μόνο πού ἔχετε νὰ
μοῦ πῆτε;

Ἡ Κλοτίλδη πάλαι μὲ τὸν ἑαυ-
τό της. Τὰ λόγια τοῦ Μισέλ ξα-
ναγύριζαν ἀδιάκοπα στὸ μυαλό τῆς
κι' ἐπινιγαν τὴ φωνὴ τῆς καρδιάς
τῆς.

— Καλὰ, εἶπε στὸ τέλος. Ὁ ξα-
νασυναντηθῶμε σὲ πέντε ἡμέρες,
στὸ χορὸ τῆς πρεσβείας καὶ τότε
θὰ σὰς ἀπαντήσω.

— Μήπως σὰς στενοχώρησα;
ρώτησε ὁ Σανχέλ, μὲ φωνὴ πού ἔ-
τρεπε. Σὰς ἱκετεύω, μὴ μ' ἀφίσε-
τε νὰ τὸ πιστέψω.

— Ὁχι, ἀπάντησε ἡ Κλοτίλδη,
μὲ φωνὴ πού μόλις ἀκούγονταν.

Ὁ Σανχέλ ἔφυγε κατευθύνοντάς
μας. Εἶχε ἔχεισει πιά τὸ Μισέλ κι'
ὅλα... Ἀλλὰ τὸ μέρος ξαναγύρισε
σὲ λίγο στὴν ψυχὴ του, ἀγριο κι'
ὀρμητικὸ...

Ἦταν βέβαιος τώρα,
ὅτι κι' ἡ Κλοτίλδη τὸν ἀγαποῦσε.

Σκεφτόταν, ὅστόσο, ὅτι αὐτὸ δὲ
θα ἐμποδίζε τὸ Μισέλ νὰ τὴν ἀγα-
πᾷ. Ἀλλ' αὐτὸ ὁ μαρκήσιος τὸ
θεωροῦσε σὰν προσβολή, πού ἔπρε-
πε νὰ τὴν ξεπλυνῇ μέσα στὸ αἷμα
τοῦ ἀντιπάλου του.

Μ' αὐτὲς τῖς σκέψεις μπήκε στὴν
αἵθουσα τοῦ χαρτοπαιγνίου καὶ
πλησίασε τὸ Μισέλ.

Οἱ περιστάσεις βοήθησαν τοὺς
δύο ἀντιπάλους γιὰ τὸ ἴδιο ὁ
ντ' Ἀρτεβίλ πρότεινε:

— Τί θὰ λέγατε γιὰ ἓνα μπα-
καρὶ;

Ὁ ντὲ Σαμπλύ, ὁ Ντεροαγιέ, ὁ
Μισέλ κι' ὁ μαρκήσιος δέχτηκαν ἁ-
μέσως. Δύο-τρὶς ἄλλοι προστέθη-
καν στὴ συντροφιά τους.

Τὸ παιχνίδι ἦταν χλιαρὸ στὴν
ἀρχή, ὅπως συμβαίνει πάντα. Ἀλ-
λὰ δὲν ἄργησε νὰ ζωνεῖ. Ὁ Σαν-
χέλ εἶχε καθίσει ἀπέναντί στοῦ Μι-
σέλ, ὁ ντ' Ἀρτεβίλ δεξιὰ κι' ὁ
Ντεροαγιέ μὲ τὸν ντὲ Σαμπλύ ἀ-
ριστερά.

Ὁ Μισέλ κι' ὁ Σανχέλ φαίνον-
ταν ἀτάραχοι, ἀλλ' ὁ τελευταῖος
προσπαθοῦσε νὰ βρῇ κάποια πρό-
φασιν, πού ὅσκαρε τὴν ἔθελλα νὰ ἐ-
σπᾷ. Ὁ πρῶτος, ἀντίθετα, πε-
σπᾷ.

Ὁ Σανχέλ νὰ κινήσῃ τὴν ἀρχὴ ὁ Σαν-
χέλ, γιὰ νὰ πᾶσιν τὸ δόκιο σ' αὐ-
τὸν. Μὲ τὸν τρόπο αὐτό, ἄλλωστε,
τὸν Μισέλ θὰ εἶχε τὸ δι-
καίωμα νὰ διαλέξῃ τὰ ὅπλα τῆς
μονομαχίας.

Ἀλλ' ἡ εὐκαιρία πού ἐπιθυμοῦσε
ὁ Σανχέλ δὲν παρουσιαζόταν, γιὰ-
τί τὸ παιχνίδι συνεχίζονταν κανονι-
κὰ καὶ χωρὶς ἀπρόσδοκα. Χρειάζο-
ταν, ἄλλωστε, κάποια πολὺ σοβαρὴ
ἀφορμὴ, γιὰ νὰ μπορέσῃ νὰ προσ-
βάλλῃ τὸ Μοράνγκ στὴν τιμὴ του.

Ἐτσι πού νὰ εἶναι ἀδύνατον νὰ γί-
νῃ συμβιβασμός.

Οἱ ἀργυριότητες αὐτὲς ἐκνεύριζαν
τὸ μαρκήσιο.

Ὁ Μοράνγκ εἶχε χάσει τὰρα
τέσσερες φορές στὴ σειρά κι' ἀπὸ
τὰ χίλια φράγκα, πού εἶχε βάλει
μπροστά του, ὅταν ἄρχισε τὸ παι-
χνίδι, τοῦ ἔχουν ἀναμείνει μόνο
πέντε λουδοβίκεια.

Ὁ ντὲ Σαμπλύ ἔλεγε στὸ Μο-
ράνγκ ν' ἀποσυρθῇ. Ἀλλ' αὐτὸς ἔ-
πέμεινε κι' ἔβαλε καὶ τὰ πέντε
λουδοβίκεια στὸ ἐπόμενο παιχνίδι...

Ἡ τύχη τὸν εὐλόγησε κι' ἔπει-
τὰ ἀπὸ τρία ἢ τέσσερα παιχνίδια,
συγκέντρωσε μπροστά του πᾶν
ἀπὸ χίλια φράγκα.

— Μπάρκο! εἶπε ὁ Σανχέλ, ρί-
χνοντας δύο μεγάλα χαρτονομίσμα-
τα μπροστά στοῦ Μισέλ.

Ὁ Μοράνγκ ἀναποδογύρισε τὰ
χαρτιά του.

— Ὁχι! εἶπε.

Τὰ λεφτὰ του διπλασιάστηκαν.

— Μπάρκο! ξαναεἶπε ὁ Σανχέλ.

Ἡ τύχη εὐλόγησε καὶ δευτέρη φο-
ρὰ τὸ Μοράνγκ.

— Μπάρκο! εἶπε καὶ πάλι ὁ
Σανχέλ, ἀδειάζοντας τὸ πορτοφόλι
του.

Ὁ Μοράνγκ κέρδισε καὶ τρίτη
φορὰ.

Αὐτὴ ἡ καταπληκτικὴ ἐπιτυχία
τοῦ ἔκαμε ἔξω φρενῶν τὸ Σανχέλ.

Σκέφθηκε νὰ κάμῃ φασαρία, πού
θα τοῦδινε τὴν εὐκαιρία νὰ πετάξῃ
κάποια προσβλητικὴ φράσι ἐναντί-
ον τοῦ ἀντιπάλου του. Ἀλλὰ κα-
τάλαβε πὼς αὐτὸ θὰ ἦταν ἀδίκαιο-
λόγητο καὶ περιορίστηκε νὰ τοῦ
ρίξῃ μόνο μιὰ θυμωμένη ματιά.

Ὁ Μοράνγκ, χωρὶς νὰ δεῖξῃ, ὅτι
πρόσεξε αὐτὴ τὴν ματιά, ἐξακολού-
θησε ἀτάραχος ν' ἀνακατέυε τὰ
χαρτιά.

— Ὁ Σανχέλ ξαναπαίξε «μπάρκο»
κι' αὐτὴ τῇ φορὰ ἡ τύχη τὸν εὐ-
λόγησε. Ὁ Μοράνγκ ἐσπρώξε πρὸς
τὸ μέρος του ὅλα τὰ χαρτονομί-
σματα, πού βρίσκονταν μπροστά
του.

— Κερδίσατε, κύριε, τοῦ εἶπε.

«Μήπως φοβήθηκε καὶ θέλει ν' ἀ-
ποφύγῃ νὰ χτυπηθῇ μαζί μου;», ἀ-
καρτέστηκε ὁ Σανχέλ.

Ὁ Μοράνγκ, ὅμως, τοῦδειξε ὅτι
κάθε ἄλλο παρὰ αὐτὴ ἦταν ἡ πρό-
θεσί του.

— Εἶδες τῖς ὥραιες κυρίες, πού
ἦταν ἀπὸψε στὸ χορὸ τῆς βαρὸνης
ντὲ Λουγεβίλ; ρώτησε τὸν ντ' Ἀρ-
τεβίλ, ἀνάδοντας τὸ τσιγάρο του.

— Καὶ βέβαια, ἀπάντησε αὐτός.

— Καὶ σὲ ποιά, ἀγαπητὴ μου
Πάρι, θάβινες τὸ μῆλο;

— Σὲ μιὰ μελαχροινὴ, ἀπάντη-
σε ὁ ντ' Ἀρτεβίλ.

— Βλέπω, ὅτι δὲ συμφωνοῦμε,
εἶπε ὁ Μοράνγκ. Ἐμένα δὲ μ' ἀρέ-
σουν οἱ μελαχρινὲς γυναῖκες κι' οἱ
ἐξανθοὶ ἄνδρες.

Ὁ ντὲ Σαμπλύ ἔκανε ἓνα μορ-
φασμὸ, γιατί ἦταν κάποτε ξανθός...

— Δὲ μιλάει γιὰ σὰς, τοῦ εἶπε
ὁ Ντεροαγιέ. Σεῖς ἔχετε πιά τὰ
φτερά τοῦ κύκνου...

Καί, γυρίζοντας στὸ Μοράνγκ,
τὸν ρώτησε:

— Ἀγαπάτε, λοιπόν, μόνο τῖς
ξανθές;

— Ναι, ἀπάντησε ὁ Μοράνγκ.

Ἀγαπᾶω μόνο τῖς ξανθές, ὅπως ἦ-
ταν ἡ Εὐα, ἡ Ἀφροδίτη, ἡ Μαρ-
γαρίτα τοῦ Βαλουά... Τί λέτε γι'
αὐτὸ, μαρκήσιε;

Ὁ Σανχέλ λίγο ἔλειψε νὰ πάρῃ
φωτιά.

— Παῖξετε πρῶτα καὶ κατόπιν
θ' ἀπαντήσετε, τοῦ εἶπε ὁ Μοράνγκ.

Ὁ Σανχέλ ἀνακάτεψε τρεῖς φο-
ρὲς τὰ χαρτιά κι' ἄρχισε νὰ τὰ
μοιράζῃ. Ἀλλ' ὁ Μοράνγκ ἀπομά-
κρυνε μὲ τὸ χέρι τοῦ χαρτί πού
τοῦ ἔδωσε.

Η δημοφιλής Τζοβάννα στην πλάζ, με μαγιώ.

Τζοβάννα Ράλλι

Λίγα λεπτά με μια στάρ-«έλληδα» του Ιταλικού κινηματογράφου

ΚΟΣΜΟΣ πολλούς σήμερα στο διεθνές αεροδρόμιο της Ρώμης. Πρόκειται α-σφαλώς περί θαυμαστών της δημοφιλούς Ιταλίδας στάρ Τζο-βάννας Ράλλι, που φεύγει για την πόλη Μιζουράτα της Λιβύης στην οποία θα αρχί-ση το γύρισμα μιας ταινίας που έχει τον παραπάνω τί-τλο («Μακαρόνια σπαγέτο στην Ερμιον»).

Ξαφνικά όλος αυτός ο κόσμος πολιορκεί ασφύκτι-κά την αθούσα αναμονής του αεροδρομίου. Η Τζοβάννα, δημοφιλής και κομψή όσο ποτέ, έχει φθάσει και περιμένει την ώρα αναχώρησής του αεροπλάνου. Κάθεται κι' ενώ σκορπίζει χαμόγελα προς ό-λες τις διευθύνσεις κρατεί στην άκκαβια της με λιάστι-ρη φροντίδα ένα μεγάλο δέ-μα που περιέχει... μακαρό-νια σπαγέτο! «Ολοι το κυ-τάζουν, χαμογελούν και κά-νουν χιλίες υποθέσεις: Μή-πως φοβόταν ότι θα της λεί-ψουν τα μακαρόνια στη Λι-βύη; Μήπως κρατούσε το δέ-μα για μακαρί; Μήπως έκανε διαφημίσι των Ιταλικών μα-καρονιών; Απλυστάτα, ο πα-ρανοήσιος της ταινίας με-τόν παράξενο τίτλο, θέλον-τας να πρωτοτυπήσῃ της πρόσφερε αντί για την καθε-ρομένη ανθοδέσμη το δέμα-αυτό με τα μακαρόνια. Και η Τζοβάννα το δέχτηκε εὐχα-ρίστως. Αλλά, μία και η α-ναχώρησι άργεί ακόμη, προ-φθαίνουμε να της πάρουμε μία μικρή συνέντευξι.

— Είναι η πρώτη φορά Τζοβάννα, που εγκαταλείπε-τε τα στούντιο της Ρώμης για να γυρίσετε ταινία κάπου αλλού μακριά; — «Οχι, δεν είναι η πρώ-τη φορά που φεύγω απ' τη Ρώμη. Για πρώτη φορά ταξί-δεψα έξω από την 'Ιταλία ε-παγγελματικώς το 1955. Πή-γα σ' ένα όρεινο χωριό της Γαλλίας όπου με τὸν Γάλλο συνάδελφό μου Μπουρβίλ γυ-ρίσαμε σκηνές από το φιλμ «Συμπόσεις». Για δεύτερη φορά εγκατέλειψα πέρσι τη Ρώμη για να πάω στη Γιουγ-οσλαβία. Εκεί, με συμπτω-ταγωνιστή τὸν Ρομπέρτ «Οσ-σάν γυρίσαμε το φιλμ «Η γυδία της έκδικήσεως». Καί τώρα είναι η τρίτη και η με-γαλύτερη.

νο με ένεθάρρυνε στη «έ-ξω» μου αλλά και με προσ-έλασε σε κάποιο μικροθίασο «εσκιετέ» που είχε τότε. Σι-γά-σιγά άρχισα να σχηματι-ζώμαι τόσο στην εμφάνισι ό-σο και στο ταλέντο. Και μία μέρα που με γνώρισε ο με-γάλος σήμερα Βιτόριο ντέ Σικα, τὸν άρεσα τόσο πολύ, ώστε πήρε αμέσως την από-φασι να με βοηθήσῃ να ξε-λιθώ τόσο στο θέατρο όσο και στὸν κινηματογράφο. Και κράτησε στὸ άκέραιο τὴν υπόσχεσί του. Από τότε μέχρι σήμερα έχω παίξει σε 26 ταινίες. Στις μισές και πριν είμαι πρωταγωνίστρια ενώ διπλά μου στέκεται πάν-τοτε προστατευτική η σκιά τὸν Βιτόριο.

— 'Απ' ὅτι ξέρουμε, δεν είσθε ακόμη ούτε παντρεμέ-νη ούτε καν έρωτευμένη. Είναι αλήθεια αὐτό;

— Είναι ακριβέστατον. Δεν είμαι παντρεμένη, γιατί δεν θέλω ακόμη να παντρευ-τώ, παρὰ τὸ γεγονός ότι οί ένδιαφερόμενες προτάσεις δὲν μου λείπουν. Όσο για τὸν έρωτα πιστεύω απόλυτα σ' αὐτόν αλλά και προσέχω μή-πως έχω καμιά άσχημη συ-άντησι μαζί του.

— Από τις 26 ταινίες στις όποιες έχετε παίξει μέχρι τώ-ρα, πόσες είναι Ιταλικές; — Δυστυχώς, για μένα, τὰ 23 από τὰ φιλμ αὐτά είναι καθαρώς Ιταλικής παραγω-γής και μόνο 2 Ιταλο-γαλλι-κήs και ένα Ιταλο-γιογικο-σλαβικήs.

— Γιατί δεν παίρνετε μέ-ρος σε περισσότερες Ιταλο-γαλλικές ταινίες; Μήπως δεν σας συγκινεί ο γαλλικός κι-νηματογράφος; — Με συγκινεί αφάνταστα αλλά μου λείπουν οί σχετι-κές προτάσεις. Βέβαια είναι ότι στο Παρίσι σήμερα είμαι πολύ λίγο γνωστή. Αυτό μου προκαλεί στενοχώρια γιατί με ένδιαφέρει αφάνταστα τὸ Παρίσι και τὰ σπουδιά του. Έχω τὴ γνώμη ότι από τὸ Παρίσι ξεκινά η φημη μίας ήθοποιού για νά άπλωθῃ πε-ρί. Αποδέχεται αὐτὴ τὴ με-ρίμνησι της Κλαούντια Καρ-νινιάλε. Είναι καλή ήθοποιός καλή συνάδελφος και καλή φίλη. 'Ηρθε στὸν Ιταλικὸ κι-νηματογράφο πολύ μετά από μένα. Αλλά ελγε τὴν τύχη να παίξῃ σε πολλές Ιταλο-γαλλικές ταινίες. Έτσι, όσο είναι γνωστή και δημοφιλής στην 'Ιταλία σήμερα, άλλο τόσο είναι και στη Γαλλία. Λογικ κρατῶ έναν σημαντικὸ ρόλο στὸ ... γαργαλιτικὸ φιλμ («Κακή Ακτιρ»).

— Ποῦ και πότε γεννήθη-κατε Τζοβάννα; Μήπως έ-χουν καμιά βάση άδελφάs τὰ διαδίδόμενα στὸ ελθερι-κὸ ότι τὸ επώνυμό σας προέδιδε έλληνική κατα-γωγή; — 'Από ένα σύντομο τα-ξίδι που έχω κάνει στην 'Ελ-λάδα μπορῶ νά πῶ ότι έέ-ρω κάπως τὴ χώρα αὐτή και τὸς κατοίκους της, αλ-λά έλληνικής καταγωγής δεν είμαι. Για τὸ ίδιο ζήτη-μα με ρώτησαν και πρό τρι-ετίας όταν ήμουν περαστική από τὰς 'Αθήνας. »Γεννήθηκα στη Ρώμη από 'Ιταλούς γονεῖς στis 2 'Ια-νουαρίου τὸν 1935. Όπως μου εξήγησαν, έχουν και πά-ρα πολλοί «Έλληνες, όπως και 'Ιταλοί, τὸ επώνυμο «Ράλ-λι». Με τὴ διαφορά ότι οί «Έλληνες τὸ γράφουν με «ήτα» και προσθέτουν κι' έ-να τελικὸ «σίγμου».

— Πῶς άρχισάτε τὴν κινη-ματογραφική καριέραs και πόσες ταινίες έχετε γυρι-σει μέχρι τώρα; — Η ιστορία της κινημα-τογραφικής καριέρας μου είναι αρκετά μεγάλη και πε-ρίπλοκη. Θα σας τὴν πῶ με λίγα λόγια: 'Από πολὺ μι-κρή ελχα τὴ «έξω» νά γίνω ήθοποιός. Κάποτε με είδε ο γνωστός 'Ιταλός ήθοποιός Πε-ρίνο ντέ Φίλιππο και όχι μόν-

ΤΑ ΝΕΩΤΕΡΑ

Σύντομες ειδησούλες

ΤΡΕΙΣ μόλις μήνες μετά τὸ γάμο της με τὸ σκηνοθέ-τη τὸν κινηματογράφου και τὴς τηλεράσεως Λουσιέν Μο-ρίς, η γνωστή τραγουδίστρια Δαλιδά εγκατέλειψε τὴ συζυγική στέγη, για ν' άκο-λουθήσῃ κάποιο νεαρό και ώ-ρατο θαυμαστή της.

Ο σύζυγος φαίνεται νά ελ-ναι εκείνος, που εξέπληξε τὸ λιγώτερο η φυγή αὐτή. 'Επὶ

Ο Τζών Γουαίην

πάντε περίπου χρόνια, η Δα-λιδά ήταν ἡ σκιά του και έ-παιμε να παντρευτοῦν. 'Εκεί-νος όμως, σὰ νά προαισθα-νόταν τί τὸν περίμενε, τὴς Ελεγε συχνά:

— Δέ σου κρύβω πῶς τὸν φοβόμαι τὸ γάμο. Είσαι νέα, διάσημη και πολύ όρατα. Ένῶ εγώ είμαι τρομερά άσχημος και προκαταβολικά βέβαιος πῶς δέ θα μπορέσω νά σε κρατήσω κοντά μου.

— Έχεις άδικο νά τὰ πι-στεύς όλα αὐτά, τὸν Ελεγε εκείνη. Για μένα ένας μο-νάχος άντρας υπάρχει στὸν κό-σμο: 'Εσὺ. Θα περιμένας όσο θέλεις. Είμαι διασ σίγουρη πῶς στὸ τέλος θα παντρευ-τοῦμε.

Και παντρεύτηκαν στis 18 'Απριλίου. Ποῦ πρέπει όμως ν' αποδοθῇ τώρα ο γάμος αὐ-τός; Σε πείσμα της καλλιτέ-χνιδος η σε μία επίδοξή της νά προκληθῇ θόρυβος και ρε-καζία γύρω από τὸ άπόμυ-της;

— Αὐτὸ που κάνω είναι α-

νόητο, δήλωσε ο Λουσιέν Μο-ρίς τὴν ήμερα τὸν γάμου του. Δέν πρέπει ποτέ νά παντρευ-ται κανείς μία διάσημη βεν-τέτα.

Καί τώρα έπαναλαμβάνει τὸ συλλογισμό του αὐτό, προσθέτοντας: — Τάβεια και τάπαθα. «Ε-χω έλάχιστο χρόνο τὴν διά-θεσί μου, για νά μπορέσω νά εκτελέσω και χρέη συζύγου. 'Ηταν, λοιπόν, φυσικό η ι-στορία αὐτή νά καταλήξῃ σε διαζύγιο...

— Δέν κατηγορῶ σε τίπο-τα τὸ σύζυγό μου, δήλωσε από μέρος της η Δαλιδά. Τὸ μόνο που έχω νά πῶ, είναι ὅτι έπληττα φοδερὰ στὸ πλεν-ρό του.

Είναι αλήθεια, ὅτι πρῶτα-πα τὸν περιβάλλοντάς της ελ-χαν προσέει πῶς, λίγες βδο-μάδες μετά τὸ γάμο της, η Δαλιδά έχασε τὸ κέφι της έ-κείνο, που ήταν τόσο γνωστό σε δόσους τὴν πλησίαζαν.

Ο τυχερός θαυμαστής ελ-ναι ο ζωγράφος Ζάν Σομπιέ-σκι και τὸ μόνο που είναι γνωστό γι' αὐτόν, πρὸς τὸ παρόν, είναι ὅτι πρόκειται για ένα πολὺ όρατο νεό, ο οποίος ανέλαβε νά πείσῃ τὴ Δαλιδά πῶς και στην εποχή-μας ακόμα ο έρωτας είναι κάτι, που εξακολουθεῖ νά ύ-παρχει...

Κατὰ τὴ νέα στάρ τοῦ κινηματογράφου Ντανὺ Σα-θάλ, τὰ φιλμ τὸν «ένου κύ-ματος» δεν έχουν καμιά α-πολύτως αξία. «'Αρκεί, δήλω-σε, νά είναι ένα φιλμ κα-κοφωτισμένο νά ελχη κακή η-χολήφια και ακορετική φωτο-γραφία, για νά χαρακτηρησθῇ ταινία τὸν έννοιο κύματος». Θεωρῶ τὸ έννο κύμα τελεί-ως άραστοχικὸ και δέν πρό-κειται ποτέ νά διεγείρῃ νὰ τοῦ κείται ποτέ νά ὑπερβείσῃ, προσφέρει τίς ὑπηρεσίες μου.

Ο Τζών Γουαίην, 54 χρόνων, θά συναντηθῇ μ' ένα άλλο, νερό άσο το πι-εστό, τὸν Τζέημς Στι-ν σούαρτ, 51 χρόνων, σ' ένα νεο γουέστερν, που θα γυρί-σουν ὅταν τὴ διεύθυνῇ τὸν Τζών Φόρντ.

Ο 'Εντὺ Κωνσταν-τίν έπανήλθε στὸ Παρίσι, δι-τὴν έπαινησε στὸν κινηματο-στερα από μία δωδεκαήμερη παραμονή στὸ Χάλλυγουντ. Τὸ φιλμ «Καί τὰ τελευτάs αὐτὸ σε μέναι», δέ ελ-κάνει τὸ πρῶτο από τὰ 27 φιλμ, ναί τὸ πρῶτο μέχρι σήμερα, τὸ οποίο θα προβλῇ στis 'Ηνω-μένες Πολιτείες. Κι' όμως τὸ φιλμ αὐτὸ είναι τὸ πρῶτο, στὸ οποίο ο 'Εντὺ άρπνεί τὸς άντιπαύλους του νά τὸν νική-σουν.

Η Γκρέτα Γκάρ-μπο περνά τις διακοπές της στὴ Βίλλα της στὸ Κάπ ντ' Αϊγυ της Ν. Γαλλίας, μα-ζί με τὸν άντρα μίας φίλης της.

Ο άντρας αὐτός είναι ο Τζωρτζ Σλῃ, σύζυγος της με-γάλης Νεοορκεάs μοδίστρας Βαλεντίνα, που είναι συγχρό-νως και ο άνθρωπος, ο οποίος σ' πιστεύει πῶς έστω και τότε, πέρασαν 20 χρόνια από τότε, που εγκατέλειψε τὸν κινημα-τογράφο, η Γκρέτα θά ένα-νυγρίσῃ μία μέρα για νά ση-μειώσῃ νέους θριάμβους.

Η Τζέην Μάνα-φίλντ πέρασε τὸ Παραπέτα-σμα μαζί με τὸν άντρα της Μίκυ Χάργκινς στὴν για-νέ επισκεφθὸν τὸν πατέρα της, τὴν μητέρα της και τὰ δύο της άδελφάs, που έξako-λουθοῦν γι' αὐτὴν, στην Ουγγα-ρία. Αὐτοί ελχαν χρόνια νά δοῦν τὴν κόρη τους και γνώ-ρισαν έτσι τὸ γαμπρὸ τους, που τὸν έβλεπαν για πρώτη φορά.

Η πριγκίπισσα Γκρε-ής (Κάλλυ) τὸν Μονακό

ΤΩΝ ΑΣΤΕΡΩΝ

κάλεσε τὸν παλιό της φίλο Γκρέγκορυ Πέκ στὰ ά-νάκτορα, μαζί με τὴ γυναίκα του και τὰ πέντε του παιδιά και πήραν τὸ τσάι μαζί.

Η μικρούλα Τάνια Κωνσταντίν, που είδαμε πρὶν από λίγα χρόνια, μαζί με τὸν πατέρα της 'Εντὺ, σ' ένα φιλμ, είναι έρωτευμένη. Η Τάνια, που δέ συμπλήρω-σε ακόμα τὰ 18 χρόνια της, έχει, έδώ κι' ένα χρόνο, ένα μόνιμο συνοδὸ, τὸ Λορέντζο Πόλντι, που ἡ ίδια άποκαλεί άρραβωνιαστικό της.

Ο 'Εντὺ Κωνσταν-τίν βρίσκει πῶς είναι ακόμα πολὺ μικρή και οὔτε θέλει ν' άκούσῃ για γάμο. Η Τάνισ όμως είναι άποφασισμένη νά έπιμείνῃ και πιστεύει πῶς τε-λικά θα τὸν μεταπεισῇ.

Στὸ μεταξύ, ο 'Εντὺ, που λατρεύει τὴν κορούλα του, παρήγγειλε μία όρατα μικρή «Φίλμα δυὸ θέσεων, τὴν οποία δέ χαρίσῃ στὴν Τάνια τὸν προσεχὴ μήνα, ἐπ' ευκαιρία της 18ης επέτειού τὸν γενε-θλίου της. Η δεύτερη θέσι στὸ αὐτοκίνητο θά ελχη άσφα-λῶς ένα μόνιμο κάτοχο: τὸ Λορέντζο.

Ένῶ η 'Ελίζαμπετ Τάιηλορ θ' άρχίσῃ νά γυ-ρίσῃ τὴν «Κλεο-πατρά» η Τζίνια Λολο-μπρίτζιντθα θ' άρλίσῃ στὸ Μεξικό τὸ γύρισμα τοῦ φιλμ «Μαρία η Μαγδαληνή», μαζί ακόμα έγχρωμη υπερπα-ραγωγή, έμπνευσμένη από τὴ Βίβλο.

Ο Ντόυγκλας Φαίρμπαρντ (γυιός) έγι-νε παππούς στὰ 51 του χρό-νια. Η μεγαλύτερη κόρη του, κυρία Γουόστον, έφερε στὸν εἶν Τούρκων και 'Ελλήνων. Γυρίζοντας, λοιπόν, τὸ φιλμ αὐτό, παρὰ τὴν άγάπη μου για τὴν Τουρκία, θά ήταν δυ-κατόν νά παρασυρῶ από τὰ αισθητά μου σε κάποια με-ρολήψια και αὐτὸ θά μ' έ-κανε ν' αδικήσω ίσως τὸν 'Ατατούρκ. Γι' αὐτὸ τὸ λόγο, δέ σκέπτομαι νά γυρίσω μία τέτοια ταινία.

Στὴν Κῶ άρχισε τὸ γύ-ρισμα της νέας κωμωδίας τοῦ παραγωγῷ Κ. Καρτζό-πουλου, που έχει γιὰ τίτλο «Ποιά είναι η Μαργαρίτα». Τὸ σενάριο τοῦ έργου άρε-λεται στὸ Γιάννη Δαλιανίδη

Ματιές στὰ έλλη-νικά στούντιο

ΟΤΑΝ πέρασε πρὸ ήμερῶν από τὴν Κωνσταντινού-πολι ο διάσημος σκηνοθέτης 'Ηλίας Καζάν, ένας Τούρκος δημοσιογράφος, τὸν ρώτησε άν πρόκειται πράγματι νά γυρίσῃ, όπως κυκλοφοροῦν φήμες στὴν Τουρκία, μία ται-νία, με θέμα τὴ ζωὴ τοῦ Κε-μάλ 'Ατατούρκ. Ο Καζάν τὸ έδωσε τὴν άκόλουθη πράγ-ματικά συγκινητική — για

Η Τζένη Καρέζιν

μάς τὸς 'Ελληνες — άπάν-τησι:

— Ο Κεμάλ 'Ατατούρκ, τὸν είπε, είναι μεταξύ τῶν προσαπικητῶν εκείνων, για τις όποιες τρέφω μεγάλου θαυ-μασμο. Η καταγωγή μου θέ-μας είναι, όπως θα τὸ γνω-ρίζετε βέβαια, έλληνική και μέγα μέρος τοῦ άπελευθερω-τικῶ άγώνος, διεξήχθη μετε-ξύ Τούρκων και 'Ελλήνων.

Γυρίζοντας, λοιπόν, τὸ φιλμ αὐτό, παρὰ τὴν άγάπη μου για τὴν Τουρκία, θά ήταν δυ-κατόν νά παρασυρῶ από τὰ αισθητά μου σε κάποια με-ρολήψια και αὐτὸ θά μ' έ-κανε ν' αδικήσω ίσως τὸν 'Ατατούρκ. Γι' αὐτὸ τὸ λόγο, δέ σκέπτομαι νά γυρίσω μία τέτοια ταινία.

Στὴν Κῶ άρχισε τὸ γύ-ρισμα της νέας κωμωδίας τοῦ παραγωγῷ Κ. Καρτζό-πουλου, που έχει γιὰ τίτλο «Ποιά είναι η Μαργαρίτα». Τὸ σενάριο τοῦ έργου άρε-λεται στὸ Γιάννη Δαλιανίδη

Κύττα, Κική μου, νά δῃς ποιά είναι τ' ά-ποτελέσματα της ήλιοθεραπείας!...

Η Μαρία Κάλλας ως Μήδεια με τὰ δυὸ παΐδιά της, που άνεκλήθη πολλές φορές στὴ σκηνή κατὰ τὸ τέλος τῶν παραστάσεων της 'Επιδούρου.

Θεατρικά παρασκήνια

Πικάντικο ρεπερτόι

ΕΚΠΛΗΚΤΙΚΟ ελσπρακτι-κὸ ρεκόρ σημείωσαν οί δυὸ παραστάσεις της «Μή-δεας» στὴν 'Επιδούρου: πε-ρίπου 4½ εκατομμύρια δρα-χμές!

Καί ἡ διάσημη πριμαντό-να, συγκινημένη από τὴν άν-θρωποθάλασσα, που πλημύ-ρισε τὸ άραιότερο άρχαίο θέατρο της 'Ελλάδας, για πρώτη φορά ευχαρίστησε τὸ κοινό με... φιλία πὸν έστεί-λε αδοάκοπα πάνω από τὴν σκηνή!

Εκτός από τὴν Κάλαs, μεγάλη έντύπωση άφηρε στους θεατῆς οί περιφημοί «Αμερικανὸς τειθόρος Βίκ-Κερς, πὸν υπέβησε τὸν 'Ια-σωνα καθώς και ἡ Μορφο-Βιομηχανίαs, μέσος στὰ πικρί-σια τὴς Διευθύνσῃς 'Εκδόσεως Θεσσαλονίκης. Η προθεσμία υποθέλγης δηλώσαν συμμετο-χῆς έλγες και είναι άμείβολε άν θα καλυφθῇ ἡ έβδομάδα με 7 ταινίες.

Ο ΑΛΛΟΣ

Χαρακτηριστικὸ είναι ὅτι στὴ δεύτερη παράστασι ης διευθύνσῃς της Λυρικῆς Σκηνῆς, είχε χάσει τὰ ίχνη της Κλάρας, σε άσθμῷ, που άρκε-σε νά άνησυχή. Πράγματι, ἡ διάσημη πριμαντόνα πὸν είχε μεταβῇ τὸ πρῶτ της Κυριακῆς με τὴν βαλαμηνό (Χριστιανὸν) στὴν 'Ηνω, για νά προσκυνήσῃ στὴν εικόνα της. Μεγαλόχαρης, έφτασε τὸ άπόγευμα στὸ Ναυπλιο, δυὸ άρες πρὶν από τὴν πα-ράστασι!

Στὴν έκδρομὴ τῶν η-θοποιῶν, που έγινε στὴν 'Υ-δρα με τὴν κορβέτα «Μα-χητῆς» χάρις στὴν πρωτο-δουσία τοῦ 'Εθνικοῦ 'Ιδρυ-ματός, οί προσκεκλημένοι έ-κυσαν τὸ πρόβλημα της δια-τροφῆς με μεγάλα δειπνά, γεύματα από διάφορα πρῶφι-μα, που μοιραστήκαν εύθες μετά τὴν επίδοξή.

Όταν οί ήθοποιοί άπεδ-οάσθησαν στὴν 'Υδρα, πὸς προσεφώνησε ο δήμαρχος. 'Εκ μέρους τῶν ήθοποιῶν, άπάντησε ο Λυκ Καλλέρ-γης.

Ο θιασὸς Χατζίσκου καίσει από προχθές με ἐπι-τυχία τὸ ποικιλό-δραμα τοῦ Γκαρθία Λόκα «Ματ-μένος γάμος». Τὸ ίδιο έργα,

πρωτοπαίχθηκε πρὶν άρκετά χρόνια από τὸν θιασὸ τοῦ «Θεάτρου Τέχνης», σημείωσε δέ τότε μακρὰ σειρά παρα-στάσεων.

Ενα γνωστὸ αστείον ήθοποιός, ἡ ήθοποιός της πρῶτας Νανά Σκιαδά, θά κάνει τὴν έπανεμφάνισι της στὴ σκηνή. Η Νανά Σκιαδά θά συνεργασθῇ με τὸν θια-σο τοῦ Χόρν στὸ «Κεντρικόν».

Στὴν επίθεώρησι τοῦ «Περσέκ» ἡ Μπέτυ Μοσχο-νά, σημειώνει εξαίρετική έ-πιτυχία με ένα έντυπωσιακό σόλο, πὸν φέρει τὸν τίτλο «Μαργαρίτα — Μαργαρίω», που είναι μία πικάντικη πα-ρωδία πὸν γνωστὸν τραγου-διού τοῦ Μίκη Θεοδωράκη.

Οι παλαιότερος πρωτα-γωνιστῆς τοῦ 'Εθνικοῦ Θεά-τρον Χριστόφορος Νέζερ, πὸν δέν ένομιε νά τὰ δαίη-κατά, τις μέρες, πὸν δέν παί-ζει άναπαύεται στὸ Λου-τράκι.

Η «Μίς Μπουένος 'Α-δρες» τοῦ 1958, πὸν έρσιρε, καί εἰς καί λίγες μέρες τὴν 'Αθήνα, έλυσε τὸ πρό-βλημα τῶν έξόδων τοῦ ταξί-δίου της, με τὸν έξυπνότερο τρόπο:

Με δυὸ χορούς, τὸς ά-ποίους έίκαζε εμφανίζεται έτσι όλον τὸν κόσμο.

Χαρακτηριστικὸ μάλιστα είναι ὅτι οί ένας από τὸς δυὸ χορούς της είναι πολὺ προκλητικός, αφοῦ ἡ χορεύ-τρια εμφανίζεται με «μπι-κνίν».

Η Παμελα και ἡ Μπε-λιντα παρουσιάζουν από προχθές με ιδιαίτερη έπιτυ-χία, τὴν δεύτερη επίθεώρησι πίστες, «Πανωθήματα τοῦ 61». Είναι μία άναπαράστα-σις τῶν παλαιῶν «Πανωθή-ματων» με τὸν Τζανέτο, τὴν Ματίνα και όλους τὸς χα-ρακτηριστικούς τύπους σε μοντέρνα γραμμή.

Ο Γιάννης Βογιατζής, ο έξαίρετος μοντέρνος τραγου-διστῆς, ηχογράφησε σε 6L σκούς τὴν τελευταία έπιτυ-χία τοῦ μαεστρῷ Κώστα Πρέντζα, «Τὸ γεφυράκι τὸ μικρό».

Ο ΘΕΑΤΡΟΦΙΛΟΣ

ΠΡΟΣΩΠΑ :
ΔΕΡΜΕΖΟΣ : «Ατυχής» έμπορος, 40 χρόνων. ΡΕΒΕΚΟΣ : Συν-
άδελφος και συνομήλικος, ΠΑΠΑΛΙΑΣ : Έπιτυχών υπάλληλος, ήδη συν-
ταξιούχος 60 χρόνων. ΛΙΤΣΑ : Νεαρά και χαριτωμένη ζωντοχώρα, 28
χρόνων. ΕΝΑΣ ΕΜΠΟΡΟΣ.

ΣΚΗΝΗ 1η

(Σ' ένα δωμάτιο ξενοδοχείου
δ' «καπνοβόρας».)
ΛΙΤΣΑ (έκνευρισμένη, συνεχί-
ζει γκρίνιζοι)... Είναι μερικά
πράματα, που δε θέλεις να τα
καταλάβεις! Οτάσος πια στο α-
ποχώρητο.

ΔΕΡΜΕΖΟΣ : Τι θέλεις να κά-
νεις. Ένω έχω θανάσει πια τις α-
δελφές του γάμου.

ΛΙΤΣΑ : Τι να τον κάνω, χρι-
στιανέ μου, το γάμο. Να παν-
τρευτώ έναν απέναντο;

ΔΕΡΜΕΖΟΣ (στενωχωρημένα) :
... Δεν πουλιέται θάλασσα το έμ-
πορεύμα...

ΛΙΤΣΑ : Ποιό εμπόρευμα; Πο-
τέ δε θα πουληθεί! «Εμπόρευμα
είν' αυτό. Μόνον ένας θαλάσσιος
θα μπορούσε να τοποθετήσει τα
λεπτά του σε άναπτερες και τα-
τοσαράκια!... Πούλα τα όσο
τουλαχιστόν, γιατί αύριο δε θα
χουμε ούτε να φάμε

ΔΕΡΜΕΖΟΣ : «Αν τα πουλήσω
όσο - όσο τότε δε θα έχουμε να
φάμε μεθαύριο!...

ΣΚΗΝΗ 2α
(Σ' ένα καφενείο)

ΔΕΡΜΕΖΟΣ :... Να μπορούσα
τουλαχιστόν να πουλήσω αυτά τα
πράγματα πούχω.

ΡΕΒΕΚΟΣ : Έχεις πράματα. Τι
πράματα;

ΔΕΡΜΕΖΟΣ : Άναπτερες και
τατοσαράκια.

ΡΕΒΕΚΟΣ : Πολλά;

ΔΕΡΜΕΖΟΣ : Άρκετά. Άλλα
δεν πιανουνε τίποτα.

ΡΕΒΕΚΟΣ : Αυτό δε μπορείς να
το σέρεις. Ένω μία φορά νύμμο
λεπτά με ζυλοκέρτα. Έψωπα
καπνίου να κάνω βιοτεχνία, να
δυναίς χαρουπόμειλο.

ΔΕΡΜΕΖΟΣ : Ναι, αλλά εδώ τι
θα τον πείσεις;

ΡΕΒΕΚΟΣ (εμβριθείς) : Κάτι θα
γίνω... (Βάζει... ένα μπλκ και
γράφει). (Ζητείται, χρηματοδοτείς
... ασφαλιστική επιχείρηση
100% Κεφάλαιον και κέρδη απο-
λύτως εξασφαλισμένα...)

ΔΕΡΜΕΖΟΣ : Τ' είν' αυτό;

ΡΕΒΕΚΟΣ : Η άγγελια που θα
βάλουμε στην έφημερίδα. Δεν εί-
σαι σύ ο μόνος θαλάσσιος στη ζωή;
Θα υπάρχουνε κι άλλοι.

ΔΕΡΜΕΖΟΣ : Δεν καταλαβαίνω.

ΡΕΒΕΚΟΣ : Θα καταλάβεις αο-
νότερα. Τρέχα τώρα στην έφημε-
ρίδα.

ΣΚΗΝΗ 3η
(Σ' δυο μέρες στο σπίτι του
Παπαλία.)

ΠΑΠΑΛΙΑΣ (συνεχίζει κουβέν-
τα)... Λοιπόν, που λέτε κύριε
Ρεβέκο - Ρεβέκος δεν είπατε;

ΡΕΒΕΚΟΣ : Ρεβέκος, μάστα.

ΠΑΠΑΛΙΑΣ :... Τελείωσα ευδοκι-
μως την υπηρέσία τα κατάφερα
και δνκα και μερικά χρόνια με-
γαλύτερος και πήρα τη συνταγή
μου και, φυσικά, το «έφ' άπαξ».

Είπα, λοιπόν μ' αυτά τα χρήμα-
τα, να κάνω μια καλή τοποθέτηση
και ναχω ακόμη, ένα προσόν κάθε
μήνα για να ζω πιο άνετα. Και
διάβασα την άγγελια και οας τη-
λεφώνησα. Γιατί ακούεις αυτό
ζητώ. Την απόλυτο εξασφάλισι.
Θέλω να κερδίζω χωρίς να δια-
κινδυνεύω. Αυτό είναι το εξυπνο.
Δεν είν' έτσι;

ΡΕΒΕΚΟΣ : Άσφαλώς, κύριε
Παπαλία! Και αυτό ακριβώς θα
οας προσφέρω. Προσέστε με οας
παρακαλώ. Σεις θα καταθέσετε
το κεφάλαιο και είν' η προσω-
πική μου έγνασία. Την εικόνη
μου πείρα και ειδικότητα. Άλλα
τα χρήματα θα τα έχετε εσείς.
Έσείς θα πληρώνετε, εσείς θα
επιστρέψετε! Τα κλειδιά της α-
ποθήκης θα τα έχετε εσείς. Έ-
σείς θα παραλαμβάνετε εσείς θα
παραδίδετε! Τίτια πράματα και
καθαρά!... Και εμένα θα μου δώ-

νετε εκ των καθαρών κερδών,
φυσικά δηλαδή ασφαρισμένων ο-
λων των εσόδων, τριάντα τοις ε-
κατό. Σεις θα κρατάτε το έβδο-
μήντα δικαίως γιατί είστε ο κε-
φαλαιούχος. Ένω έχω δεθείως,
τις σπουδαίες εμπνεύσεις αλλά
χωρίς κεφάλαια, πώς θα τις ε-
φαρμόσω; Αυτό το αντιλαμβάνο-
μαι και το πληρώνω αναλόγως.

ΠΑΠΑΛΙΑΣ : Σκέπτεστε πολύ
σωστά!

ΡΕΒΕΚΟΣ : Και πρό παντός τί-
μαι! Ντρίτες κουβέντες!... Λοι-
πόν, κύριε Παπαλία μου, αν προ-
τείνω εσείς τελειώσουμε...

ΠΑΠΑΛΙΑΣ : Μα τελειώσαμε
κιόλας!

ΡΕΒΕΚΟΣ : Άκόμη καλλίτερα.
Προσέστε, λοιπόν τώρα, την πρω-
τη δουλειά που θα κάνουμε. Η
έπαρξια διψάει να άναπτερες
και τατοσαράκια!...

ΠΑΠΑΛΙΑΣ : Άναπτερες και
τατοσαράκια!

ΡΕΒΕΚΟΣ : Μάλ' οτα! Δώσε μου
κι' εμένα υπάλληλο!... Έμένα
που με βλέπετε έχω νύμμο ο-
λη την υπαίθρο. Θα θάλλουμε, λοι-
πόν, μια άγγελια στην έφημερί-
δα. (Ζητούνται προς άνορα, εις
τιμήν ευκαιρίας, άναπτερες και
τατοσαράκια!)

ΣΚΗΝΗ 4η
(Σε δυο μέρες στο καφενείο)

ΡΕΒΕΚΟΣ (συνζητεί)... Λυπού-
μαι πολύ κύριε Δερμεζο... Δερ-
μέζος δεν είπατε τ' όνομά σας;

ΔΕΡΜΕΖΟΣ (θαυμάζοντας το
θρόνος του) : Μάλιστα Δερμέ-
ζος!...

ΡΕΒΕΚΟΣ : Λοιπόν, λυπούμαι
πολύ αλλά παραπάνω από τέ-
σσερις δραχμές τελευταία τιμή,
δε μπορούμε να δώσουμε για
τους άναπτερες.

ΔΕΡΜΕΖΟΣ : Ζημιώνω κύριε
μου. Να οας τους άψωψ τέσσε-
ρις κι' όνδόντα.

ΡΕΒΕΚΟΣ : Τέσσερις κι' έξην-
τα, για να τελειώσουμε. Και ό-
νδόντα λεπτά το τατοσαράκι!...

ΔΕΡΜΕΖΟΣ : Μα!...

ΡΕΒΕΚΟΣ : Μην το συζητάτε!
Πάρε μια κόλλα χαρτί να κάνεις
την απόδειξη!

(Ο Δερμέζος πάει στο περί-
πτερο).

ΠΑΠΑΛΙΑΣ (ψιθυριστά) : Έν
τάξει, ε;

ΡΕΒΕΚΟΣ : Έν τάξει. Τόν «εί-
δαμε» τον άνθρωπο! Τον λυπά-
μαι, αλλά τι να κάνω; Αυτά έχει
θλάβει, το εμπόριο. Δάστα όλα
τα λεπτά, αλλά προσέχει! Χέρι
με χέρι! Την ώρα της παραλαβής
του εμπνεύσεως!...

ΠΑΠΑΛΙΑΣ : Α, βέβαια! Σίνου-
ρα πράματα!

ΣΚΗΝΗ 5η
(Σε δυο ώρες στο ίδιο καφενείο)

ΡΕΒΕΚΟΣ : Έκατόν είκοσι κι-
λάδες, δεν πήρες;

ΔΕΡΜΕΖΟΣ : Ναι.

ΡΕΒΕΚΟΣ : Έ' ε' όας μου τα μι-
σά.

ΛΙΤΣΑ : Ά' όχι! Γιατί οι έκα-
τό είναι κεφάλαιο! Τις είχε
θλάβει, το εμπόριο. Δάστα όλα
τα λεπτά, αλλά προσέχει! Χέρι
με χέρι! Την ώρα της παραλαβής
του εμπνεύσεως!...

ΠΑΠΑΛΙΑΣ : Α, βέβαια! Σίνου-
ρα πράματα!

ΣΚΗΝΗ 6η
(Σ' ένα μπαρ)

Ο ΕΜΠΟΡΟΣ :... Αγόρασες άνα-
πτερες και τατοσαράκια;

ΠΑΠΑΛΙΑΣ : Βέβαια! Η έπαρ-
ξια διψάει!

Ο ΕΜΠΟΡΟΣ (μουντζώνει) :
Νά! Η'αίβη! Γιατί δε με ρωτάς;

ΠΑΠΑΛΙΑΣ : Μα είν' είναι έν-
τελώς εξασφαλισμένος! Έχω το
εμπόρευμα στην αποθήκη! Νά
και το κλειδί!...

Ο ΕΜΠΟΡΟΣ : Πέντε σούβωσα;
Πάρε κι' άλλα δέκα!

(Αυλαία)

ΕΥΛΙΟΝ

ΜΙΑ όραία διαδρομή στην Πε-
λοπόννησο, από άπόψεως φυ-
σικής όμορφιάς, αρχαιολογικού, Ι-
στορικού και καλλιτεχνικού ενδια-
φέροντος, είναι από την Τρίπολη
στην Όλυμπία, με προέκταση του
ταξιδιού προς τη Ζάκυνθο. Η δια-
δρομή μπορεί να γίνει με το αυτο-
κίνητο από την Τρίπολη ως το
πεντάμορφο νησί του Ιονίου, το
«Φιόρο του Λεβάντε». Το φέρρι-
μπώτ μεταφέρει, σε λιγώτερο από
μιάμιση ώρα, ταξιδιώτες και όχη-
ματα από την Κυλλήνη στη Ζά-
κυνθο. Και υπάρχει δημόσιος δρό-
μος που συνδέει την Τρίπολη με
την Όλυμπία, τον Πύργο και την
Κυλλήνη, που το μήκος του είναι
διακόσια περίπου χιλιόμετρα.

Προκειμένου να ταξιδέψης κανείς
από την Άθήνα στη Ζάκυνθο οδι-
κώς πηγαίνει συντομώτερα (κατά
80 περίπου χιλιόμετρα) μέσω Κο-
ρίνθου — Πατρών — Κυλλήνης.
Άλλα η διαδρομή από την Τρί-
πολη και την Όλυμπία δίνει την
ευκαιρία στον ταξιδιώτη να έπισκε-
φθί την άλλοτε πρωτεύουσα του
Μωριά και το ιερό της Όλυμπίας,
που είναι από τους πιο ενδιαφέ-
ροντες αρχαιολογικούς τόπους. Έ-
πι πλέον, η Τρίπολις είναι ένας
εύχρηστος τουριστικός τόπος με
ώραία ξενοδοχεία και λαμπρό κλί-
μα, δροσερό το καλοκαίρι.

Βρίσκεται σε ύψόμετρο 700 πε-
ρίπου μέτρων, σ' ένα εύρυστο ο-
ροπέδιο της Αρκαδίας, που τρι-
γυρίζεται από τα ψηλά βουνά της
κεντρικής Πελοποννήσου — το Μαί-
ναλο, το Άρτεμίσιο, το Παρθένιο,
τον Πάρωνα — που φέρουν ως την
Τρίπολη τον καθαρό αέρα από τις
γεμάτες έλατα κορφές τους.

Στα δασωμένα βουνά της Αρ-
καδίας ζούσε στα αρχαία χρόνια
— σύμφωνα με τις μυθολογικές
παραδόσεις — ο θεός Πάν, που
προσάττειε τους τσοπάνηδες και
τά κοπάδια τους, μα περισσότε-
ρο έδρόνιζε για τις πολλές Νύμ-
φες που τον ακολουθούσαν...

Στην έποχή της αρχαίας Έλ-
λάδας και του Βυζαντίου δε φαί-
νεται να υπήρχε πολιτεία στη θέ-
σι της σημερινής Τρίπολης. Κυ-
ρίως στον καιρό της τουρκοκρα-
τίας η Τριπολιτσα, όπως την έλε-
γαν τότε, πήρε έπανά της κι' έ-

ΤΑΞΙΔΙΑ
Από την Τριπολη
στην Ολυμπια
και τη Ζακυνθο

γινε εδρα του Βαλή της Πελοπον-
νήσου. Ο πληθυσμός της ξεπε-
νούσε τις 20 χιλιάδες, από τις ό-
ποιες 13 ήσαν Έλληνες, από τις 7
Τούρκοι. Η πολιτεία ήταν τριγυ-
ρισμένη από ένα ισχυρό τείχος και
φημισμένη για τα τζαμιά της, τα
μνημεία και τα μεγάλα και ώραία
κτίρια, ανάμεσα στα όποια πρό-
βάλλε το σερράγι του πασά της Πε-
λοποννήσου.

Στα αξιοπερίεργα, που παρου-
σίαζε η Τριπολιτσα τα τελευταία
χρόνια της τουρκοκρατίας ήταν
και μια μεγάλη πυραμίδα από 5
χιλιάδες κεφάλια Αλβανών. Τους
είχε φέρι για μισθοφόρους από
την Αλβανία ο πασάς της Πελο-
ποννήσου κι' όταν εκείνοι επανα-
στάτησαν, τους έσφαξε όλους το
1808 κι' έστησε την πυραμίδα με
τα κεφάλια τους για τρόπαιο νι-
κης! Ο κατακτητής ήταν πάντο-
τε πολύ φίλος στα γούστα του...

Στην Έλληνική Έπανάσταση η
Τριπολιτσα καταστράφηκε έντελώς
από το στράτο του Ιμπραήμ. Έ-
πι μια έβδομάδα το άσκέρι του
Ιμπραήμ άσχυλήθηκε με την κα-
ταστροφή της πρωτεύουσας του
Μωριά και στο τέλος έβαλε φω-
τιά, για να κάψι ότι είχε άπομει-

νει. Από τη στάχτη και τα έρεί-
πια βγήκε η σημερινή πολυάνθρω-
πη πρωτεύουσα της Αρκαδίας, με
τις μεγάλες πλατείες, τα πάρκα,
τις λαμπρές έκκλησίες, τα ώραία
κτίρια και ξενοδοχεία. Έχει ακό-
μη ένα από τα μεγαλύτερα νοσο-
κομεία της Ελλάδας, που έγινε με
δωρεά των έγκατεστημένων στην
Άμερική Αρκαδών. Μόνο που
το κτίριο, έγινε πολύ μεγάλο και
γι' αυτό χρησιμοποιείται μονάχα
ένα μικρό μέρος του για στρατιω-
τικό και δημοτικό νοσοκομείο.

Αφίνοντας την Τρίπολη έ' άκο-
λουθήσαμε το δημόσιο δρόμο που
θα μάς φέρι στην Όλυμπία. Η
διαδρομή είναι από τις ώραϊότε-
ρες και τις γραφικώτερες της Ελ-
λάδας. Και η κατάληξι στην Ό-
λυμπία δίνει διπλή συγκίνηση
στον ταξιδιώτη: Για την όμορφη
της τοποθεσίας, μιας καταπράσι-
νης και υποβλητικής κοιλάδας στη
συμβολή δυο ποταμών, και για
την ιερότητα του τόπου. Εκεί μα-
ζεύονταν επί αιώνες, κάθε τετραε-
τία, η άθλομένη νεότης από όλα
τα μέρη της Ελλάδας, για να
διεκδικήση στο στάδιο της Ό-
λυμπίας τις ειρηνικές νίκες του ά-
θλητισμού.

Το έπαθλο των νικητών ήταν ο
κότινος. Ένα κλωνάρι από την ιε-
ρή έλθα, που κατά την παράδο-
ση είχε φυτθεί ο Ηρακλής. Άν
δυνας το έπαθλο ήταν άσμηματο
σε άξια, η τιμή για το νικητή ή-
ταν μεγάλη. Και όχι μόνο γι' αυ-
τόν αλλά και για την οικογένειά
του και την πατρίδα του. Ο νικη-
τής τρεφτόταν πλέον δωρεάν στο
πρυτανείο της Όλυμπίας. Το ό-
νομά του γραφόταν στην τιμητική
στήλη των άγωνιστών. Κι' αν είχε
κερδίσει τρεις νίκες του έστησαν
και την προτομή του.

Ο άρχη των ολυμπιακών ά-
γώνων χάνεται στα βάθη της Ι-
στορίας. Η παράδοση αναφέρει
πώς κι' αυτός ο Ηρακλής άγωνί-
στηκε λαμπρά στον ολυμπιακό
στίβο. Για πρώτη δυας φορά το
776 π.Χ. σκέφθηκαν να καταγρά-
ψουν επίσημα τους νικητές των ά-
γώνων και οι άρχαιο Έλληνες
χρησιμοποίησαν το γεγονός αυτό
ως χρονολογική άφτηρησία. Μετρού-
σαν δηλαδή τα χρόνια από την
πρώτη αυτή ολυμπιάδα, όπως έ-
μεις σήμερα τα μετρούμε από το
έτος της γεννήσεως του Χριστού.

Πέραν από την άθλητική τους
σημασία οι ολυμπιακοί άγώνες
είχαν πάσει και τη μορφή μιας πα-
νελληνικής ειρηνιστικής εορτής. Οι
πόλεμοι διακόπτονταν την έποχή
των άγώνων και επικρατούσε γε-
νική άνακωχή μεταξύ των έλληνη-
κών πόλεων, για να φανή έτσι ότι
πέραν από τις διαφορές και τις άν-
τιζηλίες υπήρχε στο βάθος η έσω-
τερική ένότητα του έλληνισμού.

Γι' αυτό και δεν επιτρέπταν σε ξε-
νους ν' άγωνίζονται στο στίβο της
Όλυμπίας. Και μόνο στα χρόνια
της παρακμής και της ρωμωκής
κατοχής άρχισαν να έμφανίζονται
στο στίβο οι ξένοι. Μεταξύ αυτών

ήταν και ο Νέρων, που έλαβε με-
ρος στους άγώνες και άφου άπέ-
τυχε — όπως ήταν έπόμενο — σε ο-
λα τα άγωνίσματα, υποχρέωσε
τους έλλανοδίκες να τον άνακη-
ρύσουν... νικητή!

Στον ολυμπιακό χώρο, εκτός
από τους άθλητικούς στίβους, ύ-
πήρχαν θαυμάσιοι ναοί, βωμοί,
σπουδαία οικοδομήματα, αγάλμα-
τα, ανδριάντες και πολύτιμα άφιε-
ρώματα. Σε κανένα άλλο μέρος
της Ελλάδας δεν είχε μαζευτή τό-
σος πλούτος και τόσα πολύτιμα
καλλιτεχνικά άριστουργήματα, ό-
σα στην Όλυμπία. Άκόμη και τον
Ιον αιώνα μ.Χ., όπως αναφέρει ο
Πλίνιος ο Πρεσβύτερος, υπήρχαν
εκεί τρεις χιλιάδες αγάλματα.

Στο μεγαλοπρεπή ναό του Ό-
λυμπίου Διός βρισκόταν και το
περίφημο χρυσελεφάντινο άγαλμα
του Φειδία, που παρίστανε το
Δία. Έθωρρείτο ένα από τα «έ-
πτα θαύματα» του αρχαίου κόσμου
και το καλύτερο από τα γλυπτά
έργα που απέδωσε η σμίλη καλ-
λιτέχνου. Το άγαλμα αυτό μετα-
φέρθηκε στην Κωνσταντινούπολη
στα πρώτα Βυζαντινά χρόνια και
καταστράφηκε σε μια πυρκαϊά, το
476 μ.Χ.

Από τα αρχαία άριστουργήμα-
τα της Όλυμπίας διατηρούνται
ως σήμερα, ο Έρμής του Πραξι-
τέλους, η Νίκη του Παιωνίου και
άλλα αγάλματα και γλυπτά, που
άποκάλυψαν οι άνασκαφές και βρί-
σκονται συγκεντρωμένα στο ά-
ραίο μουσείο της Όλυμπίας. Οι
άνασκαφές άποκάλυψαν ακόμη ο-
λόκληρο τον ιερό χώρο της Ό-
λυμπίας, με τους ναούς του Δία
και της Ηρας, τη μεγάλη πλα-
τεία των εορτών, το στάδιο, την
αλαίστρια, το βουλευτήριο και τα
άλλα αξιόλογα κτίρια, ώστε ο έ-
πισκέπτης να έχη ολοκληρωμένη
την εικόνα του ιερού αυτού χώρου,
όπου γεννήθηκε, έζησε και ήκα-
σε το πνεύμα του άθλητισμού και
της ειρήνης.

Αφίνοντας την Όλυμπία και ά-
κολουθώντας το δημόσιο δρόμο
Πύργου — Λεχαινών θάβουμε, από
μια παρακαμπτήρια οδό, στην
Κυλλήνη, άπ' όπου το φέρριμπώτ
θα μάς μεταφέρει ύστερ από ένα
εύχρηστο θαλασινό ταξίδι, στη
χιλιστογραφισμένη πατρίδα του
Σολωμού και του Κάλβου, στην
καινούργια Ζάκυνθο. Γιατί η πα-
λιά πολιτεία πούχε τα σπίτια τα
ψηλά κάτω στο περιγιάλι» κατα-
στράφηκε από το μεγάλο σεισμό
το 1953 και την πυρκαϊά που ά-
κολούθησε.

Άν όμως μια θεομηνία εξαφά-
νισε πρόοριζα την παλιά Ζάκυν-
θο, με τις άσυμφολόγιστες καλλι-
τεχνικές άξιας έκκλησίες της, τα
μεγάλα άρχοντικά και τα γραφί-
κά καντονία, ώστόσο στη θέσι
της παλιάς δονάθηκε η καινούρ-
για πολιτεία με τα ώραία δημό-
σια κτίρια — που θα τα ζήλευε και
η πρωτεύουσα — με χροσούμενα σπι-
τάκια μονοκατοικίας και διάφορα για
λόγους άντιπροσμηικούς — πασρικά

και συγχρονισμένα.

Έπί πλέον η Ζάκυνθος διαθέτει
σήμερα καλά ξενοδοχεία κι' ακόμη
καλύτερα εστιατόρια και κέντρα
διασκεδάσεως στην πόλη και σε
γραφικώτατες έξοχικές τοποθε-
σίες. Όνομαστό είναι και το ζα-
κυνθινό κρασί, που πρέπει να το
πιή κανείς επί τόπου, γιατί δύ-
σκολα μεταφέρεται μακριά χωρίς
να χαλάσει. Μοιάζει σαν τους πα-
λιούς Ζακυνθινούς που δεν έννοού-
σαν ν' άπομακρυνθούν από το ώ-
ραίο νησί τους...

Η παλιά Ζάκυνθος ήταν το νη-
σί, της όμορφιάς, της τέχνης και
του πνεύματος. Άλλα και η τωρι-
νή δεν ύστερεί και στους τρεις το-
μείς. Η Ζακυνθινή φύσι δεν έπαθε
τίποτε από τους σεισμούς. Προ-
βάλλει και σήμερα, πεντάμορφη
και μοσκοβολημένη, στην υπαίθρο
και στ' ακρογιάλια. Πουθενά δεν
υπάρχουν τόσες γραφικές άμμου-
διές — που εκτείνονται σε πολλά
χιλιόμετρα — όσες στη Ζάκυνθο.

Τοποθεσίες ιδεώδεις για θαλάσσια
λουτρά, που θα πρέπει κάποτε ν'
άξιοποιηθούν τουριστικά.

Άλλα και το ζακυνθινό πνεύμα
επέζησε από την καταστροφή του
1953 και παραμένει το ίδιο, εύ-
θυμο, σπινθηρόβολο και έλαφράς
ειρηνικό. Η Ζακυνθινή «σερενάδα»
άκούγεται και πάλι τις νύχτες
κάτω από το παραθύρι της όμορ-
φης και οι καμπάνες του Αγίου
χτυπούν, όπως και άλλοτε.

Έπί πλέον η Ζάκυνθος διέσω-
σε ένα μεγάλο μέρος από τους
καλλιτεχνικούς της θησαυρούς.
Περισσότερες από 800 εικόνες, ά-
ρίστης μεταβυζαντινής τέχνης —
της Κρητικής και Έπιταφιακής
ζωγραφικής — στεγάζονται σήμερα
στο μουσείο, που χτίστηκε για το

σκοπό αυτό και είναι ένα από τα
καλύτερα του είδους του. Καλλι-
τεχνικά θησαυροί υπάρχουν ακό-
μη σε άρκετες έκκλησίες της Ζα-
κύνθου, στην υπαίθρο και μέσα
στην πόλη.

Από τα παλιά ζακυνθινά άρ-
χοντικά έαναχτίστηκαν (χαμηλότε-
ρα κατά ένα όροφο) τα άρχοντικά
του Ρώμα στην πόλη της Ζάκυν-
θου και τα άρχοντικά του Σολω-
μού στο Άκρατήρι (νύν ιδιοκτη-
σία Ιω. Χρονοπούλου), όπου ο έ-
θνικός μας ποιητής έγραψε τον
Ύμνο της Έλευθερίας. Προτού
να φθάσουμε στο άρχοντικό του
Άκρατηρίου, βγαίνοντας από την
πόλη, θα συναντήσουμε το λόφο
του Στράνη, όπου καθώς λέγουν
ο Σολωμός περνούσε ώρες ποιη-
τικής εμπνεύσεως. Στο «μυτελθεν-
τέρ» αυτό έχουν στήσει από έτών
μια άναμνηστική στήλη με την
προτομή του Ποιητή.

Οι έπισκέψεις του Σολωμού στο
σπίτι του Στράνη — που δεν ύπαρ-
χει πια — ήταν συχνές. Και όρει-
λντο τόσο στη φίλια που τον συ-
νέδε με την οικογένεια Στράνη
όσο και σε ένα αίσθημα που είχε
ανάπτυξη μεταξύ του Ποιητή και
της ώραισιάς της Ρωζάνης, αδελφής
του φίλου του.

Το νησί παρουσιάζει ακόμη και
άλλα ίστορικά και καλλιτεχνικού
ενδιαφέροντος μέρη. Και μαζί με
τις φυσικές όμορφίες του κατακαί-
τον ταξιδιώτη που το έπισκέπτε-
ται. Η Ζάκυνθος έξελίσσεται τώ-
ρα σ' ένα πρώτης τάξεως τουρι-
στικό τόπο.

ΕΠΑΜ. Κ. ΣΤΑΣΙΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΣΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ : Στη μονή του
Όσιου Λουκά και τους Δελ-
φούς.

ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

Η ώραία πρωτεύουσα της Αρκαδίας με τα δα-
σωμένα βουνά.— Η υποβλητική κοιλάδα του
Ιερού στην Όλυμπια.— Στο νησι της όμορ-
φιάς, της τέχνης και του πνεύματος.— Εκεί
όπου ο Σολωμός έγραψε τον Έθνικό Ύμνο.

Ο Ναός της Ηρας στην Όλυμπία

Μία άποψι της Ζακύνθου. Ο ναός του Άγίου Δονουαίου με το και-
νουργίο καμπαναριό του.

Ο Ναός της Ηρας στην Όλυμπία

Μία άποψι της Ζακύνθου. Ο ναός του Άγίου Δονουαίου με το και-
νουργίο καμπαναριό του.

ΤΑΞΙΔΙΑ
Από την Τριπολη
στην Ολυμπια
και τη Ζακυνθο

γινε εδρα του Βαλή της Πελοπον-
νήσου. Ο πληθυσμός της ξεπε-
νούσε τις 20 χιλιάδες, από τις ό-
ποιες 13 ήσαν Έλληνες, από τις 7
Τούρκοι. Η πολιτεία ήταν τριγυ-
ρισμένη από ένα ισχυρό τείχος και
φημισμένη για τα τζαμιά της, τα
μνημεία και τα μεγάλα και ώραία
κτίρια, ανάμεσα στα όποια πρό-
βάλλε το σερράγι του πασά της Πε-
λοποννήσου.

Στα αξιοπερίεργα, που παρου-
σίαζε η Τριπολιτσα τα τελευταία
χρόνια της τουρκοκρατίας ήταν
και μια μεγάλη πυραμίδα από 5
χιλιάδες κεφάλια Αλβανών. Τους
είχε φέρι για μισθοφόρους από
την Αλβανία ο πασάς της Πελο-
ποννήσου κι' όταν εκείνοι επανα-
στάτησαν, τους έσφαξε όλους το
1808 κι' έστησε την πυραμίδα με
τα κεφάλια τους για τρόπαιο νι-
κης! Ο κατακτητής ήταν πάντο-
τε πολύ φίλος στα γούστα του...

Στην Έλληνική Έπανάσταση η
Τριπολιτσα καταστράφηκε έντελώς
από το στράτο του Ιμπραήμ. Έ-
πι μια έβδομάδα το άσκέρι του
Ιμπραήμ άσχυλήθηκε με την κα-
ταστροφή της πρωτεύουσας του
Μωριά και στο τέλος έβαλε φω-
τιά, για να κάψι ότι είχε άπομει-

νει. Από τη στάχτη και τα έρεί-
πια βγήκε η σημερινή πολυάνθρω-
πη πρωτεύουσα της Αρκαδίας, με
τις μεγάλες πλατείες, τα πάρκα,
τις λαμπρές έκκλησίες, τα ώραία
κτίρια και ξενοδοχεία. Έχει ακό-
μη ένα από τα μεγαλύτερα νοσο-
κομεία της Ελλάδας, που έγινε με
δωρεά των έγκατεστημένων στην
Άμερική Αρκαδών. Μόνο που
το κτίριο, έγινε πολύ μεγάλο και
γι' αυτό χρησιμοποιείται μονάχα
ένα μικρό μέρος του για στρατιω-
τικό και δημοτικό νοσοκομείο.

Αφίνοντας την Τρίπολη έ' άκο-
λουθήσαμε το δημόσιο δρόμο που
θα μάς φέρι στην Όλυμπία. Η
διαδρομή είναι από τις ώραϊότε-
ρες και τις γραφικώτερες της Ελ-
λάδας. Και η κατάληξι στην Ό-
λυμπία δίνει διπλή συγκίνηση
στον ταξιδιώτη: Για την όμορφη
της τοποθεσίας, μιας καταπράσι-
νης και υποβλητικής κοιλάδας στη
συμβολή δυο ποταμών, και για
την ιερότητα του τόπου. Εκεί μα-
ζεύονταν επί αιώνες, κάθε τετραε-
τία, η άθλομένη νεότης από όλα
τα μέρη της Ελλάδας, για να
διεκδικήση στο στάδιο της Ό-
λυμπίας τις ειρηνικές νίκες του ά-
θλητισμού.

Το έπαθλο των νικητών ήταν ο
κότινος. Ένα κλωνάρι από την ιε-
ρή έλθα, που κατά την παράδο-
ση είχε φυτθεί ο Ηρακλής. Άν
δυνας το έπαθλο

ΕΠΙΣΤΗΜΗ ΔΙ' ΟΛΟΥΣ

Το φάρμακο του καρκίνου βρέθηκε σ' ένα λουλούδι

Τα πρώτα αποτελέσματα των δοκιμών του «Βέλμπαν»

ΜΙΑ είδησι καταπληκτικά ενδιαφέρουσα δημοσιεύεται στο τελευταίο τεύχος του αμερικανικού περιοδικού «Εκλαϊκευμένη Ιατρική»: Αμερικανοί επιστήμονες έσωσαν τη ζωή 500 καρκινοπαθών, χορηγώντας τους ένα νέο φάρμακο, που το ονόμασαν «Βέλμπαν»!

Πρόκειται για το θείο άλας της «βινοβλαστίνης», ενός αλαλοειδούς που εξάγεται από το γνωστό και συνηθισμένο λουλούδι «Βίγκα» ή «δαφνούλα». Το φυτό αυτό έχει την επιστημονική ονομασία «Βίγκα ρόζα» και βρίσκεται στην άνοιξη και το καλοκαίρι σε πολλούς κήπους. Καλλιεργείται και στην Ελλάδα σαν ετήσιο φυτό, και πολλαπλασιάζεται με τους σπόρους που σχηματίζονται στα σπέρμα, μπλέ ή ρόζ λουλουδιών του με τα πέταλα πέταλα. Φθάνει σε ύψος 30—60 πόντων.

Το κοινότατο αυτό φυτό έρευνήθηκε, μαζί με εκατοντάδες άλλα, από τους επιστήμονες, για τις τυχόν θεραπευτικές του ιδιότητες. Αποδείχθηκε λοιπόν πως ήταν το μόνο που έδινε ένα εκχύλισμα, το οποίο όχι μόνο σταματούσε το μέγεθος και την επέκτασι των καρκινωδών όγκων, αλλά και τους εξαφάνιζε, τουλάχιστον ως ένα σημείο!

Ίδιως οι γιατροί το χρησιμοποίησαν δοκιμαστικά για τη θεραπεία της γενικευμένης νόσου του Χότζκιν, που είναι ένα είδος καρκίνου των λεμφικών αδένων και που φέρνει συνήθως το θάνατο. Επιστημονικά μεταχειρίστηκαν κατά του χονοκαρκινώματος, μιας άλλης μορφής καρκίνου που αντιστέκεται σε κάθε θεραπεία.

Να λοιπόν τα αποτελέσματα των δοκιμών τους σε 34 περιπτώσεις νόσου του Χότζκιν:

1) Στους 31 από τους 34 πάσχοντες, οι διογκωμένοι αδένες μίκρυναν και χάρασαν σημαντικά και σημειώθηκε μία γενική κλινική καλλιτέρεψι. Σημειώσαν ότι, στους 26 από αυτούς, είχαν ελαφρομένη προηγούμενες μάταια όλες οι γνωστές θεραπευτικές μέθοδοι.

2) Στους μισούς πάσχοντες, η συρρίκνωση (χάραμα) των όγκων έφτασε τα 75% και πλέον.

3) Οι 23 από αυτούς εξασκολούθησαν να παίρνουν το φάρμακο και διατήρησαν ως τώρα τη βελτίωσι της καταστάσεώς τους, χωρίς υποτροπές.

4) Άρκετοι από τους άσθενείς έπαψαν να παρουσιάζουν—τουλάχιστον προσωρινά—οποιοδήποτε σύμπτωμα της νόσου. Έξ άλλου, σε 7 από 10 πά-

σχοντες από χονοκαρκίνωμα, το «Βέλμπαν» είχε εκδηλή αντικαρκινική ενέργεια, μικραίνοντας τους όγκους και εμποδίζοντας τις μεταστάσεις.

Άξιοσημείωτη είναι εξ άλλου η ισχυρή δράσι του κατά της λευχαιμίας. Ελαττώνει δηλαδή γρήγορα και σε μεγάλο βαθμό τον αριθμό των λευκών αιμοσφαιρίων. Συγχρόνως όμως δε φαίνεται να προκαλεί καμμία βλάβη στο φυσικό μηχανισμό της παραγωγής αυτών των αιμοσφαιρίων.

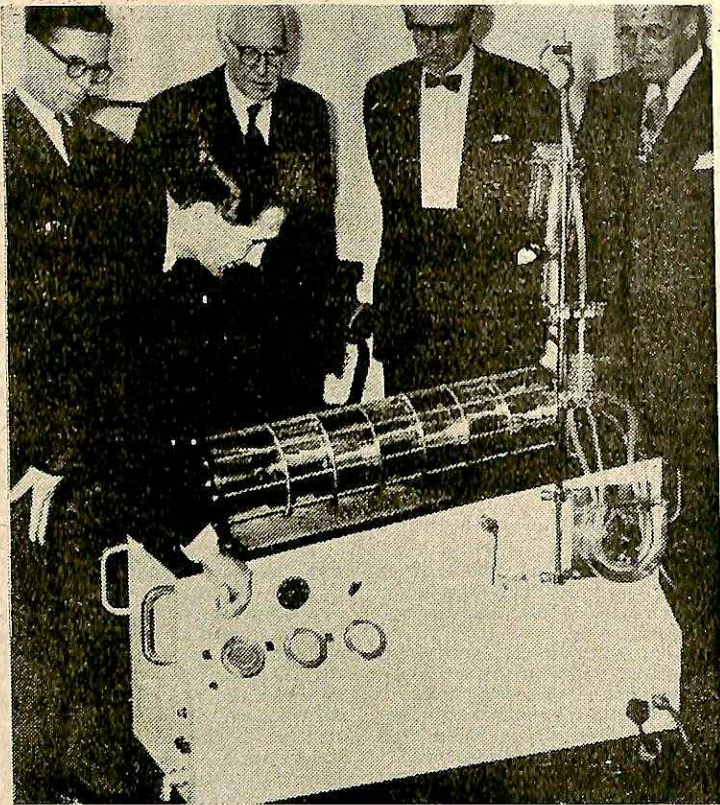
Απεναντίας, τα άλλα φάρμακα που είχαν δοκιμασθή ως τώρα κατά της λευχαιμίας, σταματούσαν την ακατάσχετη παραγωγή λευκών αιμοσφαιρίων, βλάπτοντας σοβαρά το μηχανισμό της. Έτσι όμως υπήρχε ο κίνδυνος να πάθι ο άρρωστος «λευκοτενία», δηλαδή να γίνουν τα λευκά αιμοσφαίρια του τόσο ανεπαρκή, ώστε να μη μπορούν πια να προστατεύουν τον οργανισμό του από τις διάφορες μολύνσεις. Η συνέπεια δε αυτή είναι το ίδιο σοβαρή, όσο και η λευχαιμία.

Με το «Βέλμπαν», παρατηρήθηκε ότι ο αριθμός των λευκών αιμοσφαιρίων γίνεται κανονικός μέσα σε 7—14 μέρες, από τότε που θα αρχίσι η χορήγισις του φαρμάκου.

Επίσης, τα άλλα φάρμακα είχαν βλαβερή επίδρασι σε δυο βασικά συστατικά του αίματος: τα αιμοπετάλια και την αιμοσφαίρινη. Έτσι, έδωζαν σε πρόσθετο κίνδυνο την υγεία του άσθενούς, σαν να μην του άρκοισε ο καρκίνος. Η επίδρασις όμως του «Βέλμπαν» σ' αυτά τα συστατικά είναι εντελώς άσημαντη. Μπορεί λοιπόν να αποτελέσι πολύτιμο όπλο κατά της λευχαιμίας.

Λέμε «μπορεί», γιατί ο κατασκευαστής του τονίζει ότι βρίσκεται ακόμη στο στάδιο των δοκιμών κι' έτσι δεν πρέπει να παρασυρθηί ο κόσμος των πασχόντων από πρόωρο και υπερβολικό ενθουσιασμό.

«Δεν υπάρχει ακόμη ένδειξις ότι το Βέλμπαν θεραπεύει τη

ΝΕΑ ΤΕΧΝΗΤΗ ΚΑΡΔΙΑ

Η νέα αυτή τεχνητή καρδιά, που οφείλεται στον Άγγλο καθηγητή Ντένις Μαλρόζ (πρώτο αριστερά στη φωτογραφία μας) θεωρείται η τελευταία απ' όλες όσες έχουν κατασκευαστή μέχρι σήμερα. Έκτος του αναπληρώνει την καρδιά κυκλοφορώντας και καθορίζοντας το αίμα, η πολύπλοκη αυτή συσκευή μπορεί συγχρόνως και να μειώσι και να αυξήσι τη θερμοκρασία του εγχειριζομένου, ανάλογα με την επιθυμία του χειρουργού, διευκολύνοντας τον τελευταίο στην εργασία του. Ο κ. Μαλρόζ είναι καθηγητής της φυσιολογίας στην «Ιατρική Σχολή Μετεκπαίδευσεως του Λονδίνου».

νόσου του Χότζκιν ή οποιαδήποτε άλλη μορφή ανθρώπινου καρκίνου—λέει με έπιθυλακτικότητα. Ξέρουμε μόνο με βεβαιότητα ότι σταματάει σε πολλές περιπτώσεις το μέγεθος του όγκου και καλλιτερεύει τη γενική υγεία του άσθε-

νούς. Είναι πολύ πιθανό ωστόσο να αποδειχθι στο προσεχές μέλλον πως είναι το αποτελεσματικό όπλο, που αναζητούν οι γιατροί όλου του κόσμου, στον αγώνα τους κατά του καρκίνου.

Μικρά επιστημονικά νέα

άπεμόνωνσαν ένα νέο αντιβιοτικό, από το τυρί τύπου «λιμπεργκερ». Φαίνεται ότι παράγεται από ώριμη, μικρόβια του τυριού αυτού. Έτσι εξηγείται γιατί το «τυρί λιμπεργκερ» δεν προκαλεί ποτέ τροφικές δηλητηριάσεις όπως τα άλλα, και γιατί δε μοιχάζει, όσο κι' αν παλιώσι.

Τα ραχινικά παιδιά
Όπως ανακάλυψε ο δόκτωρ Τσάρλ Πηρ στην Αμερικανική Ακαδημία Ορθοπδικών, η φυσιοθεραπεία, οι ασκήσεις, κλπ., όχι μόνο είναι άφελια για τα ραχινικά παιδιά αλλά και χειροτερεύουν την κύρτωσι της σπονδυλικής στήλης τους. Ο μόνος τρόπος θεραπείας είναι η εφαρμογή ενός νάρθηκος από γύψο, συνδυασμένη με μία χειρουργική επέμβασι ασυνήθους τόν σπονδυλίων.

Οι υπέρηχοι καταστρέφουν τις κρεατοελιές

Οι κρεατοελιές, που εμφανίζονται στο πέλμα του ποδιού, είναι συχνά δύσινες, και δύσκολα ξεριζώνονται μόνιμα. Τώρα λοιπόν φαίνεται πολύ αποτελεσματικό έναντιον τους οι υπέρηχοι. Σε 22 από 25 άτομα, εξαφανίσθηκαν οι κρεατοελιές αυτές με 2—15 «συνεδριάσεις» υπέρηχων, διάρκειας 15 λεπτών την καθεμία. Πρέπει να σημειωθι ότι σε ώριμες περιπτώσεις, οι κρεατοελιές υπάρχουν πάνω από 15 χρόνια κι' είχαν αντίσταθι σε κάθε άλλη θεραπεία.

Τεχνητά φρυδιά
Όταν ένα φρυδι έχι καταστραφί από έγκαυμα, μπορεί να αντικατασταθι με μία λουρίδα τριχωτού δέρματος, παρμένη από τον κρανίο που θα το μετατρέψι στη θέση εκείνη ο

πλαστικός χειρουργός. Βέβαια, οι τρίχες των μαλλιών είναι κάπως αραιότερες από των φρυδιών. Κανείς όμως δε θα προσέξι τη μικρή αυτή διαφορά.

Η τερηδών μεταδίδεται

Αν πιστέψουμε την επιστημονική ανακάλυψι που έκανε ένας Αμερικανός οδοντογιατρός, η τερηδών (χάλασμα) των δοντιών είναι μία ασθένεια που μπορεί να μεταδοθι. Εισάγοντας στον οργανισμό νεαρών πειραματόζων υλικό παρμένο από χαλασμένα δόντια άλλων ομοίων ζώων, ο οδοντογιατρός αυτός τους προκάλεσε τερηδών έπειτα από 2—3 ημέρες.

Τα λίπη παράγονται από τις αρτηρίες

Ός τώρα, πίστευαν οι γιατροί ότι τα λίπη που βουλώνουν τις αρτηρίες και προκαλούν τις περισσότερες καρδιακές παθήσεις, σχηματίζονται σιγά σιγά, σαν καταιόφι από αίματος που περνάει από τα αιμοφόρα αγγεία. Η έρευνα όμως με ραδιενεργές ουσίες άρχισε να αποδεικνύει ότι ένα μέρος τουλάχιστον από αυτά τα λίπη παράγεται έπι τόπου, από τις ίδιες τις αρτηρίες.

Φάρμακο για τη συζυγοφρενεια

Μ' ένα νέο φάρμακο, που ονομάζεται «κυκλοπεντιμίνη» παρατηρήθηκε ένθαρμυντικά αποτελέσματα σε νοσήσιους συζυγοφρενείς, στους οποίους δεν είχε ωφέλησι καμμία άλλη θεραπεία. Από 43 συζυγοφρενείς—πολλοί από τους οποίους παθάναν επίκινδυνος κρίσιμη παρασχηματισμό—σε 21 παρασχηματισμοί άσθενή θελήσαν έως άλλοι 11 έγιναν τελείως καλά.

ΟΙ ΚΙΝΔΥΝΟΙ ΑΠΟ ΤΑ ΚΑΘΑΡΣΙΑ

Δημιουργούν ένα φαύλο κύκλο

ΑΠΟ τα στοιχεία που συγκέντρωσε ένας Άγγλος γιατρός, φαίνεται το εξής άπιστευτο συμπέρασμα: Ότι περισσότερες απ' τις μισές γυναίκες, που περνούν από τα εθρεττανικά νοσοκομεία—είτε ως έσωτερικές νοσηλευόμενες, είτε από τα εξωτερικά Ιατρεία—συνήθιζον να παίρνουν ένα ελαφρό καθαρτικό κάθε έβδομο, πριν πέσουν να κοιμηθούσι! Έχουν πάθει δηλαδή άλληθνη «καθαρτικομανία»! Κι' αυτή τους προκαλεί πολλές από τις γαστρικές διαταραχές, για τις όποιες παραπονιούνται στο γιατρό.

Συνήθως έχουν άποκτησει τη συνήθεια των καθαρτικών από την παιδική τους ηλικία, γιατί η μητέρα τους πίστευε ότι η κ α θ η μ ε ρ ι ν ή κένωσις ήταν απολύτως απαραίτητη για τη γενική υγεία τους. Σήμερα όμως έχει λειψι πια αυτή η άπρηλατομένη αντίληψι. Οι γιατροί παραδέχονται τώρα ότι δεν ύφισται γενικός κανόνας σ' αυτό το ζήτημα: Όπως υπάρχουν άνθρωποι για τους οποίους είναι φυσιολογικές δυο κενώσεις κάθε μέρα, έτσι άλλοι διατηρούν άριστα την υγεία τους με δυο κενώσεις μόνο τη εβδομάδα.

Η συνεχής χρησιμοποίησι καθαρτικών για την καταπολέμησι της δυσκοιλιότητος—πραγματικής ή υποθετικής—δημιουργή γρήγορα ένα φαύλο κύκλο, για τον εξής λόγο:

Κανονικά, η κένωσις συμβαίνει όταν το έντερο γεμίσι. Τα καθαρτικά όμως, προκαλώντας συσπάσεις του και όταν ακόμα δεν είναι εντελώς γεμάτο, καταπονούν τα τοιχώματα του και εξασθενούν τη δράσι τους.

Για την ένισχυσι τους κατόπιν, χρειάζεται καινούργια δόσις καθαρτικού που προκαλεί ακόμη μεγαλύτερη εξασθένησι, κι' αυτό συνεχίζεται ώσπου κατάντου πια τελείως άλκινα να λειτουργήσουν μόνα τους φυσιολογικά.

Έπειτα το καθαρτικό χάνει πια την αποτελεσματικότητά του, και αντικαθίσταται με άλλο, ισχυρότερο, που χειροτερεύει ακόμη περισσότερο την κατάστασι. Έτσι προκαλούνται χρόνιες δυσψέσις γουργούρη-

τά των εντέρων δυνατοί πόνοι στο υπογάστριο, κάποτε δε και σοβαροί έρεθισμοί και μόνιμες θλάδες των εντέρων.

Η μόνη λογική «θεραπεία» για τη δυσκοιλιότητα είναι η κατάλληλη διαίτα με λιγότερα αμυλώδη και λιπαρά και περισσότερα χορταρικά—γιατί τα τελευταία δημιουργούν ένα άχωνετο όγκο, που είναι απαραίτητος για να λειτουργήσι το έντερο. Για τον ίδιο λόγο συνιστάται το παχύρρευστο, επειδή περιέχει λίπωση που μένουν άχωνετα. Επίσης, το έντερο χρειάζεται αρκετά ύγρα, για να λειτουργήσι κανονικά.

Συμπληρωματικά ο γιατρός μπορεί να χορηγήσι φάρμακα, όπως το άντα-άντα, που φουσκώνουν μέσα στα έντερα και διεγείρουν έτσι τη λειτουργία τους.

Το παραφινέλιο χρειάζεται σε ώριμες να άτομα, σαν ύπαικτικό. Αυτό δεν είναι καθαρτικό και δεν επιδρά καθόλου στα τοιχώματα των εντέρων. Τα λιπαίνει απλά, ώστε να γλιστρήσι εύκολότερα το περιεχόμενό τους.

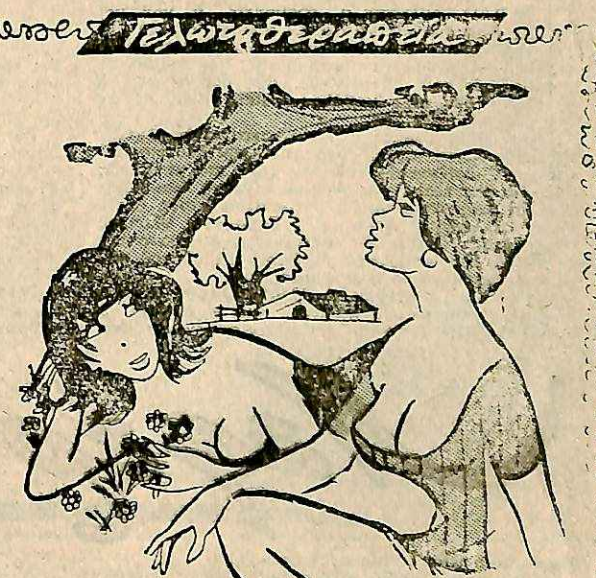
Τα υπόθετα με γλυκερίνη χρησιμοποιούνται κυρίως από τους ηλικιωμένους, για τον ίδιο λόγο όπως το παραφινέλιο.

Ύπαικτικά, όπως η σιναμική ή το ερεβέντι, μπορεί να χρησιμοποιούνται μόνο κάπου-κάπου. Ενεργούν προκαλώντας συσπάσεις του παχέος εντέρου. Είναι δε άδυνα, έφ' όσον δε γίνεται κατάχρησις τους.

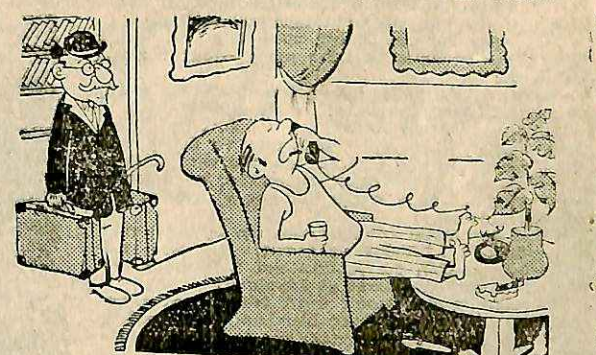
Μπορεί να χορηγηθούσιν έναντιον της δυσκοιλιότητος που παρουσιάζεται συχνά κατά την εγκυμοσύνη. Δεν επιτρέπεται όμως να τα παίρνουν οι μητέρες που θηλάζουν γιατί τα δραστικά συστατικά τους περνάνε στο γάλα και μπορεί να προκαλέσουν διαταραχές στο έμβρυο.

Μερικές δόσεις από τα ύπαικτικά αυτά μπορεί να χορηγούνται κάπου-κάπου και σε παιδιά.

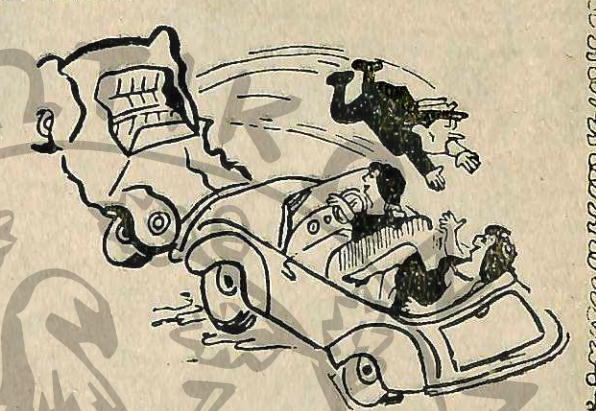
Και μία τελευταία συμβουλή! Μη δίνετε ποτέ καθάρσι σε ύποιον ύποφέρει από κούλοπονο άγνώστου προελεύσεως. Γιατί ο πόνοπος άγνώστου να οφείλεται σε σκληροειδίτιδα ή σε άποφροσί του εντέρου, και τότε τα άποτελέσματα του καθάρσιου είναι συχνά ολέθρια.

—Ομολόγησε πως είναι πολύ πιο ωραία εδώ παρά κλεισμένη σ' ένα κινηματογράφο...
—Στον κινηματογράφο; Έξαστάται με ποιόν!

Ο καμαριέρης: Μίλα ελεύθερα, εκείνη ή μούμια τ' άφεντικό μου λείπει ταξίδι και θα γυρίσι αύριο!...

—Δέλα, Τάκης!

—Η ύπόθεσι σας θα ενδικασθι σε δέκα ημέρες. Μπορείτε να τον μάθετε ως τότε να τον φωνάζι «μπαμπά»;

Ο ΦΑΡΑΩ 'Αμενόθης Δ' άγαπούσε σ' όλη του τη ζωή δύο πράγματα με πάθος: Τό νέο θεό του 'Ατόνου και την πεντάμορφη γυναίκα του Νεφερτίτη. 'Η θαυμάσια προτομή της, που βρίσκεται στο μουσείο του Βερολίνου, μας δείχνει πώς ο 'Αμενόθης δεν είχε καθόλου άδικο νάναι πάντα έρωτευμένος μαζί της.

Όταν ο περίφημος αυτός άνακναστής, έχτιζε την καινούργια πρωτεύουσά του την Χουτνιατού (πόλη του όρίζοντα), κάλεσε τους πιο μεγάλους αρχιτέκτονες και αγάλματοποιούς να τη διακομήσουν με λαμπρά μνημεία. 'Ανάμεσα στους έκλεκτους καλλιτέχνες ήταν και ο έξασοστός γλύπτης Θουτμόζης. 'Ο Φαραώ θέλοντας ν' αποθανάτιση τη μορφή του, προστάτε το Θουτμόζη να του κάνει μία προτομή από μαύρο μάρμαρο.

Είχε φτάσει σχεδόν τό ήλιοδασίλεμα, όταν ο γλύπτης έφτασε στο παλάτι, γιά ν' άρχισή τώ έργο του. 'Ο 'Αμενόθης 'αν πлагιασμένος σ' ένα

ΘΥΤΑΟΙ ΚΑΙ ΠΑΡΑΔΟΣΕΙΣ

και τρεις νύχτες. "Όταν θα μ' άναζητήσουν, έμεις θαύμασε μακριά.

— Ορκίζομαι να σέ υπακούσω μέχρι θανάτου... της είπε με συγκίνηση.

Τού χαμογέλασε. Κουδούνισαν νιά τό ταξίδι, ώπου χάθηκε τό φεγγάρι. 'Η αύγή γλυκογάραιε κι' ένας κρύος άγέρας φυσάσε από την έρημο. 'Η θαύλισσα άνατρίχασε, σηκώθηκε να μπη μέσα, να στάθηκε στο κατώφλι και τόν ρώτησε:

— Τι γίνεται ή προτομή μου; Θέλω να τη δώ.

— 'Ο γλύπτης ταράχτηκε.

— Δεν είναι ακόμη τελειωμένη, ψιθύρισε.

— Θέλω να τη δώ άμέσως!...

Την ώδήγησε σ' ένα μεγάλο δωμάτιο. Στό δά, θος έπεφτε ένα φώς μέσα από κόκκινα μετωπίτά 'ασαπετάσματα.

σε την πόρτα, τη σφράγισε με κερί, και χάραξε πάνω αυτό τό λόγια: «Καταρμένος να είναι έ. κείνος που θα σπάση τό κερί αυτό. Μέσα είναι ένας ναός κι' ένας ταφόρ». *

'Ηταν τόσο εύτυχισμένοι στην πορεία τους ά. νάμεσα στην άπέραντη έρημο. Μά οι θεοί τους φθόνησαν. Την έξοδη μέρα του ταξιδιού, ή συμφορά έπεσε πάνω τους. Ξέσπασε μία τρομερή θύελλα. Τό κορμάκι σκόρπισε. Έχασαν τά τρώφια και τίς άποσκευές τους μέσα στους άνεμο, στρόβιλους της άίμου. Δεν είχαν νερό, δεν είχαν τίποτα εκτός από τό θάνατο που τους περιμενε.

— 'Ο Θουτμόζης κρατούσε στους γερούς ώμους του την εξαντλημένη βασίλισσα, προσπαθώντας να θαλίση μέσα στη θύελλα. Μά σέ λίγο έπεσε τσακισμένος από την κούραση. Έκανε έναν μικρό λάκκο στην άμμο και άκούμπησε τό πολύτιμο φορτίο του. Έκείνη τόν κύτταξε χωρίς ούτε ένα παράπονο ν' άνέξη στά χείλη της. "Όλο τού χαμο-λούσε και τούλεγε να μη στενοχωριέται γι' αύ.

...Μά ή φωνή της ήταν σάν ένας ψιθύρος. 'Η δίψα και ή ταλαιπωρία την είχαν άφανσίσει. Έμειναν εκεί όλη τη νύχτα. Τά ζημερώματα έπεσε ή θύελλα. Ένα ελαφρό αεράκι έπαιζε τώρα με τά μεταξένια μαλλιά της. Τότε ή Νεφερτίτη άνοιξε τά θαδισκίωτα μάτια της και τού είπε:

— Πρέπει νάχρη θάρρος, Θουτμόζη, τό τέλος πλησιάζει. Ένα τέλος που είναι σάν άρχή...

— Όχι, όχι, άγαπημένη μου! Θέλω να ζήσης, να σ' έχω πάντα κοντά μου.

Νεφερτίτη

ασπαυτικό άνάκλιντρο στον έξω ζωή.

Ξαφνικά εκεί, που ο βασίλειος και ο γλύπτης συνωμύουσαν, οι κουρτίνες άνοιξαν μονομιάς και φάνηκε μία γυναίκα. Όταν προχώρησε, ο γλύπτης έπεσε γονατιστός από τό θαυμάσιό του. 'Ο Φαραώ δεν κατάλαβε πώς ο καλλιτέχνης δεν υποκλήθηκε έτσι μπροστά στη βασίλισσα, αλλά μπροστά στη γυναίκα, την ώραίστερη του κόσμου.

— 'Ο 'Αμενόθης γυρίζοντας προς τό γλύπτη έξέφρασε την έπίθυμία να κάνει μία προτομή της βασίλισσας.

Όταν ο Θουτμόζης έφυγε από τό παλάτι, ο φόθος και ο έρωτας συγκλονίζαν την καρδιά του. Πήγαινε λοιπόν κάθε μέρα εκεί και δούλευε πολλές ώρες, προσπαθώντας να δώση στον πηλό τό σχήμα της έξαισίας μορφής της βασίλισσας. Είχε έργαστή πολλές έβδομάδες κι' όμως έλεγε πώς δεν ήταν ακόμη έτοιμος ν' άρχισή την τελική προτομή.

Μά ή βασίλισσα κάποτε έχασε την ύπομνηή της: — Φοβόμυι τούπε γελώντας, πώς έτσι που πιάς, θα μαραθώ, θα γεράσω και ή όμορφιά μου θα σβύση πριν τελειώσης τό έργο σου!

— Ώστόσο ή βασίλισσα κατά θάθος ήταν εύχαρακτημένη. Καθόταν ώρες δόκλιντες και κουδούνιζε μαζί του. Έκείνος πάλι της διηγόταν τη ζωή του και τίς νεανικές του περιπέτειες. Κάποτε της μίλησε γιά τη μακρινή, την παραμυθένια δασί ά. που πέρασε τά παιδικά του χρόνια.

— Γιατί, δεν έμεινες εκεί, Θουτμόζη; — 'Η τέχνη σε θέλει σκλάβο βασίλισσά μου! — Ώστόσο λοχταρώ να γυρίσω κάποτε στη γλυκιά μου πατρίδα και να τελειώσω εκεί τίς μέρες μου.

— 'Η βασίλισσα έπεσε σ' ένα γλυκό ρεμβασμό: — Ναι, είναι τόσο όμορφα να τελειώνω κανείς τη ζωή του μακριά από τίς πόλεις. Κάποτε θα θυμηθώ τά λόγια σου, φίλε μου...

Όταν τό έργο τελείωσε σχεδόν, ο φόθος ξαναγύρισε στην ψυχή του Θουτμόζη. Τού ήταν άδύνατο να στέκεται μπροστά στη γυναίκα, που λάτρευε, και να μη υποβή της έξουμολογήθ τόν πόνο του. Γι' αυτό έπαψε να πηγαίνει στο παλάτι, λέγοντας πώς προτιμούσε να δουλεύη μόνος του, στο σπίτι του τούδωσαν κοντά στην έρημο.

Μά ο καιρός περνούσε και ή προτομή δεν τελείωνε. 'Ο Φαραώ, που ώρματιστήκε τά πιο ύψηλά λθανικά γιά την άνθρώπινη πέθανε στο μεταξύ, λθανισμένος από τό θάρος σκληρών άπογοητεύσεων.

*

Μιά άνοιξιάνική νύχτα ο γλύπτης άκουσε ξαφνικά ένα ελαφρό χτύπημα στην πόρτα του. Σηκώθηκε παραεξεμεμένος κι' άνοιξε.

— Είσαι έσύ; Έσύ; είπε τρέμοντας.

— Ναι, έγώ ή Νεφερτίτη! Μπορώ να μπη; — Τό σπίτι μου δεν είναι άξιο να δεχτή τη βασίλισσα...

— Δεν έρχομαι σάν βασίλισσα. Έρχομαι σάν δυστυχισμένη γυναίκα, που ζητάει συμβόλη και βοήθεια, τούπε γλυστρώντας μέσα στην σύλη σάν φάντασμα.

— Μά είμαι έγώ ίκανός να σάς δώσω εκείνο που δε μπορούν να σας προσφέρουν οι άλλοι;

— Ναι, γιατί είσαι καλός και άγνός. Είσαι ο μόνος άνθρωπος που μπορεί να με σώση από την ψευτιά του παλατιού. Άκούμη είναι ζεστός στον τάφο του ο άντρας μου και οι κρυμένες έχιδνες ξεπετάχτηκαν να με φαρμακώσουν. Θέλω, λοιπόν, να ζήσω στον καθαρό άέρα, κοντά σ' έναν άνθρωπο, χωρίς φόβο.

— Τι μπορώ να κάνω γιά τη μεγάλωσή σου; — Άκούσε με είπε ήρεμα ή βασίλισσα. Κάποτε μου μίλησες γιά τη ζωή σου γιά την ώραία δασί, όπου γεννήθηκες. Θέλω να ζήσω εκεί σά μία άπλη γυναίκα τίς ύπολοιπες μέρες της ζωής μου.

— 'Ο Θουτμόζης έμεινε βουδός, από την έκπληξη. Προσπάθησε να την πείση πώς μία βασίλισσα δεν μπορούσε να ζήση τό δύσκολη ζωή της έρημου.

— Μη συζητάς, τούπε κλεινώντας με τό χέρι της τό στόμα του. 'Η άπόφασι πάρθηκε. Όλα είναι έτοιμα. Είπα στους παλατιανούς πώς πάω να προσευνθώ στον τάφο του άντρα μου τρεις μέρες

— Αυτό είναι άριστούργημα! τού είπε με χαίλη, που σιγότερμαν

— 'Η προτομή είναι εκεί, της είπε δειλά. — 'Η βασίλισσα, χωρίς να προφέρη λέξη, προχώρησε και σήκωσε τό παραπέτασμα. 'Η προτομή ήταν τοποθετημένη μέσα σ' ένα θαδούλωμα, τού τοίχου. Πάνω σ' ένα μαρμαρίνο τραπέζι, ήταν θαλμένα δύο αλασάστρινα θάλα, γεμάτα λουλούδια. Από τό ταθάν κρεμόταν μία λυχνία, που έκαινε μπροστά στην προτομή, όπως μπροστά σ' ένα είδωλο. 'Η βασίλισσα έμεινε θαμπεμένη.

— Γιατί κράτησες τόσους μήνες κρυμένη την προτομή μου; τόν ρώτησε.

— Γιατί δεν είχα τό θάρρος να την άποχωριστώ, ψιθύρισε εκείνος άναστενάζοντας.

Μά ξαφνικά τά μάτια του άστραψαν και ή φωνή του άντήχησε με πάθος:

— Όσο τό έργο αυτό της καρδιάς μου, ήταν στο σπίτι μου, νόμιζα πώς σείς που είστε τόσο μακριά μου, όσο είναι τ' αστέρια από τη γή, με πλησιάζετε κάπως. Γι' αυτό σάς έκανα είδωλο. Για να σάς λατρεύω...

— 'Η βασίλισσα τόν κύτταξε με φόβο. 'Εμεινε μερικές στιγμές θυομένη στις σκέψεις της, ύστερα τινάχτηκε και τούπε άπότομα:

— Σε παρακαλώ να δεχάσης πώς ήρθα στο σπίτι σου. Δεν μπορώ πιά να έπιμώνα σ' εκείνο τού σου ζήσησα. Έπειδή μ' άγαπάς, είναι άδύνατο να φύγω από μαζί.

— Δεν ζητώ τίποτα, βασίλισσά μου. Έκείνο που ζητώ από τούς θεούς είναι να με κάνουν άξιο να σάς ύπηρετήσω. Υπάρχει πιά μεγάλη εύτοχία γιά μένα: Σας παρακαλώ, μην αλλάζετε γνώμη!

— 'Η Νεφερτίτη τόν κύτταξε με καλωσύνη.

— Θάρρώ μαζί σου, φίλε μου, γιατί πιστεύω πώς ή άγάπη σου είναι πιά μεγάλη άπ' ό,τι τη φαντάστηκα. Τώρα πιά είμαι θέσπιη γιά σένα. Τά μάτια τους συναντήθηκαν και μέσα από τά μάτια τους οι ψυχές τους.

Οι ώρες πέρασαν χωρίς να τό καταλάβουν. Οι σκλάβοι τούς άνάγγειλαν πώς όλα ήταν έτοιμα. Τότε άφησαν μαζί τό σπίτι. 'Ο Θουτμόζης έκλει-

Τού χαμογέλασε.

— Έκεί που θα πάμε φίλε μου δεν θα χωρίσωμε ποτέ!...

— 'Ο ούρανός έφεξε, έγινε κόκκινος σάν φλόγα. 'Η Νεφερτίτη σηκώθηκε λίγο άπ'ωσα, πού λεία της στον ήλιο και ψιθύρισε τά λόγια του ψάλμου, που είχε συθέσει ο 'Αμενόθης:

— "Ω εύσπλαχνική και παντοδύναμη θεέ 'Ατόνο! Δέξου την ψυχή μου, σάν μία μικρή ήλιοςτέλδα, μέσα στην άπέραντη φωτοπληγή σου..."

Τά χείλη της χαμογέλασαν, έγειρε εύτυχισμένη πάνω στην άμμο κι' έκλεισε τά μάτια της.

* 'Ηταν μεσημέρι, όταν ο Θουτμόζης σταμάτησε τούς θρήνους, κι' άρχισε να σκάβη με τά χέρια του ένα τάφο έαυθό μέσα στη ζεστή καρδιά της χρυσής άίμου. 'Ηθελε να προφυλάξη τό κορμί της άγαπημένης του από τ' άγρίμια.

Τό θράδυ τό έργο του τελείωσε. Πλάγισε κι' αυτός πάνω στον τάφο και περίμενε τό θάνατο. Μά ο θάνατος, που ποθούσε δεν ήθελε να τόν πάρη. Τό άλλο πρωί, ένα κορμάκι τόν μάζεψε μισοπεθαμένο. Οι καλοί άνθρωποι τόν περιποιήθηκαν και τόν μεταφέρανε στο χωριό τους, που ήταν σέ μία μικρή δασί χωμένη μέσα στην έρημο. 'Ο γλύπτης έζησε, αλλά είχε τρελλαθώ. Περιπατούσε σιγά, ανάμεσα στις φοινικίες και κάποτε-κάποτε ψιθύριζε ένα όνομα. "Άλλοτε πάλι έπαίρνε πηλό κι' έφτιαχνε τη μορφή μιάς όμορφης γυναίκας.

— "Υστερα από χρόνια, ή άμμος της έρημου μαζεύτηκε στον τάφο της Νεφερτίτης κι' έφτιαξε ένα άμμόλοφο. Έπειτα προχώρησε μ' όρμη πάνω στη Χουτνιατού, την άπό τό όρίζοντα" που είχε έγκαταλείφθ και τη σκέπασε. Έτσι κρύφτηκε από τούς θανάλους και τούς τυθωρούς τού σπύτι του Θουτμόζη, γιά να άνακαλυφθ ύστερα από τριάντα αιώνας από τούς αρχαιολόγους ή ύπέρροχη προτομή της πιά θλιμένη, αλλά και πιά όμορφης βασίλισσας της Άγυπτου.

Ι. ΑΝΔΡΟΥΛΙΔΑΚΗΣ

Η χοληλιθίαδης

ΘΕΡΑΠΕΥΕΤΑΙ ΧΩΡΙΣ ΕΓΧΕΙΡΗΣΙ

Τό φάρμακο που διαλύει τούς λίθους

Οι ασθένειες της χοληδόχου κύστεως είναι από τίς πιο διαδεδομένες στις ήμέρες μας. Άναριθμητοί άνθρωποι γύρω μας υποφέρουν από την καλουμένη χοληλιθίασι, που συνίσταται στο σχηματισμό λίθων μέσα στους χοληφόρους άγωγούς. 'Η επικρατούσα ως χθές αντίληψις ήταν ότι μόνον ή έγχειρήσις μπορούσε ν' άπαλλάξη τόν άσθενή άπ' αυτούς τούς λίθους.

Άλλά, τελευταία, τρεις Άγγλοι έπιστήμονες έκαναν μία σημαντική άνακάλυψι, που άνοίγει νέους ορίζοντες στη θεραπευτική της χοληλιθίασεως.

Οι δόκτορες Ραϊκ, Μπάρσον και Κρόουφορντ έξήτασαν με ι-διαίτερη προσοχή έκτακτονάδες λίθων, που προέρχονταν από άσθενείς πάσχοντας από χοληλιθίασι.

Μέσα σ' αυτούς τούς λίθους άνακάλυψαν ένα μικροσκοπικό μύκητα, της οικογενείας των άκτινομυκήτων, που βρίσκεται επίσης και στο πουρί των δοντιών.

Φαίνεται, λοιπόν, ότι υπάρχει στενή σχέση ανάμεσα στο πουρί των δοντιών και τούς λίθους που σχηματίζονται στους χοληφόρους άγωγούς.

Βασίζόμενος στις παρατηρήσεις αυτές, ο καθηγητής Ντόρκεν, επίσης Άγγλος, παρεσκεύασε ένα φάρμακο που εξαφανίζει τούς λίθους από τούς χοληφόρους άγωγούς, χωρίς να παρίσταται άνάγκη έγχειρήσεως. Σε μία περίπτωση, με τη χρήση τού έν λόγω φαρμάκου, οι λίθοι εξαφανίστηκαν σέ 18 μήνες. Σε μία άλλη χρειάστηκαν 44 ήμέρες και σέ τρίτη μόνον 48 ώρες.

Ο συνεργάτης του δόκτωρ Κλημπεργκ απέδειξε ταυτόχρονα ότι στο εργαστήριο οι λίθοι μπορούν να σχηματισθούν μέσα σέ έλαχιστες ώρες και να εξαφανισθούν με την ίδια ταχύτητα. Οι λίθοι δεν αποβάλλονται, λοιπόν, με τη μέθοδο τού καθηγητού Ντόρκεν, αλλά διαλύονται στην κυριολεξία.

Τό φάρμακο αυτό, που θα σώση χιλιάδες άσθενών, βρίσκεται άκόμη στο στάδιο των δοκιμών και θα χρειαστή να περάσουν μερικοί μήνες ακόμη, γιά να δοθί στην κατανάλωσι.

Σημαντική πρόοδος έπέτευχθη επίσης στη θεραπευτική της ήπατικής άνεπαρκείας. Οι παρατηρήσεις των Άγγλων έπιστημόνων τούς ώδήγησαν στο συμπέρασμα ότι ή κυριώτερη αίτια της είναι τό ότι λείπει από τά έρυθρά αίμοσφαίρια τού αίματος τό άβενωσιν-τριφωσφορικό όξύ, μία χημική ουσία που άποτελεί παρακατασθήκη ένεργείας γιά τόν όργανισμό.

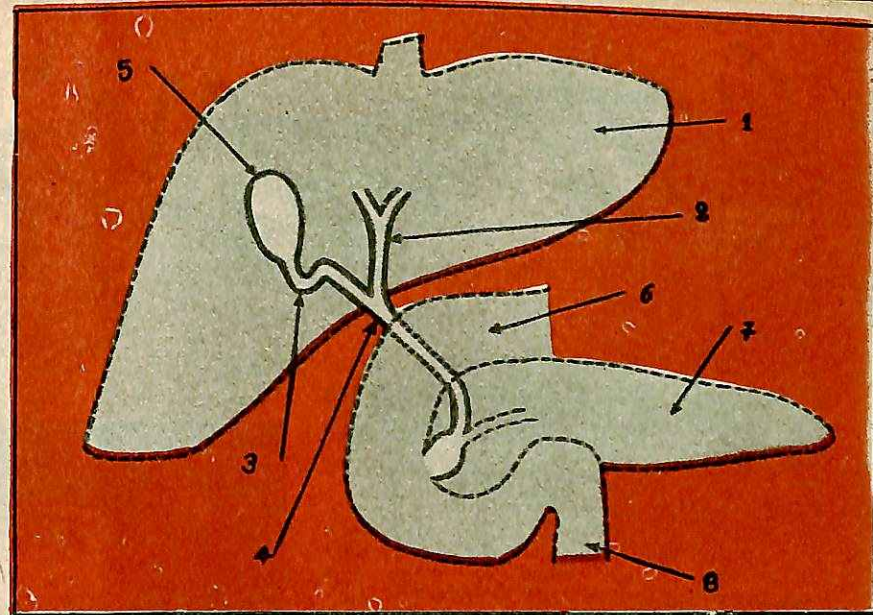
— 'Η ήπατική άνεπαρκεία εκδηλώνεται με μία σειρά από δυσάρεστα συμπτώματα: δύσκολη κι' έπίπονη πέψη, μετεωρισμός, φουσκάματα ύπνηλια μετά τά γεύματα, αίσθημα ναυτίας, έναλλαγές διαρροίας και δυσκοιλιότητας, γενική εξάντλησι κτλ. Σε πολλές περιπτώσεις ο άσθενής υποφέρει έπίσης από νυκτερινούς παλμούς, πόνους προς τό μέρος της καρδιάς, καρδιακή άρρυθμία κλπ.

Δεν είναι σπάνιο, έξ άλλου, οι Άγγλοι. 'Ο άσθενής έχει την έντύπωσι ότι πέφτει από τό ένα πλευρό, χωρίς την ιδιαίτερη αίσθησι τού ότι τά πράγματα στριφογυρίζουν, που παρατηρείται στους ιλιγγίους που έχουν την προέλευσί τους στο λαβύρινθο.

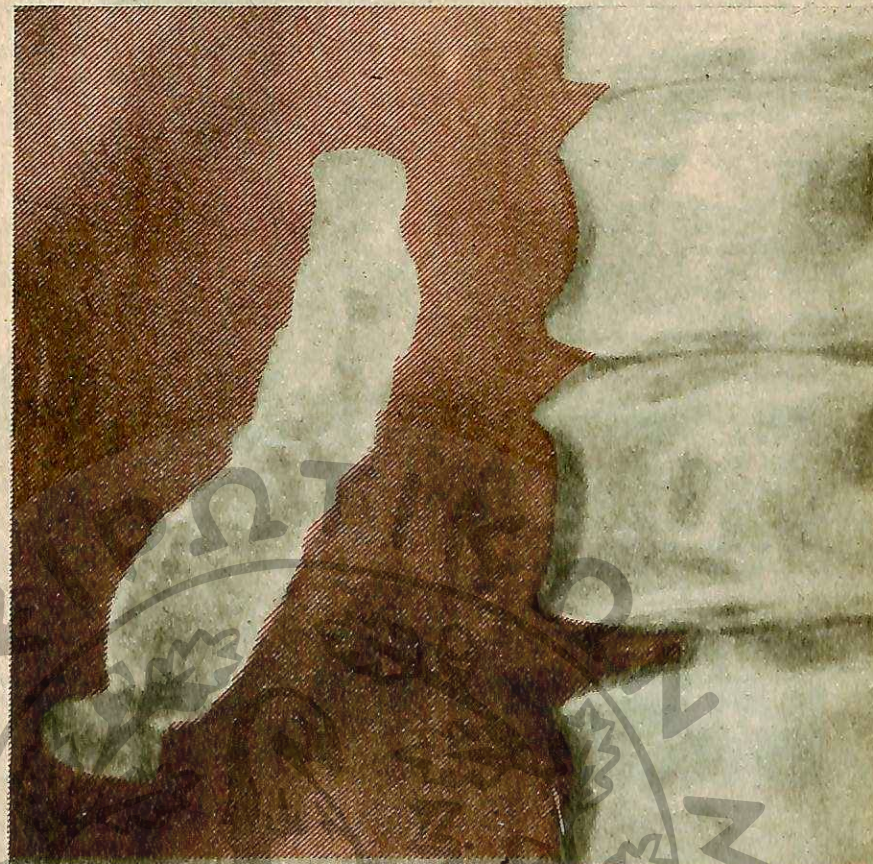
— 'Η γενική άτονία είναι συνήθως πολύ μεγάλη και έμφανίζεται με δύο μορφές: φυσική (συχνοί πονοκέφαλοι) και ψυχική (ο άσθενής δε μπορεί να συγκεντρώση τη σκέψη του σέ κάτι).

Οι νεώτερες παρατηρήσεις έδειξαν ότι ο ψυχικός παράγων παίζει μεγάλο ρόλο στην ήπατική άνεπαρκεία, που είναι πιο συχνή στα νευρικά και υπερευαίσθητα άτομα.

Γι' αυτό, οι έπιστήμονες συνιστούν να δίδεται μεγαλύτερη προσοχή στο νευρικό σύστημα παρά στο ίδιο τό σπκότι. Μία ήρεμιστική θεραπεία δίνει καλύτερα άποτελέσματα από τη διαίτα κι' από τά φάρμακα που ενισχύουν την ήπατική λειτουργία. Τά ήρεμιστικά φάρμακα, που χρησιμοποιούνται σ' αυτές τίς περιστάσεις είναι ή μπελαντόνα ή βαλεριάνα, τά βαρβιτουρικά (σέ μικρές δόσεις), που μπορούν να χρησιμοποιηθούν μαζί με τά ήπατικά έκχυλίσματα, τί χολήνη, τη μεθιόνινη, τό υπόλντο τού ρεβέντι, τό έκχυλίσμα της άγκινάρας κλπ. 'Η άυστηρή διαίτα δεν είναι άπαραίτητη.

Επιστημονική παράστασι τού ήπατος και της χοληδόχου κύστεως. 1) 'Ηπαρ. 2) 'Ηπατική άγωγός (συλλέγει την παραγόμενη μέσα στο ήπαρ χολή). 3) Κοιτική άγωγός (μεταφέρει τη χολή από τό ήπαρ στην χοληδόχο κύστι, όπου ν' αποθηκεύεται). 4) Κοιτική άγωγός (μεταφέρει τή χολή στο δωδεκαδάκτυλο). 5) Χοληδόχος κύστις. 6) Δωδεκαδάκτυλον. 7) Πάγκρεας. 8) Δεπτόν έντερον.

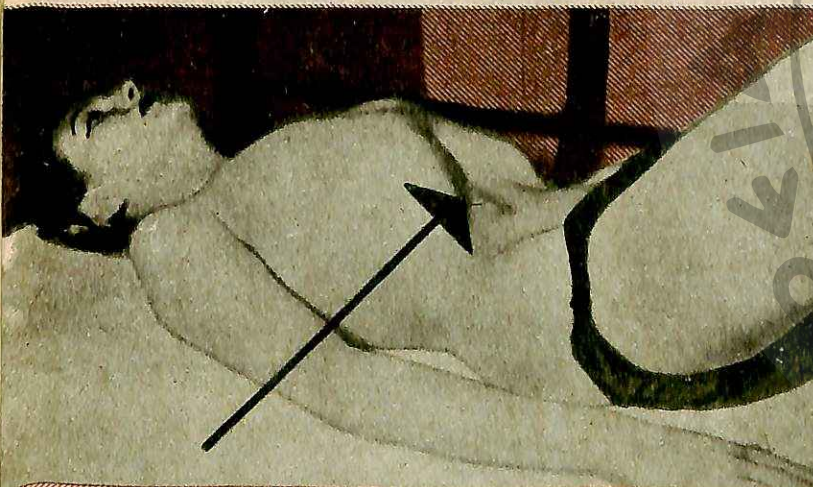
Δυσκιωμένη χοληδόχος κύστις λόγω της ύπαρξεως λίθων στο έσω-τεσκό της.

Πρέπει ν' άποκλεισθούν μόνο τό οινόπνευμα, ή σοκολάτα, τά τηγανητά, τά παχειά κρέατα, τά θηράματα, τά αυγά και τά μπαχαρικά.

Τό σπκότι έχει πρό παντός άναγκή από συνεχή και άδιάκοπη άναάωγόνησι. Μιά από τίς ούσιες που άποδείχτηκαν έξαιρετικά άποτελεσματικές γι' αυτό τό σκοπό είναι τό όρρωτικό όξύ, από τό όποιο τόν κύτταρα τού ήπατος άντλούν τά κυριώτερα συστατικά τους στοιχεία.

Τό όρρωτικό όξύ μπορεί και μόνο του και σέ μικρότατο χρονικό διάστημα να εξαφανισή τά δυσάρεστα συμπτώματα της ήπατικής άνεπαρκείας.

— 'Η τελευταία άνακάλυψι στην περιοχή των νοσημάτων τού ήπατος άφορά τόν έπίδημο έκτερο, που οφείλεται σέ ιό και πού, άν

Τό θέλος δεικνύει τό σημείο, όπου βρίσκεται ή χοληδόχος κύστις. Σε περίπτωση χοληλιθίασεως τό μέρος αυτό είναι έξαιρετικά άδυνητό.

Το καλλιτεχνικό μας

ΤΟ 24ΩΡΟ ΤΩΝ ΑΣΤΕΡΩΝ ΜΑΣ

ΑΛ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΑΚΗΣ

Ο ηθοποιός, που γεννήθηκε «σήμερα»

ΕΤΟΣ πρώτο, ημέρα πρώτη!

Καθώς καθόταν στην καθύλη πολυθρόνα, στο μεγάλο χώλ του στούντιο της «Φίνος-Φίλμς» μαζί με τους φίλους και συνεργάτες του, τον συγγραφέα Κώστα Κοτζιά, τον ποιητή Λειβαδίτη, και τη γυναίκα του 'Αλίκη Γεωργίουλη, στράφηκε παραξενεμένος.

— Παρακαλώ:

Τα μεγάλα γκαίζα μάτια του κυττούσαν ερευνητικά. Το ύφος του ήταν όπως πάντα σε μινό, εύγενικό, συγκρατημένο.

— Νομίζω πως σήμερα κάνετε το «ντεμπούτο» σας, κύριε 'Αλεξανδράκη.

Εύχαιρήθηκε. Δεν τόδεξε όμως. Κάτι θέλησε να πη, αλλά μετάνιωσε. "Ύστερα χαμογέλασε και στράφηκε σε πιά ηλικιωμένους συναδέλφους.

Όταν η μικρή συγκέντρωσι των αντιπροσώπων του Τύπου διαλύθηκε, ξαναγύρισε κοντά μας.

— Ξαναφέστε το, παρακαλώ.

— Έκλανε το «ντεμπούτο» σου σαν μεγάλος ηθοποιός.

Ο 'Αλέκος 'Αλεξανδράκης με την καινούργια ταινία του «Συνοικία τ' όνειρο», που πριν ακόμη προβληθεί, τσόν σάλω δημιουργήσε, πρόσφερε ποιότητα και τέχνη.

*

Η παραπάνω αξιολογική τοποθέτησι του 'Αλέκου 'Αλεξανδράκη επιβάλλει μία καινοτομία στη στήλη αυτή.

Να δεινάσι το παρελθόν του, ν' άγνοήσι τὰ ως τώρα πεπραγμένα του (τά τόσο αξιόλογα άλλωστε) στη σκηνή και στην δόνη, και να τον παρουσιάσι σαν να γεννήθηκε σήμερα, με την καινούργια του ταινία «Συνοικία τ' όνειρο», να πειριγώμη τον «κόλλο» 'Αλεξανδράκη, που το πολύ κοινό, ούτε τάν είχε ύποπτευθί καν.

Η «Ιδανική γυναίκα» ΤΩΝ ΑΜΕΡΙΚΑΝΩΝ

Από τη Μαίριλιν Μονρόε ως τη Μπριζίτ Μπαρντό

Ο τίτλος της πασίγνωστης ταινίας «Οι άνδρες προτιμούν τις ξανθές» δικαιώθηκε τώρα και... στατιστικώς, έπειτα από μία έρευνα, που έγινε στην Αμερική για την εξακρίθωσι των προτιμήσεων του Ισχυρού φύλου και στην οποία λάβανε μέρος 10.000 άνδρες κάθε ηλικίας, κοινωνικής τάξεως και επαγγέλματος.

«Ποιός γυναικείος τύπος εκπροσωπεί το ιδανικό σας;» ήταν το βασικό ερώτημα, που τους διατυπώθηκε.

Όπως προκύπτει, λοιπόν, από τις απαντήσεις που δόθηκαν σ' αυτό, ο Ιδανικός γυναικείος τύπος, για την πλειονότητα των Αμερικανών, είναι μία νέα (1ον) ξανθή (2ον) προικισμένη με σέξ άππηλ (3ον) διαθέτουσα πλούσιες σωματικές καμπύλες και (4ον) εργαζόμενη.

Στην προϋπόθεσι να είναι η εκλεκτή τους ξανθή έπιμένουν τα 54% εκείνων που λάβανε μέρος στην έρευνα. Δηλαδή, συναποτισμένες οι μελαγχρινές, οι καστανές και οι κοκκινομάλλες δεν καταφέρνουν να φτάσουν σε δημοτικότητα τις ξανθές. Ωστόσο, αυτό δεν σημαίνει πώς, για ν' ανταποκριθούν στις ανδρικές προτιμήσεις, οι γυναίκες θα άφειλαν να δώσουν τα μαλλιά τους ξανθά. Γιατί όλοι σχεδόν δ-

Ο εκλεκτός ηθοποιός του θεάτρου και του κινηματογράφου Αλέκος 'Αλεξανδράκης.

Έτος πρώτο, μέρα πρώτη—αυτό είναι.

Στην καινούργια αυτή ταινία λοιπόν, την οποία είχαμε την ευκαιρία να δούμε προηλές, σ'ε μιά τελευταία δοκιμαστική της προβολή, ο 'Αλεξανδράκης παίζει ρόλο διπλό: του σκηνοθέτη και του πρωταγωνιστού. Κοντά του στέκει η 'Αλίκη Γεωργίουλη σαν πρωταγωνίστρια, ή 'Αλίκη Παίζι ή Μάνος Κατράκης, ο 'Αλ.

σοι δήλωσαν πως προτιμούν τις ξανθές, δεν παραλείψανε να προσθέσουν πως τους συγκινεί μόνο το φυσικό ξανθό και πως τίποτε δεν θα τους άπογοητεύσι όσο το να διαπιστώσουν πως η αγαπημένη τους έχει τα μαλλιά της βαμμένα.

Με συντριπτική έπίσης πλειοψηφία, όσοι λάβανε μέρος στην έρευνα καταδικάζανε τον τύπο της «σανίδας» και διακηρύζανε την προτίμησή τους στις καμπύλες. Ελάχιστοι, έξ άλλου, υπήρξαν εκείνοι, που θα προτιμούσαν τη γυναίκα να μένη στο σπίτι, ενώ οι περισσότεροι εκφράσανε την ευχή να έχη το ίδιο επάγγελμα με το δικό τους, ώστε να δρούν έτσι στο πρόσωπό της έναν πολύτιμο συνεργάτη και βοηθό.

Ός προς το θέμα του σέξ άππηλ, διαπιστώθηκε πως οι περισσότεροι άνδρες έχουν σαν πρότυπο μιά «σέξ» στάρ' στην οποία θα θέλανε να μοιάξη ή συντροφος τους. Πρότυπο, για τους πολλούς, είνε η Μαίριλιν Μονρόε και ακολουθούν κατά σειράν η Σοφία Λόρεν, η Τζίνα Λολομπρίτζινα, ή Σιλβάνα Μάγκανο και ή Μπριζίτ Μπαρντό.

Από την ίδια ώστόσο έρευνα διαπιστώθηκε πως, στη μεγάλη πλειοψηφία τους, οι Αμερικανοί άχι μόνο δεν βρίσκουν τον «τύπο» των όνειρων τους, άλλα και, όταν τον δρούν, ή νομίζουν πως τον βρίκν, ο γάμος τους καταλήγει κατά κανόνα στο διαζύγιο. Τα 86 % των παντρεμένων δήλωσαν πως παντρεύτηκαν μιά γυναίκα έντελως διαφορετική από το Ιδανικό τους, ενώ από τους άλλους μονάχα ένα πενιχρό προσστό 1½ % απάντησε πως βρήκε, μαζί με τον «Ιδανικό γυναικείο τύπο» και την συζυγική εύτυχία.

Πέτσος, ο Σπ. Μουσούρης κι' ένα πλήθος άλλο καλλιτεχνών.

Το σενάριό της άνήκει στους Κ. Κοτζιά - Λειβαδίτη, ή μουσική της στον Μίκη Θεοδωράκη και το θέμα της ...

Για πρώτη φορά, ή άθηναική στωγογειτονιά, παρουσιάζεται γαρίς ετηνούς αισθηματισμούς και καταστάσεις «μελό», γαρίς γλάστρες, βασιλικούς, και «αλή καρδιά».

*

Καθώς ή προβολή του φίλμ προχωρούσε, ένα άγχος, και μιά δυσφορία είχε κυριέψει τις καρδιές των λίγων θεατών.

Τόση μιζέρια—Οέ μου!— τί χρειαζόταν συσσωρευμένη σ' ένα έργο:

Ο σκηνοθέτης και πρωταγωνιστής (ο Ρίκος της δόνης) καθόταν δίπλα μας μέο στο σκοτάδι της αίθουσας. Και πιά κεί ή Μπαίζι της Γούδας, ή Σέφη ή 'Αλίκη Γεωργίουλη.

— Πώς υπάρεσες κ. 'Αλεξανδράκη, να μαζέψης τόση πίκρα για να την κάνης φίλμ;

— Δεν τή μάζεψα. Τή βρήκα σε κάποια άθηναική γειτονιά. Άτάφια. Εκεί «γύρισα» το έξωτερικό.

— Σε ποιά γειτονιά;

— Στην 'Ασιό-ηατο.

— Και ... που το πιάς το πράγνισα;

*

Η ταινία κινύνει να γίνη «κακή» με τους Ντοστογιεφσκικούς τύπους, και την πιχτή άτμόσφαιρα.

— Άωάν τιά!

— Πού το πιάς το πράγνισα;

— Θα δίτε.

Κι' είδαμε.

Δυό σελίδες πριν τελειώσι ένα καλό άστυνομικό μυθιστόρημα, δεν έδερε τον έννοο άκούα. Τόν άνακαλύπτεις στην τελευταία σ.

Το ίδιο συμβαίνει και με τη «Συνοικία τ' όνειρο». Δυό σκηνές πριν τελειώσι, φτάνει ή δικαίωσι και ή λύτρωσι: το «μήνισμα» που λένε μερικοί—το «έλεος» που έλεγε ο 'Αριστοτέλης.

Η πρώτη είναι μιά σκηνηέξωρη, ο 'Αλέκος 'Αλεξανδράκης που πίνε να σκοτώσι την πλούσια θεία για να τή ληστέψη, τή βλέπει μαζι με τον Κατράκη να πεθαίνη από καρδιακή κρίσι.

Και άντι και τή ληστέψη, της δίνει το φάρμακό της, και ναίρεται που τή βλέπει να συνένοεται.

Η δεύτερη, έχει σε πρώτο πλάνο την Σέφη, την Μπαίζιτ Μπαρντό του τενεκεδομαχαλά, που ο πλούσιος φίλος της τή παίζει στα ζά, που ο Σέφη, ή γυναικιά του δρούμου, ξαναβρίσκει την χαμένη ψυχή της. Και ξαναγυρνά στον πρώτο φίλο της, στην παιδική της ά γαμη, στον Ρίκο.

Μετά την προβολή, σφίξαμε το χέρι του πρωταγωνιστή

— Έτος πρώτο, ημέρα πρώτη, κύριε 'Αλεξανδράκη...

Χαμογέλασε. Κάτι θέλησε να πη, άλλα μετάνιωσε.

*

Και τώρα μερικά βιογραφικά.

Ο 'Αλέκος 'Αλεξανδράκης γεννήθηκε το 1928 στην Αθήνα. Σπούδασε την τέχνη του ηθοποιού στη Δραματική Σχολή 'Εθνικού Θεάτρου κι' έκανε το θεατρικό του ντεμπούτο στις Κατερίνες. Ύστερα έπαιξε στο θέατρο Κυβέλης κι' άργότερα στο 'Εθνικό. Πέρασι διημιούργησε δικό του θέατρο με πρωταγωνίστρια τή Βέρα Ζαφισάνου.

Παράλληλως έχει πρωταγωνιστήσει σε καμμία τρανταχιά ταινίες, πολλές από τις όποιες έπαινήθηκαν κατά κορον από τους κριτικούς του κινηματογράφου.

Πριν από τρία χρόνια παντρεύτηκε την ηθοποιό 'Αλίκη Γεωργίουλη και ζή μαζί της εύτυχισμένος πέτσος για πρώτη φορά έγινε και σκηνοθέτης

Δ. ΑΓΓΕΛΟΠΟΥΛΟΣ

σαλόνι

ΑΗΘΟΝΙΑ ΤΗΣ ΑΘΗΝΑΣ

MARION ΣΙΒΑ

Η τραγουδίστρια με το «σέξ»

Τι αγάπας, Μάριον, πέρα άπ' το τραγούδι;

— Τή θάλασσα.
— Να τή βλέπης ή να τήν άγκαλιάξης;
— Μάλλον νά... μ' άγκαλιάξη.
— Μπικίνι ή μονοκόμματο μαγιώ προτιμάς;
— Μπικίνι, φυσικά.
— Και τὰ φορέματα; Σου άρέσουν τὰ φορέματα;

— Μά... γυναίκα είμαι.
— Πώς τὰ προτιμάς;
— Φανταχτερά και στενά.
— Έφαρμοστά;
— Ακριδώς έφαρμοστά.
— Είσαι καλή κοπέλλα, Μάριον. Καί... παύση.

— Γιατί το τελευταίο;
— Γιατί τὰ έφαρμοστά... Νά, χαίρεται ο κοσμάκης, όταν σε βλέπη.

— Αμηνανία. Ύστερα χαμόγελο. Και έρώτησι.
— Ός να τής πώς είμαι όμορφη;

— Δέ θέλω να πώ. Είσαι.

Και είναι πράγματι. Η λέξι όμορφη δεν εκφράζει την παράξη γοητεία της Μάριον Σίβα, της χαριτωμένης τραγουδίστριας με την «πολιτισμένη» φωνή, που έδω και τρία-τέσσερα χρόνια τώρα, έχει δικαίωματικά καταλάβει μιά διαλεχτή θέσι στο κλούβι των «ήθωνιών» της Αθήνας.

Ψηλή, λιγνή, καστανή, με λυγρό κορμί και εκφραστικό πρόσωπο, με γραμμές, που θα τις ζήλευε ή άναδυομένη Αφροδίτη, κατακτά το κοινό, πριν ακόμη άνοίξη το στόμα της. Μιά κοπέλλα τύπου ύπερ «σέξ», που ώστόσο δεν τής λείπει ή σεμνότητα και ο άέρας τής καθώς πρέπει κυρίας.

— Πώς τὰ κατάφερες, Μάριον, κι' είσα; αυτό που είσαι;

— Ο πατέρας μου.

— Και που βρίσκεται ο πατέρας σου;

*

Σ' ένα χωριούδακι της Κομοτηνής κατοικούσε ή οικογένεια της. Οικογένεια με πολλά παιδιά, πολλές άσολιές και λίγα όνειρα.

Ζωή μετρημένη, ή ρουτίνα της έπαρχίας, μέρες δίχως «άριο», δίχως καύμους, δίχως πεταγμένα.

Μέσα σ' αυτή την άτμόσφαιρα της έπαρχιακής μονοτονίας και πλήξης πέρασε τὰ πρώτα χρόνια της ή Μάριον Σίβα (Μαρία Μπ., όπως τή γράφουν τα ληξιαρχικά βιβλία).

— Ζωή χαράμη, δηλαδή, ή;

— Άν βές. Ωστόσο, πάντα όνειραύομουν, τή φυγή. Τη μεγάλη ζωή της Αθήνας, την τρελή ζωή της νυχτας και της φήμης. Ζούσα, όνειρευόμουν και περίμενα.

— Περιμένες τί;

Τόξερε κι' ή ίδια πως είχε ένα χάρισμα, που θα μπορούσε να τής άνοίξη τή μεγάλη πόρτα

Τη φωνή της. Κάποτε, ίσως, κάποιος... θα τήν έπαιρνε άπ' το χέρι να τής δείξη το δρόμο. Ο κάποιος αυτός δεν άργησε να βρεθή. Ήταν ο Γιώργος Οικονομίδης, ο λαμπρός κουφερανισέ.

Κάποιο βράδυ, στη Δράμα, σε κάποιο κέντρο, τήν άκούσε να τραγουδά με μιά φιλική της συντροφιά και τήν... άνακάλυψε.

Τα παρακάτω ήρθαν μόνα τους. Η Μάριον Σίβα, με τήν έγκρισι των δικών της, ήρθε στην Αθήνα και υταμπτουάρησε στο «Έκρη Πάρκ», ως τραγουδίστρια. Και πάτυχε. Είχε όλα τὰ προσόντα γι' αυτό.

*

«Τόχα καύμο και μεράκι μου να φύγω άπ' το χωριούδακι μου...»

Το άραίο αυτό τραγουδάκι, που έγινε πριν άπό δυό χρόνια σουξέ άπ' τὰ μεγαλύτερα της Αθήνας, στα χείλη της Μάριον Σίβα, ήταν κατά κάποιον τρόπο ή ιστορία της ζωής της. Η ιστορία του κοριτσιού, που ξεκίνησε άπ' τί, χωρίς, για να κατακτήση τον κόσμο.

«Τὰ δέντρα που με κυττούσαν με λύπη με χαιρετούσανε μα πριν να φτάσω στον μύλο μου...»

Πριν να φτάση στο «μύλο» της ή Μάριον, στο σκοτάδι της, δηλαδή, βρήκε μερικά μικρά έμποδια.

Σ' ένα τραπέζακι του «Τροκαντερό», όπου εμφανίζεται αυτές τις μέρες, λίγο μετά τὰ μεσάνυχτα, άφησε τήν καρδιά της να μιλήση ελεύθερα, να ξεχειλίση.

Το κύμα φλοίσβιζε στην άμμουδιά, τ' άστέρια τραπέσανουν, κι' ο Τάκης Βαρλάμος κι' ή Μαρία ντε Πετρίλλο χόρσαν, κάποιο έξωτικό ρυθμό στην πίστα.

— Δεν ξέρω γιατί, έμυστηρεύτηκε, ο δρόμος ο δικός μου δεν τραβά ίσια, ελεύθερα. Σάν κάτι να σκορπά μπροστά στα βήματά μου άγκάβια και καρφιά.

— Απορώσαμε.

Μά, Μάριον. Έσύ έγινες πιά. Είσαι φτασμένη. Τόσα κέντρα σε διεκδικούν, τόσοι Αθηναίοι είναι μαγεμένοι με τή φωνή σου, τόσα τραγούδια σου έχουν γίνει σουξέ.

Κούνησε το κεφάλι.

— Το ξέρω. Αλλά... σαν κάτι να με κυνηά. Το νοιάζω. Οι μάεστροι, το ραδιόφωνο, οι συνάδελφοι...

— Ίδέα σου. Το κοινό σ' αγάπά. Όταν έχη κανείς τή φωνή σου, δεν πρέπει να φοβάται, δεν πρέπει να διατάξη.

Χαμογέλασε.

— Είναι άρες που λιποψυχώ. Όμως... δέ φοβάμαι. Πιστεύω πως έχω να δώσω κάτι, και θα το δώσω. Θα βρεθή τρόπος.

Είχε άναπαρήσει. Χαμογέλασε και το πρόσωπό της άκτινοβόλησε.

— Θα βρεθή τρόπος, ξανάπε.

Σε λίγο, πάνω στην πίστα, άφημε το Ιδιότυ-

Η Μάριον Σίβα τραγουδάει μπροστά στο μικρόφωνο.

Η Μάριον Σίβα... (ντυπει τας χείρας σου)!

πο ταμπεραμέντο της να όργισή με νότες στο τελευταίο «άδικημένο» τραγούδι του Μουζάκη:

«Σ' ένα κοροδοβούνι έπάνω και σε μιά βουνοπλαγιά ξέρω ένα μικρό τσοπάνο που τού πήγαν τήν καρδιά...»

Η φωνή της, σιγαλή, παράξενη, «πολιτισμένη», ή πιά ραφινάτη φωνή, που άκούσαμε τε: λαυταία, δεν τραγουδούσε, ζούσε τή θλιβερή ιστορία του μικρού βοσκού. Γιατί ή Μάριον Σίβα έχει τούτο το μεγάλο προσόν: ότι ζή τὰ τραγούδια της, παθαίνεται με το πάθος τους και χαίρεται με τή χαρά τους.

Μιά ιδιότητα που τήν κάνει να ξεχωρίζη άπ' τὰ άλλα άηδονία και που θα τής άνοίξη το δρόμο προς τὰ έμπρός, παρ' όλα τὰ «άγκάβια» και τὰ «καρφιά».

Και τώρα μερικά μικρά μυστικά:

★ Η Μάριον Σίβα είναι 22 ετών. Κατοικεί με τήν άδερφή της και το μικρότερο άδελφό της σ' ένα ιδιόκτητο διαμέρισμα μιάς μοντέρνας πολυκατοικίας της όδου Καλλιφρονά και άδες άρες της περισσεύουν, τις άφιερώνει στο πιάνο.

★ Τὰ τραγούδια, που τή συγκινούν ιδιαίτερα είναι ο «Τυφλός» του Ρίτσιάρδη και ή «Συννεφία» του Μίμη Πλάσας.

★ Το όνειρό της, το εξωτραγουδιστικό βέβαια, είναι τὰ παιδιά.

— Μά είσαι άνιπανηρ, Μάριον.

— Θαρρώ πως κάποτε θα παντρευτώ κι' εγώ.

— Ο γαμπρός βρέθηκε;

— Θα βρεθή.

— Πώς πρέπει νάναι;

— Αίθαρος. Με μεγάλη καρδιά. Τ' άλλα δεν έδιαφέρουν.

★ Έπίσης, παρ' ό,τι είναι δεινή κολυμβήτρια, προτιμά τήν έξοχη. Ένα σπιτάκι με πράσινα παραφύλλα, πνιγμένο στα δέντρα και στα λουλούδια, όπου να παίζουν έφτά-όχτω παιδιά και να χολώνε τον κόσμο με τις φωνές τους.

— Δικά σου, παιδιά;

— Φυσικά.

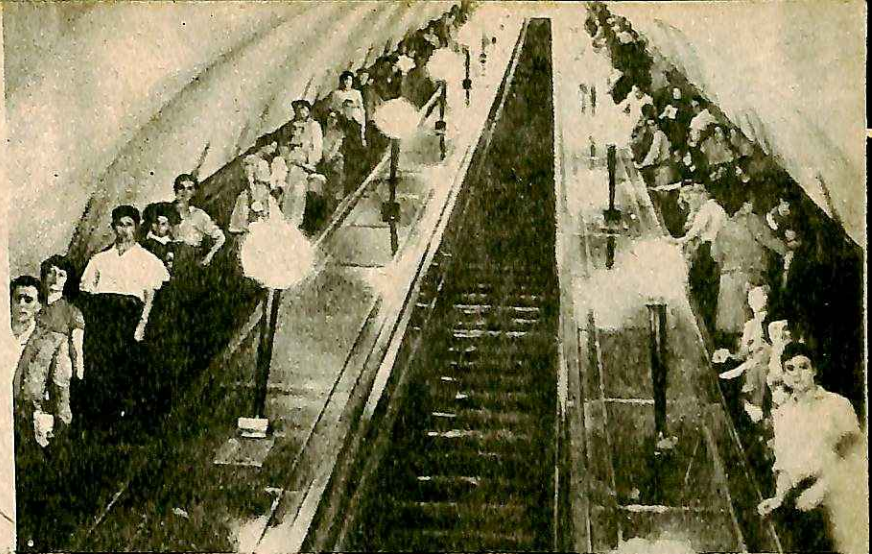
Η ώρα ή καλή, λοιπόν. Κι' άμποτε, ο δρόμος της αυτός να μην έχη ούτε «άγκάβια» ούτε «καρφιά».

Δ. ΑΓΓΕΛΟΠΟΥΛΟΣ

Τίνα Λολομπρίτζιντα

ΠΕΡΙΓΡΑΦΕΙ ΤΗ ΜΟΣΧΑ

Όπως την είδε με τα μάτια και την ψυχή της καλλιτέχνιδος

Ένα από τα μεγάλα κτίρια της Μόσχας. Οι άνθρωποι ανεβαίνουν από το μετρό στα σκάλες του κτιρίου.

δίτες φιλτραρισμένο και άπαστει-
ραμένο νερό. Σε κάθε συσκευή υ-
πάρχει από ένα γυάλινο ποτήρι.
Επειτα από κάθε χρήση, μία άλλη
ειδική συσκευή καθαρίζει στην εν-
τέλεια αυτό το ποτήρι και το α-
πολυμαίνει.

Ο ΠΟΘΟΣ ΤΩΝ ΑΝΕΣΩΝ

Στο γυρισμό μου—καταλήγει η
Τζίνα—με ρώτησαν πολλοί αν μπο-
ρεσα να δω «κάτι» πίσω απ' αυτό
το «επαρπένισμα της ευγενείας»,
όπου έζησα. Η ερώτηση είναι δύ-
σκολη. Νομίζω, όμως, ότι μπορώ
ν' απαντήσω. Είδα στους Μοσχόβι-
τες τρία πράγματα: μεγάλη α-
πλοήτητα, πολύ μεγάλη καλή θέληση
και απέραντη επιθυμία να αισθαν-
θούν αληθινότες συγκινήσεις.

Οι Ρώσοι έζησαν για πολύ
καιρό σκληρά και ακόμη και σήμε-
ρα αγνοούν πολλές από τις άνε-
σεις μας. Γι' αυτό επιθυμούν να
τις αποκτήσουν με έντασι, που θα
ήταν δύσκολο να την αντιληφθεί κά-
νείς. Αποδίδουν επίσης και σ' ένα
άλλο πράγμα: στην ασφάλεια
ή, αν προτιμάτε, στην ησυχία, που
τους έλειπε για πολλά χρόνια.

Δε ξέρω. Η Τζίνα μ' ένα φάρ-
μα σπύλ (πρενός) φωτογράφι-
ζεται μπροστά στις ιστορικές και
πύλες του Κρεμλίνου.

στιγμή του αποχαιρετισμού. Κι' οι Ρώσοι, όταν φιλάνε, φιλάνε στα γέρα.

Για δώδεκα μέρες, το δωμάτιό μου στο ξενοδοχείο της Μόσχας είχε καπακλωθεί από λουλούδια. Ήταν σα να είχαν ξεσηκώσει όλα τα ανθοπωλεία της πόλης, για να μου στείλουν ανθοδέσμες από τα πιο έκλεκτα λουλούδια. Έμαθα, μάλιστα, πως ένας θαυμαστής μου είχε αφιερώσει μισή ημέρα, για να μου στείλει ένα μπουκέτο με τριαντάφυλλα. Μπροστά στο ξενοδοχείο μου στάθηκε αδιάκοπα ένα πλήθος, που κάθε τόσο ξεφώνιζε «Ντζίνα!... Ντζίνα!...». Τονίζοντας βαρύ το αρχικό «τζ». Σιγά-σιγά, άρχισα να ξεχωρίζω μερικές φάτσες ανθρώπων, που ήταν αδιάκοπα εκεί. Έτσι που δε μπορούσα να καταλάβω ποτέ έτρωγαν και τότε κοιμόνταν.

Ο ΓΚΑΓΚΑΡΙΝ ΠΙΟ ΓΟΗΤΕΥ- ΤΙΚΟΣ ΑΠΟ ΤΩΝ ΜΑΡΛΟΝ ΜΠΡΑΝΤΟ

Τα δυο σημαντικότερα πρόσωπα, που η Τζίνα γνώρισε στη Μόσχα, ήταν ο Αικατερίνη Φούρτσεβα, υ-
πουργός της Παιδείας κι' ο κοσμο-
ναύτης Γιούρι Γκαγκάριν.

Η κυρία Φούρτσεβα—γράφει—
ήταν εξαιρετικά ευγενική απέναντί μου. Λένε πως είναι ένα από τα πιο σημαντικά πρόσωπα της Σο-
βιετικής Ένωσης. Εκείνο που μπορώ να πω είναι, ότι πρόκειται για μία γυναίκα με μεγάλη θηλυ-
κότητα, ομορφιά και πολύ χαριτω-
μένη. Όταν την επισκέφθηκα για πρώτη φορά, ένας φωτογράφος της ζήτησε να ποζάρω μαζί μου. Μας παρακάλεσε τότε να τη συγχωρώ-
με για ένα λεπτό κι' εξαφανίστηκε πίσω από μία πόρτα. Όταν ξαναγύρισε, φορούσε ένα φόρεμα διαφορετικό από πριν. Ήταν λευ-
κό, με πολύ ομορφή γραμμή. Αυτή η επιθυμία της να φανή κομψή, δεν ήταν πολύ γυναικεία.

Για τη συνάντησή με τον Γκα-
γκάριν, εξ' άλλου, με είδοποίησαν μόλις μισή ώρα πριν. Έπρεπε να πάω το μεσημέρι στο υπουργείο της Παιδείας. Η αίθουσα ήταν γε-
μάτη από ξένους αντιπροσώπους, δημοσιογράφους και φωτογράφους.

Ο Γκαγκάριν διεκδίκησε άμε-
σως προς το μέρος μου και μου έσφιξε πολύ δυνατά το χέρι. Δεν είναι πολύ ψηλός, αλλά λαμπή από νεύατα κι' έχει ένα όμορφο χαμόγελο. Βρίσκω, ότι έχει μεγαλύτερη φωτογένεια από το Μάρλον Μπράντο. Είναι ένας άνθρωπος πε-
λύ εξυπνός και τα βγάξει πέρα με τους δημοσιογράφους σε βετερά-
νος των πρέσ-κόνφερανς. Πλάι σε μία εξαιρετική τεχνική κατάρτιση, αυτοί οι άνθρωποι του διαστήμα-
τος έχουν τρόπους κυρίων του κα-
λού κόσμου. Ο Γκαγκάριν είναι ένα τέλειο πρότυπο εκείνου που, σύμφωνα με τις προθέσεις των αρχηγών της σημερινής Ρωσίας, πρέπει να είναι ο αβριανός σοβιε-
τικός άνθρωπος: κατακτητής του κόσμου και του διαστήματος.

Η ΜΕΓΑΛΗ ΠΙΣΙΝΑ ΤΗΣ ΜΟΣΧΑΣ

Ιδιαίτερη εντύπωση έκανε στη Τζίνα η υπερμοντέρνα πισίνα, που

Αντίοτε ο αυτοματισμός, που παρέκκλινει διαφόρων ειδών ποτά. Ουδείς διαφαινεύει, βέβαια, πάντα μπροστά σ' αυτό. Δε ξέρω. Η Τζίνα μέσα από τα μάτια της Μόσχας αναμέσα σ' άλλους επιβάτες, που την περι-
στοιχίζουν με συμπάθεια και θαυ-
μάσιο.

βρίσκεται στην καρδιά της Μό-
σχας, σε μικρή απόσταση από το Κρεμλίνο. Η πισίνα αυτή είναι ά-
πέραντη και διαιρείται σε τομείς, ανάλογα με το ύψος του νερού. Έτσι, ο κολυμβητής μπορεί να δια-
λέξη τον τομέα, που ταιριάζει πε-
ρισσότερο στις προτιμήσεις του ή στην κολυμβητική δεινότητά του. Στη μέση βρίσκεται η ολυμπιακή πισίνα κι' η τραμπάλα για τις βου-
τιές.

Το νερό της πισίνας θερμαίνε-
ται τόσο το χειμώνα, όσο και το καλοκαίρι. Όταν το κρύο είναι πολ-
ύ δυνατό και το θερμομέτρο κα-
τεβαίνει στους 20 ή τους 30 βαθ-
μούς υπό το μηδέν, η πισίνα σκε-
πάζεται από ένα σύστημα υδρατμών. Γιατί, ενώ έξω η θερμοκρασία εί-
ναι τόσο χαμηλή, το νερό της πι-
σίνας βρίσκεται στους 30 βαθμούς
υπέρ το μηδέν.

ΤΟ ΤΡΙΟΡΟΦΟ ΜΕΤΡΟ

Το μετρό της Μόσχας είναι το παιχνιδάκι των Μοσχόβιτών—γρά-
φει η Τζίνα. Αποτελείται από
τρεις υπερκείμενους ορόφους. Ο τελευταίος βρίσκεται σε βάθος
100 μέτρων μέσα στη γη. Οι κι-
νητές σκάλες είναι ταχύτερες και
πρέπει να προσέχη κανείς πολύ τη
στιγμή που πατάει ή που βγαίνει
απ' αυτές.

Μου είπαν, ότι πολλοί από τους
σταθμούς ήταν ωραίοτατοι. Άλ-
λά μου ήταν πολύ δύσκολο να
τους επισκεφθώ όλους. Οπουδής-
πο, αν πήγαινα, είχα γύρω μου
μία συνοδεία από εκατό και πλέον
πρόσωπα, που μ' έσφιγγαν από
παντού. Και μία χαρακτηριστική
λαμπτομέρεια: Η είσοδος του με-
τρό επιτηρείτο από αυτόματους έ-
λεγκτές, που είναι πολύ αυστηροί.
Το φωτοηλεκτρικό μάτι αυτών των
αυτομάτων ελεγκτών «βλέπει» αν
ρίξατε στην ειδική σχισμή το κέρ-
μα των πέντε κοπéc.

Για κείνους, που προσπαθούν
να τρυπώσουν ανάμεσα στους άλ-
λους, χωρίς να πληρώσουν, μόλις
φθάνουν στην πόρτα, υψώνονται ά-
μέσως μπροστά τους δυο σιδερένια
χέρια, που τους εμποδίζουν να πε-
ράσουν. Το σύστημα αυτό είναι πολ-
ύ πρωτότυπο. Ο λαβρητιάτης
ντροπιάζεται μπροστά σ' όλους.
Και κείνος που έπαθε μία φορά
αυτή την προσβολή δε θα τομήση
άσφαλώς να το ξανακάνει.

ΤΟ ΚΡΕΜΛΙΝΟ ΚΙ' Ο ΤΑΦΟΣ ΤΟΥ ΛΕΝΙΝ

Το ξενοδοχείο «Μόσκόβα». συνε-

χίζει η Τζίνα, όπου έμεινα επί 12
ημέρες, βρίσκεται σ' απόσταση δυο
βημάτων από το Κρεμλίνο, που εί-
ναι από όλην αιώνες το κέντρο
της Ρωσίας. Η πόλη αναπτύχθη-
κε γύρω σ' αυτό το άγριο φρούριο,
που περιβάλλεται από τους ποτα-
μούς Μόσκολα και Νεγκλίνα. Ο
δαιμονισμός αυτών τους ποτα-
μούς τρέχει σήμερα υπογείως. Στη
θέση που δημιουργήθηκε η πλατεία
της Επανάστασης.

Εκτός από τις επιβλητικές ο-
χυρώσεις αυτού του φρουρίου, μου
έκανε εντύπωση η μακρά σειρά των
ανθρώπων, που περνούσαν κάθε μέρα
πλάι στα τείχη του, διασχίζον-
τας κήπους του Άλεξάνδρου κι'
βγαίνοντας στην Κόκκινη πλατεία, ο-
που υψώνεται το μασώαλο του
Λένιν και του Στάλιν.

Η ούρα αυτή έχει μήκος ενός
χιλιομέτρου και αποτελείται από
ανθρώπους ήρεμους, πειθαρχημέ-
νους και υπομονητικούς. Είναι ένα
θέαμα, που δύσκολα θα μπορούσε
να το διηγήσει κάποιος.

Οι επισκέπτες μπαίνουν δύο-
δύο μέσα στην κρίπη. Το θέαμα
που αντικρίζουν, προκαλεί βαθιά
εντύπωση. Ο Λένιν κι' ο Στάλιν
βρίσκονται πάνω σε δυο μαρμαρί-
να κρεβάτια, πλάι-πλάι. Το κατώ-
τερο μέρος του κορμιού τους είναι
σκεπασμένο με μία κουβέρτα. Ο
Στάλιν χαμογελάει. Η διατήρησή
των δυο σωμάτων οφείλεται σ' ένα
σύστημα ρυθμίσεως του αερίσμου.
Δε χρειάζεται να πάω θέσι στην
ούρα, για να επισκεφθώ το μασώ-
αλο. Οι ξένοι έχουν δικαίωμα προ-
τεραιότητας.

Το διαμέρισμα του Λένιν στο
Κρεμλίνο δεν είναι ανοιχτό για ό-
λους. Άλλα με συνόδευσαν ο υ-
πουργός Ντανίλοβ κι' έτσι οι πόρ-
τες άνοιξαν μπροστά μου. Το δια-
μέρισμα βρίσκεται στον τελευταίο
όροφο ενός από τα κεντρικά μέ-
γαρα. Είναι πολύ απλό κι' επι-
πλεκμένο, όπως συνηθίζαν στις
άρχες του αιώνα.

Όλα έχουν μείνει όπως τα έ-
φρασε πεθαίνοντας ο Λένιν, στις 22
Οκτωβρίου 1924. Τη χρονολογία
αυτή την υπενθυμίζει το ημερολό-
γιο, που έχει απομείνει ανοιχτό

Δύο Κοζάκοι με τις γραφικές στολές τους συνοδεύουν την Τζίνα για να την προστατεύσουν από τις ενθουσιώδεις εκδηλώσεις του πλήθους.

ΟΙ μίλησαν ως σήμερα για τη
Σοβιετική Ρωσία — και
είναι πολλοί — ξεκίνησαν ο-
λοι σχεδόν από κάποια προ-
κατάληψη, από κάποιο πνεύμα
συμπάθειας ή αντιπάθειας.
'Αλλά κι' οι πιο αμερόληπτοι έν-
διαφέρθηκαν περισσότερο για την
πολιτική της διάρθρωση, την κοι-
νωνική της οργάνωση, την τεχνική
της συγκρότησης και τα επιτεύγμα-
τά της στους διάφορους κλάδους
και συμπαγιστικά μόνο έβριζαν
μία ματιά στη ζωή της.

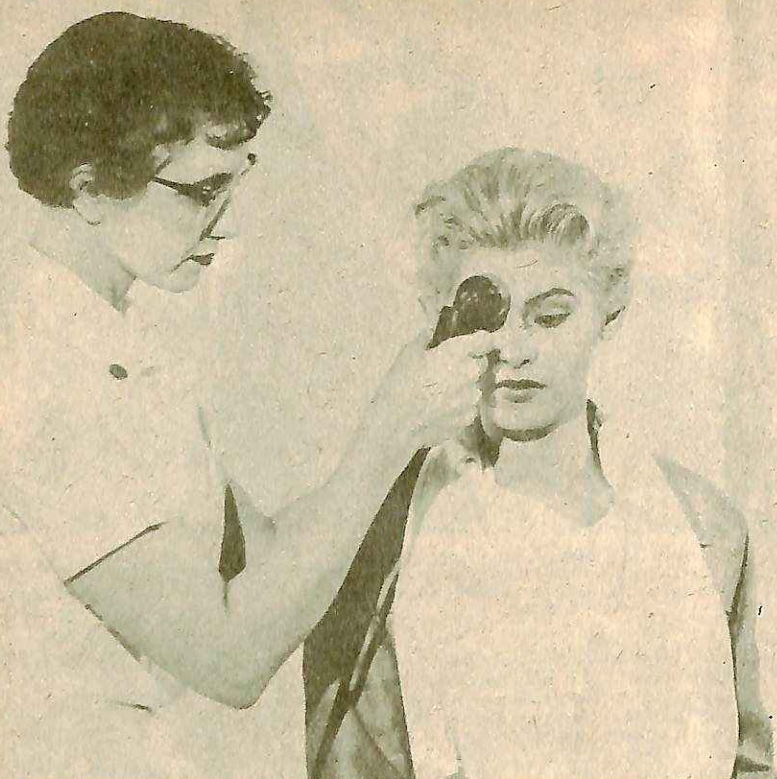
Με τη Τζίνα Λολομπρίτζιντα, ο-
μως, έγινε το αντίθετο. Η μεγά-
λη βεντέτα είδε τη Ρωσία με το
καλλιτεχνικό της μάτι και την
καλλιτεχνική της καρδιά, έξω από
κάθε πολιτική και κάθε προκατάλη-
ψη. Δεν έκαμε κρίσεις και σχολία-
σε. Συγκέντρωσε μόνο εικόνες. Και μέ-
σα απ' αυτές έδωσε εκείνο που εί-
δε, που κατάλαβε και που της έ-
καμε εντύπωση.

Τις εικόνες αυτές, τις χαρακτη-
ρίζει η λιτότητα κι' η ζωτικότητα.
Κι' αυτά τους δίνουν την ξεχωρι-
στή αξία τους.

ΑΛΛΟΣ ΚΟΣΜΟΣ

«Η Σοβιετική Ρωσία — γράφει
η διάσημη βεντέτα — δεν είναι μία
άλλη χώρα, αλλά ένας άλλος κό-
σμος, όπου όλα είναι άγνωστα και
απροσδόκητα: οι χαρακτήρες ή έν-
δυμασία, η νοοτροπία, τα γούστα,
ακόμη κι' οι τροφές ή τα άρωμα-
τα. Νά γιατί βρίσκομαι σε δυσκο-
λία ν' απαντήσω σ' εκείνους που
με ρωτάνε τί σκέφτομαι για τη
Σοβιετική Ένωση. Δεν είναι δική
μου δουλειά να πω αν αυτός ο κό-
σμος είναι καλύτερος ή χειρότερος
από το δικό μας. Ούτε θέλω να
τον κρίνω. Θα ήταν, άλλωστε, μία
πράξη μαύρης αχαριστίας εκ μέρ-
ους μου προς εκείνους που με δέ-
χθηκαν με τόσο συγκινητικό τρόπο.

Έχω ακούσει να γίνεται λόγος
για τη ρωσική φιλοξενία. Άλλ' η
πραγματικότητα ξεπέρασε όλες τις
προβλέψεις μου. Από τη στιγμή
που έφτασα, ως εκείνη που έφυγα,
ήταν μία αδιάκοπη εναλλαγή από
γιορτές, χειροκροτήματα, χειρα-
φίτες, αγκαλιές, φιλίες. Ακόμη
κι' οι καμαριέρες του ξενοδο-
χείου, όπου έμεινα, με φίλησαν τη

Αυτή η κοπέλλα υποφέρει από νιμφομανία. Η απλή επαφή μίας συσκευής υπερήχων, από μέρος όπου υποφέρει για λίγα λεπτά και και μία δεκάρις φορές αρκεί για να θεραπευθεί ο ερεθισμός του νιμφομανίου. Πολλοί ν' αφοσιώνονται στην θεραπεία της νιμφομανίας με τη μέθοδο αυτή, που έχει αποδειχθεί εξαιρετικά αποτελεσματική, εύκολη και ανώδυνη.

Υπερήχοι και η πρακτική εφαρμογή τους.— Τά μαγικά αποτελέσματά τους στην ιατρική και την βιομηχανία.— Θα χρησιμοποιούνται και από τις νοικοκυρές!...

ΕΝΑΣ τεχνικός σέρνει πάνω σε μία σιδηροδρομική γραμμή μία συσκευή με μακριά λασή κι' ύστερα από λίγο διαπιστώνει ένα επικίνδυνο ράγισμα του μετάλλου της σιδηροτροχιάς. Τί είναι εκείνο που ανακαλύπτει τα ράγισμα; Είναι ο υπέρηχος!

Μέσα σ' ένα μεγάλο δοχείο, γεμάτο από ένα ειδικό υγρό, καθαρίζονται στιγμιαία διάφορα κομμάτια μηχανών από γράσο και άλλες ακαθαρσίες. Τί είν' αυτό που αφαιρεί τόσο γρήγορα και τέλεια αυτούς τους ρυτίδες; Είναι ο υπέρηχος!

Ένας άνθρωπος, που υποφέρει από αρθρίτιδα, ανακουφίζεται από τους φοβερούς πόνους, όταν ο γιατρός πλησιάζει στο σώμα του μία ειδική συσκευή. Τί είναι αυτό που σταματάει τον πόνο του αρθριτικού; Για τρίτη φορά, είναι ο υπέρηχος!

Αυτοί οι τρόποι, που αναφέρουμε, είναι μόνο τρεις από τους πολλούς, με τους οποίους ο υπέρηχος ή όπως άλλως είναι γνωστός, ο «βωδός ήχος», χρησιμοποιείται στις Ηνωμένες Πολιτείες. Κι' έχει γίνει κιόλας ένα πολύτιμο «όργανο» για τη βιομηχανία και ένα «μέσο θεραπείας» για την ιατρική.

Σύντομα, όμως, προβλέπεται πως ο βωδός ήχος θα αρχίσει να χρησιμοποιείται σε διάφορες οικιακές συσκευές, όπως π. χ. σε πλυντήρια, σε μηχανές, που πλένουν πιάτα, στις βιομηχανίες ειδών τροφίμων και ρουχισμού και σε ένα σωρό άλλες εφαρμογές, που θα κάνουν τη ζωή του ανθρώπου πιο εύκολη και πιο ευχάριστη. Τώρα, που η τόσο πολύμορφη αυτή ενέργεια, ή σχεδόν μαγική, έχει χαλιναγωγηθεί, οι δυνατότητες της πρακτικής εφαρμογής της είναι σχεδόν άπειρες.

Ένας υπάλληλος της Εταιρείας Σιδηροδρομικών της Η.Π.Α. ελέγχει τις σιδηροδρομικές σ' ένα υψόμετρο, το οποίο με τη βοήθεια ενός ειδικού συστήματος υπερήχων. Ο τρόπος αυτός του ελέγχου είναι εξαιρετικός. Η μηχανή αυτή συλλαμβάνει και καταγράφει, μετρώσε την παραμικρή ρωγμή στο μέταλλο που μπορεί να προκαλέσει τραγικά δυστυχήματα με πολλά ανθρώπινα θύματα.

σεις εγχειρήσεων του εγκεφάλου.

Παρ' όλο που η πρακτική εφαρμογή του «βωδού ήχου» μελετήθηκε μόλις κατά τα δέκα τελευταία χρόνια, η ύπαρξη της ενέργειας αυτής ήταν γνωστή πριν από 25 χρόνια. Την εποχή εκείνη, ώρισμένοι επιστήμονες είχαν διαπιστώσει την ύπαρξη ενός ήχου, που δε γινόταν αντιληπτός από το ανθρώπινο αυτί. Πέντε χρόνων αδιάκοπη έρευνα συγκέντρωσε γύρω απ' αυτό το θέμα τόσες γνώσεις, που το έκαναν, να πάψει να είναι μόνο ένα εργαστηριακό περίεργο φαινόμενο.

Το 1940, δύο καθηγητές το Πανεπιστημίου του Χάρβαρντ, ανέκαλύψαν πως η νυχτερίδα, πετώντας μέσα στο απόλυτο σκοτάδι, οδηγείται από κάτι εξαιρετικά χα-

ρεί ν' ακούσει ήχους, που ποικίλλουν μεταξύ του χαμηλού τόνου των 16 παλμικών κινήσεων στο δευτερόλεπτο και του υψηλού τόνου των 18.000 παλμικών κινήσεων πάλι στο δευτερόλεπτο.

Ήχητικά κύματα, που πάλλουν με ταχύτητα μεγαλύτερη των 18.000 παλμικών κινήσεων στο δευτερόλεπτο, προκαλούνται από υπερήχους και μπορούν να γίνουν αντιληπτά μόνο με τη βοήθεια ειδικών οργάνων.

Ο ΥΠΕΡΕΝΙΣΧΥΤΗΣ

Τα ήχητικά κύματα, που χρησιμοποιούνται στις συσκευές των υπερήχων, παράγονται από έναν υπερενισχυτή. Ο υπερενισχυτής αυ-

Η νέα επιβίτημη

μηλές φωνές, που βγάζει — και που δεν είναι άκουστες από τον άνθρωπο — κι' από την ήχη των φωνών αυτών, όταν πέσουν πάνω σ' ένα οποιοδήποτε αντικείμενο.

Το «σόνάρ» ήταν η πρώτη σημαντική εφαρμογή των υπερήχων και της αντίστοιχου ήχους, που προκαλούν. Η συσκευή του «σόνάρ» έδωσε ένα μεγάλο αριθμό πλοίων του αμερικανικού ναυτικού κατά το Β' Παγκόσμιο Πόλεμο.

Ο ΗΧΟΣ ΚΑΙ Η ΗΧΩ ΤΟΥ

Η ίδια αυτή αρχή του ήχου και της ήχους, που προκαλεί, είναι η βάση πολλών συσκευών, που σήμερα εκτελούν ένα σωρό δουλειές. Οι έρευνες, καθώς και η ανάπτυξη της πρακτικής εφαρμογής του «βωδού ήχου», είναι ένα θέμα αρκετά πολύπλοκο, το περισσότερο όμως ενδιαφέρον μέρος αυτού του κεφαλαίου της επιστήμης, μπορεί να απλουστευθεί, με τρόπο ώστε να μπορεί και ο μη ειδικός να καταλάβει πως παράγονται και κατόπιν πως χρησιμοποιούνται, πρακτικώς, οι υπέρηχοι.

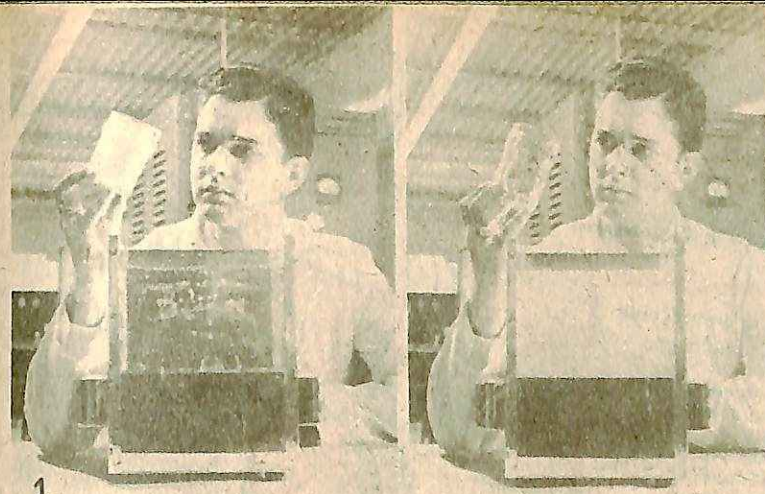
Και, πρώτ' απ' όλα, για να αντιληφθεί κανείς το θέμα, πρέπει να έχει υπ' όψη του πως υπάρχουν ήχοι, που μπορεί να τους ακούσει ο άνθρωπος και άλλοι ήχοι που δε γίνονται αντιληπτοί από το αυτί του.

Όπως είναι γνωστό, όλοι οι άκουστοι ή μη άκουστοι ήχοι παράγονται από ήχητικά κύματα, που πάλλονται. Το ανθρώπινο αυτί μπο-

τός μπορεί να είναι ένα κομμάτι χαλαζίου (κρυσταλλικής μορφής πυριτίου), μία πλάκα από κεραμικό υλικό ή μία στίβα από μεταλλικούς δίσκους. Ο υπερενισχυτής παίζει τον ίδιο ακριβώς ρόλο, που παίζει το μέγαφωνο σε μία ραδιοφωνική συσκευή, μετατρέπει δηλαδή τις ηλεκτρικές κυμάνσεις σε μηχανικές δονήσεις.

Για να παραχθούν οι δονήσεις αυτές, απαιτείται ή τροφοδότη του υπερενισχυτού με έναλλασσόμενο ηλεκτρικό ρεύμα εξαιρετικά υψηλής συχνότητας. Το ρεύμα αυτό, του οποίου η φορά είναι δυνατών να έναλλασσεται περίπου 30.000.000 φορές το δευτερόλεπτο, προκαλεί τη διαδοχική διαστολή και συστολή του υπερενισχυτού. Η δόνηση, που προκαλείται απ' αυτήν την ενέργεια, μεταδίδεται στον άερα ή το υγρό στοιχείο, που περιβάλλει τον ενισχυτή. Τα συνηθισμένα ήχητικά κύματα σκορπίζονται προς όλες τις κατευθύνσεις, όταν ξεκινήσουν από τις πηγές τους. Τα κύματα όμως που προκαλούν οι υπέρηχοι και που είναι πολύ βραχύτερα, μπορούν να περιορισθούν με τρόπο, που να υποχρεωθούν να ακολουθήσουν μία καθορισμένη κατεύθυνση.

Μπορούν, επίσης, να πάθουν ανάκλαση, όταν πέσουν πάνω σε κάποια ή κοίλους προβολείς. Αυτό το φαινόμενο του ήχου και της ήχους που προκαλεί (το σύστημα δηλ. της νυχτερίδας και του «σόνάρ»), είναι η βάση των διαφόρων συσκευών των υπερήχων που τώρα

Του βωβού ήχου.

χρησιμοποιούνται για τις υποβυθιές εξερευνήσεις και στη βιομηχανία του μετάλλου, για τη διαπίστωση ελαττωμάτων. Επίσης, για τη μέτρηση του πάχους του μετάλλου ή τον οποιοδήποτε έλεγχο των προϊόντων της βιομηχανίας αυτής. Το φαινόμενο του ήχου και της ήχους του είναι δυνατόν να χρησιμοποιηθεί επίσης για τη διαπίστωση της αναλογίας κρέατος και λίπους στα ζώα.

ΣΤΙΣ ΟΙΚΙΑΚΕΣ ΣΥΣΚΕΥΕΣ

Η πιο εκτεταμένη όμως χρήση του «βωδού ήχου» γίνεται, σήμερα, στις συσκευές καθαρισμού, ζεσθών μετάλλων και αναμίξεως. Αυτές οι εργασίες είναι δυνατόν να γίνουν με την απλή τοποθέτηση ενός ή δύο υπερενισχυτών στον πάτο ενός δοχείου, γεμάτου με κάποιο υγρό.

Καθώς τα ήχητικά κύματα, που παράγει ο υπερενισχυτής, κινούν το υγρό άμπρος και πίσω χιλιάδες ή εκατομμύρια φορές το δευτερόλεπτο, το υγρό που πάλλεται αφαιρεί, σχεδόν στιγμιαία, τις ξένες ουσίες το λίπος, τη μογιόλη ή οποιοδήποτε άλλο υλικό είναι αυτό που θέλουμε να αφαιρέσουμε.

Με αυτό τον τρόπο μπορούμε να καθαρίσουμε το γυαλί, την πορσελάνη, διάφορα είδη από κεραμικό υλικό, μέταλλα, πλαστικά και διάφορες ίνες.

Σ' ό,τι αφορά τον τομέα των οικιακών συσκευών, ένας βιομηχανικός κυκλοφόρησε στην αγορά ένα πλυντήριο και μία συσκευή, που πλένει πιάτα.

Μία συσκευή, που παράγει κύματα υπερήχων, μπορεί να τοποθετηθεί μέσα σε ποσότητες χρωμάτων ή άλλων χημικών προϊόντων και να τα αναμίξει τέλεια μέσα σ' ένα πολύ μικρό χρονικό διάστημα. Ένα τέτοιο «μείγμα» για οικιακή χρήση, με κύματα υπερήχων, κυκλοφορεί τώρα στις Ηνωμένες Πολιτείες.

ΓΙΑ ΤΟ ΓΑΛΛ, ΤΗ ΣΚΟΝΗ ΚΑΙ ΤΗΝ ΟΜΙΧΛΗ

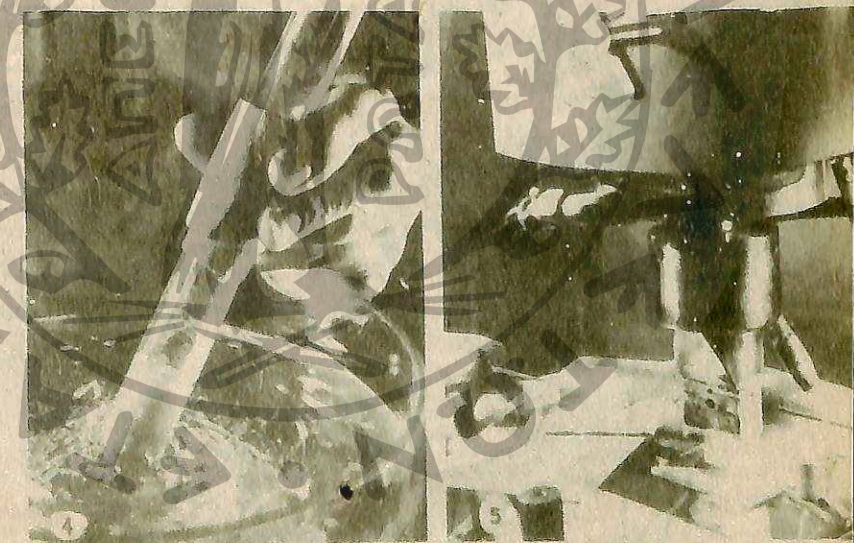
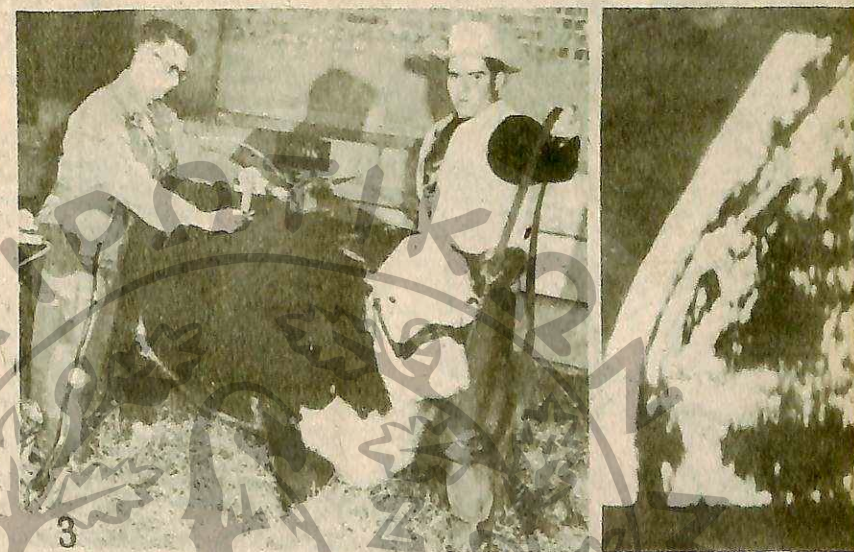
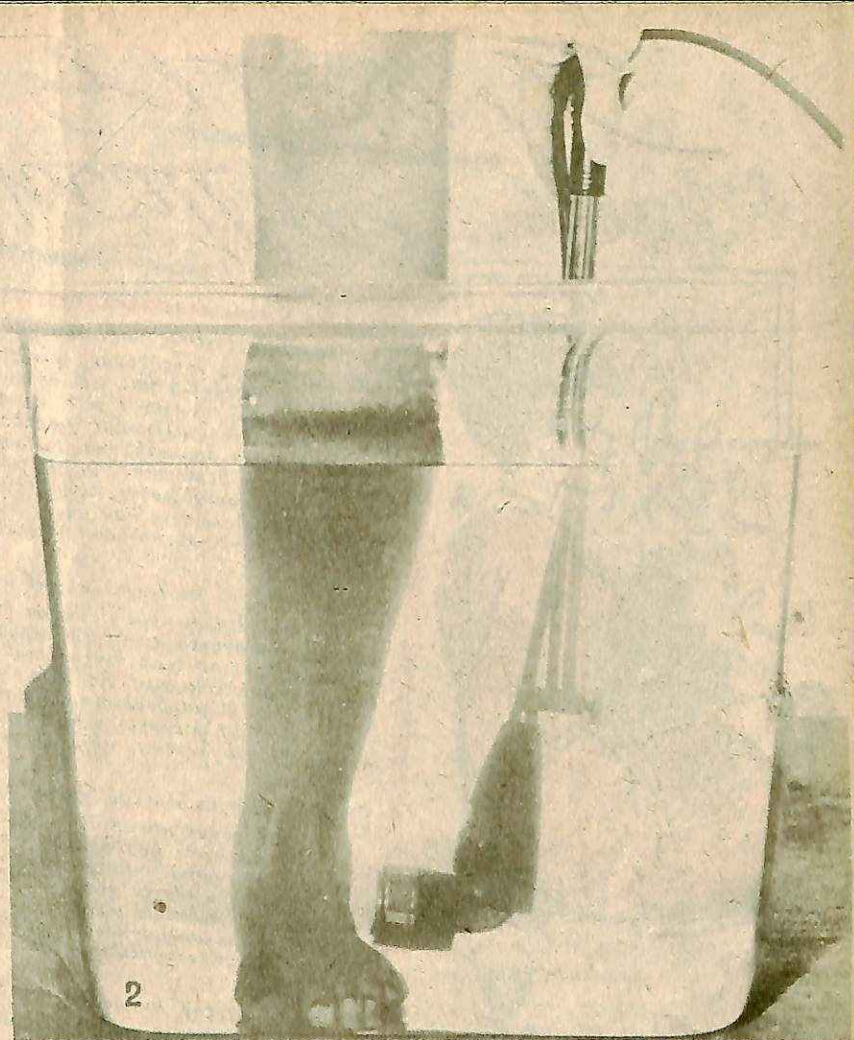
Όταν ένα υγρό δονείται με μεγάλη ταχύτητα, σχηματίζονται κύματα, ανάμεσα δε στις κορυφές των κυμάτων σχηματίζονται κενά. Η πίεση του υγρού υποχρεώνει τα κενά αυτά να κλείνουν με απότομο τρόπο, δημιουργώντας, έτσι, μία θορυβώδη ενέργεια με μεγάλη δύναμη. Χρησιμοποιώντας αυτή την ενέργεια, μπορούμε να αποστειρώσουμε και συγχρόνως να αναμείξουμε με ομοιογενή τρόπο διάφορα είδη γάλακτος, να μειώσουμε το μέγεθος των μορίων ενός υγρού, ή να διαλύσουμε τον καπνό, τις αναθυμιάσεις, τη σκόνη και, πολλές φορές, την ομίχλη.

Με τη βοήθεια των δονήσεων, που προκαλεί ο βωδός ήχος, είναι δυνατόν να τρυπθούν, να κοπούν ή να χαραχθούν τα σκληρότερα υλικά. Οι βιομηχανίες μετάλλου, που χρησιμοποιούν για την επεξεργασία των προϊόντων τους συσκευές «βωδού ήχου», κατορθώνουν να μειώνουν το κόστος της παραγωγής τους μέχρι 80%.

ΠΟΛΛΕΣ ΑΛΛΕΣ ΣΥΣΚΕΥΕΣ

Στο στάδιο των δοκιμών βρίσκονται ακόμη πολλές συσκευές, που όταν κυκλοφορήσουν, θα εξυπηρετήσουν πολλές καθημερινές ανάγκες, όπως π. χ. την επεξεργασία μετάλλων, την αποστείρωση, την παραγωγή χαρτομαζών, τη λεύκανση των νημάτων, κ. ά.

Τα πειράματα, που γίνονται στον τομέα της ιατρικής, προβλέπεται, ότι θα επεκτείνουν τη χρήση των υπερήχων και θα συμβάλουν σημαντικά στους τομείς της διαγνωστικής και της χειρουργικής. Ελπίζεται πως μέσα σε λίγα χρόνια, εκατομμύρια άνθρωποι σ' ολόκληρο τον κόσμο, θα έχουν τη δυνατότητα να απαλλαγούν από τα όφλη που θα προκύψουν από την πρόοδο, που θα συντελεσθεί στην επιστήμη των υπερήχων.

1) Ένα δοχείο γεμάτο νερό. Εάν πάτο του είναι τοποθετημένος ένας υπερενισχυτής, αυτό είναι η συσκευή που στην πράξη είναι το πρώτο «πλυντήριο» με την οποία γίνονται καθαρισμοί τέλει μέσα σε λίγα λεπτά. Αρκεί να πατήσει με το γόνατο ένα κουμπί, σ' ένα λεπτό το νερό γίνεται από το νερό ομοιογενές. 2) Βιομηχανία καθαρισμού υπερήχων. Επειδή η επαφή σ' ένα αντικείμενο που είναι γεμάτο με νερό, καθαρίζει, αφαιρεί επαφή με την συσκευή των υπερήχων, το νερό που βρίσκεται διατίθεται μέσα σ' ένα δοχείο με το οποίο μπορεί να αφαιρεθεί οποιαδήποτε επαφή με την συσκευή των υπερήχων. 3) Με την βοήθεια μιας συσκευής βωδού ήχου, είναι δυνατόν να διαπιστωθεί η αναλογία κρέατος και λίπους στα ζώα που σκοπεύει να αποστείρωσει, ή να αποστείρωσει με αυτόν τον τρόπο (δείτε) στην οποία ο ενδιαφερόμενος μπορεί να υποβάλει το ζώο, το οποίο την πρόκληση του καθαρού κρέατος που θα αποδοθεί με τον τρόπο. 4) Η τελεία αυτή διαφέρει από την πρώτη, στην οποία η γενετική συσκευή, συλλαμβάνει σ' ένα λεπτό, με τη βοήθεια των ήχων των του βωδού ήχου. Στη συσκευή, η συσκευή υπερήχων είναι, έτσι, σ' ένα δοχείο για να αναμείξει διάφορα υλικά. 5) Το υλικό που αυτό είναι ένας κόκκος εξαιρετικά μικρού μεγέθους που λειτουργεί με τη βοήθεια κυμάτων βωδού ήχου. Ο κόκκος μετατρέπει ένα κομμάτι χαλαζίου ενός των σκληρότερων υλικών που υπάρχουν στην φύση, σε λεπτά φύλλα (ταμπλέτες) μέσα σε λίγα λεπτά της ώρας.

Γιορτές και Πανηγύρια

Στις εορτές τις τόσες μας, πού χρόνια τις γνωρίζουμε, κι' απλώς τις εορτάζουμε, ή τις πανηγυρίζουμε, προστίθενται συνέχεια και νέοι εορτασμοί και δίνουν και παίρνουν οι... πανηγυρισμοί! Παντού, πού λένε, βλέπουμε γιορτές τουριστικές, γιορτές αρχαίων δράματος και ποδοσφαιρικές, γιορτές για τα βερύκοκα, γιορτές για τους γαρμαδές, γιορτές για τα βερύκοκα, γιορτές για τους γαρμαδές, γιορτές που συνεχίζονται πέντε... εβδομάδες, γιορτές που συνεχίζονται πέντε... εβδομάδες, και με τις εκδηλώσεις μας αυτές τις εορτάζουμε, τελειών θα ξεγαλούσαμε τις μέρες τις... εορτάζουμε!

Ημέρες για το «πράσινο» συχνά πυκνά γιορτάζονται, κι' απ' τα ξενύχτια τ' άπορα δρόμους εκθειάζονται, διότι τα υπάκουα τα δέντρα προστατεύονται, κι' ακόμη πεποισμένοι τις βλέπουν να εγείνονται. Τις δέντροκαλλιέργειες τις βλέπουν να εγείνονται, κι' ανοίγουν οι καρδοσύνες τους και... περιβόλι γίνονται, γιατί όσο η καλλιέργεια φροντίζει στα δασύλλια, τόσο πολύ πιο άνετα... καλλιεργούνται είδύλλια!

Γιορτές διοργανώνονται, χωρίς άμφισβησία, κι' απ' όσους καταπιάνονται με την ζωοφιλία, όπου θα δής πολλές φορές, και κάτι υπάκουες τρυφερές, πού τα σκυλιά και τα γατιά τους άγριες... πιατεύουν! Κι' από την άλλη τη μεριά τους άγριες... πιατεύουν! Η μάλλον οι σκληρόκαρδες σε άποστα τους έχουν, κι' εκείνοι το κατόπιν τους σαν... σκυλάκια τρέχουν!

Γιορτές παντού σκαρώνονται, επίσημες και μη, και πανηγύρια κάμποσα πού είναι πειρασμοί, γιατί δεκάδες νεαρές κομψές και βερυλινεζοί, μέσ' στο χορό λυγίζονται με ουμικά κινήματα, κι' οι άγριες πού τις βλέπουν δόλοκληροι φλογίζονται, και οι καρδιές τους γίνονται σωστά... πυροτεχνήματα!

Στο Δέλτα, επίσης, γίνονται γιορτές και γιορτασμοί, ή εκδηλώσεις διάφορες και διαγωνισμοί και βλέπουμε περίλυποι, οι πεζοπόροι φίλιτοι, πώς με πολλά χιλιάρικα και με πολλές άνεσεις βραβεύονται κι' αμείβονται... συνθέτες και «συνθέσεις», κι' αυτοί ό,τι κι' αν κάνουν και όσο κι' αν κοιμούνται, ποτέ δεν καταφέρνουν τό... «σύνθετο» να πιάσουν!

Συχνές διοργανώνονται γιορτές ποιητικές, ή μουσικές αν θέλετε και φιλολογικές, όπου αρκετές πολυέστες και Σουσουδοκουίες την ευκαιρία βοσκούνε ν' ανοίξουν φλυαρίες περί μεγάλων ποιητών, λογοτεχνών και συνθετών, και συζητούν συνέχεια, με γλώσσα σαν ροδάκι, για... Μπιθικώτση άλλες τους και άλλες για... Τσιτσάνη!

Ακούμε ν' αναγγέλλονται γιορτές πορτοκαλιού, γιορτές σταριού και βράμματος, κρασιού και σταφυλιού, και με τη φρούα μας αυτή, αντίρρηση δε μένει, πώς θα βρεθούν και αρκετοί μοντέρνοι παντρεμένοι να θυμηθούν την άστατη και άπιστη κυρά των και να καθιερώσουν γιορτή... ξυλοκεράτων!

Αντίρρηση κανένας σας, εν τέλει, δεν προβάλλει, πώς είναι στις ημέρες μας και παντρεμένοι άλλοι, πού τις γιορτές τις διάφορες τιμούν όσο και νάναι, και μόνο την άρεσκει να φέρουνε στη σκέψη τους Τουτέστιν άποφεύγουν να φέρουνε στη σκέψη τους την ώρα αυτή την άγρια πού έγινε ή... στέφω τους, και σ' ώρες πανηγύρεων και γιορτασμών άδρών, θυμούνται, θέλοντας και μή, τις παντρείδες τους τη στιγμή, γιορτές δούκεις βλέπουν με «στέφεις των... ήρώων»!

Επισημασμένο
Μα. Τάκης Σουκοράκης Τ.

ΣΥΓΚΛΟΝΗΤΙΚΟ ΜΟΙΝΩΝΙΚΟ ΚΑΙ ΔΡΑΜΑΤΙΚΟ ΜΥΘΙΟΤΕΛΕΜΑ

ΠΕΡΙΛΗΨΗ
ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΗΣ ΣΥΝΕΧΕΙΑΣ

Ο Βιτόριο νομίζει πως όνειρεται, όταν βλέπει μπροστά του την Ελβίνα, στο σπίτι της Λαλά. Διαφεύγοντας όμως τις ελπίδες της τραγουδίστριας, και παρ' όλο το έρωτικό πάθος του εξακολουθεί να οδεύει την άβυσσο κοπέλλα και φροντίζει μάλα να την απομακρύνει απ' το σπίτι εκείνο, πού το θεωρεί ακατάλληλο για ένα ήπιο κορίτσι. Της ορκίζεται δε ότι θα την παντρευτεί οποιαδήποτε, παραμελώντας κάθε εμπόδιο, έπειτα απ' τη μεγάλη θυσία πού έκανε γι' αυτόν. Ο Τζούλιο προσπαθεί να μη σκεπτεται την «άκαρστη» Ελβίνα και να μην φροντίζει τον Φράντς πού την έχασε. Έκείνος όμως, με τη βεβαιότητα πως την άφησε κάποιος πού άναστεύει, έχει αποφασίσει να τον βρει οπωσδήποτε. Παραδίδει δε άλλου στο Τζούλιο το χειρόγραφο της υπέροχης του, για να το διαβάσει με προσοχή και να μάθει έτσι το δόγμα της ζωής του. Απ' το περιεχόμενο του λοιπόν Ο Τζούλιο μαθαίνει πως η Σουζάννα, η γυναίκα πού σκόρπισε γύρω της τόση καταστροφή, δεν ήταν άλλη απ' τη Νινέττα, πού τον είχε ξετρελλάνει άλλοτε και τον είχε ύστερα εγκαταλείψει σκληρά για να πεθάνει τελικά στο φρενοκομείο του Κολένιο. Επομένως, η Ελβίνα είναι αδελφή του Φράντς. Στο μεταξύ, ο θυμός του Τζούλιο έχει περάσει και άγωνία να ξαναβρεί τη χαμένη Ελβίνα. Η κόμηση Γκάσκα του γράφει απ' το Λέβικο και του άναγγέλλει όσα άνακαλύψε για το παρελθόν της Σουζάννας, διατυπώνοντας την ύποψή ότι είναι ή ίδια ή υπέροχη της Ελβίνας. Άλλ' Ο Τζούλιο θέλει τώρα να μείνουν μυστικά ό' αυτά κι' άποφασίζει να παρεμποδίσει όπως μπορεί τη συνάντησή των έρευνών της κόμησης. Ο Φράντς πνιγνύει στην ταβέρνα του Πόρρο, για να πάρει πληροφορίες απ' τον παλιό αυτό υπηρέτη του Τόσκα.

3ον
— Δεν το έβρεχε σωστό. Τον είχε πη, άλλωστε, κι' η γυναίκα σας, όταν πρωτοήρθε.
— Μα έδω θα ήταν σαν στο σπίτι της! Δε θ' άφηνά κανένα να της πη μια άδερπη κουθέντα... Είπα όμως περήφανα κι' ακατάδεχτη κι' αυτή, σαν τη μητέρα της, ενώ ο άφεντικός μου ήταν ο καλύτερος άνθρωπος του κόσμου.
— Δεν πήμε καλύτερα να τα πούμε ιδιαίτερας; Δεν υπάρχει λόγος να μάς άκούει κι' άλλοι... Λογικά σας, θα μάς άποχρημάσω για την ώρα πού θα χάσετε.
Ο Φράντς τόνισε αυτή την τελευταία φράση, πού έκανε ιδιαίτερη εντύπωση στον Πόρρο, γιατί βρισκότανε τώρα ακριβώς σε πολύ άσχημη κατάσταση. Η γυναίκα του είχε βγεί για να βρει λεφτά, γιατί είχαν να πληρώσουν ένα μεγάλο χρέος, από κρασί πού είχαν αγοράσει. Μα ήταν πολύ άπίθανο αν θα το κατάφερνε. Άφου, λοιπόν, ο κύριος αυτός θα πλήρωνε τις πληροφορίες, πού ήθελε, έρχόταν ούρανοκατέβοντας!
Ο Πόρρο τον καλοκύταζε, τον βόηκε όμορφο παλληκάρι και σκέφθηκε πως θα είχε ιδιαίτερες φιλίες με τη Τζέμα... Χαμογέλασε πονηρά και είπε:
— Σταθήτε μια στιγμή να δώσω διαταγές στο παιδί, κι' ύστερα θα είμαι στη διάθεσή σας.
Πραγματικά, δεν άργησε να ξαναγυρίσει κοντά στο Φράντς.
— Έλάτε μαζί μου, τού είπε. Τό δόγησε με μια σκοτεινή καμαρούλα, πού έβλεπε στην αλήθεια, να δώσ' πρόσφερε μια καρέκλα στο Φράντς και τον ρώτησε πριν καθίσει κι' αυτός:
— Μήπως θέλετε να βρεθείτε τη γλώσσα σας;
— Όχι, ευχαριστώ, δε διψάω, άπάντησε ο νέος.
Ο Πόρρο κάθισε καθολικευτά σ' ένα ξύλινο πάγκο.

ΥΠΟ ΚΑΡΟΛΙΝΑΣ ΙΝΒΕΡΝΙΤΣΙΟΥ

— Λοιπόν, τί θέλει από μένα ή δεσποινίς Τόσκα; είπε.
— Σας το έχει πη ή γυναίκα σας; να πάρει πληροφορίες για τον πατέρα της.
— Μα, θάνατι μια μεγάλη ιστορία... κι' ή ώρα μου είναι πολύτιμη.
Ο Φράντς έβγαλε το πορτοφόλι του.
— Σας είπα πως δεν πρόκειται να χάσετε άδικα τον καιρό σας με μένα... Νά, πάρτε έκαστο λιρέτες. Κι' αν οι πληροφορίες σας είναι αυτές πού θέλω, θα σας δώσω άλλα τόσα.
— Δώστε μου άλλες 200 λιρέτες, κι' έγινε ή δουλειά σας! άπάντησε άμέσως ο Πόρρο, με μάτια πού λάμπανε από χαρά. Μη νομίζετε πως θέλω να σας εκμεταλλευτώ... Αν έρχόσαστε την περασμένη βδομάδα, θα σας έδωνα έντελώς τ'άλλα τις ίδιες πληροφορίες, άλλα τώρα, τις τελευταίες μέρες, έχω πέσει έξω...
— Καλά. Θα σας δώσω αυτά πού μου ζητάτε.
— Μια στιγμή, λοιπόν, να φέρω μια μπουτίλια, γιατί όταν μιλάω πολύ, με πιάνει δίψα... Τί κρασί προτιμάτε, άσπρο ή κοκκινέλι;
— Ό,τι θέλετε σείς. Εγώ δεν πίνω καθόλου. Μονάχα κάνετε γογγύρα.
Ο ταβερνιέρης έφυγε βιαστικά, άλλ' έκανε είκοσι λεπτά όσπου να ξαναγυρίσει. Ο Φράντς είχε άρχεισει πια να χάνει την υπομονή του.
— Με συγχωρήτε, δικαιολογήθηκε ταπεινά ο Πόρρο, άφίνονας πάνω στο τραπέζι μια μπουτίλια και δύο ποτήρια. Βρήκα όμως πελάτες στο μαγαζί, κι' ο μικρός δε μπορούσε να τα βγάλει πέρα μονάχος του. Ευτυχώς, έφτασε ή γυναίκα μου, κι' έτσι μπορώ τώρα να μείνω μαζί σας όση ώρα θέλετε, άκομα κι' όλη τη νύχτα! Πέστε μου, από πού θέλετε ν' άρχίσω;
— Άπό τότε πού μπήκατε στην υπηρεσία του κ. Τόσκα. Πώς τον γκιωρίσατε;
— Είχα μαλώσει τότε με τον προηγούμενο άφεντικό μου, ένα γέρο στριμμένο, παράξενο και τόσο τσιγκουνι, ώστε δε χόρταινα ψωμί στο σπίτι του... Πρέπει να έρεπε πως είχα όλα τα προσόντα για καμιαίρης ενός κυρίου του καλού κόσμου: Ήμουν ευπαιδευμένος, πονηρός, διακριτικός, έμπιστος και προπάντων βουδός σαν ψάρι. Ο κ. Τόσκα κατάλαβε το τί αξίζω και με πήρε στην υπηρεσία του, τρεις μέρες άφου είχα φύγει απ' τον άλλο άφεντικό μου... Μου είπατε πως έστερε τον κ. Τόσκα;
— Ναι. Μα ήμουν τότε μικρό παιδί και δεν τον καλούμαι... άπάντησε ο Φράντς, κοκκινίζοντας έλαφρά για το ξέμα του.
— Τό φαντάζομαι! Άφου είμαι καμιαί εικοσαρία χρόνια πού έφυγα έγω απ' την υπηρεσία του. Παραίτηθηκε, γιατί είχα έρωταθή τότε αυτήν πού έγινε γυναίκα μου. Μα δε σας άδιαφέρουν, βέβαια, οι δικές μου δουλειές... Άς ξαναγυρίσω λοιπόν στον άφεντικό μου.
Ο κ. Τόσκα δεν είχε χωρίσει

Η ΚΑΤΑΡΑΜΕΝΗ

τότε ακόμα απ' τη γυναίκα του, πού ήταν μια όμορφη κυρία, άλλα τόσο σοβάρη και περήφανη, ώστε ο άφεντικός μου νευρίαζε μαζί της. Αυτός ήταν έπιπόλαιος, ξεγνοιαστός, γλεντιές. Δεν τα πήγαινε καλά από υγεία. Τον είχα δει μερικές φορές να φτύνει αίμα. Μα δε νοιαζότανε καθόλου κι' εξακολουθούσε τις άσωστες του.
— Ήταν κομμάριαντας, ως εκεί πού δε γίνεται. Κοντά του, θα κατάφερνα γρήγορα να κάνω κομπόδεμα... Όταν άφησε τη γυναίκα του, τάχα κιόλας άφτιαχμένα με την άλλη, εκείνη πού πήρε μαζί του, κι' έλεγε πως θ' άνη την παντρεύονταν άν ήταν έλεύθερη...
Τα γλωμάρια χείλη του Φράντς τρεμουλιάζανε νευρικά. Η ματιά του είχε σκοτεινιάσει.
— Τί είδους γυναίκα ήταν αυτή; ρώτησε, προσπαθώντας να μην άλλάξει ο τόνος της φωνής του.
— Μια βλακωρή... κόμματος! Δεν έχω δει ποτέ μου πιδ μούρα μαλλιά, πιδ κόκκινα χείλια, πιδ άσπρα δόντια... Άν τη βλέπατε στο σπίτι πού άφέντη, ντυμένη κομψά, άν την άκούσατε να κουβεντιάζει, θα ήμπερατε πως ήταν συνηθισμένη να ζή μέσα στον πλούτο και την πρηνότητα...
— Ένώ τ'αγαμιατικά; διέκοψε ο Φράντς.
— Πραγματικά, δεν ήταν παρά μια χωριστοπαύλα απ' το Κολένιο. Ο Φράντς μισόκλεισε τα μάτια του, για να κρύψει την άστραπή, πού είχαν νιφτιάσει.
— Απ' το Κολένιο, είπατε; Είσατε σίγουρος;
Ο Πόρρο χαμογέλασε.
— Της είχα πεί τόσες φορές φορές ραβασάκια απ' τον άφεντικό μου, στην όμορφη Σουζάννα.
— Ναι, Σουζάννα τη λέγαμε;
— Ναι. Τό θυμάμαι πολύ καλά, γιατί έλεγε καμιαί φορά στον άφέντη μου, γελώντας: «Είμαι ή άγνη Σουζάννα, πού την ξεμαύλισε ένα γεροντάκι!»
— Είχε συγγενείς στο Κολένιο;
— Δεν τον ξαναείδατε πιά;
— Ξαναγύρισε το φθινόπωρο,

ΜΙΛΟΣ ΓΙΟΜΑΤΑΡΗΣ

— Ήταν παντρεμένη.
— Παντρεμένη; φώναξε ο Φράντς άναστροφώντας.
— Ναι, μ' ένα καλό και τίμιο παλληκάρι. Παράτησε όμως τον άντρα της, για να φύγει με τον άφεντικό μου, πού τον είχε φίλο από άνύπαντα.
— Μα γιατί να παντρευτεί, άφου δεν ήθελε να ζήσει με τον άντρα της;
— Για να δώσει ένα πατέρα στο παιδί της. Καταλαβαίνετε; Έκανε όμως άβολή, και τότε μετανόησε πού είχε δεσμευθεί χωρίς λόγο κι' έφυγε με τον κ. Τόσκα για το Τουρίνο.
— Δεν την κυνήγησε ο άντρας της, δεν έψαξε να τη βρει;
— Όχι. Άπελπίσθηκε τόσο πού την έχασε, ώστε άυτόκόνησε.
Ο Φράντς ήταν χλωμός, σαν πεθαμένος.
Δεν τούμενε πια καμιαί άμφισβησία για κείνη πού είχε κλέψει το ξοδαιάντοπα τ' όνομα της άληθινής κ. Τόσκα. Ναι, έπρεκει το γι' αυτή την ίδια, την βλακωρή και προκλητική γυναίκα, πού έσπευσε το δρόμο της με πτώματα! Οι πληροφορίες ήταν πολύτιμες. Προσπαθώντας να φανή ήρεμος, ο Φράντς ρώτησε:
— Όταν την πήρε μαζί του ο άφεντικός σας;
— Ναι, γιατί την είχε έρωτευθεί τρελλά. Δε σκεπτότανε πια καθόλου τη γυναίκα του και την κόρη του, πού είχαν φύγει άλλωστε απ' το σπίτι του. Δεν ύπήρχε πια γι' αυτόν άλλη γυναίκα στον κόσμο, απ' την όμορφη Σουζάννα.
Τότο έβγαλε όλα του τα λεφτά, τού ρούφωσε το αίμα. Μα δεν τον ένοιαζε... Προσπάθησε να τον συμβουλεύσει, σαν πιστός πια, άφασίανός υπηρέτης του. Μα δε θέλησε να μ' άκούσει. Μούδωσε ένα γενναίο παρόν, για τις υπηρεσίες πού του είχα προσφέρει ως τότε, κι' έφυγε απ' το Τουρίνο μαζί με τη Σουζάννα.
— Δεν τον ξαναείδατε πιά;
— Ξαναγύρισε το φθινόπωρο,

ΜΙΛΟΣ ΓΙΟΜΑΤΑΡΗΣ

ΜΙΛΟΣ ΓΙΟΜΑΤΑΡΗΣ

για να κανονίσει κάτι δουλειές του.

Η Σουζάννα ήταν πάντα μαζί του. Είχε γίνει ακόμα πιο όμορφη... Θέλησε τότε να με ξαναπάρει στην υπηρεσία του, μα δε δέχτηκε. Είχα παντρευτεί στο μεταξύ, είχα άνοιξει μια ταβέρνα, κι' οι δουλειές μου πηγαίνανε πριμα.

»Τον επισκεπτόμουνά, ωστόσο συχνά. Όταν τον ρώτησα για τη γυναίκα του, μουβείξε τη Σουζάννα και μου είπε γελώντας:

— Νά η μοναδική μου γυναίκα. Δεν είχα ποτέ μου άλλη.

»Μου φάνηκε αποδλακωμένος και τον λυπήθηκα για την κατάντια του...

»Την άλλη φορά που πήγα πάλι να τον βρω, ο θυρωρός μου είπε πως είχε ξαναφύγει και πως θα έλειπε δυο μήνες από το Τουρίνο. Ούτε κι' η «κυρία» ήταν εκεί. Παρ' όλη την περιέργειά μου, δε μπόρεσα να μάθω τί είχε απογίνει η ωραία Σουζάννα... Πέρασε λίγος καιρός. Ύστερα, έτυχε να βρω κάποιον βράδυ από κείνα τα μέρη, και ρώτησα αν είχε γυρίσει ο κ. Τσάσκα. Μου είπαν πως ήταν εκεί, καθώς κι' η Σουζάννα. Ζήτησα να του μιλήσω. Μόλις με είδε, μου είπε χαρούμενα:

— Θες ναρθς μαζί μας; Φεύγουμε αύριο για το Τρεντίνο. Από κει, λογαριάζουμε να πάμε στη Γερμανία. Δε θα ξαναγυρίσουμε ποτέ πιά στο Τουρίνο.

— Δε μπορώ, δυστυχώς, απάντησα. Έχω εδώ τη δουλειά μου, το σπίτι μου... Ώστόσο, δε θ' ας έχω ποτέ.

»Η Σουζάννα βαρέθηκε ν' ακούη την κουβέντα μας και βγήκε απ' το σαλόνι, όπου βρισκόμασταν. Τότε ο κ. Τσάσκα βρήκε την ευκαιρία να μου πη πως του το είχε σκάσει, στο διάστημα της απουσίας του, άλλ' είχε ξαναγυρίσει ύστερα, και πως θα την έπαιρνε μακριά απ' το Τουρίνο, επειδή κάποιος την κυνηγούσε.

»Με λίγα λόγια, κατάλαβα πως τον είχε κάνει σκλάβο της, η παμπόνηρη. Και σ'ας βεβαίω πως έκλαψε η καρδιά μου, γιατί σκεπτόμουνα τη γυναίκα του και την κόρη του. Μα δε μπορούσα, βέβαια, γνώ, ένας υπηρέτης, να κάνω παρατηρήσεις στον παλιό αφεντικό μου. Ούτε και θ' α' άκουγε άλλωστε.

»Από τότε, δεν τον ξαναείδα πιά, ούτε κι' έμαθα ποτέ τι είχαν απογίνει, αυτός κι' η ωραία Σουζάννα... Θέλετε τώρα να μάθετε τίποτ' άλλο;

— Όχι, μου φτάνουν αυτά! Απάντησε ο Φράντς, που είχε κρατήσει μερικές σημειώσεις στο καρνέ του. Σ'ας ευχαριστώ πολύ. Έμεινα Ικανοποιημένος, κι' έλπιζω να μείνη και η δεσποινίς Τζέμμα.

— Με συγχωρήτε για την περιέργειά μου... Δεν έμαθε ποτέ ειδήσεις για τον άντρα της, η κ. Τσάσκα; Δεν ξέρει αν ζή ή αν πέθανε;

Ο Φράντς χαμογέλασε θλιμμένα κι' απάντησε:

— Άν τούρε, θ' απαντούσε τόσες πληροφορίες; Παιδιά, έχει διάσει να σκαλίσει τα περσμένα, όταν δεν υπάρχει απόλυτη ανάγκη!... Πάρετε τώρα τα λεβάντα, που σ'ας υποσχέθηκα.

Εβγαλε απ' το παρτοφόλι του δυο εκατοστάκια. Ο Πόρρο το πήρε και τ'αχώςε στην τσέπη του, κατενθουσιασμένος.

— Πέστε στη δεσποινίδα Τζέμμα πως θάμαι πάντα στη διάθεσή της, σ' ό,τι κι' αν με χρειαστεί! φώναξε.

Επέμεινε ύστερα να συνοδέω το Φράντς ως την πόρτα της ταβέρνας, μέσα απ' τη σάλλα, που ήταν τώρα γεμάτη πελάτες, φασαρία, καπνούς κι' απειαστικές μυρωδιές.

Ο νέος νόμισε πως, άνασσε πιά ελεύθερα, μόνον όταν βρέθηκε στο δρόμο.

Δεν είχε μετανιώσει, ωστόσο, που πήγε στο μέρος εκείνο. Οι πληροφορίες που είχε πάρει, ήταν πολύτιμες. Του φάνηκε πως κρατούσε πιά το νήμα, που θ' τον οδηγούσε στο τρέμα.

Μιά σκέψη όμως τον τάρανε. Τώρα που άγγιζε στην πραγματοποίηση της φλογερότητάς επιθυμίας του, του σκοπού που είχε τάξει στη ζωή του, τώρα που θ' ανακάλυπτε τα ίχνη της κοινούργιας γυναίκας που είχε προαλέσει τόσες καταστροφές, τον λυγάνει η οπτασία της 'Ελβίνας γυρμένης στην αγκαλιά ενός άλλου!

Του κάκου προστάει να ηρεμήσει. Όταν γύρισε στο σπίτι, βρήκε να τον περιμένει η Άντωνία. Της τα είπε όλα. Εκείνη ένοιωσε ν' ανεβαίνει το αίμα στη κεφάλι της. Της ήταν αδύνατο να κρύψη τη συνάτη συγκίνησή της.

— Επιτέλους! φώναξε. Ω, πόσο θα ευχαριστήθω η Τζέμμα!... Νά δής πως αυτή τη φορά θα κτηροθώσουμε να βρούμε 1 κ. ίχνη αυτής της κακούργας! Πάμε να πάμε άμέσως στο Κολένιο. Ίσως να κρύφτηκε εκεί, στην παλιά της, όταν εξαφανίστηκε... Κι' ίσως που δεν τ'α ξέρει όλα η κ. Τσάσκα, γιατί θα πηγαίναμε να βρούμε όλοι μαζί.

— Έγώ πιστεύω πως είναι προτιμότερο να προχωρήσουμε με προφύλαξη, απάντησε ο Φράντς. Θά φύγω, έγω, μόνος. Εξοποίησε έού τη Τζέμμα.

Η Άντωνία δεν τόλμησε να διαμαρτυρηθί. Υπάκουε τώρα παθητικά τον ανήμοφ τ'ς σε ό,τι της έλεγε.

Την άλλη μέρα, ο Φράντς έφυγε για το Κολένιο. Έλπιζε πως θα τον βοηθούσε η Τζή να πάση πληροφορίες για την άγία Σουζάννα. Κι' η έλπίδα του ίσως επηλάμβανε με το παραπάνω.

Στο τραίνο, είχε ρουνταζιόδη

τον έφημεριο του Κολένιο, που είχε έβρει στο Τουρίνο για άτομικές δουλειές του. Ήταν ένας γέρος παπας, ταπεινός, γλυκομίλητος, ήρεμος.

Ο Φράντς έπιασε κουβέντα μαζί του και του ζήτησε πληροφορίες για το Κολένιο. Του είπε πως πήγαινε εκεί για πρώτη φορά και πως του είχε μιλήσει γι' αυτό κάποιος γέρος, οικογενειακός φίλος του, συντάξιμος άλλοτε με τον Ιδιοκτήτη ενός κλωστήριου.

— Θυμόσαστε τ' όνομά του; ρώτησε ο παπας.

— Του ιδιοκτήτη του εργοστασίου, όχι. Ο κύριος όμως που σ'ας λέω, ονομάζεται Κσάσκα.

Ο παπας σκέφθηκε λίγο και δήλωσε ύστερα:

— Δεν τον ξέρω, ούτε μου φαίνεται να έχω άκούσει τ' όνομά του. Κι' όμως μένω στο Κολένιο εδώ και 30 χρόνια.

— Τότε, λοιπόν, θα γνωρίσατε κάποιον κ. Τσάσκα...

— Αύτον, ναι, φώναξε ο παπας. Μολοντί δεν του είχα μιλήσει ποτέ... Είχε πολλά κτήματα στο Κολένιο, αλλά τα πούλησε όλα, και δεν τον ξαναείδαμε πιά.

— Ήταν τότε που έφυγε κι' η ωραία Σουζάννα, παρατήρησε ο Φράντς.

Ο παπας τον κύτταξε με απορία.

— Ά, το ξέρετε; είπε.

— Μου τόχουνε διηγηθί. Φαίνεται πως αυτή η Σουζάννα κατάστρεψε τον κ. Τσάσκα.

— Ήταν ένα πλάσμα κακό, διεφθαρμένο... μουρμούρισε ο παπας, κουνώντας το κεφάλι του. Δε βέλασε ποτέ ν' άκούση τη συμβουλή κανενός. Δεν είχε πίστι, ούτε καρδιά. Κι' αν δε μετανόιασε άργότερα...

— Μερικές γυναίκες δύσκολα μετανοιώνουν, παρατήρησε ο Φράντς. Μα δεν ξαναγύρισε από τότε στο Κολένιο;

— Όχι. Τώρα τελευταία μάλιστα, μιλούσα γι' αυτήν με την κόμησα Γκάσκα, μια καλή και πονόψυχη κυρία απ' το Τουρίνο, που είχε πάρει στην προστασία της τη δυστυχισμένη μητέρα της Σουζάννας, τη χήρα Μπαρέτα.

Ο Φράντς δοκίμασε την εντύπωση πως είχε ξανακούσει αυτό τ' όνομα, μα δε θυμότανε που και πότε...

— Ζή, λοιπόν, ακόμα η μητέρα της Σουζάννας; ρώτησε.

— Ναι, μα όχι στον τόπο μας. Αφού τσάκασε η κόρη της και αυτοκτόνησε ο γαμπρός της, τρελλάθηκε η άμοιρη, και την κλείσανε στο φρενοκομείο του Κολένιο.

— Επειτα από ένα χρόνο όμως, έγινε καλά κι' έφυγε για το Τουρίνο. Έκει, την προστάτεψε η κόμησα Γκάσκα. Χτές μάλιστα, που πέρασα απ' το μέγαρο της κόμησας για να τη χαιρετήσω, έβρεα πως έχει πάει στο Λέβικο, για λόγους

ύγείας, και πως έχει πάρει μαζί της τη Μπαρέτα.

Ο Φράντς άκουγε, προσπαθώντας να συγκινήσει τον ιδιοκτήτη της πληροφορία αυτή, ήταν πιά σχεδόν πεπεισμένο το ταξίδι του στο Κολένιο. Δε θα μπορούσε να μάθη κι' εκεί περισσότερα πράγματα.

Ώστόσο, δεν ξαναγύρισε στο Τουρίνο, παρά μόνο την άλλη μέρα.

Βρήκε τη Τζέμμα μαζί με τη θεία του. Η Άντωνία είχε πάρει απ' τη μητέρα της κοπέλλας την άδεια να την κρατήσει μερικές άρες της ημέρας κοντά της, για να τη βοηθήσει να διαφορεσ δουλειές. Κι' είχε πείσει με λεπτότητα τη χήρα να δεχθί για την κόρη της την ίδια άμοιρή που έπαιρνε στο παρθεναγωγείο, απ' όπου την άπολύσανε.

Η κ. Τσάσκα ευχαρίστησε το Θεό για την καλή αυτή τύχη, που θ' α της επέτρεπε να βλέπει τη Τζέμμα της όποτε ήθελε, και να την έβρη κοντά σε μια γυναίκα αυστηρών αρχών και τιμιώτατη. Σήμερα η Τζέμμα ήταν πολύ σκεπτική, για δυο λόγους: Πρώτα, γιατί περιμένα με λαχτάρα το αποτέλεσμα των έρευνών του Φράντς. Κι' ύστερα, γιατί άγνοούσε τί είχε απογίνει η 'Ελβίνα.

Που είχε πάει, λοιπόν, η δυστυχισμένη κοπέλλα, έφ' όσον δεν είχε άκολουθήσει το Βιττόριο;

Η Τζέμμα διαισθανότανε πως της είχαν στήσει κάποια παγίδα! Μα πως ο Τζούλιο δε φρόντιζε να βεβαιωθεί; Δεν είχε καρδιά, αυτός ο άνθρωπος;

Τόσες συγκινήσεις ήταν ανώτερες απ' την αντοχή μιας γυναικείας καρδιάς. Κι' όμως η Τζέμμα προσπαθούσε να μην καταλήθ...

Σήκωσε φαφνικά το κεφάλι της απ' τη δουλειά της, για να κυττάξη την Άντωνία, που φαινότανε σκεπτική κι' αυτή.

— Όταν λοιπόν, της είπε ζωηρά, είναι βέβαιος ο Φράντς πως η Σουζάννα, που έφυγε μαζί με τον πατέρα μου, ήταν η ίδια με την άλλη, τον κακό δαίμονα της οικογενείας του;

— Αμφιβάλλετε γι' αυτό;... — Όχι, έπειτα απ' την περιγραφή της, που έκανε εκείνος ο πρώην καμπαριέρης. Ένώ ήταν ήδη φιλενάδα του πατέρα μου, παντρεύτηκε άλλον, κι' ύστερα τον έγκατέλειψε για ν' άκολουθήση τον πρώτο. Άδιαφορώτα για την αυτοκτονία του άντρός της, συνέχισε την άσπρη ζωή της... Τέτοια γυναίκα είναι ικανή για όλα! Ποιος ξέρει αν δεν έστειλε αυτή στον τάφο τον πατέρα μου!

— Ναι, ήταν τρομερή γυναίκα! φώναξε η Άντωνία ανατριχιάζοντας. Φαίνεται δε άδύνατο πως ένα τέτοιο τέρας μπορούσε ναχή τόσο ανεπτυγμένη τη μητρική στοργή... Κι' όμως, ό,τι κακό κι' αν έκανε,

φρόντιζε πάντα για τα παιδιά της.

»Άκούσατε τί μας έπλε ο Φράντς; Την πρώτη φορά που παντρεύτηκε, τόκανε για ν' άποκτήση πατέρα το παιδί ενός άλλου. Κι' έγκατέλειψε μ' άδιαφορία τον άντρα της, όταν δεν τον χρειαζότανε πιά γι' αυτό το σχέδιό της...

Η Τζέμμα είχε χλωμάσει.

— Είναι μια φριχτή λογική! μουρμούρισε.

— Τη δεύτερη φορά, έγινε και πάλι μητέρα, από έναν άνθρωπο, που δε μπορούσε να την παντρευθί. Δεν είχε έτοιμο κανέναν άλλο, για να πάρη το ρόλο που είχε αναθέσει στον πρώτο της σύζυγο. Και τότε σκέφθηκε ψυχρά να δώση στο παιδί της τον αληθινό πατέρα του. Σχεδίασε ένα στυγερό έγκλημα, ελπίζοντας πως θάμνε κρυφά.

»Όταν ανακαλύφθηκε, δε νοιάστηκε πια καθόλου για τον άνθρωπο που είχε κάνει η ίδια δολοφονία. Δε συμμερίσθηκε την τύχη του. Ο μοναδικός σκοπός της ήταν τώρα να σώση το παιδί της. Και το κατόρθωσε... Ποιος ξέρει δε αν δε βρήκε κατόπιν κάποιον άλλο και τον παντρεύτηκε, για να δώση ένα όνομα στην κόρη της, χωρίς βέβαια να τού φανερώση ποτέ την Ιστορία της!

Τα μάτια της Τζέmmas είχαν βουρκώσει, τα χείλη της τρέμανε.

— Πόσο τη λυπάμαι, τη δυστυχισμένη! μουρμούρισε.

— Μα δε σκεπτόσαστε τα έγκλημάτα που έκανε, με το όνομα της άγιας μητέρας σας; απάντησε ζωηρά η Άντωνία.

Τα δάκρυα στέγνωσαν στα μάτια της Τζέmmas.

— Έχετε δικίο! φώναξε. Δεν έχει θέσι αυτή η άδυναμία μου. Η άτιμη αυτή γυναίκα, που νοιάζοτανε μόνο για το δικό της παιδί κι' άδιαφορούσε για το τί θα γινόταν τα παιδιά των θυμάτων της, άξίζει μια τρομερή τιμωρία... Τόσο το χειρότερο για την κόρη μιας τέτοιας μητέρας!

»Ενα δυνατό κοουδονίσμα της πόρτας διέκοψε αυτή τη συνομιλία τους. Η Άντωνία σηκώθηκε γρήγορα.

— Είναι ο Φράντς, είπε.

»Ήταν πραγματικά νέος. Εφερέ τις πληροφορίες, που είχε πάρει απ' τον παπα του Κολένιο. Τα μάτια του λάμπανε, σ'α νάχε πυρετό.

— Τη βοήκατε; φώναξε μ' άγωνία η Τζέμμα, ενώ της έδινε ο νέος το χέρι του.

— Όχι, δε βρίσκεται στο Κολένιο. Ποιος ξέρει που κρύβεται! Πήρα όμως πολύτιμες πληροφορίες.

Κάθισε ανάμεσα στη Τζέμμα και τη θεία του κι' επανέλαβε όλη την κουβέντα που με τον παπα Άκουγοντας τα όνόματα της Μπαρέτα και της κόμησας Γκάσκα, η Τζέμμα έβγαλε μια φωνή και πέρασε το χέρι της πάνω απ' το μέτωπό της που έκαιγε.

— Την έβρω, τη μητέρα της Σουζάννας! φώναξε.

— Ναι, ζέρετε;

— Ναι, είναι μια πελάτισσα του δόκτορος Τζούλιο. Του την είχε συστήσει η κόμησα Γκάσκα. Και η Τζέμμα διηγήθηκε την έπισκεψή της στο γίατρό.

— Αν μπορούσα να υποθέσω... πρόσθεσε. Πάντα, ξέρω που μένει. Θά πάω να τη βρω.

— Θά κάμετε άδικο. Έχει φύγει για το Λέβικο, μαζί με την κόμησα Γκάσκα.

— Για το Λέβικο; είπε συγκινημένη η Άντωνία.

— Ναι. Ίσως νάαι τυχαία σύμπτωση. Θάβλεω άστόσο να το μάω.

— Γιατί δε ρωτάς το δόκτορο Τζούλιο;... Τώρα έχω μεγάλες ελπίδες, όσο βλέπω να εδιδιούνη αγάσγιά το μυστήριο. Νά δίτε πως θα βρούμε γρήγορα την άκρη!

Ο Θεός να δώση! μουρμούρισε η Τζέμμα, κρύδοντας τη συγκίνησή της στη σκέψη πως θ' άνακατεύοντανε πάλι σ' αυτή την Ιστορία ο δόκτορ Τζούλιο.

Ο Φράντς δεν παρουσιάστηκε ά-

Η ΠΡΩΤΗ ΕΞΟΔΟΣ ΤΗΣ ΛΙΖ

Βγαίνοντας για πρώτη φορά μετά την αισθητική χειρουργική επέμβαση, που απέβλεπε στο να εξαφανιστεί το τραύμα, το οποίο της είχε αφήσει η τραχειοτομή, η 'Ελεφαντίνα Τσιπλέρ πήγε να χειροκροτήσει τον άνδρα της. Έντυ Φίσερ από νυχτερινό κέντρο «Κόκονα». Βρίσκονταν εκεί εκείνο το θράδυ ο Τζών Γουαίν, ο Χέρνυ Φόντα, η Τζέαν Φονταίν, ο Κέρκ Ντάγκλας, ο Λουίλ Μπώλ, ο Γιούλ Μπρώνερ, η Μέρλε Όμπερον, ο Έντουαρντ Ρόμπινσον και σ' ένα τραπέζι ο Φράνκ Σινάτρα με την άχώριστη παρέα του: Ντην Μάρτιν, Πητερ Λώφορντ, Σάμου Νταϊνίς και Σιρλντ Μάκ Λέην. Μετά τα ρεσιτάλ του Έντυ Φίσερ, ο Φράνκ, που χαμογελούσε ειρωνικά ενώ έκείνος τραγουδούσε, έβηκε στην πίστα και άρχισε να μιμνήται τον Έντυ σατιρίζοντας τον. Εύτυχώς κάθε έπισόβδιο άπεφύχθη χωρίς στη συμπεριφορά του Έντυ, ο οποίος διπλωματικώτατα δήλωσε όταν ο Φράνκ ξαναγύρισε στη θέσι του: «Εύχαριστώ το συνάδελφο, για το έξυπνότατο έκτακτο νομμερό του. Άν αυτό, που έγινε σήμερα επαναλαμβάνοντανε κάθε θράδυ, το κέντρο μας θα ήταν αναγκασμένο να διώχνη κόσμο». Στη φωτογραφία μας διακρίνεται στο λαϊμό της Λιζ ο έπίδομος, που καλύπτει ακόμα το τραύμα της νέας έγχειρήσεως.

μέσω στο γίατρό. Άφρησε να περάσουν δυο μέρες. Στο μεταξύ, έψαχνε του κάκου για την 'Ελβίνα.

— Έχω μια υπόψια, του είχε πη η Τζέμμα.

— Ποιόν; ρώτησε εκείνος με άγωνία.

— Δε θα σ'ας την πω, αν δε βεβαιωθώ πρώτα πως άποτύχανε οι προσπάθειές σας. Γιατί μπορεί να κάνω λάθος, και δε θέλω να σ'ας δώσω άδικες ελπίδες.

Ο νέος δε θέλησε να έπιμειν.

Πήγε στο σπίτι του γίατρου. Ο Τζούλιο δε βρισκόταν εκεί. Κι' η Άννα επίσης είχε βγί έξω.

Ο Φράντς πέρασε στο Ιατρείο, κάθισε μηχανικά κοντά στο γραφείο και πήρε ένα βιβλίο. Αντί όμως να γυρίση τις σελίδες του, κύτταξε άφρονεμένα εδώ κι' εκεί.

Ξαφνικά, η ματιά του έπεσε σ' ένα άνοιχτό φάκελλο, με την ταχυδρομική σφραγίδα του Λέβικο.

Τον κυρίεψε τότε δυνατή συγκίνηση. Άρπαξε το φάκελλο αυτό κι' εξέτασε προσεχτικά το γραφικό χαρακτήρα. Φαινόταν γυναικείος.

Είχε γράψει, άραγε, στο γίατρό η κόμησα Γκάσκα; Αυτή της είχε κοντά της τη μητέρα της καταραμένης Λάουρας; Μα τί μπορεί να τούγραφε;

»Ενοιασε μια άκατανίκητη περιέργεια. Καταλάβαινε πως έκανε άσχημα να παραδιάξη τα μυστικά του δασκάλου του. Τον έρωπωνε όμως μια ανώτερη δύναμη.

Ο φάκελλος ήταν άδειανός. Έψαξε για το γράμμα ανάμεσα στα χαρτιά και στα βιβλία που βρίσκονταν πάνω στο τραπέζι. Του κάκου όμως.

Κι' όμως ήταν άπίθανο να είχε πάρει ο γίατρός το γράμμα χωρίς το φάκελλο...

— Καλημέρα, παιδί μου. Καλά έκαμες που ήρδες, γιατί θ' ας χρειαζόταν τον καιρό που θα λείπω. Ο νέος έδειξε μια προσποιητή έκπληξη.

— Φεύγετε άπ' το Τουρίνο; ρώτησε.

— Ναι, για καμιά δεκαριά μέρες. Πηγαίνω στο Λέβικο, σ'ε μια πελάτισσά μου που με χρειάζεται.

Ο Φράντς έμεινε άπαθής.

— Κι' οι άλλοι άρρωστοί σας; Τί θα γίνοννε; ρώτησε.

— Δεν έχω κανένα, που να κινδυνεύη. Θά σ'ε δηγήσω άπλώς ποιά θεραπεία πρέπει ν' άκολουθήσουν. Όποιος θέλει, θά έδοιοποίηση έσένα. Το ξέρουν όλοι... Άν δεν έχης αντίρρηση, θάρθής σήμερα μαζί μου, να κάνουμε ένα γυρο, για να τους γνωρίσης.

— Είμαι στις διαταγές σας. Θά σ'ας παρακαλώ μονάχα να μ' άφίσετε τώρα να φύγω, γιατί έχω να συνοδεύω κάποιον τη θεία μου. Σ'ας περιμένα για να σ'ας χαιρετήσω.

— Πηγαίνε, παιδί μου... Ά, σ'άσας να σου ειαστήρω το χειρόγραφο που μου είχες δώσει. Το διάβασα προσεχτικά, και καταλαβαίνεις πόσο συγκινήθηκα!

Προσπαθούσε να συγκρατηθί, γιατί τον κύτταζε ο Φράντς. Άλλά τ'α χείλη του τρέμανε έσφρα.

— Τί σκέπτεσθες για εκείνη την άτιμη, που έσπαρξε τον πατέρα μου να γίνη φονιάς και τον έστειλε στην κρεμάλα; ρώτησε ο νέος.

— Μου φαίνεται άδύνατο να ύπάρχοννε τέτοια τέρατα! απάντησε άδίσταχτα ο γίατρός.

Ο Φράντς τον κύτταξε στα μάτια.

— Δε σ'ας έκανε Ιδιαίτερα εντύπωση τίποτε απ' την τραγική αυτή Ιστορία; έπέμεινε.

Ο Τζούλιο ένοιωσε ένα κρύο στην καρδιά. Ώστόσο απάντησε με ύπεκφυγη.

— Κάθε φράσι άπρηχει μέσα στην ψυχή.

Ο Φράντς κούνησε το κεφάλι του.

— Όχι, δεν έννοώ τα έγκλημάτα, ούτε τα μαρτύρια, που ύπόφερε η μητέρα μου. Μα διαβάσατε τ' όνομα της ένοχης; Λάουρα Μπορνάι... Ήταν ψεύτικο, κλεμμένο από μια τίμια γυναίκα, απ' την όποια είχε άρπάξει η ίδια και τον άντρα της!

Ο Τζούλιο έκαμε μια κίνηση έκπληξης, που φάνηκε ειλικρινής, και καταλάβαινα τώρα τί θέλετε να πητε. Πως δεν το είχα σκεφθί... Έτσι ακριβώς λέγεται κι' η κυρία Τσάσκα. Έπομένως, ο άνθρωπος που παρουσιάσε για άντρα της εκείνη η γυναίκα, ήταν ο κ. Τσάσκα.

— Ακριβώς.

Ο Τζούλιο έμεινε άμήλιτος μια στιγμή, με τα μάτια κορφομένα στο πάτωμα. Έπειτα ρώτησε, με φωνή λίγο τρεμουλιαστή:

— Μήπως τυχόν είδοποίησες γι' αυτό την κ. Τσάσκα;

— Όχι, απάντησε με ειλικρίνεια ο νέος. Θέλησα ν' άποφύγω τον τρομερό κλονισμό που θα της προκαλούσε, γιατί μου φαίνεται πως έχει περάσει αρκετές δυστυχίες...

Ο Τζούλιο άνάπνευσε μ' άνακούφισι.

— Πολύ καλά έκανες, παιδί μου, είπε.

— Ώστόσο, έπιμένω στην ιδέα της τιμωρίας. Δε θα πάω να ψάχνω για κείνη την άσπια γυναίκα!

Ο Τζούλιο άνασκήτησε.

— Μα έχουν περάσει τόσα χρόνια από τότε, ώστε άμφιβάλλω αν μπορείς να την ξαναβρής, απάντησε.

Κι' ύστερα, ποιος σου λέει πως δεν την έχει τιμωρήσει ο Θεός; Ίσως να πέθανε κι' αυτή...

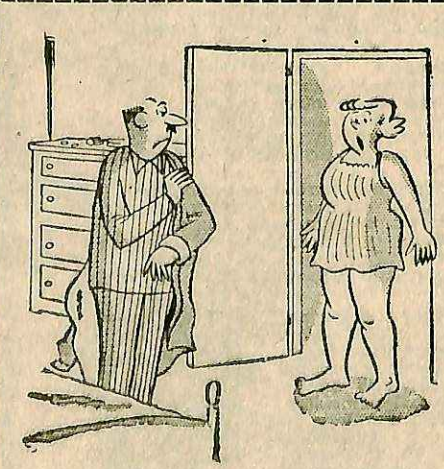
— Μένει όμως η κόρη της!

Παρ' όλη την αυτοκυριοκρασία του, ο Τζούλιο έγινε καταχλωμός.

— Η κόρη της; Και τί φταίει αυτή για τα σφάλματα της μητέρας της;

— Μια σκληρή λάμψη πέρασε απ' τα μάτια του Φράντς.

— Μήπως έγω δεν ήμουν άθώος; παρατήρησε. Κι' όμως ξαναγνώ-

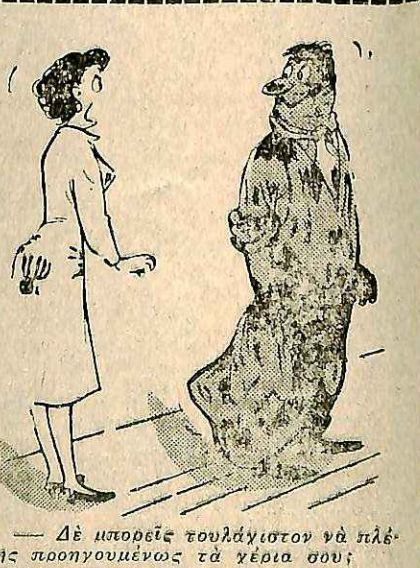
Η ΦΙΛΑΝΘΡΩΠΗ

— Ήταν ο παπας, που μάχυνε ρουβια για τους φτωχούς της ένορίας...

ΠΡΟΣΩΠΑΡΧΗΣ

— Πηγήλντες έχουμε πολλές!... Άλλά... δε μου λένε, παρακαλώ, τί θα κάνετε άπάνω;

— Δε μπορείς τουλάχιστον να πλές νης προγονομένως τα χέρια σου;

σθμα ν' αλλάξει νομα, να ζήσω
στο περιθώριο της κοινωνίας, να
στερηθώ τις μεγαλύτερες χαρές
της ζωής!

Χαμογέλασε με πικρία και πρόσ-
θεσε:

— Είδες πώς σάς έφυγε η
'Ελδίνια, όταν άκουσε πώς σκοπέυ-
ατε να την παντρευτείτε με το γιό
ένος κρεμασμένου;

— Ο Τζούλιο έκανε μια χειρονομία
άνθρωπου, που βρίσκεται σε τέλεια
εμπύκνωση.

— Δεν έφυγε γι' αυτό το λό-
γο... τραύλισε. "Αν δεν αγαπούσε
έλλον, βέβαια κοντά μας."

— Κανείς όμως δε μου βγά-
ζει την ιδέα πως είμαι ο υπαύθυ-
νος για το πένθος που έπεσε στην
οικογένειά σας!

— Θα θυμάσαι μαζί σου, αν μι-
λάς έτσι, τον δίκαιο ο Τζούλιο.
Σ' αγαπώ σαν παιδί μου και θέλω
να σε οδηγώω στη ζωή.

Με τα νύχια καθουρασμένα κά-
προς, ο Φρόντης άγκάλιασε το γι-
ατρό, μη βρίσκοντας τί ν' άπαν-
τήση.

— Έπειτα από λίγα λεπτά, έφου-
γε απ' το σπίτι του Τζούλιο, χω-
ρίς να χαιρετήσει καν την Άννα.
Ήταν βυθισμένος σε σκέψεις, "Α-
νυπομονώ να βρωθώ μονάχος,
στην κάμαρά του, για να διαβάσω
έκείνο το γράμμα, που του φαινό-
ταν πως τον άφορούσε.

— Η ψυχή έχει συχνά κάτι τέτοιες
διαστροφές...

Μπορούσε όμως να κρατηθεί,
όπου τελείωσε το φαγητό του,
μαζί με τη βία του.

— Πάω να πλαγιάσω λίγο, της
είπε ύστερα. Είμαι κουρασμένος,
και πρόκειται να βρωά' άπνοια
με το γιατρό.

Κλείστηκε στην κάμαρά του, κά-
θισε μπροστά στο τραπέζι του, ά-
νοιξε ένα-ένα τα κλειμένα χαρτά-
κια και προσέκρινε να, τα ένωση.

— Αέτουμε μερικά. "Αλλά αφού έρ-
χάσθηκε υπομονητικά μια ολοκληρω-
ύρα, ο νέος μπόρεσε να διαβάσει
το γράμμα της κόρησας Γκάσκα
στο γιατρό. Ίδιως τράβηξαν την
προσοχή του οι έξι γραμμές, που
ήταν συμπληρωμένες:

— "Θυμάσαι εκείνη την άγνωστη,
που βρήκατε αναίσθητη πάνω στα
χιόνια, κοντά στο φρενοκομείο του
Κολένιο, μ' ένα κοριτσάκι δίπλα
της; Τη δυστυχισμένη που πέθανε
τρελλή, και που μου διηγήθηκε
τά λόγια τα όποια πρόφερε πάνω
στο παραμιλητό της για φριχτό θά-
νατο, για κρεμάλα, για φυγή;... Δε
μπορεί να την έχετε ξεχάσει, που
υποθετάτε την κόρη της;..."

Ξαναδιαβάζοντας τις φράσεις έ-
κείνες, ύποφερε για μια στιγμή
περισσότερο απ' όσα μπορεί να πε-
ριγραφή με λόγια. "Όποιοι ε-
λέπετε, θα καταταρμάζε απ' την έ-
γγρα έκφραση των ματιών της, που
παίρνανε κάπου-κάπου μια λάμψη
τρώλας.

— Η 'Ελδίνια ήταν, λοιπόν, η κό-
ρη της καταραμένης;... Η 'Ελδίν-
ια, η αγάπη του, το όνειρό του,
το μαρτύριό του, η ψυχή του;

— Είν' αδύνατο!... αδύνατο!...
Έλεγε και ξανάλεγε μηχανικά.
Μά, μια άλλη φωνή, του φώνα-
ζε αμείλικτη:

«Ναί, είν' αυτή!... αυτή! Τώρα
βέ γελιάσαι».

Τί ήταν τά μαρτύρια, που είχε

148 612-010

100%
ΑΠΟΤΡΙΧΟΣΙΣ

ΑΠΑΛΛΑΓΗΤΕ από τις
περιττές τρίχες προσώπου
σώματος ΤΑΧΥΤΑ
ΧΩΡΙΣ ΙΧΝΗ

ΡΙΖΙΚΑ ΑΔΑΝΑΓΙΑ ΥΠΕΡΥΠΟΥΣ
ΕΓΓΡΑΦΟ ΔΟΥΛΕΥΟΝΤΑΙ
ΥΠΕΡΕΠΙΧΕΙΡΑ ΔΕΡΜΑΤΟΛΟΓΙΚΗ
ΚΛΙΝΙΚΗ ΚΕΙΡΟΜΕΝΗ

ΔΕΡΜΑ ΦΡΕΣΙΣ
ΚΑΤΑΠΟΛΕΜΗΤΩ ΤΡΙΧΕΣ - ΑΚΝΕΣ
ΠΟΡΥΣ - ΠΛΑΚΑΡΟΧΗ - ΨΥΛΛΟΧΗ
ΠΑΛΑΔΕΣ-ΔΗΜΟΙΕΣ ΠΛΑΚΕΤΑ

ΚΑΣΤΡΙΟΤΙΣ

148 612-010

100%
ΑΠΟΤΡΙΧΟΣΙΣ

ΑΠΑΛΛΑΓΗΤΕ από τις
περιττές τρίχες προσώπου
σώματος ΤΑΧΥΤΑ
ΧΩΡΙΣ ΙΧΝΗ

ΡΙΖΙΚΑ ΑΔΑΝΑΓΙΑ ΥΠΕΡΥΠΟΥΣ
ΕΓΓΡΑΦΟ ΔΟΥΛΕΥΟΝΤΑΙ
ΥΠΕΡΕΠΙΧΕΙΡΑ ΔΕΡΜΑΤΟΛΟΓΙΚΗ
ΚΛΙΝΙΚΗ ΚΕΙΡΟΜΕΝΗ

ΔΕΡΜΑ ΦΡΕΣΙΣ
ΚΑΤΑΠΟΛΕΜΗΤΩ ΤΡΙΧΕΣ - ΑΚΝΕΣ
ΠΟΡΥΣ - ΠΛΑΚΑΡΟΧΗ - ΨΥΛΛΟΧΗ
ΠΑΛΑΔΕΣ-ΔΗΜΟΙΕΣ ΠΛΑΚΕΤΑ

ΚΑΣΤΡΙΟΤΙΣ

148 612-010

100%
ΑΠΟΤΡΙΧΟΣΙΣ

ΑΠΑΛΛΑΓΗΤΕ από τις
περιττές τρίχες προσώπου
σώματος ΤΑΧΥΤΑ
ΧΩΡΙΣ ΙΧΝΗ

ΡΙΖΙΚΑ ΑΔΑΝΑΓΙΑ ΥΠΕΡΥΠΟΥΣ
ΕΓΓΡΑΦΟ ΔΟΥΛΕΥΟΝΤΑΙ
ΥΠΕΡΕΠΙΧΕΙΡΑ ΔΕΡΜΑΤΟΛΟΓΙΚΗ
ΚΛΙΝΙΚΗ ΚΕΙΡΟΜΕΝΗ

ΔΕΡΜΑ ΦΡΕΣΙΣ
ΚΑΤΑΠΟΛΕΜΗΤΩ ΤΡΙΧΕΣ - ΑΚΝΕΣ
ΠΟΡΥΣ - ΠΛΑΚΑΡΟΧΗ - ΨΥΛΛΟΧΗ
ΠΑΛΑΔΕΣ-ΔΗΜΟΙΕΣ ΠΛΑΚΕΤΑ

ΤΟ ΕΓΧΕΙΡΟΒΙΒΛΙΟ

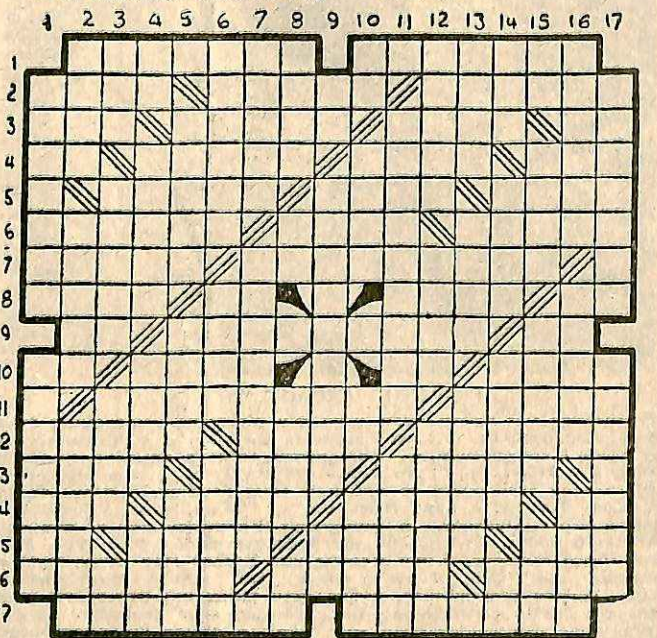
ΑΡΙΘΜΟΣ 864

ΟΡΙΖΟΝΤΙΣ

- 1) Γαλλικό νησί της Μεσογείου.
— "Ημέρα της εβδομάδας."
2) "Ανόητα." — Έμπανον συχνά
τους ζωγράφους. — "Ένας ά-
πό τους μαθητές του Χριστού."
3) Μιά από τις ασθένειες. —
Ζάν... : άσπύρι του γαλλικού
κινηματογράφου. — Δηλώνει έ-
πανόληψι. — 110.
4) Έμφαντικόν μόριον (άρχ.).
— Το ύψιλον όρόπείο της

ΚΑΘΕΩΣ

- 1) ευρωπαϊκή πρωτεύουσα. —
Περιέχονται στο νικητή.
2) Δεν άκούει (θελ.). — "Ισχύς
— Έχουν όλα τα πηγά.
3) "Εδαφικές άνωμαλίες. — Βρί-
σκεται στη θέσι του. — "Η
μητέρα του Έρμου. — "Όμοια
σύμφωνα.
4) Αλυσιπιακή θέσις. — Νησι
του Αλγαιού. — Μοιράζω. —
"Απαντα.

- 1) Γης, γι' αυτό και λέγεται
"εστέγη του κόσμου." — Βάζω
κάτι κάτω από τα πόδια μου.
— Πρακτορείον ειδήσεων.
2) Μας δροσίει τώρα το καλο-
καίρι. — Μέρος του ματιού. —
Πρωτεύουσα βιαννίου έλληνη-
κού νομού.
3) "Έδωσε το όνομά του στο
πλάγος όπου πνίγηκε. — Πρό-
θεσις. — Τερματίζει μια έκτα-
σι.
4) Προϊόν του γάλακτος. — Είναι
πολύ πιο εύκολη από το άνέ-
εσπασμα.
5) Το έσπαστο πρόσωπο σ' ένα
μυθιστόρημα. — Άνθη. — Άνο
συνόρημα. — Δηλώνει συγκα-
έσπασι.
6) Ζή και κινείται. — Προκειμέ-
νου για άφρόνεια η λέξι α-
τή γίνεται άνεπιθύμητη. —
Συνόδεον βασιλείς.
7) Δυό σύμφωνα στην αντίθε-
τη σειρά απ' αυτήν, που έ-
χουν στο αλφάβητο. — Καλύ-
πτουν μέγα μέρος του πλανή-
του μας. — Ημιαίσιον. — Λάσπη.
8) Άλλοση θέσις. — Μεγάλη
πόλις της Μ. Ασίας.
9) Όπτασία. — Μαλλιά. — Πρό-
στωμα μά και θιόλιο της Πα-
λαιάς Διαθήκης.
10) Κτυπά (άρχ.). — Θεά των
άφροτων Αλυσιπτιών. — Βασί-
λεις του άέρος.
11) Χρονικό έπίγραμμα (δημοτ.).
— Μύτη δελφίας. — Βασιλιάς
των Περσών. — Όμοια συμ-
φών.
12) Φορούο γνωστό μας από τόν
"Κόμητα Μοντερρόσπο". — Μο-
νάς άόρους (γεν.). — Τις έ-
χουν τά περισσότερα σπίατα
(καθαρ.). — Συμμετάς του
"Θησαυρού".
13) Το πρόσωπο αυτό βρίσκεται
σε μειονεκτική θέσι άπέναντι
σάλλισμένου αντίπαλου. — Πιο-
ροβόλια όπλα. — Μπολινον κον-
τά στα παράθυρα.
14) Χαρακτικό πλούσιο σε σίδε-
ρο. — Άνθηροκός (καθαρ.).

υποφέρει ως τότε, μπροστά στην
τρομαχτική αποκάλυψη της στιγ-
μής εκείνης;

Κι' ο Τζούλιο έπρεπε ναχε μαν-
τέψει την αλήθεια. Νά γιατί ή
περάσπιζε την άθλια έκείνη γυναί-
κα, που είχε ξεφύγει απ' την έκ-
δίκησι του νέου, και μιλούσε με
συμπόνια για την κόρη της!

Συμπόνια;... "Όχι, αυτός δε βέ-
νοιαθε τέτοιο αίσθημα. Γιατί ή κο-
πέλλα έκείνη του είχε πάρει το α-
μα του, τη ζωή του, όπως είχε κά-
νει ή Λάουρα για τόν πατέρα του.

— "Ισως, άκούγοντας απ' το στόμα
του τη φριχτή ιστορία του, να εί-
χε θυμηθί τη φυγή της μαζί με τη
μητέρα της, στα πρώτα παιδικά
της χρόνια, τά λόγια που είχαν
βγί απ' τά χείλη της τρελλής, ό-
πως θα της τάχε έπαναλάβει ο γι-
ατρός... και ναχε καταλάβει πως ή-
ταν ή κόρη της καταραμένης, ή κο-
πέλλα που αναζητούσαν τά θύματά
της! Κι' ή φρίκη, ο τρόμος, την
είχαν κάνει να φύγη...

— "Η ώρα που πέρασε ο Φρόντης με
τά μάτια καρφωμένα σε κείνα τά
χαρτάκια, που του είχαν άποκαλύ-
ψει όλο το μυστήριο, ήταν μια ώρα
τρομερής άγωνίας. "Ένοιωσε όση
πικρία, άπογοήτευσι, άπελπισία,
μπορεί να δοκιμάσει ένας άνθρω-
πος.

Τού φαινόταν πως το αίμα του
είχε σταματήσει στις φλέβες του,
πως ή καρδιά του δε χτυπούσε
πιά. Το μυαλό του είχε πάψει να
λειτουργή.

— "Η καρδιά του ήταν ξένηλη από
χολή. "Ο συγκλονισμένος πόνος
που ήταν όμοιος με βουθή λύσσα,
που τη συγκρατεί ή ντροπή. Τό
μυος τόν φλόγιζε. "Αλλά τά μά-
τια του μένανε στεγνά και τά ξε-
ρά και άχρωμα χείλη του μισάνοι-
γαν σ' ένα σπληρό χαμόγελο.

— "Όταν βγήκε επιτόλινος απ' την
κάμαρά του, φαινόταν γερασμένος
κατά δέκα χρόνια.

— "Ο Βιττόριο είχε βρή μια γωνιά
για να κρύψι το θησαυρό του, τη
λατρευτή του κοπέλλα: "Ήταν ένα
σπιτάκι διάφορο, έξοχικό, πνιμέ-
νο απ' τις περιπλοκάδες. "Ο νέος
είχε φροντίσει μόνος του να έπι-
λώση και να στολίση την κομψή
αυτή φώλιτσα, που την είχε νοικιά-
σει για ένα δολοκίρο χρόνο.

— "Είχε διαλέξει επίσης μια καλή
γυναίκα, για να περιποιηθεί την
'Ελδίνια. Λεγόνταν Μάρθα και ήταν
γυναίκα του κτηπουρού. Είχε αναλα-
βει την κομψή και το νοικοκυριό.
Κοιμόταν με τόν άντρα της, στο
ισόγειο του σπιτιού, ενώ ή 'Ελδίν-
ια είχε το δωμάτιό της στο άπά-
νο πάτωμα.

— "Το σπίτι δούκε στον ίδιο τόν
κτηπουρό, το Νικόλα Ριμποτό. "Ο
Βιττόριο είχε πη έμπιστευτικά σ'
αυτόν και στη γυναίκα του, πως
είχε παντρευτή μυστικά, γιατί ή
'Ελδίνια δεν είχε την προίκα που
χρειάζονταν για να γίνει σύζυγος
άξιωματικός. Για να μη μάθουν,
λοιπόν, τίποτα οι άνώτεροι του,
όπου να γυμρόσουν να νομιμο-
ποιήσουν το γάμο τους.

— "Η ώρα έμφάνισι του, οι εύγε-
νικοί τρόποι του, το κάπως μελα-
γχολικό χαμόγελό του, και προπάν-
των ή προθυμία του να πληρώσει
προκαταβολικά το νοίκι ενός χρέ-
στου.

— "Ακόμη. — Το ματικαπτι των
εξουργών (καθαρ.). — "Ο.
μοιος. — Δυό συνεχόμενα σύμ-
φωνα.

— "Όμοια σύμφωνα. — Ποσο-
τικό έπίγραμμα. — Νοστιμίζει
το φαγητό. — Χρονικό διάστη-
μα (πληθ.).

— "Δέ φαίνεται. — Άντιμετωπίζει
μιά έπιθεσι. — Πρόθεσις.

— "Εμπροσθογεμής, παλαό ντου-
φεκι. — Περιφημος "Αγγλος
ρωστής.

ΑΓΑΘΩΝ ΚΑΡΑΝΑΣΟΣ

Η λύσις του 863
στη σελ. 69

ΦΥΣΙΚΟΘΕΡΑΠΕΙΑ
— ΦΥΣΙΑΤΡΙΚΗ —

Έκκυλοφόρησε το νέο βιβλίο του
μοναδικού καθηγητού και θεμελιω-
τού της "Επιστημονικής Φυσικοθερα-
πειτικής" εν "Ελλάδι

ΜΙΧΑΗΛ ΣΠΑΝΟΥ

φυσιάτρου — φυσικοθεραπευτή.
Με πλούσιο και σπάνιο πειριέ-
μενον, άποκαλύπτει φυσιοθεραπευτι-
κόν συμβούλιών — διαίτες — άπο-
τοξίνωσης κλπ.

ΝΕΑ ΘΕΡΑΠΕΥΤΙΚΗ

των σπονδυλοαρθρίτιδων, ρευματι-
σμών, αρθρίτιδων, σπονδυλίων κλπ.
Πωλείται άπ' 20 δραχ. είν την
βιβλίου του συγγραφέως, φυσιατ-
σου 29 ΙΑΤΡΕΙΑ, Τηλ. 26.239.

κου, σκαδύσαν δόλοτα τον κη-
πουρό και τη γυναίκα του. "Υπο-
σχέθηκαν κι' οι δυό τους πως θα
ήταν άφορισμένοι στην 'Ελδίνια
και βεβαίωσαν το Βιττόριο, ότι
μπορούσε ναμια τελείως ήσυχος,
γιατί κανείς δε θα περνούσε το
κατώφλι του σπιτιού δίχως τη δια-
ταγή του.

— "Όταν είδε ύστερα την 'Ελδίνια
το γέρικο και άκληρο έκείνο άντρώ-
γυνο, την αγάπησε σαν παιδί του.
Ήταν τόσο άξιολάτρευτη, ή μι-
κρούλα αυτή, με το λυγρό κορμά-
κι της, τά μεγάλα χαϊδευτικά μά-
τια της, το άσπρο και άπαλό δερ-
μα της, τά θαυμάσια ξανθά μαλ-
λιά της! Και πως φαινόταν γοη-
τευμένη απ' όλα! Τί γλυκά που
χαμογέλουσε στο Βιττόριο!

— "Το πρώτο βράδυ, ή Μάρθα της
είχε έτοιμάσει ένα άπλο αλλά νό-
στιμο φαγητό. Σερβίρισε τά και-
νούργια άφεντικά της, μαγεμένη
απ' το άγγελικό έκείνο προσωπάκι
που της χαμογέλουσε κάδς στιγμή,
απ' τη φωνούλα που την εύχαρι-
στούσε για τόν κόπο της. Δίκαιοι
λογούσε άπόλυτα τη λατρεία του
νέου άξιωματικού για τη γυναι-
κούλα του.

— "Αφού σερβίρισε τόν καφέ, έφυγε
δικαικριτικά, για να τους άφήσι μόν-
ους. "Ο Βιττόριο πλησίασε τότε
την 'Ελδίνια και τη ρώτησε χαϊδευ-
τικά, πιδνοντάς της το χέρι και
κυντάζοντάς την με πάθος:

— "Λοιπόν, είσαι εύχαριστημένη;
— Είμαι τρισευχαριστημένη! ά-
πάντησε έκείνη.

— "Και σφίχτηκε κοντά του, ενώ τά
μάτια της άστράφταν από χαρά.
— Δεν άναχτήσε έκείνους που
έφρασε;

— "Η κοπέλλα άνασκήτρησε έλαφρά,
ένωσε τά χέρια της και ψιθύρισε:
— Θα παρακαλώ πάντα το Θεό
ναμια εύτυχισμένοι δοο κι' εγώ...
"Ενα πρόγαμιο μόνο φοβάμαι!

— "Ποιό;
— Μήπως καταλάβη ή Λαλά
πως τη γελάσαμε. Νοιώθα αληθι-
νή τυφή γι' αυτό.

— "Ένοινα σου, αγάπημένη μου

μικρούλα, άναλαμβάνω εγώ να την
ήσυχάσω.

— "Μιά έλαφροιά σκιά ζήλειας πέ-
ρασε απ' τη φυσιογνωμία της 'Ελ-
δίνιας.

— "Θα πιά στο σπίτι της; ρώ-
τησε.

— "Δε θέλεις;...
— Φοβάμαι! Είναι τόσο όμορ-
φη!... και την είλες αγάπησει άλ-
λοτε...

— "Δεν αγάπησα, ούτε θ' αγα-
πήσω ποτέ άλλην από σένα, λα-
τρεία μου! Πριν σε γνωρίσω, δεν
ήξερα τί θα πη αγάπη. Σου όρ-
κίζομαι πως ή καρδιά μου ήταν
τελείως έλεύθερη, όταν στην πρόσ-
φερα... Με πιστεύεις;

— "Ναί.
— "Η 'Ελδίνια χαμογέλουσε, ενώ τά
μάτια της γέμιζαν δάκρυα — άλ-
λά δάκρυα γλυκά, που της κάνανε
καλό.

Την έπαθε από τα ψηλά
ταχυύνια

Μιά πρωτότυπη απόπειρα ληστείας
έγινε τελευταία στο Παρίσι. "Ένας
νεαρός γκάγκστερ μεταφίσηκε σε
κομψή κυρία και μπήκε στο κατά-

Την έπαθε από τα ψηλά
ταχυύνια

Μιά πρωτότυπη απόπειρα ληστείας
έγινε τελευταία στο Παρίσι. "Ένας
νεαρός γκάγκστερ μεταφίσηκε σε
κομψή κυρία και μπήκε στο κατά-

Την έπαθε από τα ψηλά
ταχυύνια

Μιά πρωτότυπη απόπειρα ληστείας
έγινε τελευταία στο Παρίσι. "Ένας
νεαρός γκάγκστερ μεταφίσηκε σε
κομψή κυρία και μπήκε στο κατά-

Την έπαθε από τα ψηλά
ταχυύνια

Μιά πρωτότυπη απόπειρα ληστείας
έγινε τελευταία στο Παρίσι. "Ένας
νεαρός γκάγκστερ μεταφίσηκε σε
κομψή κυρία και μπήκε στο κατά-

Την έπαθε από τα ψηλά
ταχυύνια

Μιά πρωτότυπη απόπειρα ληστείας
έγινε τελευταία στο Παρίσι. "Ένας
νεαρός γκάγκστερ μεταφίσηκε σε
κομψή κυρία και μπήκε στο κατά-

Την έπαθε από τα ψηλά
ταχυύνια

Μιά πρωτότυπη απόπειρα ληστείας
έγινε τελευταία στο Παρίσι. "Ένας
νεαρός γκάγκστερ μεταφίσηκε σε
κομψή κυρία και μπήκε στο κατά-

Την έπαθε από τα ψηλά
ταχυύνια

Μιά πρωτότυπη απόπειρα ληστείας
έγινε τελευταία στο Παρίσι. "Ένας
νεαρός γκάγκστερ μεταφίσηκε σε
κομψή κυρία και μπήκε στο κατά-

Την έπαθε από τα ψηλά
ταχυύνια

Μιά πρωτότυπη απόπειρα ληστείας
έγινε τελευταία στο Παρίσι. "Ένας
νεαρός γκάγκστερ μεταφίσηκε σε
κομψή κυρία και μπήκε στο κατά-

Την έπαθε από τα ψηλά
ταχυύνια

Μιά πρωτότυπη απόπειρα ληστείας
έγινε τελευταία στο Παρίσι. "Ένας
νεαρός γκάγκστερ μεταφίσηκε σε
κομψή κυρία και μπήκε στο κατά-

Την έπαθε από τα ψηλά
ταχυύνια

Μιά πρωτότυπη απόπειρα ληστείας
έγινε τελευταία στο Παρίσι. "Ένας
νεαρός γκάγκστερ μεταφίσηκε σε
κομψή κυρία και μπήκε στο κατά-

Την έπαθε από τα ψηλά
ταχυύνια

Μιά πρωτότυπη απόπειρα ληστείας
έγινε τελευταία στο Παρίσι. "Ένας
νεαρός γκάγκστερ μεταφίσηκε σε
κομψή κυρία και μπήκε στο κατά-

ΠΡΟΤΥΠΟΣ ΣΧΟΛΗ ΘΗΛΕΩΝ

ΟΙΚΟΚΥΡΙΚΗ ΚΑΙ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΗ

ΑΝΕΓΕΝΩΡΙΣΜΕΝΗ ΤΠΟ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ

ΠΡΟΣΟΝΤΑ ΕΙΣΑΓΩΓΗΣ: Άπολυτήριον Δημοτι-
κού Σχολείου.

Άνευ εξέτασεων. ΦΟΙΤΗΣΙΣ ΤΕΤΡΑΕΤΗΣ.

ΔΙΔΑΣΚΟΜΕΝΑ ΜΑΘΗΜΑΤΑ: Κοπτική • Ραπτι-
κή έσωτερικής και έσωτερικής άμφιεσής. Κεντήματα.
Οικιακή Οικονομία. Βρεφοκομία • Διατροφική • Υγιει-
νη, Μαγειρική. Ζαχαροπλαστική. Έλεύθερον και δια-
κομητικόν Σχεδίων. Ιστορία Τέχνης. Γαλλικά και
λοιπά μερρωτικά μαθήματα.

Πληροφορία και άγνοασα καθ' έκαστην 9—12.30 π.
μ. και 5—8 μ. είν τά Γραφεία τού Ίδρυτού της Σχολής
Έκπαιδευτικόν Συνδέσμου Άθηνών "Ο ΗΦΑΙΣΤΟΣ".
Ρώσ 3, τέρια Πατησίων. Τηλ. 881-228. Και Μιχαήλ Βο-
δα 88, πλατεία Βάσης. Τηλ. 813-372.

Μικρούλα, άναλαμβάνω εγώ να την
ήσυχάσω.

— "Μιά έλαφροιά σκιά ζήλειας πέ-
ρασε απ' τη φυσιογνωμία της 'Ελ-
δίνιας.

— "Θα πιά στο σπίτι της; ρώ-
τησε.

— "Δε θέλεις;...
— Φοβάμαι! Είναι τόσο όμορ-
φη!... και την είλες αγάπησει άλ-
λοτε...

— "Δεν αγάπησα, ούτε θ' αγα-
πήσω ποτέ άλλην από σένα, λα-
τρεία μου! Πριν σε γνωρίσω, δεν
ήξερα τί θα πη αγάπη. Σου όρ-
κίζομαι πως ή καρδιά μου ήταν
τελείως έλεύθερη, όταν στην πρόσ-
φερα... Με πιστεύεις;

— "Ναί.
— "Η 'Ελδίνια χαμογέλουσε, ενώ τά
μάτια της γέμιζαν δάκρυα — άλ-
λά δάκρυα γλυκά, που της κάνανε
καλό.

Την έπαθε από τα ψηλά
ταχυύνια

Μιά πρωτότυπη απόπειρα ληστείας
έγινε τελευταία στο Παρίσι. "Ένας
νεαρός γκάγκστερ μεταφίσηκε σε
κομψή κυρία και μπήκε στο κατά-

Την έπαθε από τα ψηλά
ταχυύνια

Μιά πρωτότυπη απόπειρα ληστείας
έγινε τελευταία στο Παρίσι. "Ένας
νεαρός γκάγκστερ μεταφίσηκε σε
κομψή κυρία και μπήκε στο κατά-

Την έπαθε από τα ψηλά
ταχυύνια

Μιά πρωτότυπη απόπειρα ληστείας
έγινε τελευταία στο Παρίσι. "Ένας
νεαρός γκάγκστερ μεταφίσηκε σε
κομψή κυρία και μπήκε στο κατά-

Την έπαθε από τα ψηλά
ταχυύνια

Μιά πρωτότυπη απόπειρα ληστείας
έγινε τελευταία στο Παρίσι. "Ένας
νεαρός γκάγκστερ μεταφίσηκε σε
κομψή κυρία και μπήκε στο κατά-

Την έπαθε από τα ψηλά
ταχυύνια

Μιά πρωτότυπη απόπειρα ληστείας
έγινε τελευταία στο Παρίσι. "Ένας
νεαρός γκάγκστερ μεταφίσηκε σε
κομψή κυρία και μπήκε στο κατά-

Την έπαθε από τα ψηλά
ταχυύνια

Μιά πρωτότυπη απόπειρα ληστείας
έγινε τελευταία στο Παρίσι. "Ένας
νεαρός γκάγκστερ μεταφίσηκε σε
κομψή κυρία και μπήκε στο κατά-

Την έπαθε από τα ψηλά
ταχυύνια

Μιά πρωτότυπη απόπειρα ληστείας
έγινε τελευταία στο Παρίσι. "Ένας
νεαρός γκάγκστερ μεταφίσηκε σε
κομψή κυρία και μπήκε στο κατά-

Την έπαθε από τα ψηλά
ταχυύνια

Μιά πρωτότυπη απόπειρα ληστείας
έγινε τελευταία στο Παρίσι. "Ένας
νεαρός γκάγκστερ μεταφίσηκε σε
κομψή κυρία και μπήκε στο κατά-

Την έπαθε από τα ψηλά
ταχυύνια

Μ

ΤΑ ΜΙΣΗ που κουφούραζαν πάνω στο χαρτί, έσπασαν άγρια όταν πέσανε μία απ' τις συζήσεις του σουλτάνου. Ποιά απ' τις εκατό γυναίκες δάπαινε τη θέα της; Τις περισσότερες πιθανότατες τις είχε η Ζαχρά, με το φιδίσιο κορμί και τα φιλόδοξα χείλη. Ο σουλτάνος τις είχε δει-ξει κι' όλες την ευνοία του σε πολλές περιπτώσεις, παίρνοντάς την μαζί του στις περιόδους και στα κυνήγια του.

Επιστρατεύοντας την πανουργία της η Ζαχρά κατόρθωσε να θγάει απ' τη μέση κάθε επικίνδυνη αντίληψη, κι' όλοι μέσα στο σεράι τη φοβόνταν, γιατί έφτανε πίσω ήταν κακιά κι' αδόξαστη.

Μήπως δεν ήξεραν πως αυτή είχε συκοφαντήσει την άμοιρη Λεϊλά, κατηγορώνας την πως έπαιρνε έρωτικά γράμματα από κάποιον άξιατικό της σπουράς του παλατιού; Ήταν ψέματα, μα η δύστυχη Λεϊλά κι' ο νέος πέθαναν απ' το χέρι του δημίου.

Και κανείς δεν αμείβαλλε πως το πλαπληρωμένο γλυκό που είχε σκοτώσει μιάν άλλη χανούμιασσαν την Άισέ ήταν σταλμένο απ' τη Ζαχρά...

Χαρίζοντας μερικά απ' τα κομμάτια, που τόσο αλόγιστα τις πρόσφερε, ο σουλτάνος η Ζαχρά είχε εξασφαλίσει τη βοήθεια του 'Αλη, του άρχιευνούχου, που έπαινε μέρος σ' όλες τις μηχανορραφίες της.

Ο μόνος που φοβόταν η Ζαχρά, ήταν ο Μουκτάρ, ο ένας από τους γιούς του σουλτάνου, που είχε πάρει δίκαια τον τίτλο του διαδόχου, με την αξία του και την παλληκαριά του. Ο νέος αυτός είχε μάθει απ' τη μητέρα του τα εγκλήματα της Ζαχρά, κι' είχε όρκησει πως θα την τιμωρούσε μόλις θ' ανέβαινε στο θρόνο.

Ανέμεσα στις σκλάβες της Ζαχρά, ήταν και μία κοπελίτσα παιδούλα ακόμη, η Γιασμίν. Η κυρία της τις φερνόνταν πάντα άβλητη, πη χτυπούσε χωρίς λόγο και τη βασάνιζε. Κάποια μέρα, περνώντας απ' τον κήπο του σερανού, ο Μουκτάρ άκουσε παρακαλέσει φωνές κι' είδε τη μικρή σκλάβά να χέεται τρέχοντας και να πέφτει μπροστά στα πόδια του. Τα μεγάλα μάτια της ήταν γεμάτα φόβο, και λυγιά ανατάραζαν το λεπτό της κορμάκι.

— Σώσε με, άφηνε μου! τον Ικέτھے, θα με σκοτώσι!...

Την ίδια στιγμή παρουσιάστηκε η Ζαχρά. Ήταν έξαλλη από θυμό και κρατούσε στα χέρια της ένα μαστιγίο.

Ο νέος στάθηκε για μία στιγμή άναποφασιστος. Όταν όμως η ματιά του έπεσε στη ματωμένη πλάτη της σκλάβας και κατάλαβε πως η Ζαχρά είχε σκοπό να

— Έμαθα πως τριγυρνάς στους κήπους κι' ένοχλεις τις χανούμιασες του είπε ο σουλτάνος θυμωμένα.

Έγκλημα στο χαρέμι

την χτυπήσει πάλι, τον έπνιξε η ανάγκη της.

— Αισέ! την ήσυχη! φώναξε. — Είναι δική μου! δώλωσε η Ζαχρά, μανιασμένη. Μου τη χάρισε ο πολυκονεμένος μας σουλτάνος.

— Στη χάρισε για να σε ύπνε, ρετρή, είπε ξερά ο Μουκτάρ, όχι για να ξεσπάς άπάνω της τη λύσσα σου.

— Είναι υποχρεωμένη να με υπακούει! τοίριζε η Ζαχρά.

— Ήθελε να μ' αναγκάσει να πιώ δηλητήριο! δάγγωσε η Γιασμίν. Σάν αυτό που έδωσε στην Άισέ! Την είδα με τα μάτια μου να το ρίχνει στο γλυκό...

Η εύνοια της έκανε να δομή.

τάλαβε πως θάταν μάταιο...

— Πήγαινε να κρυφτείς κάπου και μη φανής αν δε σε φωνάξει τις είπε μαλακά. Η Ζαχρά θα προσπαθήσει σίγουρα να σε σκοτώσει για να σου κλείσει το στόμα... Αν μπορούσα, θα σ' έπαιρνα μαζί μου, αλλά ξέρεις καλά πως δε γίνεται. Ήδη από τότε που δώσω μέχρι το βράδυ κάποια ευκαιρία να μιλήσω στον πατέρα μου.

Η Γιασμίν τον ευχαρίστησε με δάκρυα στα μάτια. Μα, ποσού καλή καλά ή σιλουέττα του Μουκτάρ, ένα κοντό χέρι έφραζε το στόμα της μικρής σκλάβας.

— Ήταν ο άρχιευνούχος. — Το παλληκαράκι μας νόμισε πως θα τον άφισουμε να κάνει ό,τι θέλει, τις είπε σαρκαστικά. Και που νάξερε τι τον περιμένει!...

Όσο για σένα σε προειδοποίησα πως δεν έχεις πολλή ζωή ακόμη. Άδριο το πρωί μόλις ξεμπερδεύουμε με το Μουκτάρ, θα σε στείλουμε να τον ρήξες στην άκαλη του 'Αλλά!

Χωρίς να υποπτεύεται πως η Γιασμίν θριακόταν κι' όλες στα χέρια των έχθρων τις και πως η Ζαχρά είχε προδιαθέσει τον πατέρα του έναντιον του ο Μουκτάρ παρουσιάστηκε στο σουλτάνο για να του κατανείλη την εύνοια της. Μα εκείνος δεν τον άφισε να μιλήσει.

— Έμαθα πως τριγυρνάς στους κήπους κι' ένοχλεις τις χανούμιασες, του είπε θυμωμένα. Να φύγεις άμέσως απ' το σεράι! Τα στρατεύματά μας χρειάζονται άρπηνους. Διάταξε να σου στείλουν τ' άλογό σου. Θάνα κι' ό,λα ετοιμά.

— Μα η Ζαχρά... άρχισε ο νέος. — Προσπαθείς να τη συκοφαντήσεις, για να μη γίνω γυναικά μου! φώναξε ο σουλτάνος. Μα σε πληροφορώ, πως πάρα κι' όλες τ' άπόφασά μου. Ή τελετή του γάμου μας θα γίνη την άλλη βδομάδα. Κοίμα που δε θα την παρακολουθήσεις.

Καταλαβαίνοντας πως ο πατέρας του δε θα πίστευε ό,τι κι' αν του έλεγε, ο Μουκτάρ, τον χαιρέτησε θαυμά κι' έφυγε, γεμάτος πίκρα κι' άπογοήτευση. Η Ζαχρά είχε θριαμβήσει. Άλλοι, νο στή μικρή Γιασμίν!

Τη στιγμή που ο Μουκτάρ πατούσε το πόδι του στον αναβόλεα, ξεπρόβαλε ο σουλτάνος απ' το σεράι και τον πλάσασε. — Ή να σαρκαστικό χαιδέσει! Ήταν άποφασισμένος να τον εξευτελίσει μπροστά στα μάτια των σκλάβων, για να ίκανοποιήσει περισσότερο την εύνοια της.

Αυτό τ' άλογο είναι πολύ ώραιο για σένα, δήλωσε. Γιατί, ζει καλύτερα σ' ένα βασίλειο... Καί, σπαρμένους περιφρονώντας το νυιό του, πήδησε στη σέλα.

Αμέσως το περφόνανε ότι σηκώθηκε στα δυό του πόδια, κρεμίστηκε άγρια και ρίχτηκε σε ξεφρενο κληλασού, μέσα στον πλακόστρωτο αυλόγυρο. Ο τρομοκρατημένος σουλτάνος κατάφερε να κρατηθεί για λίγο στην πλάτη του τέλους όμως το άφηνισαμενο ζωό τον τινάζε μακριά. Το κεφάλι του χτυπήσε στην άκρη της σκλάβας. Κι' όταν ο Μουκτάρ άκουσε πάνω του, βεβαιώθηκε πως ήταν νεκρός!

Μα τι είχε συμβεί; Γιατί είχε άφηνισαμενο έτσι άφαντικά το ζωό; Η έξηγησι δόθηκε μόνο όταν έπιασαν το άλογο και ανακάλυψαν τα καρφιά που ήταν θαμμένα κάτω απ' τη σέλλα του. Έτσι ώστε να χώνωνται στη ράχη του ζωού, μόλις τα πιεζε το βάρος του αναβάτη. Το δολοφονικό χέρι που τα είχε θέσει εκεί, νόμιζε πως αναβάτης θα ήταν ο Μουκτάρ. Μα η τύχη τάκε κανονιστεί αλλιώς!

Τώρα που ο σουλτάνος δε ζούσε πια, θρέθηκαν άμέσως πολλοί μάστερες. Έτοιμοι να θεθεί, άφου όσον ό,τι άλογο το είχε σελώσει ο άρχιευνούχος. Όταν τον πίασαν, αυτός άμολόγησε άμέσως πως ήταν όργανο της Ζαχρά. Μα η εύνοια της είχε κι' όλες άυτόκτονόσει. Κι' όσο για τη μικρή Γιασμίν, ήταν πιο άμοιρη παρά ποτέ. Όταν ο ίδιος ο Μουκτάρ ο νέος σουλτάνος, την έβγαλε, άνακαλόζοντας την απ' το δωμάτιο που την είχαν κλείσει.

A. ΣΩΛΚ

Η επιδότηση ΠΑΙΡΝΕΙ ΤΑ ΜΕΤΡΑ του ανθρώπου

Για να κατασκευασθούν καλλίτερα έπιπλα, ρούχα, άεροπλάνα

ΤΑ νέα έπιπλα σπιτιού και γραφείου, καθίσματα άυτόκινητων, σχολικά θρανία, ρούχα, κλπ., σχεδιάζονται και κατασκευάζονται στην Άμερική, σύμφωνα με τα άποτελέσματα πρωτότυπων και λεπτομερών έπιστημονικών μετρήσεων του ανθρώπινου σώματος.

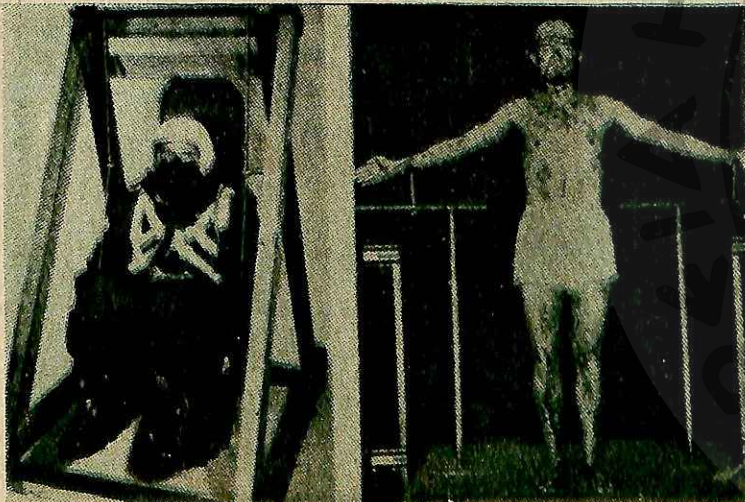
Τό τόσο χρήσιμο αυτό έργο έχει άναθεθεί σε μία ειδική ύπηρεσία της Άμερικανικής Άεροπορίας με το σκοπό να σχεδιασθούν οι καταλληλότερες στολές για τους άεροπόρους και τους άστροναύτες. Ωστόσο, η βιομηχανία έπωλελείται από τα συμπεράσματα της, για να κάνει τα ρούχα πιο ταιριασμένα στο σώμα, τα καθίσματα πιο άνετα. Τις συνθήκες έργασίας άσφαλέστερες και άποδοτικότερες.

Για τις μετρήσεις αυτές, εφαρμόζεται η έπιστήμη της άνθρωπολογίας, ή ίδια που έπέτυχε την άναπαράστασι του προϊστορικού ανθρώπου του Νεάντερταλ και του Κρό-Μανιόν.

Έχει διαπιστωθεί ότι η διάπλασι του ανθρώπινου σώματος αλλάζει συνεχώς, μέσα στους αιώνες. Ο σημερινός μέσος άντρας, όσο κι' αν ζαρώσει, είναι άδύνατο να χρεώσει μέσα σε μία μεσαιωνική πανοπλία, γιατί το άνάστημά του έχει γίνει πολύ μεγαλύτερο.

Οι «πανοπλίες» λοιπόν των «πολεμιστών» της εποχής μας είναι τα άεροπλάνα και τα διαστημόπλοια. Πρέπει έπομένως να κατασκευάζονται ανάλογα με τη σωματική τους διάπλασι. Κι' η άνθρωπολογία ανέλαβε να λύσει το δυσκόλυτα αυτό πρόβλημα, χρησιμοποιώντας νέες συσκευές και έργαλεία για τη μέτρησι του ανθρώπινου σώματος.

Πράγματι, οι άνθρωπολόγοι του Τμήματος Έρευνας και Αναπτύξεως της Άμερικανικής Άεροπορίας μεταχειρίζονται στο έργοστήριό τους διάφορα ευφύεστα

Αριστοτέλης: Κρεμίζοντας από διάφορα σημεία το κάθισμα αυτής της κούνιας, οι άνθρωπολόγοι καθορίζουν με ακρίβεια το κέντρο βάρους του ανθρώπινου σώματος. Δε ξι ά: Το πιεζόμετρο άλου του σώματος με μπιονία τονίζει περισσότερο τις αντίθεσεις των φωτοακτινών, κατά τη φωτογράφησι με μία στερεοσκοπική μηχανή.

Με μία σειρά φωτογραφιών, εξακριβώνεται ως πού μπορεί να φτάσει το χέρι ενός υποτιθέμενου άστροναύτη.

ρές δουλειές των άνθρωπολόγων στο έργοστήριό τους, με τα κατάλληλα έργαλεία. Καταλαβαίνετε όμως πόσο εξυπηρετούν τους κατασκευαστές έτοιμών ένδυμάτων — κι' η μεγάλη πλειονότης των Άμερικανών, όπως ξέρουμε, ντύνεται με έτοιμα.

Οι μελέτες των άνθρωπολόγων όδηγήσανε επίσης στην κατασκευή των νέων γυρτών καθισμάτων, που χρησιμοποιούνται στα καινούργια άερωπλάνα συγκοινωνιών και που έπιτρέπουν στους έπιβάτες, όχι μόνο να ξεκουράζονται, αλλά και να κοιμούνται καθιστοί, με όλη τους την άνεσι.

Για να έπιτύχουν αυτό το σκοπό, οι άνθρωπολόγοι της Άμερικανικής Άεροπορίας μεταχειρίστηκαν το «έδροςκόπιον». Πρόκειται για μία καινούργια συσκευή: Ένα κάθισμα γυάλινο, μ' ένα γυρτό καθρέφτη από κάτω, που παίρνει φωτογραφίες του καθισμένου, για να καθορισθούν πάντα σ' αυτές τα σημεία όπου άσκουν την περισσότερη πίεσι οι γλουτοί.

Χρησιμοποιώντας εξ άλλου μία στερεοσκοπική τριδιάστατη φωτογραφική μηχανή, οι έπιστήμονες τραβήσαν σείρες από φωτογραφίες, άφου πρώτα... πιστόλισαν με μπιονία τους φωτογραφιζόμενους, για να διακρίνονται καλλίτερα οι αντίθεσεις των φωτοσκιάσεων (κοντράστι). Έτσι, πέτυχαν την τελειότερη αναπαράστασι της περιμέτρου του ανθρώπινου σώματος και καταρτίσανε «χάρτες», που δείχνουν παραστατικά τις διαστάσεις του, τις έπίπεδες και καμπύλες έπιφάνειες του, το σχηματισμό του, κλπ.

Άλλη πάλι μέθοδος χρησιμοποιεί έξη καθρέφτες, κατάλληλα τοποθετημένους, ώστε ν' άποβιδούν συγχρόνως στην ίδια φωτογραφία το έμπροσ, το πίσω, τα πλάγια και το άπιο πάνω μέρος του ανθρώπου. Μ' αυτό τον τρόπο άποκαλύπτονται τα είδικα σωματικά χαρακτηριστικά του.

Για να βρούμε το κέντρο του βάρους του ανθρώπινου σώματος, οι έπιστήμονες μεταχειρίζονται

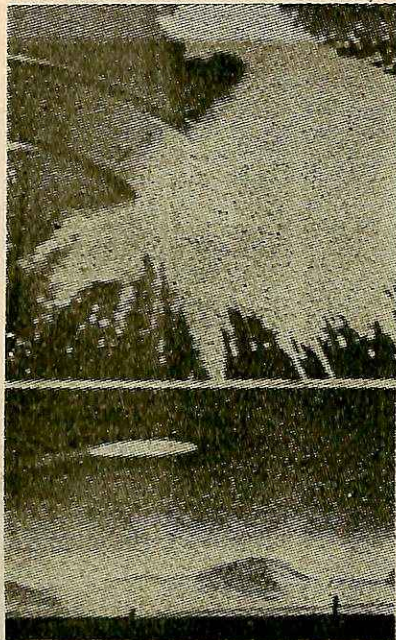
μία «κούνια», με κρεμαστό καθίσμα. Το κρέμασμα του καθίσματος μπορεί να γίνη από διάφορα σημεία του. Κάθε φορά δε, σημειώνεται πάνω σ' ένα διπλανό μεγάλο χαρτί η γραμμή που ακολουθούν τα σκονιά της κούνιας. Έτσι, με διάφορες δοκιμές και με συνδυασμό των αντίστοιχων γραμμών, καθορίζεται με ακρίβεια το κέντρο του βάρους.

Εξ άλλου, οι έπιστήμονες της άεροπορίας έπιτόνησαν ειδικά όργανα για την εξακριβώσει του ύψους και του πλάτους του σώματος, των σημείων όπου μπορούν να φτάσουν τα χέρια και τα πόδια ενός καθισμένου, των έσωτερικών διαστάσεων μιας παλάμης που κρατάει κάτι σφιχτά, της διαμέτρου των δακτύλων, κλπ. Φορώντας ξύλινα στεφάνια στο κεφάλι του εξεταζόμενου, βρίσκουν τη «νούμερη» κάσκα του ταιριάζει (ή μέση διάμετρος είναι σήμερα 21 πόντοι). Με άλλα όργανα πάλι μετράται η δύναμι του σφίξιματος της γροθιάς του.

Όλα αυτά τα στοιχεία, συνδυασμένα, καθορίζουν στο έργο τους τους σχεδιαστές μελλοντικών άεροπλάνων, διαστημοπλάνων, «σταθμών» του διαστήματος, στολών για τους άστροναύτες που συνδυάζουν προστασία και εύλυγισία, καλλίτερα λαβών για έργαλεία και για άποσκευές, κλπ.

ΟΙ ΜΕΛΙΣΣΕΣ ΚΙΝΔΥΝΕΥΟΥΝ

Από την πώλησι του μελιού και του κεριού, οι μελισσοκόμοι άλου του κόσμου κερδίζουν περί τα 4 δισεκατομμύρια δολάρια. Άσυγκριτος όμως μεγαλύτερος είναι το κέρδος που έχουν οι καλλιερητές, οι δεινροκόμοι κλπ., από τη γονιμοποίηση των λουλουδιών που κάνουν οι μέλισσες. Ωστόσο, τα χρησιμώτατα μέσα έντομα κινδυνεύουν από τα νέα και ισχυρά έντομοκτόνα που χρησιμοποιούνται έντατον εάν παρατηρήσιν πών φυτόν. Το πρόβλημα αυτό άπασχολεί σφόδρα την Έπιστήμη Μελισσοκομίας που ύπάρχει στην Άγγλία, αλλά δεν έχει έρθη ακόμη σεμμία βιολογική λύσι σου.

Α ν ω : Ένας Αυστριακός έρευνή-
χνης φωτονόγραφος τραβήξε αυτή τη
φωτογραφία ενός (πταμένου δίσκου).
Όπως θα δείτε ο ίδιος επρόκειτο για
ένα αντικείμενο που κινείται ταχύτα-
τα και αόρατο κι' έδωσε μια ανάλαμ-
ψη από το πλάι του. **Κ α τ ω :** 'Η
φωτογραφία αυτή οφείλεται σ' ένα Α-
μερικανό, παριστάνει δε ένα αντικεί-
μενο που πετούσε πάνω από μια αερο-
πορική βάση και που επιβεβαιώσαν πολ-
λοί αξιόπιστοι μαρτυρούν την εμφάνισή
του.

Υπάρχει ζωή ΣΤΟΥΣ ΑΛΛΟΥΣ ΚΟΣΜΟΥΣ

**Τό απέδειξε ένα κομμάτι από
μετεωρίτη**

ΕΠΙΤΕΛΟΥΣ, αποδείχθηκε άναμφι-
σβήτητα, με έπιπομινικό τρόπο,
ότι υπάρχει ζωή στους άλλους πλανή-
τες. Αυτό ήταν κάτι που το παρα-
δέχονταν επί πολλά χρόνια οι περισ-
σότεροι έπιστήμονες, αλλά και η κοι-
νή λογική. Ής τώρα όμως λείπανε οι
θετικές, οι χειροπιαστές αποδείξεις,
που θα έπιβεβαίωναν το γεγονός. Μία
ουσία, σαν κερί σε ελακίστη ποσότη-
τα, έδωσε την απάντησι στο πρόβλη-
μα, με τον πειστικότερο τρόπο. Κι' αυ-
τό μπορεί να θεωρηθ' σαν μία από τις
σηπουδαίστερες ανακαλύψεις του 1961.

Η άναμφισβήτητη αυτή απόδειξι της
υπάρξεως της ζωής στο Διάστημα, σέ
άλλους μακρινούς κόσμους, βρέθηκε
σ' ένα μικρό κομμάτι από μετεωρίτη.
Πρόκειται για μία ιστορία που άρχι-
σε εδώ και ένα αιώνα. Τη νύχτα της
14ης Μαΐου 1864, ένας μετεωρίτης έ-
λυνε για μερικά δευτερόλεπτα στον
ουρανό, πάνω απ' το 'Ορνέϊν της νο-
τίου Γαλλίας, κι' ύστερα έπεσε στο έ-
ξωφρος και θρυμματίσθηκε. Γύρω απ'
το σημείο της πτώσεως του μάζεψαν
κατόπι περ' το πενήντα κομμάτια
του.

Ένα απ' αυτά, θάρους 60 γραμμα-
ρίων περίπου έμεινε στην συλλογή
ένος έρευνήτη ορυκτολόγου πάνω
από 30 χρόνια. Ύστερα πέρασε στην
κατοχή του γνωστού πολυκαταμυρι-
οχου Μόρναν, ο οποίος το χάρισε, τό
έτος 1900 στο 'Αμερικανικό Μουσείο
Φυσικής 'Ιστορίας της Νέας Υόρκης.
Πέρασαν άλλα 60 χρόνια από τότε,
κι' εφέτος ο διευθυντής του Μουσεί-
ου παρέδωσε το πολύτιμο πετραδάκι
σέ μια ομάδα διακεκριμένων 'Αμερι-
κανών έπιστημόνων: στους δόκτορες
Ντράνγκας Χίννεου, Μπαρτολόμιου
Νάγκου και Γουόρεν Μάργουαϊν, για να
το εξετάσουν με τις νέες έρευνητικές
μεθόδους. Όταν λοιπόν αυτοί τελείω-
σαν τό πρώτο στάδιο των έρευνών
τους, ο δόκτωρ Χίννεου έβλεψε λα-
κωνικά άλλα εύηλτα:

«Οι έξοφρευνηται του Διαστήματος,
πρέπει να περιμένουν ότι θα βρουν
εκεί ζωηράς μορφές».
'Η έργασία των τριών έπιστημόνων
ήταν άλληθια έπαρσαστική. Μένει δ-
μως μυστική, άπόρρητη, γιατί μπορεί
να έχη μεγάλη στρατιωτική σημασία.
Όστόσο, από τό λόγια του δόκτο-
ρος Χίννεου, θναινίει καθαρά τό συμ-

**Αποδεικνύει ότι αποδεδειχθηκε πια η ύπαρξη
ζωής σε άλλους πλανήτες.**

Πρέπει να σημειωθεί ότι οι τρεις 'Α-
μερικανοί έπιστήμονες θεωρούνται ά-
πό τους αναβέβλους τους προσεκτι-
κοί, συντηρητικοί και λεπτολόγοι στη
δουλειά τους.

Σχετικά με τις έρευνές τους, οι
πληροφορίες λένε ότι βρήκαν στο
κομμάτι του μετεωρίτη μικρές ποσότητες
μιάς κηρώδους ουσίας. Την απο-
μόνωσαν λοιπόν και τη βομβάρδισαν
με ηλεκτρόνια για να καθορίσουν τη
φυσική και χημική τους σύνθεσι.

Τά άποτελέσματα ήσαν τόσο κατα-
πληκτικά, ώστε οι έπιστήμονες επανέ-
λαβαν πολλές φορές τό πείραμα, εξε-
λέγχοντας κάθε λεπτομέρεια, για να
βεβαιωθούν πως δεν είχαν κάνει λά-
θος. Κάθε φορά όμως κατέληγαν στο
ίδιο ακριβές συμπέρασμα.

Η κηρώδης εκείνη ουσία ήταν όρ-
γανική, ύδρογονάνθραξ, πρόδιμα που
σημαίνει πως είχε σχηματισθ' με κά-
ποια βιολογική εξέλιξι, σχετική με τη
ζωή!

Η άνακοίνωσι έγινε στην 'Ακαδημία
'Επιστημών της Νέας Υόρκης κι' αμέ-
σως μεταδόθηκε σ' όλο τον κόσμο.
Μένουν όμως ακόμη δίχως απάντησι
δυό ζωτικά έρωτήματα:

α) Ποιά μορφή ζωής υπάρχει στο
Διάστημα; β) 'Από πού προέρχεται
ο μετεωρίτης που 'Ορνέϊν;

Για τό πρώτο ζήτημα έχουμε γράψει
επανελημμένες, τονίζοντας πάντα
πως είναι άδύνατο να προβλέψη κά-
νείς τις άφανταστες πιθανότητες των
διαφορών ζωικών μορφών.

Όσο για τό δεύτερο έρώτημα ο δό-
κτωρ Μάινγουαν παραδέχεται πως δεν
έχει ιδέα για την προέλευσι του με-
τεωρίτη. Τό ίδιο 'όχουμε άλλωστε για
όλους τους 1.700 μετεωρίτες που έ-
χει καταγράψει η 'Επιστήμη μέσα στην
τελευταία 150ετία.

Οι έπιστήμονες ξέρουν μόνο πως οι
μετεωρίτες είναι στερεά αντικείμενα
προερχόμενα από τό Διάστημα, που
υπάρχουν τυχαίως στην άπύοσφοιρα
της Γης. Λευκοπυκνώνονται από την
τρίτη τους με τον άέρα, και συχνά
καίονται τελείως κι' εξαφανίζονται
ποιν στάζουν στο έδαφος.

Μερικά όμως απ' τα σώματα αυτά,
είτε γιατί είναι μεγαλύτερα απ' άλλα,
είτε γιατί κινούνται πιο άργα,
τορθώνουν να στάσουν στην έπιφάνεια
της Γης. Κάποτε μάλιστα, έχουν τό-
σο μεγάλες διαστάσεις, ώστε ανοί-
γουν (καρραπ) στο έδαφος με την
ορμή που χτυπάνε πάνω του.

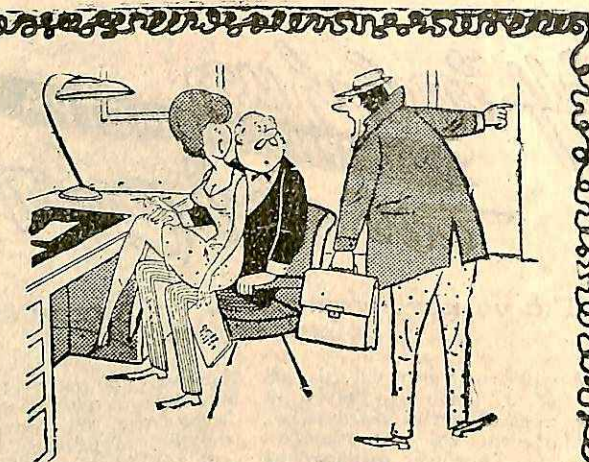
Κατά την έπικρατέστερη θεωρία οι
μετεωρίτες είναι συντρίμια από πλανή-
τες, τουλάχιστον μιάς συστήματος ή
άλλων μακρινών. 'Αλλά ο 'Αμερικανός
αντιναύαρχος Τζέιμς Ντάκιν, θεωρεί
πιθανότατο ότι μερικοί τουλάχιστον
από τους μετεωρίτες, που κáκην
στην άπύοσφοιρα της Γης ήσαν (πτά-
μενοι δίσκοι) από την 'Αφοδίτη ή ά-
πό άλλους κόσμους του 'Αιθέρος, ότι
τους κυβερνούσαν λογικά πλάσματα
κι' ότι καταστράφηκαν από κάποιο ά-
τύχημα.

Μπορεί να προέρχεται από ένα τέ-
τοιο δίσκο το κομμάτι που εξέτασε
οι τρεις 'Αμερικανοί δόκτορες;...
Κατά τό τελευταία 14 χρόνια, έχουν
σημειωθεί 6.600 εμφανίσεις πταμένων
δίσκων! 'Η άμερικανική αεροπορία
που είχε άρμοδιότητα να μελετήσει
το ζήτημα αυτό, άπαράφηκε ότι στή 91%
των περιπτώσεων επρόκειτο είτε για
ψευδαισθήσεις και όπτικές άπάτες, είτε
για μετεωρολογικά φαινόμενα. Μία
μεγάλη όμως μερίδα 'Αμερικανών π-
στεύει ότι οι διαβεβαιώσεις αυτές έ-
χουν σκοπό μόνονά την καθυσχυσή
του κοινού, κι' ότι οι άρμόδιες ύπ-
ηρεσίες ξέρουν πολλά πράγματα, άλ-
λά τό κρατάνε κρυφά.

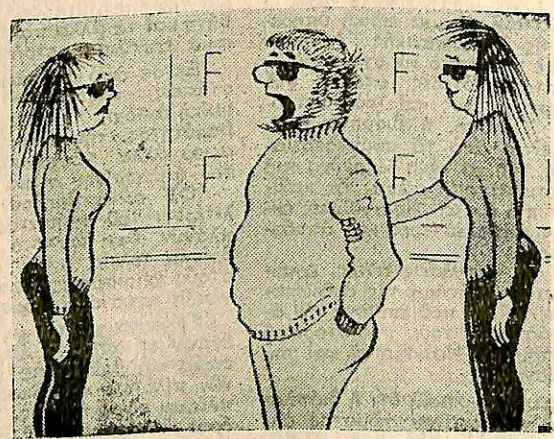
Αυτός της γνώμης είναι κι' ο αντι-
ναύαρχος Χιλλινκέτερ, πρώην διευ-
θυντής του Κεντρικού Γραφείου 'Αντι-
κατασκοπείας, που είπε μάλιστα τό έ-
ξης: «Είναι κάπως πια ν' άποκαλυφθ' η
αλήθεια, ώστε να λείψουν οι άμφι-
βολίες, οι άβεσθαιότητες και οι διογ-
κωμένες φήμες».

'Αλλά κι' ένας άλλος διοικιστής
του, ο αντιναύαρχος Όρνενθ, λέει ότι
οι άτομικές του παρατηρήσεις τον έ-
πεισαν πως ώρισμένα τουλάχιστον απ'
αυτά τά (μυστηριώδη αντικείμενα),
προέρχονται από άλλους κόσμους.

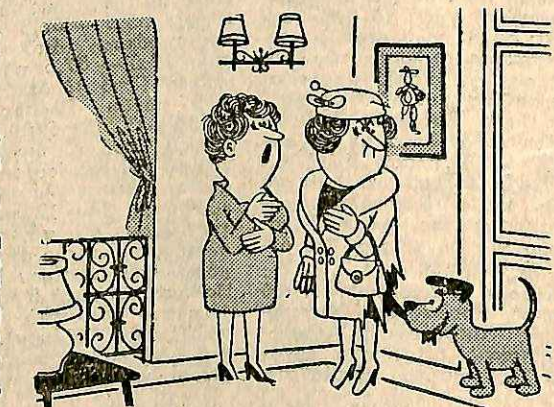
Τέλος, ο κ. Χένρυ Τάιμλορ, άλλος
προσβευτής των 'Ηνωμ. Πολιτειών
στην 'Ελβετία είπε, σέ μία έπιτροπή
της 'Αμερικανικής Γερουσίας: «Δεν
έχω ιδέα τί πραγματικά συμβαίνει ού-
τε και πιστεύω τό τό ξέρω κανείς άλ-
λος. Είναι όμως πολύ δύσκολο να άρ-
νηθούμε πως υπάρχει νόμος μας κάτι
που άγνωστός. Δέ μπορεί να παραδε-
χθ' πως έξομες ακόμα όλα τά μυστι-
κά του Σύμπαντος».

— Και θέλεις να φύγω από αυτή τη θέση, τη στιγμή ακριβώς που μούδωσαν αύξηση;

— Συγγνώμη που σ' αφήνω, χρυσή μου. "Η-
θελα μιά... αλλαγή.

— Αυτό μου κάνει διαρκώς... Τρώει ό,τιδήποτε κι' ύστερα άρρωσταίνει!...

— Όλα τά ξέρει καλύτερα ή άφεντιά σου; Σου
είπα: Τό οδοντιατρείο είναι στην άλλη πτέρυγα.
'Εδώ είναι ή ηλεκτρική καρέκλα!

Η κουβεντούλα ΘΑ ΣΩΣΗ ΤΟ ΓΑΜΟ ΣΑΣ

**Είναι πια άπαραίτητη για τη
γυναικί**

ΓΙΑΤΙ ΩΡΙΣΜΕΝΑ άντρώγυνα —
όχι λίγα, δυστυχώς — φτάνουν
στο σημείο που δέ μπορούν πια να
μιλήσουν ό ένας στον άλλο χωρίς να
έκνευρισθούν;

Ένα έπιτελείο 'Αμερικανών έπι-
στημόνων, με έπικεφαλής τόν ψυχο-
λόγο δόκτορα Χάρολντ Φέλντμαν,
προσπάθησε να μελετήσει τη σημασία
της συζυγικής κουβεντούλας και τό
ρόλο της στην έπιτυχία του γάμου.
Κατέληξε λοιπόν στο συμπέρασμα
πως είναι τόσο σπουδαία, όσο και οι
ικανοποιητικές σεξουαλικές σχέσεις.

«Φυσικά ή κουβέντα δέ μπορεί να
εξακριβώσ' ένα σπασμένο συζυγικό
δεσμό — λέει ο δόκτωρ Φέλντμαν —
αυτε να δημιουργήσει άγανάπη, σεσα-
σμό ή συμπάθεια όταν δεν υπάρχουν
τά αισθητήρια αυτά. Παρέχει όμως
σέ κάθε σύζυγο τόν τρόπο να έκφρά-
σ' τό τί αισθάνεται, άνακουφίζει ά-
πό την νευρική ύπερτασίν και όη-
θεί τά άντρώγυνα ν' άποφύγουν τους
κουβάδες. Καθαρίζει τη σκέψη, όη-
θεί τους παντρεμένους να κάνουν
σχέδια και να συνεργασθούν, τους
δίνει μία κοινή βάση συμπεριφοράς
άπέναντι των παιδιών και των φίλων
τους. Χωρίς την κουβεντούλα, ό γά-
μος χάνει κάτι πολύτιμο».

Η έρευνα απέδειξε ότι στους πρώ-
τους μήνες του γάμου, όταν δεν έ-
πάρχουν ακόμα παιδιά, οι δυό σύ-
ζυγοι έχουν μεγάλη διάθεσι για κου-
βέντα και θρισκουν εξαίρετική εύχε-
ρησιαι σ' αυτήν. Τά θέματα που
προτιμούν, τότε είναι τά σεξουαλικά
και τά ερωτηματικά συναισθήματα.

Έπειτα απ' τη γέννησι όμως του
πρώτου παιδιού τους, ή κουβέντα τους
περιορίζεται άπότομα στο μισό: από
δυό ώρες την ήμέρα, κατά μέσον ό-
ρο σέ μία μόνο. Συγγνώμη έλα-
ττώνεται πολύ και ή ικανότητα που
τους προκόλει.

Η γυναικί αντίλαμβάνεται περισ-
σότερο αυτή την εσφαλκή μεταβολή
και ιωώθει τη μεγαλύτερη άπογοή-
τευσι. Παραπονιέται γιατί ό άντρας
της θυβίζεται στο διέσασμα ή σέ σκέ-
ψεις. Κάποτε μάλιστα όπωφάζεται
πως συλλογίζεται άλλες γυναίκες.
Όστόσο, δέ θ' άγωνιώσει άδικα, άν
αντιλαμβάνονται ότι τά περισσότερα
άντρώγυνα περνούν απ' αυτή τη φάσι.

Στην περίοδο αυτή, όλη ή προ-
σχή του ζευγαριού είναι συγκεντρω-
μένη σχεδόν άποκλειστικά στο μωρό.
Δεν τους μένει λοιπόν πολλός καιρός
και διάθεσι για την έπικοινωνία με-
ταξύ τους με την κουβέντα. Τρώνε
θιαστικά και άκανόνιστα, χωριστά
πολλές φορές. Σπάνια μπορούν να
βγουν έξω, να συναναστραφούν άλ-
λους ανθρώπους. 'Ετσι τους λεί-
πουν οι εύκαιρίες και ή οικιλία των
θεμάτων της κουβέντας. Μιλάνε κυ-
ρίως για τά παιδιά. Όταν δέ, τό
θράδυ, θρισκωνται έπιτελούς μαζί,
στο συζυγικό κρεβάτι, είναι τόσο
κουρασμένοι σωματικά και πνευματι-
κά, ώστε δεν έχουν διάθεσι να φλυα-
ρίσουν για πολλή ώρα όπως άλλοτε.

Μπορούν ωστόσο να παρηγορηθούν
με τη σκέψη ότι ή φάσις αυτή είναι
περαστική. Πρέπει να σημειωθεί ότι
ή γυναικί αισθάνεται όλοένα περισ-
σότερο την άνάγκη να κουβεντιάσ' κι'
ο άντρας όλοένα λιγώτερο την
προθυμία να την άκούσ' και να της
άπαντήσει.

«Μέ την κουβέντα — λέει ο δό-
κτωρ Φέλντμαν — ό κάθε άνθρωπος
έβχεται κάτι απ' τόν άλλον και τό
τό έπιστρέφει γεμάτο καινούργια ζωή
και νόημα. Είναι σαν τη χημική άν-
τίδρασι, που παράγει ηλεκτρισμό σέ
μία μπαταρία. Αυτή ή πνευματική έ-
πικοινωνία διατηρεί ζήπινο τό μυαλό

PERMANANT

Φαρμακείο σκάλες, χοντρές μπού-
κλες είναι τό μυαλό μας. Σας θαπ-
θ' να κάμετε μοντέρνα χτενίσματα.
Μέχρι τέλους Σεπτεμβρίου ή έρώ-
σα τό παρόν άπόκομμα, δικαιούται
έκπτώσεις. Κρατείται τό ραντεβού
σας δια να μην άρνητέ. Κοιμητήριον
Μίλη Λαμπροπούλου. Άγιου Κων-
σταντίνου 12, τηλ. 523-100 έντός της
στοάς δεξιά.

μας και άναπτύσσει την προσωπική
την μας.

Ένώ όμως ό άντρας συνήθως ίκα-
νοποιεί αυτή την άνάγκη όλη τη μέ-
ρα, με τους τόσους ανθρώπους που
συγκινάει στη δουλειά του, ή γυ-
ναίκα, μένοντας κλεισμένη στο σπίτι
με τά μικρά παιδιά ιωώθει μία ά-
πελπιστική μοναξιά και περνάει συ-
χνά μέρες ολόκληρες χωρίς άλλη άνα-
κούφισι εκτός από λίγες λέξεις που
ανταλλάσσει με μία γειτόνισσα.

Οι άντρες παραπονιούνται κάποτε
πως οι γυναίκες τους μιλάνε διαρκ-
ώς, ακόμα κι' όταν δεν έχουν να
πουν τίποτε τό ενδιαφέρον. Δέ μπο-
ρούν να καταλάβουν ότι ό κύριος
σκοπός της κουβέντας μεταξύ των
συζύγων δεν είναι τόσο τό να δίνουν
πληροφορίες ό ένας στον άλλον, όσο
τό να τραβήξ' ό καθένας τους την
προσχή και να θυμίσ' πως υπάρχει.

Ένα βασικό έμπόδιο στην κουβέν-
τα είναι ότι κάθε άντρας — όπως
και κάθε γυναίκα άλλωστε — έχει ά-
ρισμένες άμφιβολίες και προκατά-
ψεις για τις όποιες άποφύγει να
συζητήσει, από φόβο μήπως τόν κο-
ροβήξ' ό άλλος. Αυτά άποκαλύ-
πνεται συνήθως στους πρώτους μή-
νες του γάμου, όταν ό ένας ή ό άλ-
λος συζυγος άρχισ' ν' άποφύγει συ-
στηματικά ώρισμένα θέματα.

Κατά τό δόκτορα Φέλντμαν οι συ-
ζυγικοί κυνάδες έχουν συνήθως μία
από τις εξής άφορμές: σεξουαλικά
ζητήματα, χρήματα, παιδιά, πεφ-
ρι-
κά, θρησκεία. Σχεδόν πάντοτε όμως,
υπάρχει πίσω απ' αυτούς μία κρυφή
αίτια: ή έλλειψι έπικοινωνίας μετα-
ξύ των δύο συζύγων. 'Αν καθένας
τους ρωτούσε ξεκάθαρα και άπαντού-
σε τίμια στον άλλο, θ' άποφύγιαν
τόν κίνδυνο να μαλώσουν.

Όστόσο, τά κυνάδια είναι
προτιμώτερα, παρά τό να κρύβ' κα-
θένας μέσα του τά συναισθήματά του
και να καταπνίγ' τά παρπάνα του.
Μπορεί να πληγώνουν οι θυμωμένες
λέξεις, πάντως όμως κάνουν λιγώτε-
ρο κακό από τις θυμωμένες πράξεις.

Ένα πρόβλημα κοινό στα περισ-
σότερα νέα άντρώγυνα είναι τό πως
να έρωνη τόν καιρό, τόν τάπο και
την ήσυχία για να κουβεντιάσουν.
'Αλλοι προτιμούν την ώρα του φα-
γητού, ενώ άλλοι θρισκουν πως ή
κρεατοκόμιαρά τους είναι ό μόνος
τόπος που τους προσφέρει την άπαι-
τούμένη άπομόνωσι και ήρεμία για
μία ήσυχη κουβεντούλα.

Τέλος, ο δόκτωρ Φέλντμαν διαπί-
στωσε πως ό άντρας που κουβεντιά-
ζε πολύ με τη μητέρα του κι' ή γυ-
ναίκα που έκανε τό ίδιο με τόν πα-
τέρα της, έχουν περισσότερη κλίσι,
προδιάθεσι και ικανότητα για μία
εύχαιρη συζυγική κουβέντα.

Τό κόλπο της κ. Λεγκός

Η κ. Λεγκός ήταν οίκονόμα.

Τριάντα χρόνια παντρεμένη
μ' ένα βιομήχανο, έφερνε μία χα-
ρά γύρα τό νοικοκυριό του σπιτιού
της. Οικονομους έτσι τά μ'όσα
απ' τά εισοδήματά τους, που τά
φύλαγε για τά παιδιά που δεν εί-
χε. Ό κ. Λεγκός, πουχε άποσυρ-
θ' απ' τις δουλειές του, σηκωνό-
τανε στις 9, διάβαζε την έφημερί-
δα, χωρίς ν' άφήσι ούτε τις ρε-
κλάμες κι' έγευματίζε μόλις χτυ-
πούσε μεσημέρι. Ύστερα έπαίρ-
νε έναν ύπνο τρεις ώρες κι' όταν
ζυπνώνουσε, πήγαινε στο καφεείο.

Έκεί καθόταν ως ότου νάρθ' ή
ώρα του δείπνου κι' άια δειπνού-
σε κοιμόταν με τις κόττες. Δέ
σκοτίζονταν για τίποτε. Την κυ-
βέρνησι του σπιτιού την είχε ή κ.
Λεγκός.

Τό άντρώγυνο αυτό ζούσε σ' έ-
παρχία. Κι' όταν ζή κανείς με τά
εισοδήματά του σέ έπαρχιακή πό-
λι, έστω κι' άν έχη δέκα χιλιάδες
κατοίκους είναι ύποχρεωμένος, για
λόγους άξιοπρεπείας νάχη ύπηρε-
τρια. Άλλοιώς τόν περνάνε για
εργάτη. 'Επρεπε, λοιπόν, κι' ή
Λεγκός νάχουν ύπηρετρια. Κι' ει-
χανε μία με μισθό 200 φράγκα τό
μήνα, που δεν τους έστοιχίζε ό-
μως τίποτε. «Πώς αυτό;» θα μου
πείτε.

Η κ. Λεγκός σκέφτηκε μέρες
και νύχτες πάνω στο ζήτημα της
ύπηρετίας. Νά δινη 200 φράγκα
τό μήνα, εκτός από τροφή, ρουχι-
σμό και ύπνο, σέ μία ύπηρετρία;

Νά λοιπόν, αυτό ήταν τό κόλ-
πο της κ. Λεγκός. Μόλις περνού-
σε ό πρώτος μήνας, έδωχανε τη
δουλα, γιατί δέ βγήκε τάχα καλή
και, κατά την συμφωνία τους, δεν
της έδινε τίποτε. 'Ετσι άλλαζε
δώδεκα δουλες τό χρόνο και δεν
πληρώνε πενήντα. Δεκαπέντε χρό-
νια βάσταζε αυτή ή μέθοδος,
ώσπου τώρα τελευταία είχε πάρει
την 'Αγγελική, μία χωριάτισσα,
που την έστειλε τό μεσιτικό
γραφείο.

Μόλις έκλεισε ό μήνας, ή κ. Λεγ-
κός φώναξε την 'Αγγελική και της
είπε:

— Κορίτσι μου, δέ μου κάνεις.
Πήγαινε στη σοφίτα, φτιάξε τη βα-
λίτσα σου και πέρνα ύστερα να
δ'ών πάσης τίποτα μαζί σου.

Η 'Αγγελική ανέθηκε στη σο-
φίτα, μια πέρασε ένα τέταρτο, μία
ώρα, δυό ώρες και δέν κατέβαινε.
'Η κ. Λεγκός άνησύχησε.

— Μήπως, στην άπελπισία της,
έπεσε κάτω απ' την ταράτσα;

— Λές; είπε άνησυχος ό κ. Λεγ-
κός. Μήπως πήρε τίποτα μαζί της
κι' έφυγε χωρίς να την πάσης ει-
δοσι;

— Δέ μπορεί, γιατί άν έφυγε,
θα την έβλεπα.

— Τότε πρέπει να πάω να δ'ώ
τί έγινε...

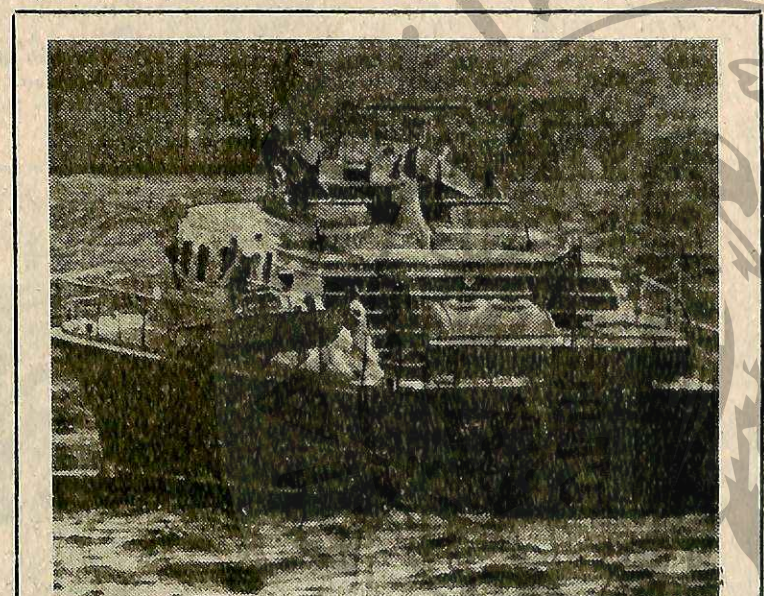
— Νά πάς!

Όταν ό κ. Λεγκός ανέθηκε στη
σοφίτα, βρήκε την 'Αγγελική κρε-
βατωμένη.

— Άρρώστησα ξαφνικά, άφεντι-
κό, του είπε.

— Άρρώστησες; Και τί νοιώ-
θεις;

— Δεν ξέρω. Μου πονάει όλο
τό σώμα, τό κεφάλι μου γυρίζει,
μουράζει έμετός, τά πόδια μου
είναι καμμένα, δέ μπορώ να στα-
θ'ώ όρθια. 'Η ζουη! Θα κρεβάτη-

ΤΟ ΤΑΧΥΤΕΡΟ ΣΚΑΦΟΣ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

Τό νέο κόττερο του κ. Νιάρχου, δέν είναι μόνο τό μεγαλύτερο κρις-
κράφτ που κατασκευάστηκε μέχρι σήμερα, αλλά και τό ταχύτερο κα-
τασκευάστηκε στην 'Αγγλία, θρισκεται δέ στην 'Ελλάδα όπωσ ό κ.
Νιάρχος και ή οικογένειά του θα περάσουν τις θερινές διακοπές τους.
Τό υπερπολυτελές κρις-κράφτ, που ονομάζεται «Μέρκιουρ» ('Ερμής),
μπορεί ν' άναπτύξ' ώριαία ταχύτητα 90 χιλιομέτρων, έχει πλήρως
πέντε άνδρων και μπορεί να μεταφέρη δέκα επιβάτες εξασφαλίζοντας
τους όλες τις άνέσεις.

Θα γιά κανένα μήνα!...
Όταν ο κ. Λεγκός κατέβηκε κι' είπε στη γυναίκα του τί έτρεχε, ή κ. Λεγκός έγινε έξω φρενών.
— Άκούς ν' άρρωστήση!... Και θά κάνη κι' ένα μήνα στο κρεβάτι! Όστε, λοιπόν, πρέπει να την πληρώσουμε, αφού θά περάση ο πρώτος μήνας; Τί ξεσπίματος κόσμος! Άρρωστούν στα ξένα σπίτι-τια!...
Μά ξαφνικά, σαν να της ήρθε κάποια φαινή ιδέα, πρόσθεσε:
— Έχει γούστο να κάνη ψέμα-τα την άρρωστη. Πρέπει να το μά-θουμε. Πήγαίνε να φωνάξης το γιατρό!
— Όστερ' από λίγο το ζεύγος Λεγκός κι' ο γιατρός ανέβηκαν στη σοφίτα. Ο γιατρός άρχισε να εξετάζη την άρρωστη. Σε μία στι-γμή παρακάλεσε τον κ. και την κυρία να βγούν έξω.
— Η Άγγελική, μόλις έμεινε μό-νη, είπε στο γιατρό:
— Δεν έχω τίποτα, γιατρέ μου. Κάνω όμως την άρρωστη, για να μη φύγω και για ν' αναγκάσω την κυρία να μου δώση το μισθό μου, επειδή θέλει να με δώση και μέ-να, σαν τις τόσες άλλες χωρίς να με πληρώση...
Κι' εξήγησε στο γιατρό το κόλ-πο της κ. Λεγκός.
— Όστε έτσι; ρώτησε ο για-τρός. Τί σκέφτεσαι να κάνης;
— Αν πής πως έχω άρρώστια, γιατρέ μου, θά μείνω στο κρεβά-τι ένα—δυό—τρείς—έξη μήνες ώσπου να πάρω τα λεφτά μου!
— Ο γιατρός σκέφτηκε λίγο κι' ύ-στερα άνασηκώνοντας τα σκεπά-σματα του κρεβατιού, είπε στην κοπέλλα:
— Αμ' τότε, Άγγελικούλα μου, κάνε πάρα πέρα, να πέρω κι' έ-γω, γιατί έξη μήνες κούραση τους Λεγκός κι' άκόμη δε μούδωσαν πεντάρα!...
ΖΑΝ ΚΟΛΜΠ

Πάντοτε πρώτοι στον το-
μέα των ύφαντών
λαϊκής τέχνης ιδίας
παραγωγής.

**ΜΥΚΟΝΙΑΤΙΚΗ
ΤΕΧΝΗ**

ΦΟΥΣΤΕΣ
ΜΑΛΛΙΝΕΣ • ΒΑΜΒΑΚΕΡΕΙ
ΦΟΡΕΜΑΤΑ
ΒΑΜΒΑΚΕΡΑ
ΜΠΛΟΥΖΕΣ
ΟΛΟΚΛΕΙΣΤΑ
ΕΣΑΡΠΕΣ • ΜΑΝΔΑΛΙΑ
ΤΑΓΑΡΙΑ • ΥΠΟΚΑΜΙΣΑ

ΠΩΛΗΣΙΣ: ΧΟΝΔΡΙΚΗ ΔΙΑΝΙΚΗ

Β. ΠΑΠΟΥΤΣΑΣ & ΣΙΑ
ΣΤΑΔΙΟΥ 55Α - ΑΘΗΝΑΙ

Γιά μικρούς ΚΑΙ ΜΕΤΑΛΟΥΣ

Άνω — Κάτω σταυρόλεξο

Στο σταυρόλεξο αυτό, αντί να σας δώσουμε τις εξηγήσεις των διαφόρων λέξεων, που θα το συμ-πληρώσουν, σας δίνουμε τις ίδιες τις λέξεις, όχι θέ-θαια με τη σειρά εμφανισίας των μέσων στο σχέ-διο αλλά βάσει του αριθμού των γραμμάτων που τις αποτελούν και με αλφαριθμητική σειρά.

Μέσα στα τετραγωνίδια αυτά τοποθετήστε τώρα τους αριθμούς:

12	14	16
18	20	22
24	26	28

Έτσι ώστε προσθέτοντας τους τρεις αριθ-μούς της κάθε σειράς, οριζοντίως, διαγωνίως και καθέτως, να έρσικετε πάντοτε για άθροι-σμα 60.

3) Προσπαθήστε να έρθηκε τους αριθμούς, που πρέπει να τοποθετήστε πιδ κάτω στη θέση των στιγμών, έτσι ώστε να ολοκληρωθή ο πο-λαπλασιασμός:

$$\begin{array}{r} 130 \\ \times 55 \\ \hline 6650 \end{array}$$

Για να σας διευκολύνουμε, σας άποκαλύπτου-με πώς θα χρησιμοποιήσετε τέσσερις φορές το 6 και τέσσερις φορές το 2.

Δισύλλαβες λέξεις

Συναρμολογήστε τις κάτωθι συλλαβές ανά δυό, έτσι ώστε να σχηματίσετε μία σειρά 15 λέξεων με τις παρακάτω σημειώσεις:

Η συναρμολόγησης θα γίνει με τέτοιο τρό-πο, ώστε η δεύτερη συλλαβή της μιας λέξεως να είναι συγχρόνως και ή πρώτη της άμέσως έπομένης:

Π.Χ.: ΚΟΣ—ΜΟΣ ΜΟΣ—ΧΑ, ΧΑ—ΡΑ κ.κ.κ.

ΓΗ—ΘΗ—ΛΗ—ΛΙΣ—ΛΥ—ΝΑ—ΞΙ—ΞΙΣ
—ΠΑ—ΠΑ—ΠΗ—ΠΟ—ΡΑ—ΡΑΣ—ΤΑ—ΤΣΑ.

ΟΙ ΣΗΜΑΣΙΕΣ ΤΩΝ ΛΕΞΕΩΝ

- 1) Έχει άρκετες χιλιάδες κατοίκων.
- 2) Κατάλογος (Ένν.).
- 3) Μεταφορικό μέσον.
- 4) Έρωτικές απολαύσεις (μεταφ.).
- 5) Δασώδης κοιλιάς.
- 6) Θα έρθηκε εκεί καθαρό νερό.
- 7) Η ύσσις της ζωής.
- 8) Έργαλείο.
- 9) Έντονος ήχου κίς όρμές.
- 10) Άνήκει στο ώραιο φύλο.
- 11) Μουσικό όργανο.
- 12) Φυλή.
- 13) Σκαπτικό έργαλείο.
- 14) Άγώνισμα.
- 15) Κατά τον πόλεμο, άδειάζε τα καταφύγια.

Λαβύρινθος

Ποιά από τις τέσσερις γραμμές (1, 2, 3, 4) πρέπει ν' ακολουθήση το πράινο «Α» για να φτάση στο σταθμό (άνω δεξιά), χωρίς να συγκρουή με το πρλί-νο «Β» ή να πέση στο δάραδρο (κάτω άριστερά) ή πάνω στον τεράστιο θρά-χο (δεξιά στο μέσον). Στο παιχνίδι μπορούν να πάρουν μέρος δυό, τρείς ή και τέσσερις παίκτες συγχρόνως. Διαλέγουν ό καθένας το δρόμο του και στο τέλος εξακρίβωνουν πους κέρδισε.

Οι λύσεις στη σελ. 69

Ελίζαμπεθ Ντάνκαν

ΣΤΟΝ ΘΑΛΑΜΟ ΑΕΡΙΩΝ

Παρ' έλους της σκληρούς της άγώνες, ή «άπαισιώτερη πε-θερά του κόσμου» θά πληρώση τώρα με το θάνατό της την άνατριχιαστική δολοφονία της νύφης της

ΣΤΟΝ θάλαμο άερίων των φυ-λακών Σάν Κουήντιν, που ό Κάρυλ Τσέσμαν τον έκανε διάση-μο σ' όλο τον κόσμο, πρόκειται, σε λίγες μέρες, να δολοφονηθή μία γυναίκα, που ό άμερικανικός τύ-πος την είχε χαρακτηρίσει σαν την «άπαισιώτερη πεθερά του κό-σμου» Άφού άπορρίφθηκε και για τρίτη φορά ή αίτησή της να μετα-τραπή σε ισόδια δεσμά ή ποινή της, τίποτα πιά δε μπορεί, όπως οαίνεται, να σώση από τον θάνα-τό την 'Ελίζαμπεθ Ντάνκαν, ή γυναίκα, που, από παθολογική ά-γάπη στον γυιό της, πλήρωσε δυό κακοποιούς για να σκοτώσουν τη νύφη της.

Μαζί με την 'Ελίζαμπεθ Ντάν-καν, θά δολοφονηθούν στον θάλαμο άερίων, και οι δυό πληρωμένοι δολοφόνοι, ό Άγκουστίνο Μπαλντο-νάντο, 28 έτών, και ό Λιούις Μό-για, 25 έτών. Και οι δικές τους αιτήσεις για άκοι είχαν την ί-δια τύχη υ έκείνης της «τρομε-ρης πεθεράς». Έτσι, θά δικαιωθή πέρα για πέρα ό εισαγγελέας της πολυκροτης δικής της Ντάνκαν και των συνεργών της, ό Ρόυ Γκού-σταφσον, που είχε βροντοφωνήσει στην άγορεύση του πως «άν το έγ-κλημα αυτό δεν τιμωρηθή με τον θάνατο και των τριών ένόχων, για κανένα πιά έγκλημα δεν πρέπει να επιβληθή ή ποινή του θανά-του».

Η άλήθεια είναι πως, όσο κι' αν ό συνήγορός της προσπάθησαν να την παρουσιάσουν σαν μία «δυστυχισμένη τρελή», ή 'Ελί-ζαμπεθ Ντάνκαν έδωσε, όταν γι-νόταν ή δική της, την έντύπωση μίας γυναίκας ήθικά άδίστακτης και γεννημένης για να έγκληματι-ση. Παντρεμένη και χωρίς μόνι-μα, δέκα φορές, δεν δοκίμασε, για τους δέκα διαδοχικούς συζύγους της, παρά μία σεξουαλική έλξη, χωρίς την παραμικρή τρυφερότη-τα. Και, όπως ή ίδια δεν δίστα-σε να όμολογήση, για κανέναν δεν δοκίμασε ποτέ ένα τρυφερό αϊ-σθημα, παρά μόνο για τον γυιό της, που στο πρόσμύ του συν-κέντρωσε όλη την άγάπη που είχε άρνηθή σε κάθε άλλο ανθρώπινο πλάσμα.

Μά ή άγάπη της για τον μονα-χογυιό αυτό ήταν μία άγάπη έ-γωιστική, έξουσιαστική, τυραννι-κή. Άσφυκτιώντας εκείνος, άπο-φάσισε, όταν έγινε 29 έτών, το 1959, να άποτινάξη τον μητρικό ζυγό, να ένοικιάση ένα δωμάτιο και να ζήση μόνος του. Λίγες μέ-ρες άργότερα, ώστόσο, ό Φράνκ Ντάνκαν ξαναγύριζε κοντά στη μη-τέρα του. Η τρομερή 'Ελίζαμπεθ τον είχε εκδίδσει πως, αν έξασκο-λουθόσε να μένη μακριά της, θ' αυτοκτονόυσε!

Άλλά ή συμβατική αυτή συμ-φιλίωση μητέρας και γυιού δεν έ-

μελλε να διατηρηθή για πολύ. Έ-κείνη άρρώστησε και, στο νοσο-κομείο όπου νοσηλεύθηκε, ό Φράνκ, που βρισκόταν κάθε βράδυ στο προσκέφαλο της μητέρας του, έ-ρωτεύτηκε μία Καναδή νοσοκόμα, την Όλγα Κούπζικ, που είχε πε-ριποιηθή την άρρωστη με ύποδει-γματική άφροσύνη. Όμως, ή πε-ριποίησι αυτή, που γνώρισε από την όμορφη κι' ευγενικά νοσοκό-μα, δεν έκανε την 'Ελίζαμπεθ Ντάνκαν να συγχωρήση στον γυιό της το αίσθημά του. Έκδιόζοντάς τον και πάλι με την άπειλή της αυτοκτονίας, τον άναγκασε να δη-λώση στην Όλγα πως δε θα την παντρευόταν. Μά ήταν άργα πιά, γιατί ή Όλγα περίμενε παιδί ά-πό τον σύνδεσμό τους και ό Φράνκ,

άφού πάλεψε με τον εαυτό του, άποφάσισε να γάμο μαζί της. Φυσικά, ή 'Ελίζαμπεθ δεν άυ-τοκτόνησε! Άντί γι' αυτό, προτί-μησε να κάνει μαρτυρική την ζωή του νεαρού Έυγαριού, τηλεφω-νώντας κάθε βράδυ στον γυιό της ναρθη να περάση τη νύχτα κοντά της. Το αντίπαλο ζούσε έτσι γυ-ρισμένο τις νύκτες, προσδοκώσε, όμως, πως ή ροβερή αυτή κατά-στασι θ' άλλάζε, όταν θα έρχόταν στον κόσμο το παιδί, μαλάζοντας την καρδιά της σκληρής πεθεράς.

Μά το παιδί δεν έμεινε να γεννηθή ποτέ. Η Όλγα ήταν σε κατάστασι να συγχωρήσει ή-νω, ή πεθερά της, για να ξαναπαρή κινετα της τον Φράνκ, άποφάσισε, όταν θάνατό της, Μί-σως, δίνοντας 3.000 δολάρια στον καθένα, τους δυό κακοποιούς, και τους άνέφερε να την άπαλλά-ξουν για πάντα από τη νύφη της. Έκείνοι πήγαν στο σπίτι της υ αυτοκίνητο μία νύχτα, που έλειπε, όπως συνήκας, ό Φράνκ, και της είπαν πως μετά στο άμάσι, ήταν, άναίσθητος ήπικ το μεθύσι, ό άν-τρας της. Αυτή κατέβηκε κι' εκεί την στραγγάλισαν. Έπειτα, με-ταφέρανε το πτώμα της στο βου-νό και το θάψανε.

Η άνάκαλη ή του φοβερού έγ-κλήματος συγκλόνησε δολέκληρη την άμερικανική κοινή γνώμη. Η δολοφονία μίας γυναίκας που έ-χει παιδί στα σπλάγχνα της θεω-ρείται, από τον άμερικανικό νό-μο, σαν το σπιντέρωτο όλων των έγκλημάτων και, από την πρώτη στιγμή ήταν βέβαιο πως ούτε οι δυό πληρωμένοι φυσικοί άυτουρ-γοί, ούτε ή ήρωή άυτουργός, ή 'Ελίζαμπεθ Ντάνκαν, θά γλύτωναν την καταδίκη τους σε θάνατο.

Ο Μπαλντονάντο κι' ό Μόγια προσπάθησαν, μάταια, να πείσουν το δικαστήριο πως άγνοούσαν ότι ή Όλγα ήταν έγκυος και πως ή 'Ελίζαμπεθ Ντάνκαν είχε φροντί-σει να τους το άποκρύψη. Μά ή προχωρημένη έγκυμοσύνη του θύ-ματος ήταν τόσο φανερή, ώστε να μη στέκεται ό ισχυρισμός τους.

Όσο για ή ψυχή του έγκλή-ματος, την τραίερη πεθερά, οι δι-κηγόροι της άφείδαν όλη την έ-πιχειρηματολογία τους για να την

Η 'Ελίζαμπεθ Ντάνκαν που περιμένει τώρα, από μέρα σε μέρα να δολοφονηθή στο θάλαμο άερίων.

άφού πάλεψε με τον εαυτό του, άποφάσισε να γάμο μαζί της. Φυσικά, ή 'Ελίζαμπεθ δεν άυ-τοκτόνησε! Άντί γι' αυτό, προτί-μησε να κάνει μαρτυρική την ζωή του νεαρού Έυγαριού, τηλεφω-νώντας κάθε βράδυ στον γυιό της ναρθη να περάση τη νύχτα κοντά της. Το αντίπαλο ζούσε έτσι γυ-ρισμένο τις νύκτες, προσδοκώσε, όμως, πως ή ροβερή αυτή κατά-στασι θ' άλλάζε, όταν θα έρχόταν στον κόσμο το παιδί, μαλάζοντας την καρδιά της σκληρής πεθεράς.

Μά το παιδί δεν έμεινε να γεννηθή ποτέ. Η Όλγα ήταν σε κατάστασι να συγχωρήσει ή-νω, ή πεθερά της, για να ξαναπαρή κινετα της τον Φράνκ, άποφάσισε, όταν θάνατό της, Μί-σως, δίνοντας 3.000 δολάρια στον καθένα, τους δυό κακοποιούς, και τους άνέφερε να την άπαλλά-ξουν για πάντα από τη νύφη της. Έκείνοι πήγαν στο σπίτι της υ αυτοκίνητο μία νύχτα, που έλειπε, όπως συνήκας, ό Φράνκ, και της είπαν πως μετά στο άμάσι, ήταν, άναίσθητος ήπικ το μεθύσι, ό άν-τρας της. Αυτή κατέβηκε κι' εκεί την στραγγάλισαν. Έπειτα, με-ταφέρανε το πτώμα της στο βου-νό και το θάψανε.

Η άνάκαλη ή του φοβερού έγ-κλήματος συγκλόνησε δολέκληρη την άμερικανική κοινή γνώμη. Η δολοφονία μίας γυναίκας που έ-χει παιδί στα σπλάγχνα της θεω-ρείται, από τον άμερικανικό νό-μο, σαν το σπιντέρωτο όλων των έγκλημάτων και, από την πρώτη στιγμή ήταν βέβαιο πως ούτε οι δυό πληρωμένοι φυσικοί άυτουρ-γοί, ούτε ή ήρωή άυτουργός, ή 'Ελίζαμπεθ Ντάνκαν, θά γλύτωναν την καταδίκη τους σε θάνατο.

Ο Μπαλντονάντο κι' ό Μόγια προσπάθησαν, μάταια, να πείσουν το δικαστήριο πως άγνοούσαν ότι ή Όλγα ήταν έγκυος και πως ή 'Ελίζαμπεθ Ντάνκαν είχε φροντί-σει να τους το άποκρύψη. Μά ή προχωρημένη έγκυμοσύνη του θύ-ματος ήταν τόσο φανερή, ώστε να μη στέκεται ό ισχυρισμός τους.

Όσο για ή ψυχή του έγκλή-ματος, την τραίερη πεθερά, οι δι-κηγόροι της άφείδαν όλη την έ-πιχειρηματολογία τους για να την

Ο ΑΝΤΡΑΣ της είχε φύγει πρωί-πρωί από το σπίτι για τη δουλειά του, κι' η Νίτσα, αφού έρριξε μία ματιά στο μωρό της, που κοιμόταν, του χαμογέλασε και βγήκε από το δωμάτιο, πατώντας στις άκρες των ποδιών της, για να μη το ξυπνήσει.

Δεν ήταν μεγάλο το σπίτι της. Άλλο ένα δωμάτιο, που το χρησιμοποιούσαν για σαλόνι και τραπεζαρία και μία κουζίνα, όπου έτρωγαν τις καθημερινές.

Την είχε πάρει ο ύπνος κι' άσχημα να σηκωθεί εκείνη την ημέρα. Μά, τις περισσότερες φορές έτσι την πάθαινε, μόλις έφευγε ο άντρας της. Άλλα και τί να κάνει τόσο πρωί;

Έκτός από την κρεβατοκάμαρά της, δεν είχε κι' άλλο τίποτα να συγυρίσει, γιατί η κουζίνα της έλαμπε πάντα. Από βραδīs έφτιανε όλες τις δουλειές, για νάχη την ημέρα όλο τον καιρό να φροντίζει για το κοριτσάκι της, ένα κοριτσάκι πέντε μηνών, όμορφουλι σαν τον πατέρα του και τη μητέρα του.

Μά είχε κι' άλλες δουλειές να κάνει η Νίτσα. Έπλεκε με ευγένεια και γρηγοράδα δαντέλλες, κρυφά από τον άντρα της και τις πουλούσε για να φωνίξει, δι. της χρειαζόταν παραπάνω για το νοικοκυριό της, δίκως η έπιδαρύνη τον άντρα της.

Δε μαγειρεύε το μεσημέρι, παρά μόνο για το βράδυ, που έχοταν ο άντρας της. Την περνούσε με κάτι, πάντα, που φύλαγε από βραδīs.

Έψησε έναν καφέ, βούτηξε λίγο ψωμάκι και στρώθηκε, λοιπόν, στη

Η Νίτσα κατάλαβε από εκείνη τη στιγμή ότι η ζωή της σ' εκείνο το σπίτι θα ήταν ανυπόφορη...

σας, έπειτα από σκέψεις μιας ολόκληρης νύχτας, ότι η αγάπη των γονέων της θα ήταν πραγματική, αν φρόντιζαν για δι. θα ικανοποιούσε την επιθυμία της κόρης τους και όχι τις κοινωνικές και κοσμικές τους υποχρεώσεις.

Η μέρα τη βρήκε ακόμη εύθινα και για νάχη τη συνειδησί της ή συνη για δι. σκόπευε να κάνει, παραρυσίασθηκε το μεσημέρι στο τραπέζι, αποφασισμένη να βάλει ένα τέρμα σ' αυτό το ζήτημα, που άφορούσε αυτήν και μόνο, τη ζωή της.

Κάθισε, λοιπόν, έφαγε μαζί με τους γονείς της κι' όταν η υπηρέτρια σερβίρισε τον καφέ κι' έμειναν μόνοι, η Νίτσα, σηκώνοντας τα μάτια προς τον πατέρα της, τού είπε:

— Ό άγριος τρόπος σου, πατέρα, μ' έκανε να συλλογιστώ, δι. δε μ' αγαπάς. Δεν είμαι κανένα μικρό κοριτσάκι, που πήγες να τρομοκρατήσεις. Είμαι πιά γυναίκα, και νόμισα, δι. οι γονείς μου μ' αγαπούν κι' ότι θα ήθελαν να με δούν ευτυχισμένη. Μ' αγαπάτε, λοιπόν; Θέλετε να με δhte ευτυχισμένη;

— Ό πατέρας της, που είχε μετανοήσει για τον άγριο τρόπο του, αλλά και δεν είχε αλλάξει απόφαση σχετικά μ' αυτό που ζητούσε η κόρη του, γύρισε και της είπε:

— Σά μεγαλύτερος, νομίζω, δι. ενεργώ για το συμφέρον σου.

— Πατέρα, το συμφέρον βρίσκεται στο χρήμα και στις επιχειρήσεις κι' όχι στα αισθήματα. Μην ξεχνάς, δι. η μητέρα μου παράτησε τ' άρχοντικό της στην Πάτρα, για ν' ακολουθήσει ένα μικρό υπάλληλο, όπως ήσουν εσύ, την εποχή εκείνη!

— Είσαι και αθάδης! της φώναξε η μητέρα της.

— Δε μιλά εγώ, μητέρα. Μιλάει η λογική, μιλούν τα παραδείγματα. Και, για να τελειώνουμε, τί αποφασίζετε;

— Μας φοβερίζεις;

— Όχι, συζητάω!

— Τότε δε γίνεται τίποτα! Να ξεγράψω, δι. μπορείς να πάρεις έναν εργάτη.

Η Νίτσα δεν άπάντησε. Σηκώθηκε και πήγε στο δωμάτιό της.

Σ' αυτό το δωμάτιο έμεινε ένα μήνα. Δεν ξαναείδε τους γονείς της. Τους απέφυγε. Έβλεπε όμως την υπηρέτρια, που της έφερνε τα γεύματα, πρωί, μεσημέρι και βράδυ.

Όλο αυτό το μήνα τον πέρασε διαβάζοντας. Οι γονείς της, που ρωτούσαν την υπηρέτρια, μάθαιναν ότι ήταν ήρεμη κι' ότι μελετούσε.

Ένα πρωί, όμως, η υπηρέτρια δε βρήκε τη Νίτσα στο δωμάτιό της. Έλεπε με αρκετά ρούχα, πουχε πάρει μαζί της σε μία βαλίτσα! Είχε φύγει κατά τ' έμμε-ρώματα. Είχε πάρει τα βιβλία της, κάτι αγαπημένα μικροπράγματα, μία κούκλα και το βιβλιάρειο του Ταμειευτηρίου, όπου έδασε τις οικονομίες της και τα δώρα σε έπιταγές — ένα ποσόν περίπου έκατο χιλιάδες.

Έφυγε και δεν την είδαν πιά ποτέ, γιατί δεν ήξεραν ούτε ποιος ήταν ο αγαπημένος της, ούτε που δούλευε.

Κανείς δεν ήξερε, δι. η Νίτσα είχε αγοράσει, σε τιμή ευκαιρίας, εκείνο το απομακρυσμένο σπιτάκι σε κάποιο συνοικισμό, δι. είχε παντρευθεί το Νώντα κι' ότι είχε κάνει και παιδί και ζούσαν φτωχικά, αλλά ευτυχισμένα.

Εκείνο, λοιπόν, το πρωί κατά τις 10 ή ώρα, ενώ η Νίτσα τελείωνε την παραγγελία μιας δαντέλλας, χτύπησε το κουδούνι της πόρτας της. Παράτησε τη δουλειά πάνω στο τραπέζι και πήγε ν' άνοίξη την πόρτα. Άνοιξε και σταθηκε εσφινισμένη κι' άσποφάσιστη. Στο κατώφλι στεκόταν η υπηρέτρια της.

— Μπορώ να μπά μέσα, κόρη μου; της είπε.

— Πέρασε, μητέρα!

Δύο δάκρυα κύλησαν από τα μάτια της ταλαίπωρης, καταβλημένης από τη λύπη γυναίκας.

Δεν είναι σωστό, βέβαια — είπε η μητέρα — οι γονείς να ζητούν συγγνώμη από τα παιδιά τους, αλλά μάς παρεξήγησες. Σ' αγαπούσαμε, παιδί μου, και νά, μόλις μάς πληροφορήσαν που κάθασαι, ήρθα να σε βρω και να δω και την εγγονούλα μου.

— Τη Μαρίτσα!

— Της Εδώςας και τ' ενομά μου;

— Έπρεμε ο άντρας μου! Και γιατί ήρθες, μητέρα;

— Να σου ζητήσουμε να ξεχάσης αν σε πικράναμε.

— Το έχω ξεχάσει, γιατί είμαι ευτυχισμένη!

— Πρέπει να ξαναγυρίσεις σπίτι σου. Τώρα θα είσαι πιο ευτυχισμένη!

Μητέρα και κόρη, αγαλλισμένες, έκλαψαν από χαρά. Η συγγνωστή τους ήταν τόσο μεγάλη! Μόνο το ξαφνικό κλάψιμο του μωρού από το παιδικό δωμάτιο τους χάρισε.

— Να πάω να τη δω;

— Θα σου τη φέρω άμέσως! Καθισμένη τώρα σε μία πολυθρόνα, η γιαγιά καμάρισε την εγγονή της, ενώ από τα μάτια της έτρεχαν δάκρυα.

— Καί... είδες, Νίτσα, που μού μοιάζει;

Η Νίτσα χαμογέλασε. Η ψυχή της ήταν τώρα γεμάτη από χαρά, γιατί θα ξαναγύριζε στο σπίτι της. Ο άντρας της, εκείνη και το κοριτσάκι της, θα ζούσαν μέσα στην πολυτέλεια...

MIRANTA

ΤΑ ΚΥΜΑΤΑ ΠΟΥ ΔΙΩΧΝΟΥΝ ΤΑ ΠΟΝΤΙΚΙΑ

Υπερηχητικά κύματα, παραγόμενα με μία νέα κι' έξυπνη συσκευή, αποτελούν την τελευταία μέθοδο, για να διώχνουν τα ποντικά από έργα, στάσια και πολυκατοικίες γραφείων, στην Αμερική. Η συσκευή εκπέμπει παλμικές δονήσεις που τις άνθρωποι θάβονται μόνο τα ποντικά. Είναι δά τόσο έντονα, ώστε άνθρωποι, πτες, άσες, άι ποντικά έγκοιλάσκουν τις φωνές τους και φεύγουν. Οι γάτες και τα άλλα ζώα τού σπιτιού δε φοβούνται καθόλου άπ' τα υπερηχητικά κύματα.

Η ΣΕΛΙΣ

ΤΗΣ

ΓΥΝΑΙΚΑΣ

ΙΔΙΟΡΡΥΘΜΙΑ ΣΤΑ ΝΤΕ-ΠΙΕΣ

ΕΧΟΜΕ συνηθίσει, όταν λέμε ντε-πιές, να άννοούμε φούστα και βέστας και αυτή η τελευταία πέφτει έλευθερη και με μανίκια τρουά-κάια. Μά να πού η μόδα μάς παρουσιάζει και μία άλλη έκδηλωση, που θα μάς επιτρέψει να περάσουμε άκούρη πιδ άνετα τις τελευταίες ή-μέρες τού καλοκαιριού.

Πρόκειται για ένα εύθυγραμμο σύνολο. Η φούστα του είναι στενή και μόνιστα με τάσι στενέματος, πιδ μεγάλου πιδός τα κάτω. Η βέστας, έξ άλλου, διαφέρει από τις συνηθισμένες βέστες κατά τούτο: Ότι είναι άετη στο έπάνω μέρος. Δεν έχει μανίκια και στενεύει άσο κατεβαίνει για να σχηματίσει μία άσκατά τονισμένη μέση. Το ντεκολτέ της είναι στρου' γυλό. Είναι μόνιλον κοντή και κουμπώνει πλαι-γίως με δύο κουμπιά.

Είναι ένα άπλούστατο σύνολο, μία παρβόλ-λαγή, μπορούμε να πούμε, το συνηθισμένου ντε-πιές και είναι γοητευμένο. Τό πιδ κατάλ-ληλο ύφασμα για ένα τέτοιο σύνολο είναι το λινό-φαιμπρόν σ' ένα άνοιχτό νάμα της άρε-σκείας σας άπ' αυτά, που συνηθίζονται έξέ-τος.

ΤΑ ΣΤΑΜΠΑΤΑ ΣΕ ΑΠΛΗ ΓΡΑΜΜΗ

Οι σταμπατές κοτονάντ και τα σταμπατά μεταξωτά μάς προσφέρουν πάντα δι. νوستαλ-γούμε για ένα άπλο, άλλά, κοινά σύνολο ή ένα άπλο φόρεμα. Κι' αυτό γιατί είναι τα κατ' έξοχήν ύφασματα, που έχουν άπλή έμφά-νιση. Έτσι και η κόμη τού φορέματος ή τού συνόλου είναι άπλή, γιατί το ύφασμα είν' έ-κείνο που δίνει όμορφιά στο κοστούμι.

Τα σχέδια που έχουν αυτά τα σταμπατά πα-ρουσιάζουν μεγάλη ποικιλία. Άλλα είναι έξω-τικά και φανταστικά και άλλα γεωμετρι-κά, με μεγάλη άκρίβεια στις γραμμές τους. Όλα έχουν τη γού τους και έναπείκεται μό-νο στο γούστο σας για να κάνετε μία καλή έκ-λογή, σύμφωνα με τον τύπο σας.

Ένα μοντέλο που είδαμε από σταμπατό μεταξωτό είχε μία στα γραμμή από πάνω ως κάτω. Ήταν φυσικά μονοκόμματο, χωρίς ραφή στη μέση. Είχε μία κουφωτή πιέτια μπροστά πιασμένη άσκατά γουηλά, ώστε να μη διακό-πτεται η εύθυνη της γραμμή.

Τό κοστούδι δεν είχε μανίκια και έσημιάζε ένα γιακά σιόκιν, που έφερε το κομπώμα κά-πως πλαιγίως. Είχε όμως το σκέοτο ελός πιασμένο από το ίδιο ύφασμα, που έλεινε το φόρεμα ως τη ρίζα τού λαιμού. Μία όμοιόμοι-φη δετή ζώνη συμπλήρωνε το φόρεμα.

ΜΙΑ ΝΕΑΝΙΚΗ ΤΟΥΑΛΕΤΤΑ

Τά καρδιά, που είναι τόσο της μόδας έξέ-τος δεν χρησιμοποιούνται μόνο για άπλά φο-ρέματα καθημερινά. Βλέπουμε κι' τουαλετί-τσες καιωμένες από ένα είδος γυαλιστερά, κο-τονάντ, που μοιάζουν με σατέν και σχηματί-ζουν μεγάλα καρδιά με φαρδιές γραμμές δια-στολισμένες. Τά καρδιά παρουσιάζουν γλυ-πιτή άντίθεσι με το άντο τού ύφασματος.

Αυτός ο τύπος των ύφασμάτων μάς προσ-φέρει γοητευμένες τουαλέτες, που έχουν και το νόμισμα να είναι πολύ νεανικές. Κυριαρχεί και έδω μεγάλη άπλότης στη γραμμή, γιατί αυτήν άκρίβως έπιζητεί και το είδος τού ύφά-σματος.

Εύθυγραμμο φόρεμα από σταμπατά μεταξωτό

Χαρούμενη ζωή

δουλειά. Ήταν Παρασκευή και την άλλη μέρα, που ήταν Σάββατο, ά-ταν θα κατέβαινε στην αγορά να ψωνίση, θα περνούσε κι' από την οδό Ευαγγελιστρίας να παρδώση τις δαντέλλες της.

Κι' όμως, η Νίτσα δεν ήταν ά-μόρφωτη κοπέλλα. Είχε τελειώσει το Γυμνάσιο, είχε παρακολουθήσει ταυτοχρόνως δύο χρόνια τ' άγγ-λικά και έτοιμαζόταν να έγγρα-φή στη φιλολογία, όταν γνώρισε το Νώντα, το μελαυό, ψηλό, ά-θλητικό νέο, που άγάπησε και παν-τρεύτηκε.

Δεν ήταν από φτωχή οικογένεια. Ό πατέρας της ήταν μεγαλέμπο-ρος στον Πειραιά. Είχανε μεγάλο σπίτι στο Παλαιόμυδι και ένα ι-διόκτητο αυτοκίνητο, που το χρη-σιμοποιούσε ο πατέρας της και που ήξερε κι' εκείνη να το οδηγεί.

Ήταν κοσμική κοπέλλα, πρίν παντρευτεί, και στα σαλόνια τους έδιναν συχνά δεξιώσεις. Περνούσε μία ζωή μοντέρνας νέας, χωρίς άστόσο να παύη να είναι μία νοι-κοκυράλα και το δεξί χέρι της μητέρας της.

Όλα τα πρόφτανε όταν ήταν στο σπίτι τού πατέρα της: τα μα-θήματά της, τ' άγγλικά, το πιά-νο, τη ζωγραφική και προπάντων τα άραία κεντήματα, που έδασαν τα άξια χεράκια της.

Η ζωή της κυλούσε σαν άνειρο, γεμάτη από καθημερινές άπασχολή-σεις, από χαρές και διασκεδάσεις με τις συμμαθήτριες και τις φίλες της.

Σά μοναχοκόρη, που ήταν, της κάνανε όλα τα χατήρια. Η Νίτσα όμως δεν έκεταλλεύοταν την ά-γάπη και τα χάδια των γονιών της. Ήταν λογική και φρόνιμη κι' δι. έκανε, γινόταν με μέτρο.

Ποτέ δε δυσαρέστησε τους γο-νείς της, ποτέ δεν έδωσε άφορη σε κανένα στο σπίτι της για να έχη την παραμικρή προστριβή. Γι'

αυτό είχε και την αταίτησι, όταν γνώρισε το Νώντα, να την άκού-σουν με κάποια κατανόηση και να της κάνουν τη μοναδική χάρη που τους ζητούσε, την πρώτη χάρη στη ζωή της.

Κι' όμως δε θέλησαν. Γιατί; Γιατί ο Νώντας ήταν ένας εργά-της — μηχανικός σ' ένα εργοστά-σιο τού Πειραιώς — με λίγη μό-ρφωσι και μικρή κοινωνική θέσι, φτωχός και άφραγος. Ένώ εκείνη ήταν πλουσιοκόριτσο, με μόρφωσι και άνώτερη κοινωνική θέσι.

Πρώτος ο πατέρας άγρίφει, που τόλμησε να τού το άπ, με το θάρ-ρος και την πίστι που είχε στην άγάπη της.

Έπειτα ήρθε η σειρά της μά-νας, που της άπαρήρυνε να βγαί-νη έξω, λες κι' ήταν μικρό κορί-τσι, άμυαλο και άταχτο.

Αυτά όλα δεν έξεγείρισε τη Νίτσα. Την έκαναν όμως να σκε-φθεί, δι. η ζωή της μέσα στο πα-τρικό σπίτι, από τη στιγμή εκεί-νη, θα καταντούσε άνυπόφορη.

Γιατί, για ν' άπαρηγή την άγά-πη της, δε γινόταν λόγος! Για να πάρη άλλων, έκτος από το Νώντα, κι' αυτό πάλι δε χροούσε στο μυα-λό της.

Έξ άλλου, δεν έβλεπε τί θα της πρόσφερε μία ζωή μέσα σε πλούτι, και τί εύτυχια περπατώνω θα μπο-ρούσε να έχη μέσα σ' ένα σπι-τι σαν τού πατέρα της, κι' όχι σ' ένα σπίτι μικρό, νοικοκυρεμένο, που θα το συγύριζε η ίδια με τα χέρια της, δίκως υπηρέτριες.

Τί θα προσθετα, στην εύτυχια τους οι κοσμικές σχέσεις; Θα είχε τον άντρα που αγαπούσε, κι' ένα παιδάκι, που θα γέμιζε το σπίτι της από χαρά και πραγματική εύ-τυχία!

Τί θάλεγε ο άνθρωπος; Άδισφο-ρούσε. Δε θα ήταν ντροπή άν ζού-σε φτωχικά...

Έτσι, κατέληξε στο συμπερά-

Είδαμε πολλά μοντέλα μονοκομμωματα, χωρίς καν τὸ διάμεσο τῆς ζώνης, ἀλλὰ μὲ μερικές πέννες που υπογραμμίζουν τὴ θέση τῆς μέσης. Τὰ περισσότερα εἶχαν πολὺ πρωτότυπα ἀνοίγματα στὸν λαιμὸ. Δηλαδή, μίαν ὀριζόντια γραμμὴ μπροστὰ, ἐνῶ πίσω, λίγο γαυηλότερα ἀπὸ τοὺς ὤμους, κατέβηκε σὲ μπροστέλλες ἀπὸ κορδέλλα στὸ γράμμα τῶν κοισσῶν τοῦ ὤφασματος. Οἱ μπροστέλλες εἶχαν μπροστὰ ἀπὸ ἕνα φιογκάκι. Τὰ κάτω ἀκὰς μερικῶν φορεμάτων στολίζονταν μὲ τέσσερα μικρὰ βολάν. Τὸ γαυμένο αὐτὸ σκέπαστο ἔδινε πολὺ ἀέρα στὸ φόρεμα καὶ πάνω ἀπὸ τὸ πρῶτο βολάν ἦταν τοποθετημένο ἕνα φιογκάκι, ὁμοιο μὲ τὰ φιογκάκια τῶν μπροστέλλων.

ΟΙ ΠΙΕΤΤΕΣ ΚΑΙ ΟΙ... ΑΠΟΜΙΜΗΣΕΙΣ ΤΟΥΣ

Ξέρουμε πόσο εἶναι τῆς μόδας ἐφέτος οἱ πιέττες. Τὶς βλέπουμε σὲ φοῦστες αὐτοτελείς, τὶς βλέπουμε σὲ φοῦστες τῶν φορεμάτων, ἀλλὰ καὶ σὲ ὀλόκληρα φορέματα ἀπὸ τὰ κορσὰζ ὡς κάτω. Ἀλλ' ἡ μεγάλη αὐτὴ μόδα δίνει ἀφορμὴ καὶ σὲ ἄλλες ἐπινοήσεις, σ' ἕνα σκέπαστο π.χ. που δημιουργεῖ τὴν ἐντύπωση τῆς πιέττας χωρίς νὰ εἶναι στὴν πραγματικότητα πιέττα.

Ἀς δοῦμε αὐτὴ τὴν ἰδιοτροπία σ' ἕνα κορσὰζ, που μπορεῖ νὰ εἶναι ἐναιμένο μὲ τὴ φού-

στα, ἀλλὰ μπορεῖ νὰ εἶναι καὶ ἔξω, γιὰ νὰ φοριέται καὶ μὲ ἄλλη φούστα. Τὸ κορσὰζ εἶναι πολὺ ἀπλή κόμμι καὶ ἐλαφρὸ μπούφον στὴ μέση. Τὸ ἀνοίγμα τοῦ λαιμοῦ εἶναι στοργηγυλὸ καὶ δὲν εἶναι μακρὴ. Αὐτὰ εἶναι ἡ βάση, ἀς ποῦμε, τοῦ κορσὰζ καὶ πάνω σ' αὐτὴν ἐφαρμόζονται φάσες πιασμένες ἀπὸ τοὺς ὤμους ὡς τὴ μέση ἢ μίαν κοντὰ στὴν ἄλλη που φαίνονται ἀπὸ μακριὰ σὰν πιέττες. Μία ντραπαιριστὴ ζώνη τελειώνει τὸ κορσὰζ, δένοντας ἕνα φλόγκο στὸ πλάι. Τὸ φιογκοῖν, μὴς θὰ σὰς δεῖλῃ πόση γὰρ εἶναι αὐτὴ ἡ πρωτότυπια καὶ πῶς μοιάζουν οἱ φάσες σὰν πιέττες. Φυσικά, ἕνα τέτοιο κορσὰζ δὲν μπορεῖ παρὰ νὰ γίνη μὲ λεπτὸ ὕφασμα: μουσελίνα, βουαλάς ἢ πολὺ ψιλὸ μεταξωτὸ.

ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΣΥΝΟΛΑ

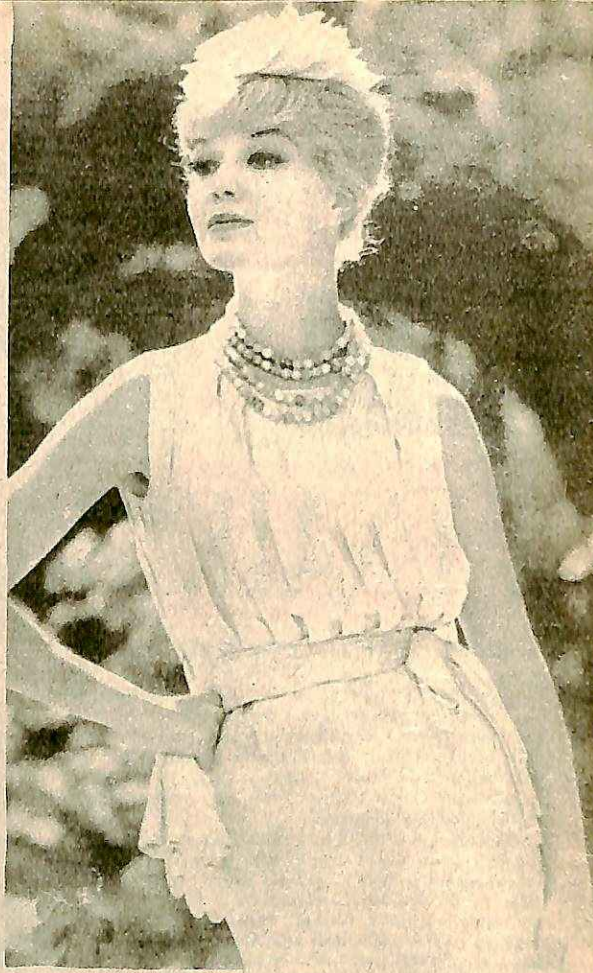
Ὁ συνδυασμὸς φορέματος καὶ θέστας εἶναι ἀσφαλὲς ἀπὸ τὰ πρῶτα πρακτικὰ ντυσίματα γιὰ τὴν ἐποχὴ. Τὸν ἀντιπροσωπεύει ὠραϊότητα ἕνα πολὺ πετυχημένο μοντέλο τοῦ Οἴκου Σανέλ σὲ μίαν γαυμὴ ἔβαζε.

Ἀποτελεῖται ἀπὸ ἕνα ἐφαρμοστὸ κορσὰζ, χωρίς μακρὴ καὶ μὲ μικρὸ ἀνοίγμα λαιμοῦ. Ἡ φούστα εἶναι φαρδεῖα, μὲ κορυφωτὴς πιέττες στὰ δύο πλάγια καὶ μὲ μίαν στενὴ ζώνη ἀπὸ τὸ ἴδιο ὕφασμα, που κλείνει μὲ ἀγκράφα. Ἡ θέστα, που συμπληρώνει τὸ σύνολο εἶναι μᾶλλον κοντὴ καὶ ριχτὴ, ἀλλὰ χωρίς ὑπερβολή, τόσο ὥστε νὰ ἐκσπύεται στὸ σῶμα. Εἶναι καὶ αὐτὴ ἀρκετὰ κλειστὴ στὸν λαιμὸ καὶ καταλήγει σὲ μεγάλο ἔβαζε. Κομψώνει μὲ δύο μόνο κομψιὰ ἀρκετὰ μεγάλα καὶ τοποθετημένα σὲ ἀσκήτη ἀπόσταση τὸ ἕνα ἀπὸ τὸ ἄλλο. Τὸ ἕνα στὴ εἴσα τοῦ λαιμοῦ καὶ τὸ ἄλλο σχεδὸν στὸ τέλος τῆς θέστας.

Στὴν κάτω ἀκρίβως ἀκριβὴ παρουσιάζει ἡ θέστα ἕνα σκέπαστο: Ἀπὸ τὸ κατὰ πλάι τῆς μᾶλλον μπροστὰ, ἐκφεύγουν δύο κομμάτια ὕφασματος, ἕνα σὲ κάθε πλάι, σὰν στέπε ἐφαρμοσμένες μέσα ἀπὸ τὴ θέστα. Τὸ φιογκοῖν μὴς σὰς δεῖλῃ πόση γὰρ δίδει στὸ σύνολο αὐτὴ τὴ πρωτότυπια. Τὰ μακρὴ τῆς θέστας εἶναι κοντὰ ὡς τοὺς ἀγκῶνες.

ΑΥΤΟΤΕΛΕΙΣ ΒΕΣΤΕΣ

Κοντὰ στὰ διάφορα ντε-πιές, που συνδυάζουν ἄλλοτε φούστα καὶ θέστα καὶ ἄλλοτε θέστα καὶ ὀλόκληρο φόρεμα ἡ μόδα συμβουλεύει νὰ ἐντε πᾶντα στὴ διάθεσή σας καὶ μίαν θέστα ἀπλή καὶ ἀνεξάρτητη, που θὰ εἶναι πολὺ γοηστὴ, ἰδίως γιὰ τὴν ἐποχὴ. Θὰ μπορεῖ νὰ

θέστας, που ἀπομιμῶνται τις πιέττες καὶ στολίζουν τὸ κορσὰζ.

φοριέται μ' ἕνα φόρεμα, μὲ μίαν μπλόζα ἢ μὲ μίαν καζάκα. Τώρα μάλιστα, που εἶναι τέλος ἐποχῆς, μίαν τέτοια θέστα δὲν πρέπει νὰ λείπει ἀπὸ τὴν γκαρνταρόμπα σας. Ἡ θέστα αὐτὴ μπορεῖ νὰ εἶναι κομψωμένη ἀπὸ μίαν βορεῖα κοτονάντ ἢ καὶ ἀπὸ λεπτὸ σκετικὸς λαϊνάζ.

Θὰ τῆς προσδώσετε μίαν κόμμι ἀνετη μὲ μακρὴν κιμωνὴ ἢ κανονικὰ κολλημένα στοὺς ὤμους ὀλὸν πάντα κατὰ τὴ γαυμότερα ἀπὸ τὴν κανονικὴ τους θέση. Οἱ μακρὲς θὰ εἶναι ἀνετες, ὥστε νὰ μπορεῖ νὰ φοριέται εὐκόλως ἡ θέστα πάνω ἀπ' ὅτι δῆποτε. Τὸ μακρὸς τῆς θέστας πᾶντα τὸν γοητὸς καὶ τὰ μακρὴ τῆς θέστας εἶναι τρεῦς-κάκι. Ὁ λαϊνὸς θὰ τελειώνῃ μὲ γιανὰ, ἀλλὰ μπορεῖ καὶ νὰ μὴν εἶναι γιανὰ, ὅπου τελειώνει μὲ μίαν γαυτὴ φάσα.

Οἱ στέπες εἶναι κοφτερὲς μὲ μακρὴν.

ΣΥΝΟΛΟΝ ΒΕΣΤΑΣ — ΠΑΝΤΕΛΟΝΙΟΥ

Τὰ στενὰ μακριὰ παντελόνια εἶναι πάντα τῆς μόδας καὶ προσοδίζουν ἰδιαίτερα γὰρ σὲ λεπτὰ σώματα. Συμπληρώνονται μὲ καζάκα ἢ μπλόζα καὶ ἀνοίγματος θέστα. Καὶ ἐδῶ μπορεῖτε νὰ ἐπιτύχετε ὠραϊότητα συνδυασμοῦ. Ἐνὰς ἀπ' αὐτοὺς εἶναι παντελόνι καὶ θέστα ὀλόκληρα. Ἡ καζάκα δὲν πρέπει ν' ἀπὸ τὴν ἀντιθετὴ κομψωμένη σ' ἕνα γράμμα μπλέ, κόκκινο, πράσινο κ.λπ. Ἡ θέστα φοδραρισμένη μὲ τὸ γράμμα τῆς καζάκας καὶ μὲ αὐτὸ γαυνίζεται καὶ ὁ γιανὰς καὶ τὰ ρεδέ.

ΤΟ ΟΡΓΚΑΝΤΙ ΣΤΑ ΚΑΠΕΛΛΑ

Τὸ ὀργαντὶ γκαρμποποιεῖται γιὰ ἐλαφρὰ καπέλλα τῆς ἐποχῆς καὶ ἐνὶ γὰρ νὰ ντυνῶμε μὲ αὐτὸ σκετικὸς φάσες, που σηματοδοτοῦν καπλὶν. Πρέπει νὰ σηματοδοτοῦν καὶ μεγάλες τόκες, σὲ πρωτότυπα σχήματα. Ἐχουν ὑψηλὰ γυρίσματα καὶ ὑψηλὸς ὀγκῶδης τεπέδες.

Συνηθίζεται πολὺ γι' αὐτὲς τὶς τόκες νὰ κεντοῦμε τὸ ὀργαντὶ.

Ἀρκετὲς μέρες μένουν ἀκόμη γιὰ νὰ γοητὴ τὴ θάλασσα. Ἀπολαύστε τὴν, λοιπὸν, μὲ γαυμὰ κοστούμια σὲ ζωρὰ χρώματα, μὲ συνδυασμοὺς δύο ἢ τριῶν χρωμάτων. Γοητὴ μὲν σας τὸ κοστούμι σας, ἀν δὲν μπορεῖτε ν' ἀγοράσετε κατὶ ἔτοιμο. Σ' ἕνα μαῦρο μαγιὸ προσθέτετε μερικὲς φάσες χρωματιστὲς καὶ θὰ δῆτε πῶς ἀλλάζει ἀμέσως ὄψη.

Κοστούμιο μπανιέρ μὲ συνδυασμὸν μαγιόρου καὶ σταμπάτου.

1, 2) Σκερτσάζικα καπέλλα. 3) Χαριτωμένο ντε-πιές μὲ πρωτότυπη κοντὴ θέστα.

ΚΟΤΟΝΑΝΤ ΚΑΙ ΣΤΑ ΠΑΙΔΙΑ

Ἀνάμεσα σὲ τὰ σταμπάτα κοτονάντ, που γκαρμποποιεῖται γιὰ παιδικὰ φορέματα, ἡ μόδα δεικνύει τελευταίως τὴν προτίμησή της καὶ γιὰ τὶς κοτονάντ που συνδυάζουν ραβδώσεις καὶ σταμπάτα μοτίβα.

Ἄλλες πάλι συνδυάζουν τὸ κορδεβάτο μὲ σταμπάτα μοτίβα. Ὅλες αὐτὲς οἱ κοτονάντ εἶναι πρωτότυπες καὶ ἐξαιρετικὰ εὐχρηστικὲς καὶ γι' αὐτὸ ταιριάζουν γιὰ παιδικὰ φοουτανάκια.

Θὰ τῆς δοῦμε σὲ καθημερινὰ φορέματα παιδιῶν, καὶ σὲ ἀπογευματινὰ λουστὰ.

Γιὰ τὰ παρὶνὰ θὰ προτιμοῦμε τὶς κοτονάντ, που συνδυάζουν τὸ κορδεβάτο μὲ τὸ σταμπάτο. Ἐνὰ γαυμωμένο μοντέλο εἶναι τὸ μπουστὰκι τοῦ ἐφαρμοστὸ μὲ κοντὰ ἀνετα μακρὴ καὶ ὀλοτρήνιμα ἀπὸ τὸ ἀνοίγμα τοῦ λαιμοῦ εἶναι ἕνα βολανὰκι ἀπὸ τὸ ἴδιο ὕφασμα. Ἡ φούστα εἶναι ἀνετη καὶ σουρωτὴ καὶ ἐναι μὲ τὸ μπουστὰκι μὲ ζώνη φαρδεῖα. Στὸ μέσον τῆς ζώνης μπροστὰ πιάναται ἕνα φιογκάκι ἀπὸ τὸ ἴδιο πάντα ὕφασμα.

ΑΠΟΓΕΥΜΑΤΙΝΑ ΦΟΡΕΜΑΤΑ

Γιὰ τὸ ἀπογευματινὸν φόρεμα τῆς μικρῆς θὰ προτιμοῦσαμε μίαν κοτονάντ μὲ φαρδεῖες ραβδώσεις καὶ σταμπάτα μοτίβα στὸ διάμεσον.

Ἐδῶ θὰ ἐφαρμόζουμε τὶς ἀντιθέσεις στὴ γκαρμποποιήσιν τῶν ραβδώσεων. Δηλαδή, θάζουμε τὰ ραβδώσεις οἰζόντιες στὸ μπουστὰκι, ἀλλὰ προσθέτομε ἕνα πλάστρονάκι, που περιβάλλεται ἀπὸ ἕνα βολανὰκι μὲ ραβδώσεις κάθετες. Τὰ μακρὴ εἶναι καὶ αὐτὰ ραβδώσεις κάθετες. Τὸ φόρεμα κομψώνει στὴ μέση τοῦ πλάστρον μὲ μικρὰ κομψιὰ.

Ἡ φούστα εἶναι καὶ αὐτὴ τῆς ραβδώσεως κάθετης. Γύρω στὸ λαιμὸ θάζουμε ἕνα πικεδένιο γιανὰκι. Χρησιμοποιεῖται ὅμως πολὺ καὶ τὰ μονόχρωμα βαμβακερὰ σατέν γι' ἀπογευματινὰ φοουτανάκια. Ἐχουν κόμμι ἀπλὲς συνδυάζοντας ἐφαρμοστὰ μπουστὰκια καὶ σουρωτὲς φούστες. Τὰ μακρὴ γίνονται ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον στὸν τύπο φουσκίτσας.

ἌΛΛΑ ΜΟΝΤΕΛΑ

Ἐκτός τῆς φαρδεῖας σουρωτῆς φούστας ἔχουμε καὶ τὶς φούστες «ἀν φάση» ἢ κλῶς ἢ ἀκόμη καὶ μὲ ἐλεύθερες πέννες. Ἐνὰ τέτοιο μοντέλο ἀπὸ ριγωτὴ κοτονάντ κομψώνει μπροστὰ ἀπὸ πάνω ὡς κάτω καὶ εἶναι κάτω ἀπὸ τὸ ἐφαρμοστὸ μπουστὰκι ἕνα φλόγκο κλῶς μπροστὰ στὴ φούστα. Τὸ ὑπόλοιπο τῆς φούστας εἶναι κομψωμένο «ἀν φάση».

Ἄλλα μοντέλα ποικίλλονται μὲ ντε-κομπ καὶ αὐτὲς οἱ ἴδιες οἱ ντεκομπ σηματοδοτοῦν στέπες.

ΕΣΜΕΡΑΛΔΑ

ΓΛΥΚΑ ΜΕ ΜΠΑΝΑΝΕΣ

Παρ' ὅλη τὴν ἐξωτική προέλευσί τους, οἱ μπανάνες ἔχουν πιά... πολιτογραφηθῇ στὴ χώρα μας, σὰν ἕνα κοινὸ, ἀφθονο καὶ φτηνὸ φρούτο. Κι' αὐτὸ εἶναι εὐχάριστο, γιὰτί ὅλοι οἱ διατροφολογοὶ τὶς συνιστοῦν ἰδιαίτερως. Εἶναι ἐξαιρετικὰ ἀφέλγες, θρεπτικὲς, εὐκολοχώνευτες καὶ χορταστικὲς. Δὲν περιέχουν ἄμυλο—ὅπως νομίζουν πολλοὶ—ἀλλὰ φυσικὰ σάκχαρα, πολὺτιμα ἄλατα καὶ βιταμίνες. Οἱ ἐντελὲς ὄψεις καὶ πρὸς εὐπετέρας ἔχουν σκούρες κηλίδες πάνω στὴν κίτρινη φλούδα τους. Ὅταν τὶς φάτε, δὲν ἔχουν ἀκόμα ὀρεκτικὴ τελείως. Μπορεῖ ὅμως νὰ ὀρεκτικώσουν ἀν τὶς φάτετε λίγες μέρες σ' ἕνα ζεστὸ δωμάτιο.

Οἱ μπανάνες μαυρίζουν γρήγορα, ὅταν τὶς ξεφλουδίζετε καὶ τὶς κόψετε. Διατηροῦν ὅμως τὸ φυσικὸ ὄμοιο χρῶμα τους πάντα ἀπὸ μίαν ὥρα ἀν τὶς ἀλείψετε μὲ χυμὸ λεμονιοῦ.

Μὴ φυλάτε ποτὲ τὶς μπανάνες στὸ ψυγεῖο. Τὸ κρύο τὶς κάνει ἀνεστές καὶ μαυρίζει τὴ φλούδα τους—χωρὶς αὐτὸ νὰ σηματοδοτοῦν πῶς ὀρεκτικώσανε ἀνάλογα.

Τὸ πιθανώτερον εἶναι τώρα ὅτι σὰς ἀρέσουν οἱ μπανάνες, ὡς φρούτο. ἀγορεύετε ὅμως πῶς μπορεῖτε νὰ φτιάσετε μ' αὐτὲς διάφορα φαγητὰ καὶ γλυκίσματα, ἀσυνήθιστα καὶ φτηνά! Ἄν θέλετε νὰ δοκιμάσετε, θὰ ὀρεκτικώσουν μερικὲς συνταγές, παρμένες ἀπὸ ἕνα ἀγγλικὸ περιοδικό.

Σημειώστε ὅτι γιὰ τὰ γλυκίσματα θὰ μεταχειρισθῆτε ἐντελὲς ὄψεις μπανάνες, ἐνῶ γιὰ τὰ φαγητὰ τὶς ὀχι πολὺ ὄψεις.

ΜΠΑΝΑΝΙΕΣ ΣΤΟ ΦΟΥΡΝΟ

Υλικά: 2 μεγάλες μπανάνες ὀχι ἐντελὲς ὄψεις (κίτρινες ἢ λίγες πράσινες στὶς ἀκρὲς), ἀλάτι, 30 γραμμάρια λυωμένο βούτυρο, γιανόρι, κοκκινωπότερο.

Ἀλείψετε καλά μὲ βούτυρο ἕνα μικρὸ ταψάκι. Ἐφλουδίζετε τὶς μπανάνες, τὶς θάζετε μέσα, τὶς ἀλατίζετε καὶ τὶς ἀλείψετε μὲ βούτυρο. Τὶς ψήνετε σὲ μέτριο φούρνο (180 βαθμ.) ἐπὶ 15-20 λεπτά τῆς ὥρας ὅπου νὰ μαλακώσουν καλά. Ἀλείψετε ὑστερὰ μὲ κρύο γιανόρι, πασπαλίζετε μὲ κοκκινωπότερο καὶ σερβίρετε.

«ΜΕΘΥΣΜΕΝΕΣ» ΜΠΑΝΑΝΙΕΣ

Υλικά: 4 μπανάνες, 60 γραμμάρια ζάχαρη, ζουμί 2 πορτοκαλίων, μίαν πρέζα ξυμένω μοσχάρυθο καὶ ἄλλη τόση κανέλλα, 1 ποτηράκι κρασί ἄσπρο, 30 γραμ. φρέσκο βούτυρο 1 ποτηρὶ τοῦ κρασιοῦ ροῦμι.

Ἐφλουδίζετε τὶς μπανάνες καὶ τὶς κόψετε στὴ μέση κατὰ μήκος τους. Τὶς θάζετε σ' ἕνα βουτυρωμένο ταψάκι. Ἀνακατεῦτε χωριστὰ τὴ ζάχαρη μὲ τὸ ζουμί τοῦ πορτοκαλίου, τὰ μπαχαρικά καὶ τὸ κρασί ζεσταίνετε τὸ μίγμα καὶ τὸ χύνετε πάνω ἀπὸ τὶς μπανάνες. Βάζετε πάνω κομμάτια φρέσκο βούτυρο καὶ ψήνετε σὲ δυνατό φούρνο (220 βαθμ.) ἐπὶ ἕνα τέταρτο τῆς ὥρας περίπου, ὅπου νὰ μαλακώσουν καλά οἱ μπανάνες. Ὑστερὰ τὶς ραντίζετε μὲ τὸ ροῦμι.

ΚΙΕΛΙΚ ΜΕ ΜΠΑΝΑΝΙΕΣ

Υλικά: 3-4 ὄψεις καὶ λυωμένες μπανάνες, 100 γραμμάρια μαγειρικὸ λίπος, 150 γραμ. ζάχαρη, 2 ἀγνὰ ἐλαφρὰ χτυπημένα, 120

Λευαστό φουστάνάκι με πλαστρον που στο-
λίζεται με βολάν.

διαδοχικά τὸ ἀλεύρι, τὸ ἀλάτι καὶ τὶς λυωμένες
μπανάνες, ἀνακατεύοντας καλὰ. Βουτρώνετε
μιά φόρα (περίπου 8 πόντους βάρος, 20 μήκος
καὶ 10 πλάτος) καὶ ἀδειάζετε μέσα τὸ μίγμα.
Ψήνετε ἐπὶ 60-70 λεπτά σὲ μέτριο φούρνο (180
βαθμοί). Πρὶν ἐγυάλετε τὸ γλυκό ἀπ' τὴ φόρα τ'
ἀφίνετε νὰ κρυώσει λίγο.

ΜΠΑΝΑΝΕΣ ΤΗΓΑΝΙΤΕΣ

Υλικά: 250 γραμμάρια μπανάνες (δολοκτρι-
νες) 120 γραμ. ἀλεύρι, ¼ κουταλιάς τοῦ γλυκοῦ
ἀλάτι, 1 κουταλιά τῆς σούπας λάδι, 1 ποτηράκι
τοῦ κρασιοῦ νερό χλιαρό, 1 ἀσπράδι αἰγίου, λάδι
ἢ λίπος γιὰ τὸ τηγάνισμα, ζάχαρη ἀγνή.
Ἀνακατεύετε τὸ ἀλεύρι καὶ τὸ ἀλάτι, προσθέ-
τετε τὸ λάδι καὶ τὸ χλιαρὸ νερό καὶ ἀνακατεύετε
2-3 λεπτά, ὥστε νὰ γίνη τὸ μίγμα παχύς χυ-
λός. Προσθέτετε τὸ ἀσπράδι, χτυπημένο. Ἔχετε
βάλει στὸ μεταξύ νὰ καίη στὸ τηγάνι τὸ λάδι (ἢ
τὸ λίπος). Ξεφλουδίζετε τὶς μπανάνες τὶς κόβετε,
τὶς βάχετε σ' ἕνα ρηχὸ τρυπητὸ καὶ τὶς βουτάτε
ἐπὶ ὅλες μαζί στὸ χυλό. Τὶς θυάξετε ἀφίνετε νὰ
στραγγίσουν λίγο καὶ τὶς ρίχνετε στὸ κατὸ λάδι.
Τὶς γυρίζετε κάθε τόσο. Ὅταν καταλάθετε ἀπ' τὸ
χρῶμα τοὺς πὺς τηγανίστηκαν ἀρκετά, τὶς θυάξε-
τε, ἀφίνετε νὰ στραγγίξη καλὰ τὸ λάδι, τὶς πα-
σπαλίζετε μὲ τὴ ζάχαρη καὶ σερβίρετε.

Καὶ τώρα νὰ μερικές ἄλλες συνταγές, κατὰλλη-
λες γιὰ ἕνα πάρτυ:

Παγωτὸ μπανάνα: Λιώνετε καλὰ ὥριμες μπανά-
νες, τὶς περνάτε ἀπὸ φίλο τρυπητὸ, προσθέτετε λε-
μόνι καὶ ἀνακατεύετε τὸν πολτὸ αὐτὸν μὲ παγωτὸ
κρέμα ἢ σοκολάτα. Γαρνίρετε ἀπὸ πάνω μὲ κρέ-
μα σαντιγὶ καὶ φιλοκομμένο καρύδι.

Μπανάνες μὲ ἀνανά: Κόβετε μιά μπανάνα στὰ
τρία κατὰ τὸ μήκος τῆς καὶ τοποθετεῖτε τὰ κομ-
μάτια σ' ἕνα πιάτο, σὲ σχῆμα ἀστρου. Βάζετε δι-
πλά λίγο παγωτὸ κρέμα καὶ περιχύνετε μὲ μιά
«σάλτσα» ἀπὸ ἀνανά ποὺ τὴ φτιάχνετε ὡς ἑξῆς:
Παίρνετε τὸ ζουμί μίας κονσερβάς ἀνανά, τὸ σιγο-
βράζετε 5 λεπτά, τ' ἀφίνετε νὰ κρυώσει καὶ προσ-
θέτετε ὑπερὰ τὰ κομμάτια τοῦ ἀνανά, λυωμένα
καλὰ.

Μπανάνες μὲ γάλα. Λιώνετε μιά μεγάλη καὶ τε-
λείως ὥριμη μπανάνα καὶ τὴν ἀνακατεύετε μ' ἕνα
πλυτάνι παγωμένο γάλα. Ἀρωματίζετε μὲ ¼ κου-
ταλιὸ τοῦ γλυκοῦ βανίλια.

Μπανανοσαλάτα: Κόβετε τὶς μπανάνες σὲ στρου-
γυλές φέτες καὶ τὶς κυλάτε μέσα σὲ φιλοκομμένο
φυστικί. Σερβίρετε μὲ λεμόνι καὶ λάδι.

Γαρνιτούρα ἀπὸ μπανάνες: Ξεφλουδίζετε μπανά-
νες ὅχι ἐντελῶς ὥριμες. Τὶς κόβετε στὴ μέση, κα-
τὰ τὸ μήκος τοὺς. Τὶς τηγανίζετε μὲ βούτυρο, ὡ-
που νὰ μαλακώσουν καὶ νὰ πάρουν χρώμα, καὶ
τὶς πασπαλίζετε μὲ ἑσμένο μασχοκάρυδο. Σερβί-
ρετε μαζί μὲ κρέας, ψάρι ἢ παυλερικό.

Καὶ μὴ τελευταία συμβουλή: Τὰ κέϊκ σας δι-
ατηροῦνται περισσότερο καιρὸ φρέσκα, ἂν προσ-
θέσετε στὴ ζύμη τοὺς λίγη μπανάνα.

1) Λουαστό ἐπίσης φορεματάκι ἀπὸ μονόχρωμο σατέν. 2) Πρώτὸ φόρεμα μὲ φούστα (ἂν
φόρεω). 3) Σταυρωτὸ φουστάνάκι μὲ ἐλευθερὰ πενήσα στὴ φούστα. 4) Ἰδιοτρόπη κόψη, μὲ
μονοκόμματο φύλλο μπροστὰ καὶ γτεκούτ που σκηματίζουν χαμηλὰ τοίτες.

ΜΙΚΡΑ ΜΥΣΤΙΚΑ

Γιὰ τὰ μάτια

Κάθε βράδυ, ἀφοῦ βάλετε πάνω στὰ μάτια
σας μερικές ζεστές κομπρέσες μὲ βορικό, γιὰ
νὰ τὰ ξεκουράσετε, κάνετε ὑστερὰ ἕνα πολὺ
ἐλαφρὸ κυκλικὸ μασάζ, μὲ τὴν ἑξῆς κρέμα:

Λανολίνη 35 γραμ.
Υἰόχορ χαμομηλὶς 15
Βάμμα στόρακος 5

Τὸ μασάζ αὐτὸ ἀρχίζει ἀπ' τὴν ἐσωτερικὴ
ἄκρη τοῦ ἀπάνω βλέφαρου, προχωρεῖ πρὸς τὰ
ἔξω, κατεβαίνει στὸ κάτω βλέφαρο καὶ προ-
χωρεῖ πρὸς τὰ μέσα. Ποτὲ μὴν ἀρχίζετε τὸ
μασάζ ἀπ' τὸ κάτω βλέφαρο, γιατί μπορεῖ τὸ
τε νὰ σὰς δημιουργήη ρυτίδες.

Ἡ περιποίηση αὐτῆ τὸν ματιῶν εἶναι ἀπα-
ραίτητη, ἰδίως ἂν ἔχετε ἐξυψητῆς. Ἀποφεύ-
γετε ἐπὶ τὸ πρῆξιμο καὶ τὶς ρυτίδες τὸν βλε-
φάρων.

Ἡ θάλασσα καὶ τὰ μαλλιά

Τὰ θαλασσινὰ μπάνια κάνουν κακὸ στὰ μαλ-
λιά. Ξεραίνουν τὶς τρίχες, τὶς κοκκινίζουν καὶ
δημιουργοῦν ἄβυσσους πιτυρίδας, ποὺ φέρνει κα-
τόπιν τριχόπτωση. Γιὰ νὰ μετριάσετε λοιπὸν τὶς
συνέπειες τοῦ θαλασσινοῦ νεροῦ, λούζεσθε μὲ
τὸ ἑξῆς σαποῦνι:

Λευκὸ σαποῦνι 20 γραμ.
Ἀλκοόλ 40
Καρμιντὸν ντὲ σόντ 20

Ρίχνετε 3-4 κουταλιές τῆς σούπας ἀπ' αὐ-
τὸ μέσα σ' ἕνα ποτήρι ζεστὸ νερό καὶ βρέχετε
τὸ κεφάλι σας μὲ τὸ μίγμα, τρίβοντας καλὰ
τὶς ρίζες. Ὑστερὰ ξεβάζεσθε μὲ ἄφρονο χλια-
ρὸ νερό.

Μπορεῖτε νὰ ἐπιπαρακαλέσετε αὐτὸ τὸ λού-
σιμο δύο φορές τὴ βδομάδα.

Γιὰ τὸ ξεπὸ δερμα

Ἄν τὸ δερμα τοῦ προσώπου καὶ τοῦ σώμα-
τός σας ἔχη ξεραθῇ ἀπ' τὸν ἥλιο καὶ τὴ θά-
λασσα καὶ ἔχη γίνει ἀγρύπνη, σὰν τὴν μαροκινὴ
κόππα, θὰ σὰς ὠφελήσουν τὰ πιτυρίδια ἢ τὰ
ἀμυλοειδῆ λουτρά. Μ' αὐτὰ, τὸ δερμα σας θὰ
ζοχαρτῇ μαλακὸ στιλπνὸ καὶ ἀφρότο.

Γιὰ ἕνα πιτυρίδιο λουτρό, βουτάτε στὸ νε-
ρὸ τῆς μπανιέρας ἕνα σακκουλάκι ἀπὸ χοντρὸ
τουλίανι, γεμάτο πιτούρα, καὶ τὸ στύβετε κά-
θε τόσο γιὰ νὰ βγαίνει ἀπὸ μέσα τὸ σπυρτί καὶ
μὸς τοὺς. Γιὰ τὸ ἀμυλοειδὲς λουτρό, παίρνετε
κόλλα τοῦ κολλοειδίου, τὴ λιώνετε σὲ κρύο
νερό, προσθέτετε καὶ ἄλλο νερό λίγο πρὸς ἑ-
σὸ, καὶ ὅταν διαλυθῇ καλὰ ἢ κόλλα ἀδειάζε-
τε τὸ ὑγρὸ μέσα στὸ νερό τῆς μπανιέρας σας.

Ἀσπρα μεταξωτά

Ἄν φοβόσαστε μήπως τὰ ἄσπρα μεταξωτά
σας κτερινίσουν στὸ πλῆγμα, δοκιμάστε τὰ σὲ
γάλα. Ὑστερὰ περάστε τὰ ἄσπρα μὲ λουλά-
κι, ἀφοῦ τὰ πλύνετε πολὺ γρήγορα. Μὴν περι-
μένετε ὅμως νὰ χάσουν ὁλοσχερῶς τὴν πρῶ-
τὴν λευκότητα, γιὰ νὰ τὸ κάνετε αὐτό.

Ὁ καθαρισμὸς τοῦ ἔρρευ

Γιὰ νὰ καθαρίσετε ἑρρεῦ ἢ τρυκὸ, βράστε
τοσούτη, ἀφίστε τὸ νὰ κρυώσει, βουτήξτε μέσα
τὰ ρούχα καὶ τρίψτε τὰ ἑλαφρὰ. Ἀποφύγετε
τὸ δυνατό τρίψιμο. Ὑστερὰ δίχως νὰ τὰ στύ-
ψετε, τὰ κρεμάτε στὴ σκιά, θάβοντας ἀπὸ πά-
νω τοὺς ἕνα ὄρασμα λευκὸ καὶ στεγνὸ ποὺ νὰ
μὴ θυάξη κινεῖται.

Γιὰ τοὺς σκώρους

Γιὰ νὰ καταστρέψετε ἀποτελεσματικὰ τοὺς
σκώρους ἑνὸς χαλινοῦ δοῦναι ἕνα κοῦρέλι σὲ
ἀραιὰ ἀμμωνία, πολὺ ζεστὴ, τὸ βάχετε ἀπ' τὴν
ἀνάποδη τοῦ χαλινοῦ καὶ τὸ σιδερώσετε ἀργά-
ἀργά. Οἱ ἄτμοι τῆς ἀμμωνίας σκοτώνουν τὰ
ἐντομα. Ἐπιμένετε προπατώντας στὰ μέρη ὅπου
ὑπάρχουν φωλιές σκώρων.

Στὸ θέατρο

Μὴ φτάνετε ποτὲ στὸ θέατρο ἀφοῦ ἀρχίση
ἡ παράσταση. Εἶναι ἀγένεια καὶ ἐνδεικτὴ νεο-
πλουτισμοῦ. Μὴ μουμουρίζετε, τὸ τραγοῦδι
ποὺ ἀκούτε, ἂν τυχρὴ νὰ τὸ ἔρετε. Μὴν ἐκφρά-
ζεσθε καλὰ ἢ κακὰ μὲ δυνατὴ φωνή. Ἄν ἡ
παράσταση, δὲν σὰς ἀρέσῃ, μπορεῖτε ἀπολο-
ύστα νὰ σηκωθῆτε καὶ νὰ φύγετε, χωρὶς θά-
ρηθο καὶ διαμαρτυρίες. Ἀποφύγετε νὰ προ-
καλῆτε τὴν προσοχὴ τοῦ κόσμου.

Στὰ θεωρεῖα, οἱ κύριοι προσφέρουν τὶς
ὑποτιμὲς θέσεις στὶς κυρίες καὶ αὐτοὶ κά-
θονται πρὸς πίσω. Ἄν προσκαλέσετε ἄλλους
στὸ θεωρεῖο σας, φροντίστε νὰ φτάσετε πρῶ-
τοι γιὰ νὰ τοὺς υποδεχθῆτε.

Στὸ τέλος τῆς παραστάσεως, μὴ σπρώχνε-
τε γιὰ νὰ φύγετε, ἀλλὰ περιμένετε ὑπομονε-
τικὰ νὰ σὰς ἀφίσουν νὰ προχωρήσετε.
Ὅσο ἀσχημὴ καὶ ἂν εἶναι ἡ παράσταση,
δὲν πρέπει ποτὲ ν' ἀποδοκιμάζετε τοὺς ἡθοποι-
οὺς. Δείχτε τὴν ἀποδοκιμασία σας μὲ μιά ψυ-
χρὴ σιωπὴ.

Συγκλονιστικὸ ἀστυνομικὸ μυθιστόρημα ὑπὸ ΤΖΕ.Ι.ΜΣ ΤΣΕ.Ι.Ζ

ΕΚΕΙΝΟΙ ΠΟΥ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΠΕΘΑΝΟΥΝ!

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'

ΉΤΑΝ περασμένα μεσάνυχτα. Μιά
κρύα ομίχλη ἔφευγε ἀπ' τὸ
μαῦρο, συννεφιασμένο οὐρανὸ. Μὲ
τὰ χέρια χωμένα στὶς φαρδιές τσέ-
πες τῆς γκαμπαρντίνης του καὶ τὴν
πλατύνην ρεμπουμπλικὰ του χα-
μένη ὡς τὰ μάτια, ὁ Κόρριντον ἀ-
κολοῦθούσε τὴν Κόμπτον Στρήτ.

Οἱ δρόμοι ἦταν ἀδειανοί, στὴν πε-
ρίφεια αὐτῆ τοῦ Σόχο. Ἡ βροχή,
ποῦπερε ἀσταμάτητα ἀπὸ παρὶς,
εἶχε δώσει ἀπ' τὰ πεζοδρόμια τοὺς
συνθησισμένους ἀργόσχολους.

Ὁ Κόρριντον σταμάτησε στὴ
γωνία τῆς Φρίτ Στρήτ, γιὰ ν' ἀ-
νάψῃ ἕνα τσιγάρο. Ἐνῶ προφύλαγε
ἀπ' τὸν ὑγρὸ ἀνέμο τῆς ὁλῶα τοῦ
σπίρτου, ἀφουγκραζότανε, γιὰ νὰ
ἐξακριβώσῃ ἂν τὸν παρακολουθοῦ-
σαν. Μὰ δὲν ἄκουσε τίποτα. Κι'
ὅταν ἔβριζε μιά γρήγορη ματιά πά-
νω ἀπ' τὸν ὅμο του, δὲν εἶδε παρὰ
τὸν ἀδειανὸ δρόμο.

Πέταξε τὸ σπέρτο του καὶ προ-
χώρησε στὴ Φρίτ Στρήτ, ταχύνον-
τας τὸ βῆμα του.

Ἐδῶ καὶ 24 ὥρες, εἶχε ἀντίλη-
φθῇ πὺς τὸν παρακολουθοῦσαν παν-
τοῦ δυο-τρὶς ἄνθρωποι, δίχως φα-
νερό λόγο.

Δὲν ἦταν ἡ πρώτη φορὰ ποὺ τοῦ
συνέβαινε αὐτό. Ἄλλοτε τὸν πα-
ρακολουθοῦσε ἡ ἀστυνομία καὶ στὸν
πόλεμο ἡ Γκεστάπο. Ἐτοί, εἶχε ἀ-
ποχτήσει μιά ἀβυσσὴν ἐπιδησιόη-
τα στὸ νὰ ἐγγυλοτρῆ, νὰ ἐφεύγη.

Αὐτὴ τὴ φορὰ ὡστόσο, δὲν μπο-
ροῦσε νὰ καταλάβῃ ποῖς διὰδόλους
ἐνδιαιφερότανε τόσο πολὺ γιὰ τὸ
ἄτομό του, ὥστε νὰ γίνη ἡ σκιά
του!

Ἡ ἀλήθεια ἦταν πὺς εἶχε τὸ
χάρισμα νὰ δημιουργῇ ἐχθρούς!...
Ἦξερε πολλοὺς ποὺ βέβαιον ἂν κα-
νονίσουν τὸ λογαριασμὸ του. Μὰ
δὲν κρυβότανε. Τὸ σπῆτι τοῦ ἦταν
γνωστὸ. Καὶ μποροῦσε ὅποιος ἤθε-
λε νὰ πᾶν νὰ τὸν βρῇ ἐκεῖ, χωρὶς
νὰ χρειάζεται νὰ τὸν πάρῃ ἀπὸ πί-
σω μιά ὁλόκληρη μέρα.

Ἡ κατάσταση αὐτὴ τὸν παραέ-
νευε.

Ἀφοῦ δεδαίωθηκε πὺς δὲν τὸν
ἐξελοῦσε ἡ φαντασία του, εἶχε δὴν
τὸ βράδυ ἐκεῖνο, μέσα στὴ βροχή,
μὲ τὸ σκοπὸ ν' ἀνακαλύψῃ τουλά-
χιστον ἕναν ἀπ' τοὺς ἀγνωστούς
ποὺ τὸν παρακολουθοῦσαν. Μὰ δὲν
τοῦ εἶχε κατορθώσει ὡς τώρα.

Εἶχε κάνει βόλτες, εἶχε ξαναγυ-
ρίσει πίσω, εἶχε κρυφτὴ ὑπομονετι-
κά, μὲ τὴν ἐλπίδα πὺς θὰ κουρά-
ζονταν ἐπιτέλους καὶ θὰ παρουσιά-
ζονταν οἱ ἀόρατοι συνοδοὶ του.
Ἀλλ' αὐτοὶ ἐξακολουθοῦσαν νὰ μέ-
νουν σκιές, φαντάσματα...

Ὅσοι, ἡ ὑπόνομή τοῦ Κόρριν-
τον ἦταν ἀνεξάντλητη. Ἀργὰ ἡ
γρήγορα, κάποιος ἀπ' αὐτοὺς θὰ
κανε ἕνα λάθος...

Τὸ «Ντομιὸ Κλάμπ» βρισκόταν
ἐκεῖ κοντὰ, στὸ βάθος μίας ἀδιέ-
ξοδης παρόδου. Ὁ Κόρριντον ἀπο-
φάσισε νὰ μῆθ' αὐτὸ τὸ κέντρο
καὶ ν' ἀναγκάσῃ τοὺς ἄλλους νὰ
τὸν περιμένουν ἀπ' ἔξω, στὴ βρο-
χή. Ἴσως νὰ κατάφερνε νὰ διακρί-
νῃ κάποιον ἀπ' αὐτοὺς, κρυφουκ-
τάνοντας ἀπ' τὸ παράθυρό τοῦ
πρώτου πατώματος. Πάντως δέ, τὸ
κούκο καὶ ἡ βροχὴ θὰ ψυχραίνανε τὸ
ζῆλό του...

II

Τὸ «Ντομιὸ Κλάμπ» ἦταν ὁ τύ-
πος τῶν μαγαζιῶν ἐκείνων τοῦ Σό-

χο, ὅπου βρίσκουν ἄσυλο ὅσοι ἔ-
χουν δοσοληψίες μὲ τὴν ἀστυνομία,
κι' ὅπου μπορεῖ κανεὶς νὰ πῇ ὅποι-
σδήποτε ὥρα τῆς ἡμέρας ἢ τῆς νύ-
χτας.

Ἄλλοτε, ἦταν ἐκεῖ μιά ἀποθήκη
κρασιῶν. Τώρα, ὅμως εἶχαν θάψει
τὴν πρόσοψι κίτρινη καὶ κόκκινη,
εἶχαν ἐγκαταστήσει τραπέζια καὶ
φάβινες πολυθρόνες κι' εἶχαν στολι-
σει τοὺς τοίχους μὲ σκονισμένους
καθρέφτες.

Στὸ βάθος τῆς σάλλας, πίσω ἀ-
πὸ τὸ μπάρ, στεκόταν πάντα ὁ Ζά-
νι, χοντρός, πλαδαρός καὶ σκληρός.

Ἦταν ὁ ἰδιοκτήτης τοῦ μαγα-
ζιου. Ἀνακατεῦσαν ἐπίσης στὶς
περισσότερες ὑποτιμὲς δουλειές ποὺ
σκαρῶνανε στὸ Σόχο. Ἦταν φιλόξ, ἐ-
υθῆμος, σὰν γορίλλας, μὲ πρῶ-
τυχη φυσιογνωμία. Θύμιζε στὸν
Κόρριντον ἕνα τέρας τοῦ «Μουσείου
τῶν φαινομένων».

Φοροῦσε ὡστόσο, ἕνα κοστούμι
φτιαγμένο ἀπ' τὸν καλύτερο ράφτη,
ἄσπρο ὄψοιο ποικύμισο, γραβάτα
ζωγραφισμένη μὲ τὸ χέρι κι' ἕνα
δακτυλίδι μὲ χοντρὸ διαμάντι στὸ
μικρὸ δαχτυλὸ τοῦ ἀριστεροῦ χε-
ριοῦ του.

Καμμιὰ εἰκοσαριά πελάτες, ἄν-
τρες καὶ γυναῖκες, βρισκόνταν στὸ
κέντρο, ὅταν ὁ Κόρριντον κατέβηκε
τὸ σκαλοπάτι τῆς εἰσοδού. Σήκα-
σαν ὅλοι ζωηρὰ τὸ κεφάλι τοὺς
καὶ τὸν παρακολουθοῦσαν μὲ φιλό-

ποπτες ματιές, ἀνάμεσα στὴν ὁμί-
χλη τοῦ καπνοῦ.

Οἱ ὁμιλίες σταματήσανε ἀπὸτο-
μα.

Ἡ γκαμπαρντίνη μὲ τὸ στρατιω-
τικὸ κόψιμο, ποὺ φοροῦσε ὁ Κόρ-
ριντον, οἱ φαρδιεὶ ὅμοι του καὶ τὸ
ῥοφο του δὲν τοὺς ἐμπνέανε ἐμπι-
στοσύνη. Εἶχαν καταλάβει μὲ τὴν
πρώτῃ ματιὰ πὺς ὁ καινούργιος φερ-
μένος δὲν ἄνῃκε στὸν κόσμο τοὺς,
ἀλλ' οὔτε καὶ στὴν ἀστυνομία. Τὸν
λοξοκτύπωναν λοιπὸν μὲ περιέργεια,
προσπαθώντας νὰ μαντέψουνε τὸ ἐ-
πάγγελμά του.

Δίχως νὰ δόσῃ καμμιὰ προσοχή
σ' αὐτὴ τὴν ἀνασάτωση ποὺ τοὺς
εἶχε προκαλέσει, ὁ Κόρριντον προ-
χώρησε πρὸς τὸ μπάρ. Ὁ Ζάνι τοῦ
δωσε τὸ χέρι του, παχουλὸ καὶ ἰ-
δρωμένο.

— Εἶχα ἀκούσει πὺς γύρισε,
τοῦ εἶπε, μὰ δὲν τὸ πίστεψα... Τί
γυρεύεις πάλι ἐδῶ; Ἐγώ, ἂν κατά-
φερνα νὰ ξεφύγω ἀπ' αὐτὸ τὸ βρω-
μότοπο, δὲ θὰ ξαναπατοῦσα πιά τὸ
πόδι μου!

—Ὅα τὸ μετάνοιωνες ὅμως, πα-
ράτηρε ὁ Κόρριντον, χωρὶς νὰ
φανῇ πὺς πρόσθεσε τὸ ἀπλωμένο χέ-
ρι. Μοῦ δίνεις ἕνα οὔτσου... ἂν δὲν
εἶνε δηλητήριο;

Τράβηξε ἕνα ψηλὸ σκαμνὶ καὶ
κάθισε. Στὴν ἄλλη ἄκρη τῆς σάλ-
λας, σὲ μιά γωνία, ἔας ἀδύνατος
ἀνθρωπάκος ἐπαίξε πιάνο. Φοροῦσε
ἕνα ποικύμισο μὲ ἄσπρα καὶ κό-

κινα τετράγωνα κι' ἕνα δρώμικο
παντελόνι ἀπὸ γκριζὰ φανέλλα.

— Δὲν ἔχουμε ἐδῶ δηλητήριο!...
διαμαρτυρήθηκε ὁ Ζάνι, πειραγμέ-
νος. Τὰ ποιά μου εἶν' ὅλα ἄλλα-
ἄλλα.

Κι' ἔσπρωξε πάνω στὸν πάγκο
μιά μπουτίλια κι' ἕνα ποτήρι.

— Εἶχες πάει στὴν Ἀμερική!...
πρόσθεσε.

—Ναί. Μὰ δὲ μὲ σήκωσε τὸ κλίμα
κι' ἔφυγα...

Ὁ Ζάνι ἐκλείσε τὸ μάτι του μὲ
σημασία, χαμογέλασε κι' ἀπάντη-
σε: —Ἐγὼ πιστεύω πὺς βρήκες πολ-
λὴ ζόρικη τὴν ἀστυνομία σ' αὐτὴ
τὴ χώρα! Ἐτοί μου εἴπανε...

Ὁ Κόρριντον κύτταξε τὸ ποτήρι
του μὲ τὸ οὔτσου. Ὑστερὰ ἔβριζε
μιά τραχιά ματιὰ στὸ Ζάνι.
— Ὅα χαρὰ πολὺ, εἶπε, ὅταν
δρεθῇ κάποιος νὰ σοῦ βουλώσῃ τὸ
βρωμότοπο σου!

— Καλὰ, καλὰ, ἀστειεύθηκα, δι-
καιολογήθηκα γρήγορα ὁ Ζάνι. Βλέ-
πω πὺς δὲν ἔφτιαξε καθόλου ὁ χα-
ραχτήρας σου, μὲ τὰ ταξίδια. Πάν-
τα εἶσαι παράξενος καὶ καυγατζῆς!

—Δὲν πρόκειται ν' ἀλλάξω, τῶ-
ρα στὰ γεράματα. Τέτοιους εἶμαι!

Ἐπειτα ἀπὸ μιά στενωχωρημένη
σιωπὴ, ὁ Ζάνι ρώτησε.

—Πὺς πάνε οἱ δουλειές;

—Ἐτοί κι' ἐτοί, ἀπάντησε μ' ἐ-
πιφύλαξι ὁ Κόρριντον. Μὲ ζήτησε
κανεῖς;

— Ὅχι! Ἐλειψες τόσο καιρὸ.
Σὲ ξεχάσανε πιά... Καὶ τώρα ποῦ
γυρίζεις, τί σκοπεύεις νὰ κάνης;

— Αὐτὸ εἶνε δικὴ μου δουλειά.
Ὅσο λιγώτερα ἔχεις, τόσο πρὸ
λίγο θὰ φλαγγήσῃς στοὺς φίλους
σου τοὺς ἀστυφύλακες... Μήπως εἶ-
δες τὸ Ρόουлин, ὅλον αὐτὸ τὸν
καιρὸ; Μὲ ζήτησε καθόλου;

—Ἐρχεται ταχτικά ἐδῶ, ἀπάν-
τησε ὁ Ζάνι ἀνασηκώνοντας τοὺς
ὅμους του. Μὰ δὲ μίλησε ποτὲ γιὰ
σένα... Ἐρεῖς, προδίδαστηκε, ἀφοῦ
ἔφυγε. Τ' ἀξίζει ὅμως.

Ὁ Κόρριντον ἔβγαλε τὸ συμπέ-
ρασμα πὺς δὲν τὸν παρακολουθοῦ-
σε ἡ ἀστυνομία. Ἄν ἐνδιαιφερόταν
γι' αὐτὸν ὁ Ρόουлин, θὰ πῆγαινε
νὰ ρωτήσῃ τὸ Ζάνι.

Γιατὶ ὁ ἰδιοκτήτης τοῦ «Ντομιὸ
Κλάμπ» ἐπαίξε διπλὸ παιχνίδι. Ἐ-
κανε «δουλειές» μὲ τὸν ὑπόκοσμο,
καὶ συγχρόνως ἦταν πληροφοριοδότης
τῆς ἀστυνομίας. Λίγοι τὸ ἔκα-
ναν, κι' ἕνας ἀπ' αὐτοὺς ἦταν ὁ
Κόρριντον.

Ὁ Ζάνι προσπαθοῦσε πάντα νὰ
δίνει χρήσιμες πληροφορίες στὴν ἀ-
στυνομία γιὰ νὰ τὸν ἀφίνη ἀνενο-

—Θα μείνω λίγο ακόμα, είπε. Έξω κάνει κατακλυσμός. —Όπως σ' άρεσει. Θες καμιά κοπέλλα για παρέα; —Δεν είναι πια της ηλικίας μου κάτι τέτοια, απάντησε ο Κόρριντον μ' ένα κυνικό χαμόγελο. Σ' ευχαρίστω πολύ πάντως...

—Απομακρύνθηκε απ' τὸ μπάρ, μ' αδιάφορο ύφος, και πήγε να σταθί κοντά στο πιάνο. Ένοιωσε πώς τραβούσε πάντα την προσοχή της πλατείας.

—Γειά σου, Μάξ, είπε στον πιανίστα.

—Έκείνος εξακολούθησε να παίζη. —Γειά σου, πρόσφερε χωρίς να ξεοφίξη τὰ δόντια του.

Ο Κόρριντον κρατούσε καρφωμένα τὰ μάτια του στα εὐκίνητα δάχτυλά του. Τὸ πρόσωπό του είχε μιά έκφραση εὐγενικοῦ ενδιαφέροντος. Έδινε τὴν ἐντύπωσι πὼς θαύμαζε τὸ ταλέντο τοῦ πιανίστα.

—Τί ξέρεις, Μάξ; τὸν ρώτησε σιγά.

—Έκείνος ἔκανε μιά γκριμάτσα κι' ἀπάντησε, μ' ἀκίνητα πάντα τὰ χεῖλιά του:

—Σὲ ζήτησε κάποια. ἤρθε ἐδῶ ἕνα βράδυ, μαζί με τὸν Κριού. Πάνε τρεῖς μέρες ἀπὸ τότε. —Ο Κόρριντον τὴνέ τὴ στᾶχτη πὼς τσιγγάρου του κι' εξακολούθησε να κυττάζη τὰ δάχτυλά που τρέχανε πάνω στὰ πλῆκτρα.

—Ποιά ἦταν; ρώτησε.

—Δὲν ξέρω. Δὲν τὴν εἶχα ξαναδῆ ποτέ. Φαινόταν ἑνὴν. Ἦταν νέα, μελαχροινὴ, μὲ μεγάλα μάτια. Φορούσε μύρρο πουλόβερ και παντελόνι μαῦρο. Τὴ λένε Ζάν. Ὁ Κριού φαινότανε νὰ τὴ φοβάται...

—Τί με ἤθελε;

—Ρώτησε ἂν ἤξερα τὸ σπῆτι σου κι' ἂν εἶχες φανή καθόλου ἐδῶ τὸν τελευταῖο καιρό. —Απάντησα ὅχι καὶ στὶς δυὸ ἐρωτήσεις.

Ο Κόρριντον κούνησε τὸ κεφάλι του σὰν νὰ συμφωνοῦσε. Μὰ τὸ μυαλό του βρισκόταν ἄλλου...

—Αὐτὸ εἶν' ὅλο;

—Μοῦ εἶπε πὼς θὰ μοῦ δώση 5 λίρες, ἂν εἰδοποιήσω τὸν Κριού μόλις σὲ δῶ.

—Πέντε λίρες;

Ο Κόρριντον ἀνασήκωσε τὰ φρύδια σου.

—Μοῦ φαίνεται πὼς πρέπει νὰ δῶ τὸν Κριού, πρόσθεσε.

—Μὴ μ' ἀνακατέψης, ἔμένα.

—Εἴσαι;

—Έννοια σου, Μάξ. Σ' ευχαρίστω πολύ... Καὶ δὲ θὰ δῇς ζημιωμένους!

—Ἄ, δὲ με νοιάζει γι' αὐτὸ, ἀπάντησε ὁ πιανίστας. Νόμιζα πὼς εἶχες φύγει γιὰ πάντα. Ἦ Ἐφι θὰ χαρῇ πολὺ πὼς θὰ σὲ ξαναδῇ.

Ο Κόρριντον χαμογέλασε.

—Ἀλήθεια, τί κάνει ἡ Ἐφι;

—Μεγάλωσε. Ἄν δὲν ἦταν τὸ στόμα της, θὰ τὴν εἶχα δάλει στὸ μάτι. Ἐχει ἕνα κομὶ μούρλια!

Ποῖός θὰ τὸ πίστευε ποτέ;...

Ο Κόρριντον ἔδραλε ἀπ' τὴν τσέπη του ἕνα πεντόλιρο, τὸκρυψε μέσα στὴ φούχτα του καὶ τ' ἄφησε νὰ πέση με τρόπο μέσας στ' ἀνοιχτὸ πιάνο.

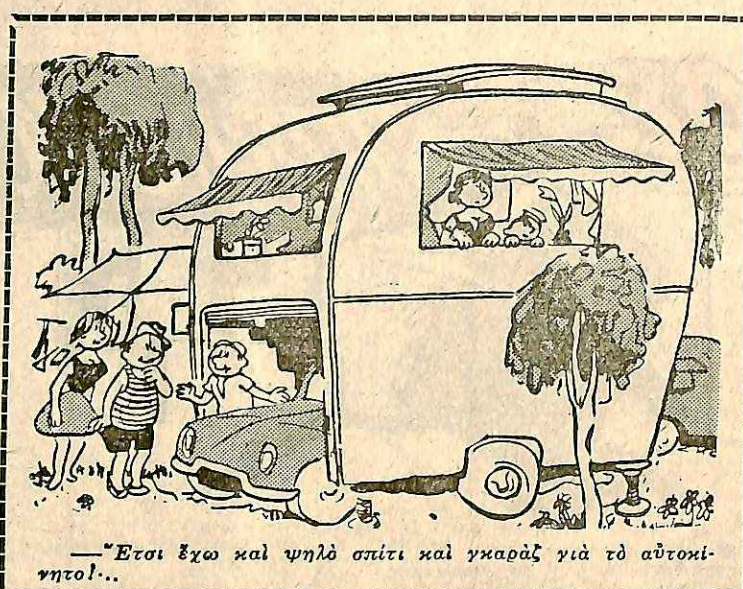
—Τοιμουδιά, Μάξ! μουρμούρισε. Κι' ἀπομακρύνθηκε, ἐνῶ ὁ πιανίστας ἄλλαζε σκοπὸ.

III

Ο Κριού... Τὸν εἶχε ξεχάσει ὁ Κόρριντον. Εἶχε νὰ τὸν δῇ τρία χρόνια.

Έφαζε στὴ μνήμη του κι' ἀναπόλησε τὴν εἰκόνα ἐνὸς ἀνθρώπου ψηλοῦ, ἀδύνατου, μὲ κάπως γυναικεῖα χαρακτηριστικά, μὲ ξανθὰ καὶ λεῖα μαλλιά, μ' ἕνα κόκκινο γαρόφαλο στὴ μπουτονιέρα τοῦ ἄψογου σακακιοῦ του.

Ἦταν μιά φυσιογνωμία ἀνιγμωτική ὁ Κριού. Κανείς δὲν ἤξερε ἀπὸ τί ἔρρε. Ἄλλος τὸν ἔλεγε σαματῆμπορο, ἄλλος χαφιῆ τῆς ἄστυναμίας. Οἱ ἀπεικότεροι πίστευαν

—Έτσι ἔχω καὶ ψηλὸ σπῆτι καὶ γκαράζ γιὰ τὸ αὐτοκίνητο!...

πὼς εἶχε κάποια ἀτομικὰ εἰσοδήματα.

Πάντως δὲ δούλευε. Τὸν βλέπανε συνήθως τὰ βράδυα, στοὺς δρόμους τοῦ Πικαντίλλυ ἢ στὰ κομψὰ καφενεία τῆς πλατείας Λάτσεστερ.

Δὲν τὸν ἀγαποῦσανε. Τὸν κυττάζαν με δυσπιστία.

Ο Κόρριντον τὸν ἤξερε καλά. Μὰ τοῦ εἶχε μιλήσει μιά φορὰ μονάχα, πὼς εἶχαν παίζει μαζί πακερ. Τὴν ἡμέρα κείνη, ὁ Κόρριντον κέρδιζε ἀδιάκοπα... ὡς τὴ στιγμή πὼς πήρε μέρος στὸ παιχνίδι ὁ Κριού. Ἀπὸ τότε, ἡ Τύχη πήγε μαζί του.

Ἐπειτα ἀπὸ τρεῖς μοιρασίδες ὀμως, ὁ Κόρριντον τὸν ἔπιανε νὰ κλέβη καὶ τοῦσπασε στὸ κεφάλι μιά μπουτίλα τῆς μπύρας, πὼς τοῦσπασε τὸ μέτωπο ὡς ἑκα πόντους.

Ποῖός ἔξερε; ἴσως νὰ τοῦ τὸ φύλαγε, ὁ Κριού... Ο Κόρριντον δὲν κρατοῦσε ποτέ του κακία καὶ δὲ μπορούσε νὰ καταλάβῃ πὼς ἦταν δυνατόν νὰ κρατᾶνε οἱ ἄλλοι, χρόνια ὀλόκληρα...

Ἦταν ὁ Κριού ἕνας ἀπ' αὐτοῦς, μπορούσε νὰ γίνῃ ἐπικίνδυνος...

Κι' ἡ κοπέλλα πὼς εἶχε μαζί του, ποιά νάτανε; ἀναρωτιόταν ὁ Κόρριντον.

Καθότανε τώρα σ' ἕνα γωνιακὸ τραπέζι, μπροστὰ σ' ἕνα ποτήρι οὐίσκι, καὶ καταλόβαινε πὼς ὁ Ζάνι δὲν τὸν ἔβλεπε ἀπ' τὰ μάτια του κι' ὅτι οἱ ἄλλοι εξακολουθοῦσαν νὰ σχολιάζουν τὴν παρουσία του...

Ποιά νάταν ἐκείνη ἡ κοπέλλα, ἡ «ξέννη», ἡ νέα και μελαχροινὴ, μὲ τὰ μεγάλα μάτια;...

Ἀνασκάψανε τὶς ἀναμνήσεις του. Καμιά ὁμws ἀπ' τὶς τόσες γυναικες πὼς εἶχε γνωρίσει, δὲν ἀνταποκρινότανε σ' αὐτὴ τὴν περιγραφή.

Ἦταν καιρό, οἱ γυναῖκες παίζανε σημαντικό ρόλο στὴ ζωὴ του. Μὰ σήμερα δὲν τὸν ἐνδιαφέρανε πιά. Ἦ πεῖρα του ἀπ' τὸν πόλεμο τὸν εἶχε διδάξει πὼς τίποτα στὴ ζωὴ δὲν εἶνε ἀληθινὰ ἀπαράιτητα.

Ἦταν γνήσιος «μπαλάξ». Σηκώθηκε ξαφνικὰ καὶ πλησίασε πάλι στὸ μπάρ.

—Υπάρχει πάνω ἕνα δωμάτιο, ἀπ' ὅπου φαίνεται καλὰ ὁ δρόμος, εἶπε στὸ Ζάνι.

—Ε, κι' ὅστερα;

—Θάθελα νὰ ρίξω μιά ματιά ἀπὸ τὸ παράθυρο.

Ο Ζάνι δισταξε.

—Ναί, εἶν' ἡ κάμαρα τῆς Ἐφι, εἶπε ἐπιτέλους. Θὰ τὴ φωνάξω.

Δὲν ἔχει πλαγιᾶσει ἀκόμα. Μισάνοιξε μιά πόρτα, στὴν ἄκρη τοῦ μπάρ, κι' ἔβαλε τὶς φωνές:

—Ἐφι! Ἐ, Ἐφι! Ἐκαὶ κάτω μιά στιγμή!

Στράφηκε στὸν Κόρριντον καὶ ρώτησε:

—Μὰ γιατί θες νὰ κυττάξης ἀπὸ τὸ παράθυρο;

—Νὰ μὴ σὲ νοιάξῃ, ἀπάντησε ξερά. Ἀκούω δῶ, Ζάνι! Τὸ καλὸ πὼς σου θέλω, μὴ χώνης τὴ μύτη σου στὶς δουλειές μου, γιατί θὰ με κάνης νὰ χάσω τὴν ὑπομονή μου...

—Μὰ τί μῦθα σὲ τσίμπησε; Δὲ μπορεῖ κανεὶς νὰ κάνῃ μιά ἐρώτησι;

—Μιλᾶς πάρα πολὺ, πρόσφερε ὁ Κόρριντον ἀνυπόμονα.

Ἦ πόρτα, πίσω ἀπ' τὸ μπάρ, ἀνοίξε καὶ παρουσιάστηκε ἡ Ἐφι. Τὴν τελευταία φορὰ πὼς τὴν εἶχε δῇ ὁ Κόρριντον, ἦταν 15 χρονῶν, μιά κοπελίτσα δεξιὴ κι' ἀδέξια, μὲ κορμὶ ἀδύνατο κι' ἀσχηματιστο ἀκόμα. Τώρα, ὁμws...

Ἐκεῖ δίκιο ὁ Μάξ! συλλογίστηκε, κατὰπληκτος. Πὰς ἀναπτύχθηκε, ἔτσι μέσα σὲ τρία χρόνια;...

Ἄν δὲν εἶχε ἐκείνη τὴ φυσικὴ δυσμορφία της, τὸ σηκωμένο χεῖλι, ἔαταν ἀληθινὰ καλλόνη.

Ὅταν εἶδε τὸν Κόρριντον, ἀνέθηκε τὸ αἷμα στὸ πρόσωπό της. Τὰ μάτια της λάμπανε.

—Γειά σου, Ἐφι, τῆς εἶπε ἔκείνος με προσποιητὴ ἀδιαφορία. Δὲ με θυμᾶσαι πιά;

Ἦξερε πὼς τὸν λάτρευε ἀληθινὰ. Εἶχε κατακτήσει γιὰ πάντα τὴν καρδιά της, προσφέροντάς της ἕνα εἶδος σαρκαστικῆς φιλίας, πὼς δὲν τοῦ εἶχε στοιχίσει πολλὰ πράγματα.

Πρὶν ἀπὸ ἕξη χρόνια, ὁ Ζάνι εἶχε ὀρθὸ στὸ δρόμο τὴν Ἐφι, μπροστὰ στὴν πόρτα τοῦ μαγαζιοῦ του. Καθὼς ἡ μικρὴ ὄρινοταν νὰ μιλήσῃ γιὰ τοὺς γονεῖς της καὶ γιὰ τὸ σπῆτι της, κατάλαβε πὼς θὰ τὸχε σκάσει ἀπ' τοὺς δικούς της.

Ἦταν τότε ἕνα πλάσμα ἀσχημο, βρώμικο, πεισιμαννὸ, μὲ δυὸ μεγάλῳ δόντια πὼς ζεπετάγονταν κάτω ἀπ' τὸ σκυρμένο χεῖλι της. Μὰ ὁ Ζάνι δὲ νοιάζονταν γι' αὐτὰ. Χρειαζότανε μιά βοηθὸ γιὰ τὴν κουζίνα. Καί, μιά πὼς δὲ ζήτοῦσε κανεὶς αὐτὴ τὴν κοπέλλα, τῆς πρόσφερε κατοικία καὶ τροφὴ καὶ τὴν ἔστρωσε στὴ δουλειά. Τὴν ἐκμεταλλευόταν ἀμελίκτα, ὅπως καὶ τὸ ὑπόλοιπο προσωπικὸ του.

—Καλησπέρα, κύριε Κόρριντον... εἶπε δεξιὰ ἡ Ἐφι.

Ο Ζάνι ἔκανε μιά σαρκαστικὴ γκριμάτσα, βλέποντάς τὴ συγκινησὶ της. Εὐρίσκε καμικὸ τὸν ἐρωτὰ της γιὰ τὸν Κόρριντον.

—Ἀνέβα μαζί του στὴν κάμαρά σου, τῆς εἶπε. Θέλει κάτι νὰ κυττάξῃ ἀπ' τὸ παράθυρο.

Ο Κόρριντον ἀκολούθησε τὴν κοπέλλα σ' ἕνα μισοσκοτεινὸ διάδρομο. Ὅταν ἐκλείσει ἡ πόρτα κι' ἔπαψε ν' ἀκούγεται ἡ μουσικὴ καὶ οἱ ὀμιλίες, ἄρπαξε τὴν Ἐφι ἀπ' τὰ μπράτσα καὶ τὴν τράβηξε πρὸ κοντά του.

—Λοιπόν, δὲν εἶσ' εὐχαριστήμενη πὼς μὲ ξαναβλέπεις; τὴ ρώτησε ναυοελώνττας. «Ὅ τι κι' ἂν μὴ πῆς, ἐγὼ στοιχηματίζω πὼς οὔτε με σκεπτόσουνε πιά καθόλου.

—Νὰ μὴ σὲ νοιάξῃ, ἀπάντησε ξερά. Ἀκούω δῶ, Ζάνι! Τὸ καλὸ πὼς σου θέλω, μὴ χώνης τὴ μύτη σου στὶς δουλειές μου, γιατί θὰ με κάνης νὰ χάσω τὴν ὑπομονή μου...

—Μὰ τί μῦθα σὲ τσίμπησε; Δὲ μπορεῖ κανεὶς νὰ κάνῃ μιά ἐρώτησι;

—Μιλᾶς πάρα πολὺ, πρόσφερε ὁ Κόρριντον ἀνυπόμονα.

Ἦ πόρτα, πίσω ἀπ' τὸ μπάρ, ἀνοίξε καὶ παρουσιάστηκε ἡ Ἐφι. Τὴν τελευταία φορὰ πὼς τὴν εἶχε δῇ ὁ Κόρριντον, ἦταν 15 χρονῶν, μιά κοπελίτσα δεξιὴ κι' ἀδέξια, μὲ κορμὶ ἀδύνατο κι' ἀσχηματιστο ἀκόμα. Τώρα, ὁμws...

Ἐκεῖ δίκιο ὁ Μάξ! συλλογίστηκε, κατὰπληκτος. Πὰς ἀναπτύχθηκε, ἔτσι μέσα σὲ τρία χρόνια;...

Ἄν δὲν εἶχε ἐκείνη τὴ φυσικὴ δυσμορφία της, τὸ σηκωμένο χεῖλι, ἔαταν ἀληθινὰ καλλόνη.

Ὅταν εἶδε τὸν Κόρριντον, ἀνέθηκε τὸ αἷμα στὸ πρόσωπό της. Τὰ μάτια της λάμπανε.

—Γειά σου, Ἐφι, τῆς εἶπε ἔκείνος με προσποιητὴ ἀδιαφορία. Δὲ με θυμᾶσαι πιά;

Ἦξερε πὼς τὸν λάτρευε ἀληθινὰ. Εἶχε κατακτήσει γιὰ πάντα τὴν καρδιά της, προσφέροντάς της ἕνα εἶδος σαρκαστικῆς φιλίας, πὼς δὲν τοῦ εἶχε στοιχίσει πολλὰ πράγματα.

Πρὶν ἀπὸ ἕξη χρόνια, ὁ Ζάνι εἶχε ὀρθὸ στὸ δρόμο τὴν Ἐφι, μπροστὰ στὴν πόρτα τοῦ μαγαζιοῦ του. Καθὼς ἡ μικρὴ ὄρινοταν νὰ μιλήσῃ γιὰ τοὺς γονεῖς της καὶ γιὰ τὸ σπῆτι της, κατάλαβε πὼς θὰ τὸχε σκάσει ἀπ' τοὺς δικούς της.

Ἦταν τότε ἕνα πλάσμα ἀσχημο, βρώμικο, πεισιμαννὸ, μὲ δυὸ μεγάλῳ δόντια πὼς ζεπετάγονταν κάτω ἀπ' τὸ σκυρμένο χεῖλι της. Μὰ ὁ Ζάνι δὲ νοιάζονταν γι' αὐτὰ. Χρειαζότανε μιά βοηθὸ γιὰ τὴν κουζίνα. Καί, μιά πὼς δὲ ζήτοῦσε κανεὶς αὐτὴ τὴν κοπέλλα, τῆς πρόσφερε κατοικία καὶ τροφὴ καὶ τὴν ἔστρωσε στὴ δουλειά. Τὴν ἐκμεταλλευόταν ἀμελίκτα, ὅπως καὶ τὸ ὑπόλοιπο προσωπικὸ του.

—Καλησπέρα, κύριε Κόρριντον... εἶπε δεξιὰ ἡ Ἐφι.

Ο Ζάνι ἔκανε μιά σαρκαστικὴ γκριμάτσα, βλέποντάς τὴ συγκινησὶ της. Εὐρίσκε καμικὸ τὸν ἐρωτὰ της γιὰ τὸν Κόρριντον.

—Ἀνέβα μαζί του στὴν κάμαρά σου, τῆς εἶπε. Θέλει κάτι νὰ κυττάξῃ ἀπ' τὸ παράθυρο.

Ο Κόρριντον ἀκολούθησε τὴν κοπέλλα σ' ἕνα μισοσκοτεινὸ διάδρομο. Ὅταν ἐκλείσει ἡ πόρτα κι' ἔπαψε ν' ἀκούγεται ἡ μουσικὴ καὶ οἱ ὀμιλίες, ἄρπαξε τὴν Ἐφι ἀπ' τὰ μπράτσα καὶ τὴν τράβηξε πρὸ κοντά του.

—Λοιπόν, δὲν εἶσ' εὐχαριστήμενη πὼς μὲ ξαναβλέπεις; τὴ ρώτησε ναυοελώνττας. «Ὅ τι κι' ἂν μὴ πῆς, ἐγὼ στοιχηματίζω πὼς οὔτε με σκεπτόσουνε πιά καθόλου.

—Νὰ μὴ σὲ νοιάξῃ, ἀπάντησε ξερά. Ἀκούω δῶ, Ζάνι! Τὸ καλὸ πὼς σου θέλω, μὴ χώνης τὴ μύτη σου στὶς δουλειές μου, γιατί θὰ με κάνης νὰ χάσω τὴν ὑπομονή μου...

—Μὰ τί μῦθα σὲ τσίμπησε; Δὲ μπορεῖ κανεὶς νὰ κάνῃ μιά ἐρώτησι;

—Μιλᾶς πάρα πολὺ, πρόσφερε ὁ Κόρριντον ἀνυπόμονα.

Ἦ πόρτα, πίσω ἀπ' τὸ μπάρ, ἀνοίξε καὶ παρουσιάστηκε ἡ Ἐφι. Τὴν τελευταία φορὰ πὼς τὴν εἶχε δῇ ὁ Κόρριντον, ἦταν 15 χρονῶν, μιά κοπελίτσα δεξιὴ κι' ἀδέξια, μὲ κορμὶ ἀδύνατο κι' ἀσχηματιστο ἀκόμα. Τώρα, ὁμws...

Ἐκεῖ δίκιο ὁ Μάξ! συλλογίστηκε, κατὰπληκτος. Πὰς ἀναπτύχθηκε, ἔτσι μέσα σὲ τρία χρόνια;...

Ἄν δὲν εἶχε ἐκείνη τὴ φυσικὴ δυσμορφία της, τὸ σηκωμένο χεῖλι, ἔαταν ἀληθινὰ καλλόνη.

Ὅταν εἶδε τὸν Κόρριντον, ἀνέθηκε τὸ αἷμα στὸ πρόσωπό της. Τὰ μάτια της λάμπανε.

—Γειά σου, Ἐφι, τῆς εἶπε ἔκείνος με προσποιητὴ ἀδιαφορία. Δὲ με θυμᾶσαι πιά;

Ἦξερε πὼς τὸν λάτρευε ἀληθινὰ. Εἶχε κατακτήσει γιὰ πάντα τὴν καρδιά της, προσφέροντάς της ἕνα εἶδος σαρκαστικῆς φιλίας, πὼς δὲν τοῦ εἶχε στοιχίσει πολλὰ πράγματα.

Πρὶν ἀπὸ ἕξη χρόνια, ὁ Ζάνι εἶχε ὀρθὸ στὸ δρόμο τὴν Ἐφι, μπροστὰ στὴν πόρτα τοῦ μαγαζιοῦ του. Καθὼς ἡ μικρὴ ὄρινοταν νὰ μιλήσῃ γιὰ τοὺς γονεῖς της καὶ γιὰ τὸ σπῆτι της, κατάλαβε πὼς θὰ τὸχε σκάσει ἀπ' τοὺς δικούς της.

Ἦταν τότε ἕνα πλάσμα ἀσχημο, βρώμικο, πεισιμαννὸ, μὲ δυὸ μεγάλῳ δόντια πὼς ζεπετάγονταν κάτω ἀπ' τὸ σκυρμένο χεῖλι της. Μὰ ὁ Ζάνι δὲ νοιάζονταν γι' αὐτὰ. Χρειαζότανε μιά βοηθὸ γιὰ τὴν κουζίνα. Καί, μιά πὼς δὲ ζήτοῦσε κανεὶς αὐτὴ τὴν κοπέλλα, τῆς πρόσφερε κατοικία καὶ τροφὴ καὶ τὴν ἔστρωσε στὴ δουλειά. Τὴν ἐκμεταλλευόταν ἀμελίκτα, ὅπως καὶ τὸ ὑπόλοιπο προσωπικὸ του.

—Καλησπέρα, κύριε Κόρριντον... εἶπε δεξιὰ ἡ Ἐφι.

Ο Ζάνι ἔκανε μιά σαρκαστικὴ γκριμάτσα, βλέποντάς τὴ συγκινησὶ της. Εὐρίσκε καμικὸ τὸν ἐρωτὰ της γιὰ τὸν Κόρριντον.

—Ἀνέβα μαζί του στὴν κάμαρά σου, τῆς εἶπε. Θέλει κάτι νὰ κυττάξῃ ἀπ' τὸ παράθυρο.

Ο Κόρριντον ἀκολούθησε τὴν κοπέλλα σ' ἕνα μισοσκοτεινὸ διάδρομο. Ὅταν ἐκλείσει ἡ πόρτα κι' ἔπαψε ν' ἀκούγεται ἡ μουσικὴ καὶ οἱ ὀμιλίες, ἄρπαξε τὴν Ἐφι ἀπ' τὰ μπράτσα καὶ τὴν τράβηξε πρὸ κοντά του.

—Λοιπόν, δὲν εἶσ' εὐχαριστήμενη πὼς μὲ ξαναβλέπεις; τὴ ρώτησε ναυοελώνττας. «Ὅ τι κι' ἂν μὴ πῆς, ἐγὼ στοιχηματίζω πὼς οὔτε με σκεπτόσουνε πιά καθόλου.

—Νὰ μὴ σὲ νοιάξῃ, ἀπάντησε ξερά. Ἀκούω δῶ, Ζάνι! Τὸ καλὸ πὼς σου θέλω, μὴ χώνης τὴ μύτη σου στὶς δουλειές μου, γιατί θὰ με κάνης νὰ χάσω τὴν ὑπομονή μου...

—Μὰ τί μῦθα σὲ τσίμπησε; Δὲ μπορεῖ κανεὶς νὰ κάνῃ μιά ἐρώτησι;

—Μιλᾶς πάρα πολὺ, πρόσφερε ὁ Κόρριντον ἀνυπόμονα.

Ἦ πόρτα, πίσω ἀπ' τὸ μπάρ, ἀνοίξε καὶ παρουσιάστηκε ἡ Ἐφι. Τὴν τελευταία φορὰ πὼς τὴν εἶχε δῇ ὁ Κόρριντον, ἦταν 15 χρονῶν, μιά κοπελίτσα δεξιὴ κι' ἀδέξια, μὲ κορμὶ ἀδύνατο κι' ἀσχηματιστο ἀκόμα. Τώρα, ὁμws...

Ἐκεῖ δίκιο ὁ Μάξ! συλλογίστηκε, κατὰπληκτος. Πὰς ἀναπτύχθηκε, ἔτσι μέσα σὲ τρία χρόνια;...

Ἄν δὲν εἶχε ἐκείνη τὴ φυσικὴ δυσμορφία της, τὸ σηκωμένο χεῖλι, ἔαταν ἀληθινὰ καλλόνη.

Ὅταν εἶδε τὸν Κόρριντον, ἀνέθηκε τὸ αἷμα στὸ πρόσωπό της. Τὰ μάτια της λάμπανε.

—Γειά σου, Ἐφι, τῆς εἶπε ἔκείνος με προσποιητὴ ἀδιαφορία. Δὲ με θυμᾶσαι πιά;

Ἦξερε πὼς τὸν λάτρευε ἀληθινὰ. Εἶχε κατακτήσει γιὰ πάντα τὴν καρδιά της, προσφέροντάς της ἕνα εἶδος σαρκαστικῆς φιλίας, πὼς δὲν τοῦ εἶχε στοιχίσει πολλὰ πράγματα.

Πρὶν ἀπὸ ἕξη χρόνια, ὁ Ζάνι εἶχε ὀρθὸ στὸ δρόμο τὴν Ἐφι, μπροστὰ στὴν πόρτα τοῦ μαγαζιοῦ του. Καθὼς ἡ μικρὴ ὄρινοταν νὰ μιλήσῃ γιὰ τοὺς γονεῖς της καὶ γιὰ τὸ σπῆτι της, κατάλαβε πὼς θὰ τὸχε σκάσει ἀπ' τοὺς δικούς της.

Ἦταν τότε ἕνα πλάσμα ἀσχημο, βρώμικο, πεισιμαννὸ, μὲ δυὸ μεγάλῳ δόντια πὼς ζεπετάγονταν κάτω ἀπ' τὸ σκυρμένο χεῖλι της. Μὰ ὁ Ζάνι δὲ νοιάζονταν γι' αὐτὰ. Χρειαζότανε μιά βοηθὸ γιὰ τὴν κουζίνα. Καί, μιά πὼς δὲ ζήτοῦσε κανεὶς αὐτὴ τὴν κοπέλλα, τῆς πρόσφερε κατοικία καὶ τροφὴ καὶ τὴν ἔστρωσε στὴ δουλειά. Τὴν ἐκμεταλλευόταν ἀμελίκτα, ὅπως καὶ τὸ ὑπόλοιπο προσωπικὸ του.

—Καλησπέρα, κύριε Κόρριντον... εἶπε δεξιὰ ἡ Ἐφι.

Ο Ζάνι ἔκανε μιά σαρκαστικὴ γκριμάτσα, βλέποντάς τὴ συγκινησὶ της. Εὐρίσκε καμικὸ τὸν ἐρωτὰ της γιὰ τὸν Κόρριντον.

—Ἀνέβα μαζί του στὴν κάμαρά σου, τῆς εἶπε. Θέλει κάτι νὰ κυττάξῃ ἀπ' τὸ παράθυρο.

Ο Κόρριντον ἀκολούθησε τὴν κοπέλλα σ' ἕνα μισοσκοτεινὸ διάδρομο. Ὅταν ἐκλείσει ἡ πόρτα κι' ἔπαψε ν' ἀκούγεται ἡ μουσικὴ καὶ οἱ ὀμιλίες, ἄρπαξε τὴν Ἐφι ἀπ' τὰ μπράτσα καὶ τὴν τράβηξε πρὸ κοντά του.

—Λοιπόν, δὲν εἶσ' εὐχαριστήμενη πὼς μὲ ξαναβλέπεις; τὴ ρώτησε ναυοελώνττας. «Ὅ τι κι' ἂν μὴ πῆς, ἐγὼ στοιχηματίζω πὼς οὔτε με σκεπτόσουνε πιά καθόλου.

—Νὰ μὴ σὲ νοιάξῃ, ἀπάντησε ξερά. Ἀκούω δῶ, Ζάνι! Τὸ καλὸ πὼς σου θέλω, μὴ χώνης τὴ μύτη σου στὶς δουλειές μου, γιατί θὰ με κάνης νὰ χάσω τὴν ὑπομονή μου...

</

Κρισό θα τζερε δια κι' ο Ζάνι θα μπορούσε να το αποδείξει πού τον έβριζε. 'Απ' τον Κρισό θα ζήτοσε την εξήγησι του μυστηρίου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'

I

Τ' άλλο πρωί, λίγο μετά τις 10, βρισκόταν στην πόρτα του διαμερίσματος του Κρισό. Είχε περάσει στη νύχτα στο «Ντομινόν», μισοκοιμισμένος σε μία καρέκλα, με τα πόδια του πάνω στο τραπέζι, αδιαφορώντας για τις διαμαρτυρίες του Ζάνι και τις συστάσεις του για να γυρίσει στο σπίτι του. Τα δημεύματα, είχε ξαναβγει στα αερομίδα, μα δεν είχε ξαναβεί πιά τον άνθρωπο με το μαύρο μπερέ. 'Ώστόσο, για καλού - κακού, είχε βγει κρυφά απ' το «Ντομινόν», περπατώντας ένα τοίχισι, στο πίσω μέρος του, για να βρεθεί ο Ένα Ερημίο δρομάκι.

Είχε ξυριστή, είχε πάρει το πρωινό του ο Ένα καφεμένο, είχε διαβάσει την εφημερίδα του κι' είχε κανονίσει αμέσως τα πατήματα. Κιτάζε κάθε τόσο το δρόμο, μέσα απ' τη διτρίνα. Μα ο άνθρωπος με το μαύρο μπερέ δε φάνηκε καθόλου.

Τέλος, ο Κόρριντον, άποφασίσε να βγει απ' το καφεείο και τριγύρισε κάπως δρόμα στα μικρά δρομάκια του Γουέστ 'Εντ, για να δεσφαιωθεί πώς δεν τον παρακολουθούσαν.

Τέλος, πιάσε για το σπίτι του Κρισό. 'Ενα διαμέρισμα με τέσσερα δωμάτια, πάνω από ένα καπνοσωλείο, σε κάποιο θωμάκι δρομάκι κοντά στο Ντομινόν Λέιν.

Για να φτάσει ως εκεί, χρειάστηκε να περάσει μπροστά από δυο δωμάτια των σκουπιδιών που δρωκοπούσαν, μπροστά στην είσοδο, και ν' ανέβει μία γυμνή και μισοσκάτεινη σκάλα.

Η πόρτα του διαμερίσματος βρισκόταν στο βάθος του καραλδούλου.

Βλέποντας κανείς με πόση άνεση κυκλοφορούσε ο Κρισό μέσα στο περιβάλλον του Γουέστ 'Εντ, θα μπορούσε να τον πάρη για διπλωμάτη της καριέρας, ή για σπουδαίο επιχειρηματία. Είχε ένα ύψος επιβλητικό και άριστοκρατικό, πού ξεγελούσε όσους δεν τον ξέρανε. Περιούσιος στα μάτια τους για σπουδαίους κύριους, καλλιεργημένος, εύπορος.

Στενοχωριότανε πού ξυπνέ ο Ένα τέτοιο όλοιο διαμέρισμα. Μα δε μπορούσε ν' απομακρυνθεί απ' το Γουέστ 'Εντ, ούτε και να πληρώσει φανερότερο νοίκι. Δεν ήταν

πλούσιος. 'Ηταν πάντα καλοστημένος, δηλ του δίως ή επιτυχία κρεμόταν απ' την «καθώς πρέπει» εμφάνισι του... κι' από τα επιδέξια δαχτυλά του. Γιατί έκανε το επάγγελμα του πορτοφολιού!

Ήταν ένα μυστικό, πού τζερε αυτός μονάχα και τον έκανε να ντρέπεται λίγο. 'Ακόμα κι' ο Κόρριντον, μολοντί ήξερε απ' έξω κι' άνακατωτά το Γουέστ 'Εντ και τον υπόκοσμο του, άγνοούσε τα μέσα συντηρήσεως του Κρισό.

Εδώ και χρόνια, λοιπόν, ο Κρισό άδειαζε τις τσέπες των ανθρώπων. 'Αντιπαθούσε φοβερά την αστυνομία κι' έτρεβε μήπως τον πιάσει. Διάλεγε λοιπόν τα θύματα του μ' εξαρετική επιμέλεια, και δεικναιώνανε πάντα πως ή λεία του θ' άξιζε τον κόπο να κινδυνέψει.

Τα δαχτυλά του είχαν μία απίστευτη επιτηδεύτησα. Μπορούσε να κλέψει ένα ρολόι απ' το χέρι του ιδιοκτήτη του, ενώ πορτοφολι μέσα από ένα χοντρό παλτό, ακάτι και τα κομμάτια των μανικιτιών απ' το ποικάμισο του θυμάτι του.

Το να κλοπήσει Ένα καλλιέ ή μία παραπάνω, ν' άνοιξη μία γυναίκα τα σάντα και να πάρη τα ακάτι πού είχε μέσα, ήταν παίχνιδάκι γι' αυτόν.

Κάνεις δεν τόν υποπτευότανε, και λιγώτερο απ' όλους ή αστυνομία—μ' όλο πού ήξερε πώς κάποιος διαβολέμενος πορτοφολιός «δούλευε» από χρόνια στο Γουέστ 'Εντ, και τότε βάλε πείσμα να τον πιάσει.

Όταν ο Κόρριντον έφτασε στο διαμέρισμα του Κρισό, είχε σταματήσει, πιά ή βροχή. 'Ενας άκαιμικός ήλιος έδειχνε άκόμα πού δρώμικα και σαραβαλισμένα τα σπιντιά αυτή του δρόμου.

Ο Κόρριντον σάστισε, βλέποντας πώς έμενε σε τέτοιο διαμέρισμα ο Κρισό. Τόν θυμάτανε σαν Ένα κύριο κομψό, φρεσκοξυρισμένο, με ύψος εμπλαξέ... Κοντοστάθηκε λοιπόν μπροστά στο καπνοσωλείο κι' άναρωτήθηκε μήπως ο Ζάνι είχε κάνει λάθος στη διεύθυνσι πού του άδωσε...

Κανείς δεν τον πρόσεξε. Μακριά σειρά από αυτοκίνητα και καμινία στάθμευαν δίπλα στο πεζοδρόμιο. Οι διαβάτες τόν σφράγιανε για να περάσουνε.

Τού είχε πη ο Ζάνι πώς το διαμέρισμα βρισκόταν πάνω από Ένα καπνοσωλείο. Και δεν υπήρχε άλλο τέτοιο μαγαζί ο' όλο το δρόμο.

Ο Κόρριντον πήρε επιτέλους την απόφασι κι' ανέβηκε τη σκάλα. Τα παπούτσια του με τις λαστιχένιες σόλες δεν κάνανε καθόλου θόρυβο. Σταμάτησε στην κορυφή της

σκάλας και τέντωσε ν' αγγίξει τον 'Άλλ' ή φασαρία του δρόμου έπνιγε κάθε θόρυβο του σπιτιού. Τα καμινία κάνανε μανούβρες, οι σάφες δισωτημούνανε και παταθάνε γκάκι...

Ο Κόρριντον πλησίασε σιγανά στην πόρτα του Κρισό, χτύπησε μία φορά κι' ύστερα κώλησε τ' αυτί του στο θυροφύλλο. 'Επείτα από άρκετη ώρα, άκουσε μία κίνησι στο πίσω μέρος της πόρτας. 'Ενας σύρτης τραβήχτηκε. Η πόρτα μισάνοιξε, και φάνηκε το πρόσωπο του Κρισό.

Ο Κόρριντον είχε να τόν βη τέσσερα χρόνια. 'Ώστόσο, τόν αναγνώρισε άμέσως. Δεν είχε αλλάξει όλοσχευ ουσιαστικά. 'Ίσως νάταν μονάχα λίγο πιο άδύνατος και νάχε φαρδύνει ή φαλάκρα στο μέτωπό του. Το πρόσωπό του αλλοιωότανε από ρυτίδες, πού άρχιζαν απ' το στόμα και τη μύτη.

Στο σύνολο του όμως είχε μείνει ο ίδιος, ο κομψός «τζέντλεμαν», πού τού είχε άνοιξε δώλοτε το κεφάλι ο Κόρριντον με μία πιστολιά! 'Όταν είδε τόν επισηκότη του, άνασκήρισε σπασμωδικά, έκανε Ένα πηδήμα πίσω και θέλησε να τού κλείσει την πόρτα κατάνιουτρα. Μα εκείνος πρόλαβε να περάσει άνάμεσα στο πόδι του.

—Γεια σου, Κρισό, είπε μαλακά. Δε με περιμένε, ή;

Ο Κρισό έβριζε όλο του το βάρος στο θυροφύλλο, στριμώχνοντας το πόδι του Κόρριντον. 'Ανάσινε λαχανιασμένα, με κόπο, και στα μάτια του καφρατζιότανε ο τρόμος. —Δε μπορώ ν' σάς δεχθώ... τραώλισε. 'Οχι τώρα... Δεν είναι κατάλληλη ώρα...

Ο Κόρριντον χαμογύλασε σαρκαστικά, άκούμπησε την παλάμη του στην πόρτα και την βάρωσε τόσο δυνατά ή απότομα, ώστε πέταξε μακριά τόν Κρισό πού τη συγκρατούσε. Μπήκε ύστερα στο μικρό χαώδι κι' έβλεπε πίσω του την πόρτα.

—Με θυμάσαι άκόμα; ρώτησε.

Η ματιά του καρφώθηκε επιτηδες στο άσθι άσπρο σημάδι, πού αλλάκωνε το μέτωπο του Κρισό και χανόταν άνάμεσα στα ξανθά κι' άραιά μαλλιά του.

—Ναι, είσαστε ο Κόρριντον!.. μουρμούρισε εκείνος. Δε μπορώ να σάς δεχθώ τώρα... 'Ετοιμαζόμουν να βγω έξω...

Προσπαθούσε να χαμογελάσει, καθώς πρόσθετε:

—Λυπάμαι, αλλά έχω άργήσει...

Βύθισε τη ματιά του στα κρύα, γκριζά μάτια του Κόρριντον και στρίφογύρισε μ' άμχανία τα δά-

χτυλά του. 'Υστερα έβγαλε γρήγορα τα χέρια τόν στις τσέπες τού παντελονιού του.

—Πρέπει... πρέπει να φύγετα... 'Ελάτε κομμάτι όλλη φράδα...

Έκανε μία άόριστη γκριμάτσα, προσπαθώντας τού κάποιον να φανή ήρεμος.

Ο Κόρριντον έβριζε μία γρήγορη ματιά γύρω του. Τσίκαξε άντίπασι Ένα δάσο με θαμνίσιας τουλίπες, κόκκινες και κίτρινες, πού βρισκότανε πάνω σε μία έταξέρα. Δεν είχε ποτέ φαντασθή πώς ο Κρισό άγοπούσε τα λουλούδια...

—Βλέπω πώς έχετε πάντα αυτό το περιφημο σημάδι στο μέτωπό, τού έπτε. Και κάτι πού λέει πώς θ' άποκτήσης σε λίγο και δεύτερο!

Εκείνος τραβήχτηκε ως τόν τοίχο, κατάνιουτρας με φρίκη τόν επισηκότη του.

—Τι... τι θέλετε; τραώλισε.

Είχε χαθή τώρα το χαμωγέλο του, μαζί μ' όλο το επιβλητικό ύψος του, κι' είχε φανή αυτός πού ήταν πραγματικά: φεύτικός και θρασύδειλος.

—Μόνος σου είσαι; τόν ρώτησε ο Κόρριντον.

—Ναι... αλλά καλά θα κάνετε να μη μ' άγγίξετε!

Το μέτωπό του βροχόταν από μικρές στάλες ιδρώτα.

Πήγε κάτω να πη άκόμα, αλλά σταμάτησε.

Πέρασε εκεί μέσα, διατάξε ο Κόρριντον δειχνώντας τού μία πόρτα. 'Εχω να σού μιλήσω.

Ο Κρισό υπάκουσε. Περπατούσε άργά, σερνόντανε σιχρόν.

Ο έδωλος τόν άκολουθήσε, έκλεισε την πόρτα κι' έβριζε μία ματιά γύρω, με ζαρκιμένα τα φρύδια του. Τα περιβάλλον ήταν άναπαυστικά κι' άχάριστο, τα έπιπλα άνετα και καλοδιαλεγμένα. Παντού όπληκαν δάσα με τουλίπες και ναρκίσσους, πού γέμιζαν άρώματα το δωμάτιο.

—Καλά περνάς, τού λόγου σου! είπε ο Κόρριντον. 'Έρατο το σπιτάκι σου!..

Κάθισε στο μπράτσο μιας πολυθρόνας. Ο Κρισό γαντζώθηκε απ' τη ράχη ενός ντιβανιού. Φαινόταν έτοιμος να λιποθυμήσει.

Ο Κόρριντον τόν κίτταξε προσέχτικά. Δεν μπορούσε να καταλάβη τί τόν τρώαζε έτσι. Δεν ήταν ο τύπος τού ανθρώπου πού ξετρελλαινέται με το τίποτα. Θυμάται άκόμα ο Κόρριντον την ήρεμία πού είχε δείξει, όταν τόν έπιασε να κλέβη στα χαρτιά. Αυτό άκριβώς τόν είχε νευρώσει τότε και τόν είχε κάνει να τόν χτυπήσει...

ΣΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΙ: Η συνέχεια.

ΤΡΑΓΙΚΟ ΔΙΗΓΗΜΑ

—ΚΑΘΗΤΕ, γιατρέ, είπε ή δόνα Λία βλέποντας τόν νοικό της να έτοιμάζεται να φύγει. Πού θέλετε να πάτε; Δε θέλετε πώς άνδρική ο σορόκος και πώς δόρνει ή βροχή το τζάκι;

—Στράφικε στην κόρη της, πού κεντούσε μπροστά στο τζάκι.

—Νανίνα, ένα κασεδάκι στο γιατρό, πρόσθεσε.

Η κοπέλλα έβριζε μία άπελπιμένη ματιά στο νέο. 'Αφισε το κέντημα της, θύκισε και ξαναγύρισε σε λίγο μ' ένα δάσκι.

Ο γιατρός πήρε το φλυτζάνι, άποφενώνοντας το θέλημα της νέας, κι' άρχισε να ρουφάει σιωπηλά τόν καφέ του.

—Τι διαβολόκαρσο! είπε ή δόνα Λία. Όταν άρχιζν ο σορόκος, δεν ένομιζε να σταματήσει.

—Μά... θαρρώ πώς ο σορόκος έχει εδώ την κατοικία του! παρατήρησε ο γιατρός. Είναι μία απ' τις άναπαύσεις αυτού του σπιτιού.

«Η άλλη έμ' ένω! σκέφθηκε ή Νανίνα άνατριχίζοντας. Θέέ μου, τι δυστυχος και τι επικίνδυνος πού είναι!»

Κύτταξε λοζά το γιατρό.

Ο δόκτωρ Λέον Γκαρούζο ήταν πραγματικά τύπος «μοισαύ άντρα». Ψηλός, λεπτός, με φλογρά μάτια, ύποπτο ύψος έδω κι' ένα χρόνο στη Νομαρχία κι' είχε νοικιάσει δωμάτιο στις δόνας Λία, σε μία απ' τις ψιλλότερες συνοικίες της πόλεως. Η δόνα Λία ήταν χήρα ενός δικαστικού γραφέως και ζούσε, με την κόρη της Νανίνα, από τη μικρή ουνταξί του άντρα της, το ραβιμά της και τόν νοικό της κάμαρας τού νιατρού.

Αυτή την κάμαρα τη νοικίασε πάντα νε νέους, με την έλπιδα να έρωτευθώ κάποιος τη Νανίνα και να την παντρευτεί. 'Ήξερε πώς το παίχνιζι αυτό είχε τους

—Λεό άνάπη μου, πού είσαι; φώναζε ή κοπέλλα.

ΟΛΑ ΓΚΡΕΜΙΣΤΗΚΑΝ!

κινδύνους του. Μα τί να κάνη, για να παντρεύη την κόρη της, άφου δεν είχε να της δώση προίκα; Η Νανίνα ήταν μάλλον κοντή, μελαχροινή, όχι πολύ ύμυρονη, αλλά με (αέξ - άππλη). Είχε δυο ύπεροχα μαύρα μάτια, με μακρού ταίνορα.

Ο Λέονε, τύπος Δόν Ζουάν, θά θεωρούσε θανάσιμο αμάρτημα να μην έλεγονόταν αυτό το «άγριοκάσκι». Κι' ή Νανίνα δε θόρκε τη δύναμι να τού άγισπαθή. 'Εδώ κι' έξη μήνες είχε γίνει φιλέναδα του, χωρίς να πάρει είδησι ή υπέρτα της.

Το δαδύ έκεινο, ο Γκαρούζο ήξερε να βγη έξω, μ' όλο πού ήταν έλαιομένο ο καιρός. 'Ώστόσο ή δόνα Λία είχε κατορθώσει να τον κρατήσει στο σπίτι, με τις στοργικές περιποιήσεις της, και βλέποντας τόν στενοχωρημένο προσπαθούσε να μάθη το λόγο:

—Τι έχετε, γιατρέ; τόν ρώτησε.

—Τίποτα... άπάντισε εκείνος. Λίγα νεύρα μόνο...

Η Νανίνα, με τη διαίσθησι των έρωτευμένων, δεν έπαυε να τόν κρουφοκτυπάει, μ' όλο πού φαινόταν πώς προσέχε μόνο το κέντημα της. Και προσπαθούσε να πνίξη τούς λυμνούς της.

Αυτή ήξερε τί είχε ο Γκαρούζο και γιατί έκανε το μελαγχολικό! Βουρτοίζοντας το σασκάκι του, τ' άπόνεμα, είχε θρη στην τσέπη του το νάμμα ενός βουλεύτη, πού τόν πληροφόρουσε ότι είχε κατορθώσει να πετύχη τη μετάθεσι του σε μία άλλη, μακρινή νομαρχία. Τώρα ο γιατρός υποπνιγόταν το λυπημένο, για να υποθέσει ή υπέρτα της κι' αυτή, πώς έφεννε με το στανιό.

Η Νανίνα καταστενωχωρήθηκε, με κείνο το νάμμα. Δεν έπτε τίποτα της υπέρτας της, γιατί ήθελε να μιλήσει πρώτα στο νέο.

Όλο το βράδυ όμως, δεν είχε θρη ευκαιρία να μείνη μόνη μαζί του. Τώρα περίμενε να τόν άκούση να δηλώνη στή υπέρτα της πώς θ' άσινε το δωμάτιο. Μα εκείνος,

κάπνιζε και κουβέντιασε με τη δόνα Λία για τις όπρες πού έπαίξε το Δημοτικό θέατρο.

—Είδατε τήν «Τραδιάτα» νιατρός;

—'Υπάρχει άνθρωπος πού να μνή την έχη δθ;

—'Ενώ, όταν την πρωτοείδα στο θέατρο, με το μακαρίτη, έ-

κάντιζε και κουβέντιασε με τη δόνα Λία για τις όπρες πού έπαίξε το Δημοτικό θέατρο.

—Είδατε τήν «Τραδιάτα» νιατρός;

—'Υπάρχει άνθρωπος πού να μνή την έχη δθ;

—'Ενώ, όταν την πρωτοείδα στο θέατρο, με το μακαρίτη, έ-

κάντιζε και κουβέντιασε με τη δόνα Λία για τις όπρες πού έπαίξε το Δημοτικό θέατρο.

—Είδατε τήν «Τραδιάτα» νιατρός;

—'Υπάρχει άνθρωπος πού να μνή την έχη δθ;

—'Ενώ, όταν την πρωτοείδα στο θέατρο, με το μακαρίτη, έ-

κάντιζε και κουβέντιασε με τη δόνα Λία για τις όπρες πού έπαίξε το Δημοτικό θέατρο.

—Είδατε τήν «Τραδιάτα» νιατρός;

—'Υπάρχει άνθρωπος πού να μνή την έχη δθ;

—'Ενώ, όταν την πρωτοείδα στο θέατρο, με το μακαρίτη, έ-

κάντιζε και κουβέντιασε με τη δόνα Λία για τις όπρες πού έπαίξε το Δημοτικό θέατρο.

—Είδατε τήν «Τραδιάτα» νιατρός;

—'Υπάρχει άνθρωπος πού να μνή την έχη δθ;

—'Ενώ, όταν την πρωτοείδα στο θέατρο, με το μακαρίτη, έ-

κάντιζε και κουβέντιασε με τη δόνα Λία για τις όπρες πού έπαίξε το Δημοτικό θέατρο.

—Είδατε τήν «Τραδιάτα» νιατρός;

—'Υπάρχει άνθρωπος πού να μνή την έχη δθ;

—'Ενώ, όταν την πρωτοείδα στο θέατρο, με το μακαρίτη, έ-

κλαύα όλη τη βραδυά.

—Δεν είναι παράξενο, είπε ειρωνικά ο Γκαρούζο. Οι νυνάγικες έχουν εύκολα τα δάκρυα... 'Αληθεια, όμως, τί έρωτα, τί αυτοθυρία πού δέχνει ή 'Βιολέττα!... 'Ετσι θάπρεπε νάναί όλες οι νυνάγικες.

Και λοζοκτύπαε τη Νανίνα. 'Για μένα το λέει — σκέφτηκε έκείνη, πνίνοντας ένα λυμνύο. Θέλει, πού! όλο όσα νίνανε με ταξύ μας, να τόν άφωλα να φύγη έλεύθερος, χωρίς να διαμαρτυρηθώ, να κλαύω καν... Τί παλάνθρωπος. Θεέ μου!

Κι' όμως, ένοιωσε ότι τόν άναπούσε πρελλά κι' ότι θάπρεπε άκόμει και στή φωτιά για κατσίκο!

—Μαμά! Μαμά! Σεισμός!..

—Νανίνα, πού είσαι!

Κάτι σαν πνιγμένους λυμνούς άκούστηκε από τ' άλλο δωμάτιο.

—Λεό! Λεό! φώναζε ή Νανίνα. Μία ψευδοισιτή, άδυσμένη φωνή της απάντησε.

—Βοήθεια!.. Νανίνα!..

Ώρμισε σαν τρελή στο διά δρόμο, ενώ νύρη της πέφτανε τα δακρύα της σκεπής.

—Νανίνα, πού βρίσκεσαι; δόνησε μ' άπελπίσι ή δόνα Λία.

Η κοπέλλα χτυπούσε την πόρτα τού νιατρού, πού δεν είχε γκόμε μισιά κι' έσκαλωμένος νάναί κλειδωμένη από μέσα.

—Λεό, άνάπη μου, πού είσαι; φώναζε. Θεέ μου! Θεέ μου!

Τι τήν ένοιωσε άν δεν την άναπούσε πιά; Αυτή άκουσε το λυμνύο κλάμα του κι' ήθελε να τόν ώσμη!

—'Ανάπη μου, άνοίξε μου! τού φώναζε χτυπώντας την πόρτα.

Σε κάθε χτύπημα, πέττανε πάνω της οι ροδάκες.

Η δόνα Λία έβλεπε μ' άνωγία να τη θοή, στή σκοτεινά:

—Νανίνα, μού είσαι; Τι κάνεις εκεί;

Τι τήν ένοιωσε, τη Νανίνα, άν θά γκρεμιζόταν όλο το σπίτι άπής της, άφου είχαν γκρεμιστεί πιά τα δνεία της:

Ώρμισε και τραώταξε την πόρτα με περισσότερη δύναμη...

Η Νανίνα θάσπηξε κάτω απ' τόν τοίχο, μπροστά στην κλειδαμιά της πόρτας. Μέσα στο σκοτάδι, άκούγονταν μόνο οι άπελπιμένες κραυγές της δόνας Λία κι' ένας πνιγμένος λυμνός απ' την άλλη κάμαρα, σαν μακρινή, νεκρική φωνή...

—'Ανάπη μου, άνοίξε μου! τού φώναζε χτυπώντας την πόρτα.

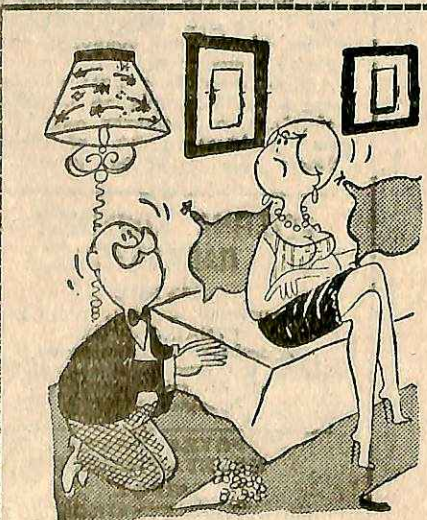
Σε κάθε χτύπημα, πέττανε πάνω της οι ροδάκες.

Η δόνα Λία έβλεπε μ' άνωγία να τη θοή, στή σκοτεινά:

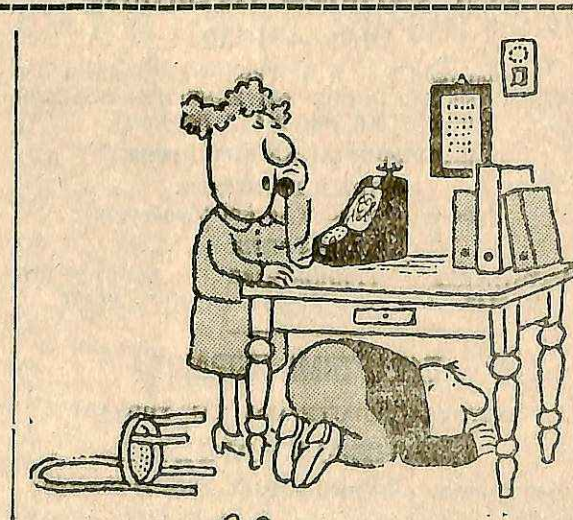
—Νανίνα, μού είσαι; Τι κάνεις εκεί;

Τι τήν ένοιωσε, τη Νανίνα, άν θά γκρεμιζόταν όλο το σπίτι άπής της, άφου είχαν γκρεμιστεί πιά τα δνεία της:

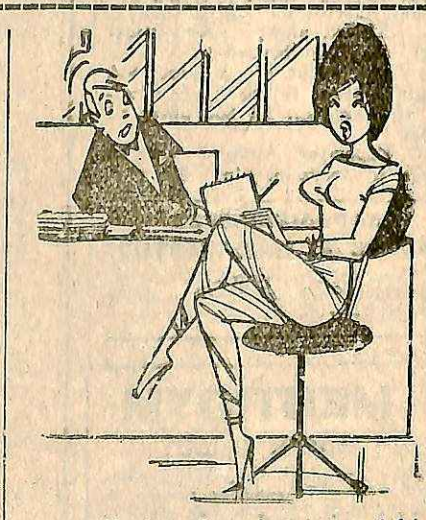
Ώρμισε και τραώταξε την πόρτα με περισσότερη δύναμη...

—Καταβόω στα πόδια σας τα διαπαιδαγώγητά μου και τήν καρδιά μου... —Δε δαίνονται από το πρόσωπο!

—Έχετε ένα ένταλμα; Άντιπαιδαγώγητά μου, κύριε. 'Ο άνδρας μου λείπει ταξίδι!...

—Δε υποφέρετε, δεσποινίς Διλή, να φορήτε κι' έσες φούστα, όπως θέλει η κοπέλλα, πού έργάζονται σε φαρμαεία.

ΤΟ ΠΑΡΑΜΥΘΑΚΙ ΣΑΣ

ΤΟ ΤΑΜΑ

ΜΙΑ φορά κι 'εσαν καιρό ζούσε ένα ανθρώπινο, που είχε τρία αγόρια. 'Ο πατέρας, στα νεύματα του, ήταν γενναίος πολεμιστής. Καί, τώρα, γέρος πιά, κατόπι στο κρεβάτι και διηγόντανε παλιές ιστορίες. Μία μέρα κάλεσε κοντά του το μεγαλύτερο αγόρι του και του είπε:

— Παιδί μου, έδω που έρσκομαι, σκέφτομαι πολλές φορές τ'α παλιά μου. 'Απ' όλα όμως, εκεί, νο που δε φεύγει από το μυαλό μου, είναι που σε κάποια μάχη κοντεύω να σκοτωθώ. Καί τότε έκανα τάμα στο Θεό, μόλις μου δώθι καιρός, να κάνω ένα ταξίδι ίσαμε την Πόλη και να προσκυνήσω την 'Αγία Σοφία! Μά με πήραν, όπως έλεπες τ'α γεράματα και τώρα δεν μπορώ να κάνω θήμα. Γι' αυτό, θά ήθελα, γιέ μου, το προσκύνημα που λογάριζα να κάνω εγώ, να το κάνης εσύ.

Κι' ο πρώτος γιός του άποκρίθηκε:

— Πατέρα, τί σου ήρθε να βάλης τέτοιες σκοτούρες στο κεφάλι σου; Τι προσκυνήματα κάθεται και μου λέει! Φάε, πιέ, και κάνε όσες προσευχές θέλεις, αφού σου άρξεις, έδω στο κρεβάτι που είσαι. 'Εμείς έχουμε τόσες δουλειές να κάνουμε, που δεν μάς περισσεύει καιρός για περιπάτους...

Το άλλο πρσί το πατέρα κάλεσε κοντά του το δεύτερο γιό και του μίλησε για τ'ο τάμα του.

Κι' ο δεύτερος γιός του άποκρίθηκε:

— Πατέρα, σε δύο εβδομάδες ο καιρός θά καλώ, συνέμει και πρέπει να όργωσουμε τ'α χωρία μας, να κυττάσουμε τ' άμπελιά μας να βερίσουμε τ'α χορτάρι. 'Ο μεγάλος θά πάρη το κοπάδι και θ' άνέβη στο θούνι. 'Ο μικρός είναι παιδί άκμης. Ποίος θά φροντίση για τ'ο σπιτικό μας άν εγώ ξεκινήσω για την Πόλη και περιπλανηθώ στους δρόμους; 'Ακου, πατέρα: Φάε, πιέ, κι' άσπρε μας ήσυχους έμεις...

Την άλλη μέρα ο γέρο-πατέρας κάλεσε κοντά του τόν τρίτο του γιό.

— Παιδί μου, τού έλεγε, έλα να σου πώ τόν πόνο μου.

Και τού μίλησε για τ'ο τάμα του.

Κι' ο τρίτος γιός του άποκρίθηκε:

— Πατέρα μου ήσυχασε κι' εγώ θά πάω εκεί που θέλει ή καρδιά σου!

Η μάνα όμως σαν άκουσε τ'α λόγια του μικρού, έβαλε τις φωνές:

— Δεν έχεις να π'ες πουθενά, γιέ μου! Αυτός ο πατέρας σου δεν ξέρει τί ζητάει!

— Μητέρα της άποκρίθηκε το παιδί, ή θέλγη ενός πατέρα είναι πρσάχτη από τ'ο Θεό!

Κι' ο μικρός γιός, χωρίς να ή άλλη κουέντα γέμισε ένα διασκή με πρόφιμα φρέσκα τ'α καλά του τ'α παπούτσια. Έκοψε από τ'ο δάσος ένα κλαδί έλανιδιάς για να τόχη για ραβδί, έβριξε στόν ώμω του την πατατούκα του, φίλησε το γέρο-πατέρα του που τού έδωσε ένα σωρό συμβουλές, κι' ά. ποναίεψε τους συγχωρισμούς του.

Πριν πάει όμως τ'ο δρόμο του, πήγε ποδά τ'α άκούση στην έκκλησία τη λειτουργία. Κι' όταν τελείωσε, αντίλασε θγαίνοντας στο κατώφλι της ένα όρνιο παλληκάκι.

— Βλέπω πως είσαι για ταξίδι, τού έλεγε ο νέος. Για πού με τ'ο καλό;

— Πάω για την Πόλη, τού άποκρίθηκε ο μικρός.

— Μπα! Κι' εγώ για κεί είμαι. 'Αν θέλγη μπο.

Η ΙΣΤΟΡΙΟΥΛΑ ΣΑΣ

Το πεπόνι

Ο Μωδής σκοπεύει να έγκατασταθ ή χωριό και ή πρόνοια τόν σπράχνει να πληροφορη ή πρώτα για την ψυχολογία τών ανθρώπων, που πρόκειται να γίνουν συγχωριανοί του. Δηλαδή αν είναι άπλοκοί και φιλόξενοι και αν μπορεί να τους εκμεταλλευτή σαν έμπορος που είναι. Φωνάζει, λοιπόν, ένα παιδάκι δέκα χρόνων και τού λέει:

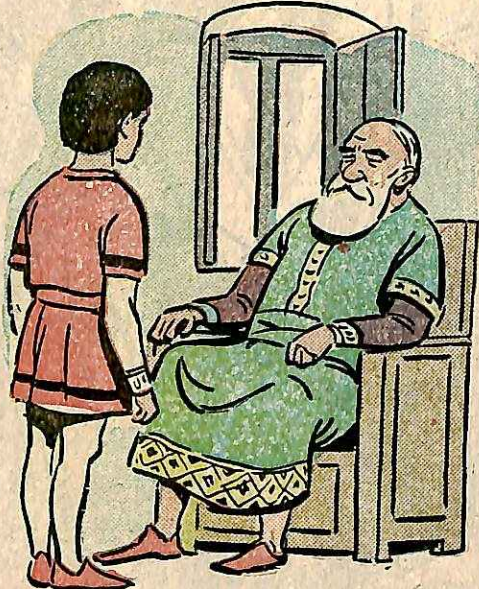
— Είμαι μόνος κι' έχω ένα καλό και σπάνιο θήλιο για παιδιά με πολλές εικόνες. Θέλω, λοιπόν, να τ'ο πουλήσω και με τους παράδες, που θά πάω να γεμίσω τ'ο στομάχι μου, να σβύσω τη δίψα μου, να διασκεδάσω, και να ταίσω και τ'ο γάϊδαρό μου.

— Δώσε μου τ'ο θήλιο τού άπαντάει τ'ο παιδάκι. Θά τ'ο αγοράσω εγώ!

Και φεύγει τρεχάτο.

Σε δέκα λεπτά γυρίζει μ' ένα μεγάλο πεπόνι. — Ορίστε! Λέει στο Μωδή, Μ' αυτό τ'ο πεπόνι θά σβύσης τη δίψα σου και θά χορτάσης την πείνα σου. Με τις φλούδες ο γάϊδαρός σου θά φάη σπουδαία και με τους σπόρους θά διασκεδάσης, τρώγοντάς τους έναν-έναν...

Ο Μωδής κατάλαβε τότε πως σ' εκείνο τ'ο χωριό δεν υπάρχει μέλλον γι' αυτόν κι' έφυγε.

— Πατέρα μου, ήσυχασε κι' εγώ θά πάω εκεί που θέλει ή καρδιά σου! τού έλεγε ο τρίτος γιός του.

ρούμε να κάνουμε συντροφιά στο ταξίδι.

— Ωραία! έλεγε ο μικρός, "Ενας καλός σύντροφος είναι ό τι πρέπει για τόσο μεγάλο ταξίδι.

Το όμορφο εκείνο παλληκάρι ήταν ένας άγγελος σταλμένος από τ'ο Θεό.

Έτσι, ο μικρός κι' ο άγγελος πήραν τ'ο δρόμο για την Πόλη. Γεμάτοι κέφι, πότε με ήλιο πότε με βροχές, ζητιανεύοντας στους δρόμους, με τ'ο σακκούλι κρεμασμένο από την άκρη τού ραβδιού και γυρνώντας από χωριό σε χωριό κι' από πολιτεία σε πολιτεία, έφτασαν τέλος στην Πόλη.

Η πρώτη τους φροντίδα εκεί ήταν να πάνε να λειτουργήσουν στην 'Αγία Σοφία. 'Επειτα, αφού άσπασθηκαν όλα τ'α εικονίσματα και τόν Τιμίο Στωπό, πήραν ξανά τ'ο δρόμο. Μά κατόπτοι όπως ήταν, έσπλωσαν κάτω από ένα γιοφύρι για να ξεκουραστούν. Τόν μικρό όμως τόν πήρε ο ύπνος. Και είδε στόν ύπνο τή μητέρα του και τ'α δέξφια του να βασανίζονται στην Κόλαση, ενώ ο ίδιος με τόν πατέρα του είχαν πάρει θέσι στόν Παράδεισο...

— Αλλοίμονο! φώναξε, ευπνώντας ταρκαγμένος ο μικρός. Πόσο θάάελα. Θέ μου, να θυάλω μέσα απ' την κόλαση τή μάνα μου και τ'α δέξφια μου!...

Κι' ο Θεός τού άποκρίθηκε:

— Τ'α δέξφια σου είναι αδύνατο να λυτρωθούν, έπειδή παράκουσαν τ'ο θέλημά μου. 'Αλλά ή μη-

τέρα σου μπορεί να γλυτώση, άν την καταφέρης, πριν από τ'ο θάνατό της, να κάνει τρεις έλεημοσύνες!

Ο μικρός γύρισε τ'ο κεφάλι του για να βρή τόν σύντρόφό του, μά εκείνος είχε γίνει άφαντος. 'Ετσι θρέθηκε στην άνάγκη να φύγη από την Πόλη μοναχός του.

Έκεί που πήγαινε, στάθηκε σ' ένα άκρογιάλι. Έσκυψε τότε, μάζεψε λογις-λογις κοχύλια κι' άφού στόλισε μ' αυτά τ'α ρούχα του και τ'ο καπέλό του, έτσι που έγινε άνώριτος, τράβηξε τ'ο δρόμο για τή πατρίδα του.

Είχε χυρόνια κρατήσει τ'ο ταξίδι του. 'Αδύνατος, κακάκοπος και θουτηγμένος μέσα στη σκηνή, αλλά και στολισμένος με τ'α κοχύλια, πέρασε για ξένος στο χωριό του.

Πήγε λοιπόν ίσα στο σπίτι του και στάθηκε στο κατώφλι, χτυπώντας με τ'ο χέρι τόν τήν πόρτα.

— Για τ'ο Θεό, κάντε μιά έλεημοσύνη στο φτωχό προσκυνητή! έλεε δειλά-δειλά.

— Ω! Το ξέρεis πως έχεις γίνει θαρτέρος; φώναξε ή μάνα του από μέσα. Κάθε μέρα περνάς, σαν και σένα τόν τεμπέλη, χίλιοι δυό!

— Γυναίκα, δώσε κατ'ι στο φτωχό, άκούστηκε την ίδια στιγμή από μέσα ή φωνή τού γέρο-πατέρα. Ποίος ξέρει άν αυτή την ώρα κι' ο γιός μας δε βρίσκεται στην ίδια άνάγκη μ' αυτόν που ζητάει τήν έλεημοσύνη σου...

Έκείνη, μορμουρίζοντας, πήρε ένα ξεροκόμμα, το κατ'όσφι, χτυπώντας με τ'ο χέρι τόν τήν πόρτα.

Την άλλη μέρα, τ'ο παιδί, ξαναπέρασε απ' τ'ο σπίτι τόν παρακαλώντας:

— Κάνε κυρά μου, μιά έλεημοσύνη!

— Πάλι έδω είσαι; φώναξε εκείνη. Κάθε μέρα αυτή τη δουλειά θάχουμε!

— Ε, γυναίκα, έσύ έφαγες χτές και σήμερα δε θά μείνεις γιστηκή. 'Αλλο τ'ο χτές, κι' άλλο τ'ο σήμερα. Ρωτάς και τ'ο παιδί μας που βρίσκεται στα ξένα, άν έχη κι' εκείνο αυτή την ώρα να φάη; έλεε ο γέρος.

Κι' ή γυναίκα, κάπως συγκινημένη, πήγε κι' έκοψε ένα κομμάτι ψωμί και τ'ο δώωσε στο φτωχό.

— Άλλά και την άλλη μέρα, ο ζητιάνος ξαναπέρασε απ' τ'ο σπίτι του.

— Καλή κυρά, έλεε, μπορείς να φιλοξενήσης για ένα ράβυ τ'ο φτωχό προσκυνητή;

— Πάλι τ'α ίδια; φώναξε ή μητέρα του. Δεν π'ας στην παρακάτω γειτονία;

— Άνοιξε στο φτωχό ζητιάνο, έλεε τότε με μισοσβυσμένη γωνή ο γέρο-πατέρας. Ποίος ξέρει άν τ'ο παιδί μας δεν τριγυρίζει τώρα τις πόρτες, ζητώντας να βρή άσυλο για να μ'ην ξεπαλιάσει!

— Καλά λες γέρο! άποκρίθηκε εκείνη γιατί τ'α λόγια του είχαν άρχισει να τη συγκινούν.

Και πήγε κι' άνοιξε τήν πόρτα τού σταύλου. Μπαίνοντας εκεί ο φτωχός, διάλεξε μιά ζεστή γωνία, πίσω από τ'α ζώα για να κοιμη ή.

Την άλλη μέρα τ'α δυό αδελφια κι' ή μάνα πήγαν ν' ανοίξουν τ'ο σταύλο. 'Αλλά μόλις άνοιξαν τήν πόρτα, βρήκαν τόν φτωχό προσκυνητή νεκρό. Η ψάθα που πάνω της κειτότανε άσπραψε. Τ'α ζώα τού σταύλου τόν κυττούσαν, ενώ από τ'α μάτια τους έτρεχαν δάκρυα.

Κι' ο προσκυνητής, με τήν όψη όλοφωτη, κρατούσε στα χέρια τόν ένα άσπρο χαρτί που έγραφε: «Είμαι τ'ο παιδί σας!»

Τότε όλοι ξεπάσαν σε θρήνους και γονάτισαν μπροστά τού. 'Ηταν πιά όλοφάνερο ότι ο μικρός τους γιός είχε άγιάσει!

Η ΓΙΑΓΙΑ ΣΑΣ

Χιοϋμορ

Στ'ο μάθημα της αριθμητικής:

— Τι κάνει εκεί, άνόητε; 'Αφάιρσες τις όκόδες τ'ο λάδι από τις όκάδες τής ελίας;... Μά μπορεί ποτε να βγάλης, άς πούμε, πορτοκαλία από αρούδι;

— Όχι, αλλά απ' τις ελίες δε βγαίνει τ'ο λάδι;

— Η μ σ μ α: Πάλι έλεεινολ ήταν οι βαθμοί στόν λεγχο σου, παληόπαιδο!

— Ο μικρός: Και τί φταίω; Μήπως εγώ τούς βάζω;...

— Διάβασε ποτέ «Χίλιες και μιά νύχτες»;

— Όχι. Τη νύχτα δε μ' άφινουν να διαβάσω. Με βάζουν και κοιμάμαι!

— Γιατί, παιδί μου, δε μελετάς τ'α αύριανά σου σθήματα;

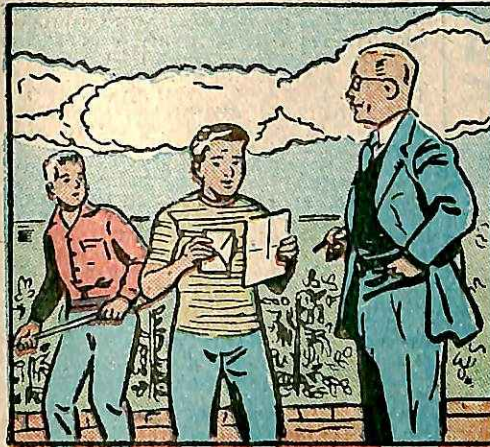
— Μά, μαμά, δεν έλες ο Χριστός να μη φρονιζουμε για τήν αύριον;...

Ο κύριος στ'ο μικρό ύπνετη:

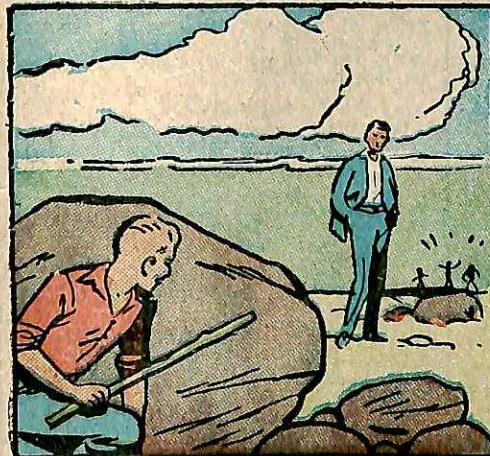
— Όταν με ζητάει κανείς, θά με ρωτάς πρώτα, κι' ύστερα θά λες άν είμαι στο σπίτι ή άν λείπω.

— Κι' όταν λείπετε, τί θά λέω;

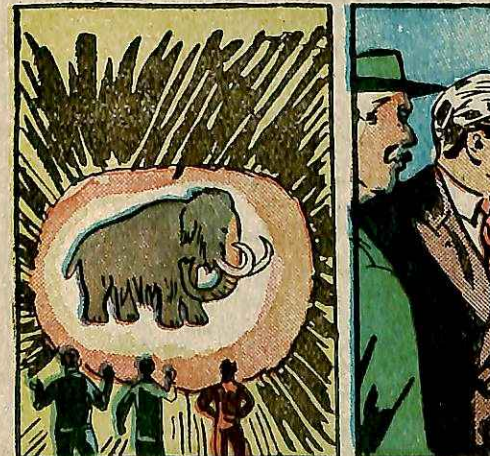
ΔΙΑΚΟΤΤΕΣ ΜΕ 'ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΕΙΣ

Όταν τελείωσαν τ'α μαθήματα και οι μαθητές έφυγαν για τ'α σπίτια τους, ο Μπερτράν, που θά περνούσε τ'ο καλοκαίρι του κοντά σ' ένα θείο του, στη Δορδόνη, πήρε μαζί του και τ'ο φίλο του Ζαν Λαμπαντού, που διαφορετικά θά έμενε μόνος του στο Κολλέγιο, γιατί οι νονείς του ταξίδευαν στο εξωτερικό.

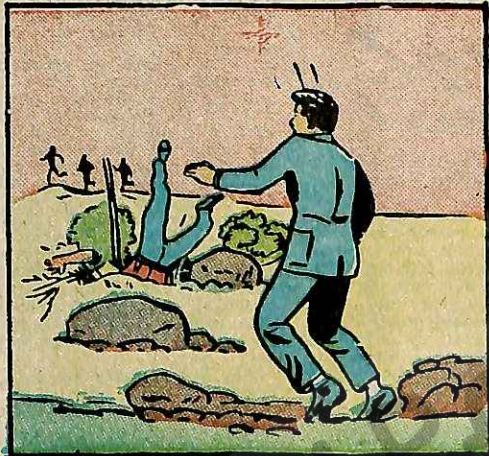
Ο Μπερτράν θά έκανε ότι θισκόταν μόνος του στην έξοχή, ενώ στην πραγματικότητα ο Ζαν θά ήταν κομμένος πίσω από ένα θράκο μ' ένα γερό ραβδί στο χέρι. Όταν λοιπόν οι τρεις έχθροι τόν θά εμφανίζονταν μαζί θ' άρχιζαν να τόν πειράζουν, ο Ζαν θά έβγαине από τήν κρυπτή του και θά τούς κυλοφόρτωνε...

Όταν ο Ζαν φώτισε με τ'ο φακό του τ'α τοιχώματα, ο θείος του φώναξε: — Βρισκόμαστε, παιδιά, σ' ένα προτορικό σπήλαιο, τού όποιου κανείς μέχρι σήμερα δεν υποψιάστηκε τήν ύπαρξη. Όλα διατηρούνται θαυμάσια. Κάνατε μιά μεγάλη σημασία ανακάλυψη. Υστερα από λίγες μέρες όδες οι έφηβοί-όιδες έγγραψαν για τήν ανακάλυψη αυτή.

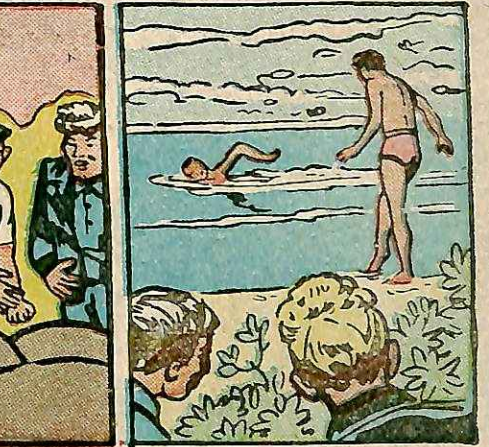
Το χωριό Βωζιράκ δεν παρουσίαζε κανένα άπολύτως ενδιαφέρον και οι δυό φίλοι άρχισαν να πηλτήνουν φοβερά. Μία μέρα όμως ένω έκαναν, όπως συνήθως, ένα περίπατο, ο Ζαν δέχτηκε ξαφνικά μιά ντομάτα στο κεφάλι. Τρεις νεαροί χωρικοί είχαν βρή αυτό τόν τρόπο, για να διασκεδάσουν σέ βάρος τών πρωτευουσώνων.

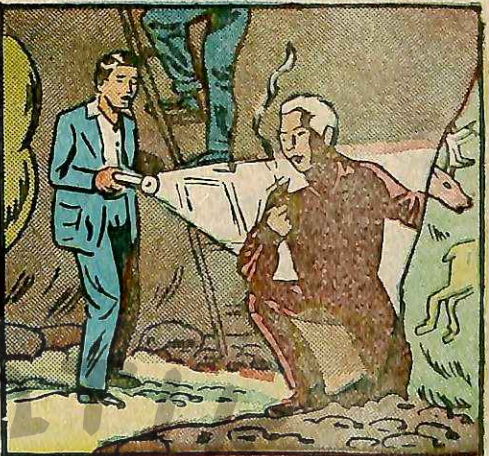
Το σχέδιο πέτυχε και οι τρεις νεαροί χωρικοί τ'όθαλαν σ'α πόδια. Ένώ όμως ο Ζαν τους κινιγούσε με τ'ο ραβδί του, ο Μπερτράν τόν έλασε ξαφνικά από τ'α μάτια. Έλκε πέσει μέσα σ' ένα ξεροπήναδο, φώναξε, ξαναφώναξε, μά δεν πήρε καμιά άπάντησι. Τέλος έτρεξε στο χωριό να φέρη μιά σκάλα και να ζητήσει βοήθεια.

Και σ'ο άσπμαντο μέχρι τότε, Βωζιράκ άρχισαν να καταφάνουν έπισκέπτες, όχι μόνο από τ'α διάφορα σημεία της Γαλλίας, μά και από τ'ο εξωτερικό άκόμο. Οι τρεις νεαροί χωρικοί, που άθελά τους ανέβηλαν κι' αυτοί στην ανακάλυψη, φέρεσαν καινούργια πηλίκια προκειμένου να χρησιμεύσουν για ξένανολι σ'ις εκατοντάδες τών ξένων, που έσταναν κάθε ημέρα.

Ήταν όμως τρεις και οι δυό φίλοι άναγκάστηκαν να υποχωρήσουν. Όταν τήν άλλη μέρα πήγαν να κολυμπήσουν σ'ή μικρή λίμνη, οι τρεις έχθροι τους, που καιροφύλακτούσαν, τούς άρπαξαν τ'α ρούχα, άναγκάζοντας τους να γυρίσουν με τ'ο μαγνί στο σπίτι τους. Τη νύχτα όμως οι δυό φίλοι κατέστρωσαν ένα σχέδιο, για να εκδικηθούν.

Όταν ένα τέταρτο ανώτερα ξαναγύρισε μαζί με τ'ο θείο του και κατέδκταν μέσα στο ξεροπήναδο, βρήκαν τ'ο Ζαν σέ μιά από τις ύπνόνες στροφές να στέκεται ύπρσστ'α σέ κάτι παράξενα σχέδια, που υπήρχαν σ'α τοιχώματα.

Οι δυό φίλοι, που είχαν πιστέψει για μιά στιγμή πως θά περνούσαν τις πιο μονότονες διακοπές της ζωής τους, έγιναν τ'α πρόσωπα της ημέρας. Όλες οι έφημερίδες δημοσίευαν τις φωτογραφίες τους και μιλούσαν μ' ένθουσιασμό για τ'α σπουδαιότητα της ανακάλυψής τους. — Σκέψου, Ζαν, τί θά γίνη σ'ο Κολλέγιο, όταν ξαναρχίσουν τ'α μαθήματα!...

ΠΡΩΤΟΤΥΠΟ ΔΙΗΓΗΜΑ

Ο ΤΖΙΜ Κόλλιερ, που τον φώναζαν «Τάιρον», καθόταν έαυροςστημένος σ' ένα τραπέζι του μπαρ (Μόντε), περιμένοντας το φίλο του και άρχηγό του τόν Κλίφ. Δεν τολμούσε να κάνει ούτε μια σκέψη, χωρίς να ζητήσει πρώτα τη γνώμη του — κι' άς είχε πληρώσει πολλές φορές ά κριδιά τις συμβουλές του!

Με λίγα λόγια, του είχε τυφλή έμπιστοσύνη και του άρεσε να πιστεύει πως αυτός κι' ο Κλίφ ήταν ένας άνθρωπος, που συνδυάζει τη μυική δύναμη του πρώτου και το κοφτερό μυαλό του δεύτερου.

Μόλις ο Κλίφ φάνηκε στο άνοιγμα της πόρτας, τα άρεσε άμέσως το Τζιμ άνασηκώθηκε και κι' ένα ευχαριστημένο χαμόγελο φώτισε το κουτό πρόσωπό του.

— Είπ' έτοιμη! δόλωσε ο Κλίφ, άρχίζοντας κατά τη συνήθεια του τη συζήτηση άπ' το τέλος, όχι γιατί φανταζόταν πως ο Τζιμ ήταν τόσο έξυπνος ώστε να τον καταλάβει, αλλά γιατί ήξερε πως ήταν τόσο βλάκας που δε θα τον καταλάβαινε άκόμη κι' άν του μιλούσε κανονικά.

— Ποιά είν' έτοιμη; ρώτησε βελιά ο άλλος.

— Η δουλειά που θα κάνουμε άποψε έξιήμισι ο Κλίφ. Τη σχεδιάζει από καρό, έξιεις έξιέντο το μεγάλο σπίτι, έξω άπ' την πόλη. Είναι πραγματικά πλούσιοι.

Βρίκει το σύντροφό του, χωμένο μέχρι το στήθος, στην καπνοδόχο...

"Έξιέντος"

— Ποιοί είναι πλούσιοι; άπότησε πάλι ο Τζιμ.

— Οι άνθρωποι που μένουν έκει, χαζοί! Οι Μπάρνερ. Έχουν δυό αυτοκίνητα κι' ένα κτηνοτρόπου που πηγαίνει μια φορά τη βδομάδα. Η κυρία φοράει γούνινο παλτό, Την είδα μια μέρα στην αγορά, και σ' άρκίζονταν πως άσπαρφε στο λαιμό της ένα κολλιέ από άλμυρινα διαμάντια! Σκέψου, στολίζεται με διαμάντια, άκόμα κι' όταν πηγαίνει να ψωνίσει λαχανικά!

— Και πως θα μπορούμε στο σπίτι; ρώτησε ο Τζιμ. Δε θα μάς δούν όλ γειτόνες;

— Δεν έχουν γειτόνες, έλάκη μου. Μένουν στην έρημιά. Τους παρακολουθώ ένα μήνα τώρα. Κάθε Τρίτη βράδυ πηγαίνουν στον κινηματογράφο. Φεύγουν στις 8 και γυρνούν τά μεσάνυχτα. Έρχονται τέσσερες δόκιμες, έξι άρες δικές μας... Άχ Τζιμ, πρέπει να σου κόβω! Αυτό είναι το μυστικό της επιτυχίας, στο άπαρνηλικά μας! έξυμνάδα.

Το ίδιο βράδυ, στις 8, καθισμένοι μέσα σ' αυτοκίνητό τους, που ήταν κρυμμένο πίσω άπ' τα δέντρα, ο Τζιμ κι' ο Κλίφ είδαν τους Μπάρνερ να ξεκινάμε με την κούρσα τους για τον κινηματογράφο.

Ο Κλίφ χτύπησε τότε στον ώμο το Τζιμ και τον διάταξε να βγεί άπ' το αυτοκίνητο. Προχώρησαν προσεκτικά μέχρι το σπίτι. Απόλυτη έρημια άπλωνόταν τριγύρω.

— Πώς θα μπορούμε; ρώτησε ο Τζιμ, μόλις φτάσανε μπροστά στην είσοδο.

— Η πεύρα κι' έχει διδάξει πως καμιά νουκονιά δε θυμιάται να κλείσει τα παράθυρα της θέρμανσης ο άρχηγός. Βλέπεις, μιλάει μου, τί θα πη να σου κόβω!

Φαυμακίνας άπ' την έξυμνάδα που φώναζε, ο Τζιμ δοκίμασε όλα τα παράθυρα. Μά ο ένθουσι-σμός του έβδωσε. Βλέπεις, θύκη πως ήταν καλά κλεισμένα.

— Δε σπάζουμε κανένα; πρότεινε.

— Όχι χαζέ. Είπε με καταδε-χτική άνατηρότητα ο Κλίφ. Ο θόρυβος τον γυναιόβη που σπάζον, άκούγεται μακριά, κι' έμεις δε θέλουμε ν' άναστούμε. Έτσι δέν είναι... Θα δοκιμάσου.

Βρήκε το σύντροφό του, χωμένο μέχρι το στήθος στην καπνοδόχο, να δονάει σπασακάρδια. Τί σ' έπιασε; τον ρώτησε θυμωμένος.

— Δε μπορώ να κοιμηθώ! άναστενάξε άκρινος. Στριμώχτηκε για τα καλά. Βοήθησε με!

— Άντι να τον τραβήξει προς τα έξω, ο Κλίφ τον έσπρωξε προς τα κάτω με άποτέλεσμα να τον σφιγνάσει άκόμη περισσότερο!

— Δε μπορώ να πάρω άνδρα! Θα σκάσω! Βγάλε με άπ' δώ μέσα... τον έκέτευε ο Τζιμ, έτοιμος να βάλει τα κλάματα.

— Σώπα, χαζέ! έσπασε ο άρχηγός. Θα πάω να φέρω ένα σκεπανάι, για να σπάσω την καπνοδόχο... Παρά να μουγκρίσεις έτσι, καλλιτέρα νάδωξες το μισό σου να δουλέψω, όπως κάνω έγω.

Μά δέν πρόλαβε να βάλει σέ πράξη τα λόγια του γιατί τους έβλεπε άπότομα το φως ένός προβολέει.

Χρειάστηκε ναρθούν οι πυροσβέστες, για να βγάλουν το Τζιμ άπ' την καπνοδόχο.

Κι' όταν επέτέλους, οι δυό άφάρηκτες κουβαλήθηκαν στην αστυνομία, ο Κλίφ δέν άνθεξε να μη ρωτήσει ποιός είχε είδο.

— Έγώ, δήλωσε ο κύριος Μπάρνερ.

— Μά... πώς... δέν είχατε πείσει στον κινηματογράφο; τραώλισε ο άρχηγός.

— Είχα πάει, άπάντησε ο κύριος Μπάρνερ, αλλά γύρισα πίσω, μόλις θυμήθηκα πως είχα ξεχάσει... ξεκλι-ιδωτή την έξώπορτα!

ΝΤΟΝΑΑΝΤ ΧΟΡΙΝΚ

ΤΟ ΠΡΟΒΛΗΜΑ ΤΩΝ ΑΓΡΙΟΧΟΡΤΩΝ

Οι εξαγορακάλλιεργηται της Βρεταννικής Γούνας άναήλ-τασαν του κάκου, έξω και πολλά χρόνια. Ένα τρόπο έξοντώσεως των ύδρονών φυτών, που φράζουν τα κανάλια άπ' όπου ποτίζονται οι φυτείες. Τέλος ένας ζωολόγος είχε την έμπνευση να μεταχειρισθ' γι' αυτό το σκοπό κάτι ύδρονια ζώα της Νοτίου Αμερικής, που λέγονται «μνα-τήρ, και που μοιάζουν κάπως με φώκιες. Για δοκιμή έφριξε δυό τέτοια ζώα σ' ένα κανάλι μήκους 1½ χιλιομέτρου και πλάτους 6 μέτρων, έντελως φραγμένο άπ' τα χάρτα. Σε 17 μέρες, τα «μνα-τήρ» είχαν άνοιξει ένα φαρδύ διάδρομο κι' άπ' τότε δέν τόν άφισαν πιά να ξανακλείσει, με γαλανάδες τον διαρκώς. Υπολογίζεται ότι κάθε τέτοιο ζώο τρώει 50 κιλά χάρτα την ημέρα.

ΛΥΣΕΙΣ ΠΑΙΧΝΙΔΙΩΝ

Άνω — Κάτω σταχυρολέξο

- ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ:
1) ΤΣΙΓΑΡΑ — ΑΓΚΥΡΕΣ. 2) Ο. ΤΕΛ — ΣΚΙ — ΕΠΟΣ. 3) ΑΦΑΝΙΣΩ — ΚΙΝΕΖΟΙ. 4) ΡΟΛΟΣ — ΤΕΙ'Α — ΔΣ. 5) ΚΙΟΣ — ΠΑΛΑΜΗ — ΑΕΚ. 6) ΠΑ — ΑΚΕΡΙΑ. 7) ΟΝ. — ΧΗΡΑ — ΝΤΙΑΝΑ. 8) ΛΑΜΥΕΛΣ. 9) ΚΕΡΑΣΙ — ΑΚΗ — ΤΟ. 10) ΒΑΡΕΛΙ — ΕΑ. 11) ΑΛΙ. — Α. ΤΟΠΟΣ — ΣΑΜΗ. 12) ΖΑ — ΟΜΑΡ — ΡΕΝΑΡ. 13) ΑΘΡΑΚΙΑ — ΑΣΙΛΑ. ΝΙ. 14) ΙΑΒΑ — ΛΩΤ — ΝΕΡΟ. 15) ΦΑΛΑΙΝΑ — ΟΚΑΡΙΝΑ.

- ΚΑΘΕΤΩΣ:
1) ΑΡΚΤΟΙ — ΒΑΖΑ. 2) ΣΟΦΟΙ — ΚΑΛΑΘΙΑ. 3) ΙΤΑΛΟΣ — ΧΕΡΙ — ΡΑΛ. 4) ΓΕΝΟΣ — ΡΕ — ΚΑΒΑ. 5) ΑΛΙΣ — ΠΗΛΑΑ — ΚΑΙ. 6) ΠΑΡΑΣΙΤΗ. 7) ΑΣΩΤΑ — ΑΜΙ — ΟΜΑΛΑ. 8) ΕΛΗ — ΜΠΑ. 9) ΑΙΚΙΑ — ΝΕΑ — ΟΡΑΤΟ. 10) ΙΑΜΑΤΙΚΕΣ. 11) ΚΕΝ — ΗΚΙΣΤΑ. 12) ΡΙΝΑ. 12) ΥΠΕΡ — ΕΑ — ΣΕΛΕΡ. 13) ΡΟΖ — ΑΡΝΑ — ΜΑΝΑΡΙ. 14) ΕΞΟΔΕΙΑ — ΜΑΝΟΝ. 15) ΙΣΚΑ — ΠΟΤΗ. ΡΙ.

Φτερωτές συλλαβές

- 1) ΣΤΟΙΧΕΙΟΘΕΤΗΣΙΣ. 2) ΔΙΣΕΚΑΤΟΜΥΡΙΟΥΧΟΣ. 3) ΜΕΤΑΣΧΗΜΑΤΙΣΤΗΣ.

Άριθμητικά προβλήματα

- 1) 741926 : 835
2) 14 28 18
24 20 16
22 12 26
3) 426 X 65 = 27690

Δισύλλαβες λέξεις

- 1) ΠΟΛΙΣ. 2) ΛΙΣΤΑ. 3) ΤΑΞΙ. 4) ΣΙΝΑ. 5) ΝΑΠΗ. 6) ΠΗΓΗ. 7) ΓΗΡΑΣ. 8) ΡΑΣΠΑ. 9) ΠΑΘΗ. 10) ΘΗΛΥ. 11) ΛΥΡΑ. 12) ΡΑΤΣΑ. 13) ΤΣΑΠΑ. 14) ΠΑΛΗ. 15) ΑΛΗΣΙΣ.

Λαδύρινδος

Πρέπει το τραίνο ν' άκολουθήσει την άρ. 2 γραμμή. Η 1 άδηνει στο έρα-χο, η 3 στο τραίνο «Β» και η 4 στο έα-ραθρο.

Η λύσις του ύπ' άριθ. 863 σταχυρολέξου

- ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ:
1) ΚΑΜΑΤΟΣ — ΜΑΙΑ. 2) ΚΟΜΗΤΑΙ — ΛΑΓΩΝ. 3) ΤΤ — ΛΑΛΟΣ — ΙΟ. ΝΙΟΝ. 4) ΜΙΛΑΝΟΝ — ΤΥΦΟΣ — ΣΚΙ. 5) ΙΕΙΣ — ΣΙΣΥΦΟΣ — ΜΟΝΑ. 6) ΣΙΤΙΑ — ΑΑΡΩΝ — ΚΕΝΟΙ. 7) ΑΡ. ΜΙΤΟΣ — ΜΟΝΙΜΟΝ. 1Α. 8) ΣΑ — ΜΙΤΟΣ — ΚΗΠΟΣ. 9) ΚΩΝΟΣ — ΤΑΡΑΣ. 10) ΜΙΔΑΣ — ΒΟΪΩΝ — ΜΑ. 11) ΕΚ — ΣΙΣΑΝΕΣ — ΣΑΠΩΝ. 12) ΛΥΣΙΑ — ΚΗΡΟΣ — ΣΑΡΟΣ. 13) ΕΡΙΑ — ΜΙΣΘΙΟΝ — ΡΑΣΑ. 14) ΦΟΣ — ΑΙΣΙΑ — ΔΑΝΕΙΟΝ. 15) ΑΣΤΕΓΑ — ΜΟΝΑΣ — ΣΙ. 16) ΟΠΩΡΑ — ΛΕ. ΜΟΝΙΑ. 17) ΣΙΝΑ — ΕΚΤΑΣΙΣ.

- ΚΑΘΕΤΩΣ:
1) ΑΤΜΙΣ — ΕΛΕΦΑΣ. 2) ΤΙΣΙΑΣ — ΚΥΡΟΣ. 3) ΛΙΤΕΡΑ — ΣΙΤΟΣ. 4) ΚΟΛΑΣΙΣ — ΚΙΣΣΑ — ΕΠΙ. 5) ΑΜΑΝ — ΑΙΜΩΔΙΑ — ΑΓΩΝ. 6) ΜΗΛΟΣ — ΣΙΝΑΣ — ΜΙΑΡΑ. 7) ΑΤΟΝΙΑ — ΤΟΣΑΚΙΣ. 8) ΤΑΣ — ΣΑΜΟΣ — ΝΗ. ΣΙΣ. 9) ΟΙ — ΤΥΡΟΣ — ΒΕΡΡΑ. 10) ΤΥΦΩΝ — ΤΟΣΟΙ — ΜΕΤ. 11) ΦΟΝΙΚΑΙ — ΣΟΔΟΜΑ. 12) ΜΑΪΤΟΣ — ΜΗΡΟΣ — ΝΑΝΟΣ. 13) ΑΡΟΣ — ΚΟ. ΠΑΝΑΣ — ΝΑΝΙ. 14) ΙΩΝ — ΜΕΝΟΣ. 15) ΠΑΡΕΣΙΣ. 15) ΑΝΙΣΟΝ — ΜΩΡΑΙ. 16) ΟΚΝΟΙ — ΑΝΟΣΟΣ. 17) ΕΝΙΑΙΑ — ΣΑΝΙΣ.

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ

- Έτησια Δρχ. 240
Έξάμηνος 120
Τριμηνος 60

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ

- Έτησια Άλρες Άγγλιας 6
» Δολλάρια 17
» Φο. Βελγ. 840
» Φο. Γαλλ. 8.650
» Φο. Έλβ. 72
» Μάρκα Γερμ. 73

Ευδόκισια Έξωτερικού διά ταχυδρομικής έπιταγής και Έξωτερικού διά τραπεζιτικής τοιαύτης προς το περιοδικό «ΘΗΣΑΥΡΟΣ». Δραστηριότητα 4. (Πλατεία Κλαυδιανός).

Αθήνα.

Ε.Ι.μ. Μπακλατζής και Σιας Ε.Ε. Έκδοτική Έταιρεία «ΑΛΛΑΓΗ». Διευθυντής: Δ.Αναγιω-στής και υπεύθυνος κατά Νόμον.

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΜΠΑΚΛΑΤΖΗΣ Διευθυντής και υπεύθυνος Τυπογραφείου ΚΩΝΣΤ. Γ. ΤΟΥΝΤΑΣ Ναιάδων 24. Παλαιόν Φάληρον

Η ελληνογραφία μας

Ο ΓΥΝΑΙΚΟΛΟΓΟΣ Ιατρός Κ. Δ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ άπάντησε ταχυδρομικά στην Θεώνη Χριστάκη, Κρήτην και στον Αίκι Ρομπού, U.S.A.

Ο ΨΥΧΙΑΤΡΟΣ — ΝΕΥΡΟΛΟΓΟΣ Κ. Ι. ΝΙΚΟΛΕΤΣΟΠΟΥΛΟΣ άπάντησε ταχυδρομικά στους: Ζαφειρόπουλον Ζαφείρη, Κόνσταν Γεώργιον, Ίωαννίδην Ιωάννην, Θεοχαροπούλου Μαρίαν και Γαλανού Έλενην.

ΚΥΠΡΙΕΣ

Η Δ ή μ η τ ρ α Κ ο υ ν α, (10 χρόνων), Διφυλλου Νο 13, Βαρώσια, Κύπρος, θέλει ν' άλληλογραφησει με νέους και νέες άπ' όλην την Ελλάδα, με σκοπό την άναπτυξη μίας καλής και σταθερής φίλας. Φωτογραφία έπιδρά.

Η Σ τ α υ ρ ο ύ λ α Κ. Μάγου, Καραβάς, Κύπρος, έπιθυμεί ν' άλληλογραφησει με νέες, άπ' όλην τον κόσμο, ηλικίας 14—15 χρόνων.

Η Γ ι ο ύ λ α Ά γ γ ε λ ο π ο ύ λ ο υ, Σουλίου Νο 12, Νεάπολις, Λευκωσία, Κύπρος, έπιθυμεί ν' άλληλογραφησει με νέους και νέες άπ' όλην τον κόσμο, στην ελληνική γλώσσα. Φωτογραφία έπιδρά.

ΚΥΠΡΙΟΙ

Ο Γ. Ν ε ο φ ύ τ ο υ, Άγίας Μαρίας, Νο 35, Στρόβολος, Κύπρος, θέλει ν' άλληλογραφησει με νέες άπ' όλην την Ελλάδα, ιδιαίτερα άπ' την Αθήνα, με σκοπό την άναπτυξη μίας καλής και σταθερής φίλας.

Ο Π α σ χ α λ ο ς Ν ι κ ή τ α Γενικών Κέντρων Έκπαιδεύσεως, Φιδί Χυμυρ-γίου, Άμύντης, Λευκωσία, Κύπρος, έπιθυμεί ν' άλληλογραφησει με Έλλη-νίδες άπ' όλην τον κόσμο, ηλικίας 17—23 χρόνων, με σκοπό την άναπτυξη μίας καλής και σταθερής φίλας. Φωτογραφία άπαιτείται.

Ο Γ. Σ ο λ ο μ ω ν Ι δ η ς, Λευ-κόνιον, Άμμόχωστος, Κύπρος, ζήτη ν' άλληλογραφησει με μαθητρίες άπ' όλην της Ελλάδας, ηλικίας 15—17 χρόνων, με σκοπό τη δημιουργία μίας καλής και σταθερής φίλας. Φωτογραφία άπαιτείται.

Ο Γ ε ω ρ γ ι ο ς Π α σ σ α δ ή ς και ο Χριστάκης Στυλιανίδης, Θεσσα-λονίκης, Νο 14, Παλαιούφισσας, με νέες, άπ' όλην την Ελλάδα, ηλικίας 17—22 χρόνων, στην ελληνική ή άγγλική γλώσσα, με σκοπό τη συνάψη μίας καλής και σταθερής φίλας. Φωτογραφία άπαιτείται.

Ο Α. Μ υ λ α ν α δ ή ς, Όθωμανική Τράπεζα, Λευκωσία, Κύπρος, ζήτη ν' άλληλογραφησει με νέες άπ' όλην την Ελλάδα, ιδιαίτερα άπ' την Αθήνα και τον Πειραιά, ηλικίας 16—20 χρόνων.

Ο Δ η μ η τ ρ ι ά δ η ς, Άγιοι Βασίλειοι, Λάρνακα, Κύπρος, θέλει ν' άλληλογραφησει με νέες άπ' όλην τον κόσμο, άπ' όλην την Ελλάδα, Αίγυπτο και Ιταλία με σκοπό την άναπτυξη μίας καλής και σταθερής φίλας.

Δύο φίλοι ο Γ. Χ ρ ι σ τ ο δ ο υ λ ή ς 18 η ς και ο Αλέξης Κωνσταντινί-δης, Παρεϊτέλας, Άμμόχωστος, Κύ-προς, ζήτην ν' άλληλογραφησουν με νέες ηλικίας 16—20 χρόνων, με σκοπό την άναπτυξη μίας καλής και σταθερής φίλας.

Ο Γ. Λ ο τ ζ ι δ η ς, Λεωφόρος, Αθήνων 18, Κτήμα, Πάφος, Κύ-προς, θέλει ν' άλληλογραφησει με νέες άπ' όλην τον κόσμο, άπ' όλην την Ελλάδα, Αίγυπτο και Ιταλία με σκοπό την άναπτυξη μίας καλής και σταθερής φίλας.

Ο Μ. Κ ά σ τ α ς, Καλός, Λε-μεσού, Κύπρος, ζήτη ν' άλληλογραφη-ση με νέες άπ' όλην τον κόσμο με σκοπό, τι ήθελε έπακολουθήσει.

Ο Χ. Μ ο υ σ τ α φ έ δ, (30 χρόνων), Κλεάνθη Καλογέρα Νο 45, Λάρνακα, Κύπρος, θέλει ν' άλληλογρα-φηση με νέες και νέους άπ' όλην τον κόσμο στην ελληνική, άγγλική και τουρ-κική γλώσσα.

Ο Α θ έ ρ α ς Ν ι κ ο λ ά ο υ, Τέρρα Σέυτς Νο 17, Λάρνακα, Κύπρος, έπιθυμεί ν' άλληλογραφησει με νέες άπ' όλην τον κόσμο, ηλικίας 18—22 χρόνων, με σκοπό τη συνάψη μίας καλής και σταθερής φίλας. Φωτογραφία άπαιτείται.

Ο Α ρ ι σ τ ό δ η μ ο ς Ν ε ο κ λ έ ο υ ς (24 χρόνων), Αγρίναι, Κυρήναι, Κύπρος, θέλει ν' άλληλογρα-φηση με νέες άπ' όλην την Ελλάδα, η-λικίας 16—20 χρόνων, με σκοπό, τι ή-θελε έπακολουθήσει.

Ο Α ρ ι σ τ ο ς Μ ε τ τ ο ύ ρ η (18 χρόνων) και ο Σάδων Σοφοκλής (20 χρόνων) Πισσαύρι, Λεμεσός, Κύ-προς, θέλουν ν' άλληλογραφησουν με νέες άπ' όλην τον κόσμο, με σκοπό την άναπτυξη μίας καλής και σταθερής φίλας. Φωτογραφία άπαιτείται.

Ο ΓΥΝΑΙΚΟΛΟΓΟΣ Ιατρός Κ. Δ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ άπάντησε ταχυδρομικά στην Θεώνη Χριστάκη, Κρήτην και στον Αίκι Ρομπού, U.S.A.

Ο ΨΥΧΙΑΤΡΟΣ — ΝΕΥΡΟΛΟΓΟΣ Κ. Ι. ΝΙΚΟΛΕΤΣΟΠΟΥΛΟΣ άπάντησε ταχυδρομικά στους: Ζαφειρόπουλον Ζαφείρη, Κόνσταν Γεώργιον, Ίωαννίδην Ιωάννην, Θεοχαροπούλου Μαρίαν και Γαλανού Έλενην.

ΚΥΠΡΙΕΣ

Η Δ ή μ η τ ρ α Κ ο υ ν α, (10 χρόνων), Διφυλλου Νο 13, Βαρώσια, Κύπρος, θέλει ν' άλληλογραφησει με νέους και νέες άπ' όλην την Ελλάδα, με σκοπό την άναπτυξη μίας καλής και σταθερής φίλας. Φωτογραφία άπαιτείται.

Η Σ τ α υ ρ ο ύ λ α Κ. Μάγου, Καραβάς, Κύπρος, έπιθυμεί ν' άλληλογραφησει με νέες, άπ' όλην τον κόσμο, ηλικίας 14—15 χρόνων.

Η Γ ι ο ύ λ α Ά γ γ ε λ ο π ο ύ λ ο υ, Σουλίου Νο 12, Νεάπολις, Λευκωσία, Κύπρος, έπιθυμεί ν' άλληλογραφησει με νέους και νέες άπ' όλην τον κόσμο, στην ελληνική γλώσσα. Φωτογραφία έπιδρά.

ΚΥΠΡΙΟΙ

Ο Γ. Ν ε ο φ ύ τ ο υ, Άγίας Μαρίας, Νο 35, Στρόβολος, Κύπρος, θέλει ν' άλληλογραφησει με νέες άπ' όλην την Ελλάδα, ιδιαίτερα άπ' την Αθήνα, με σκοπό την άναπτυξη μίας καλής και σταθερής φίλας.

Ο Π α σ χ α λ ο ς Ν ι κ ή τ α Γενικών Κέντρων Έκπαιδεύσεως, Φιδί Χυμυρ-γίου, Άμύντης, Λευκωσία, Κύπρος, έπιθυμεί ν' άλληλογραφησει με Έλλη-νίδες άπ' όλην τον κόσμο, ηλικίας 17—23 χρόνων, με σκοπό την άναπτυξη μίας καλής και σταθερής φίλας. Φωτογραφία άπαιτείται.

Ο Γ. Σ ο λ ο μ ω ν Ι δ η ς, Λευ-κόνιον, Άμμόχωστος, Κύπρος, ζήτη ν' άλληλογραφησει με μαθητρίες άπ' όλην της Ελλάδας, ηλικίας 15—17 χρόνων, με σκοπό τη δημιουργία μίας καλής και σταθερής φίλας. Φωτογραφία άπαιτείται.

Ο Γ ε ω ρ γ ι ο ς Π α σ σ α δ ή ς και ο Χριστάκης Στυλιανίδης, Θεσσα-λονίκης, Νο 14, Παλαιούφισσας, με νέες, άπ' όλην την Ελλάδα, ηλικίας 17—22 χρόνων, στην ελληνική ή άγγλική γλώσσα, με σκοπό τη συνάψη μίας καλής και σταθερής φίλας. Φωτογραφία άπαιτείται.

Ο Α. Μ υ λ α ν α δ ή ς, Όθωμανική Τράπεζα, Λευκωσία, Κύπρος, ζήτη ν' άλληλογραφησει με νέες άπ' όλην την Ελλάδα, ιδιαίτερα άπ' την Αθήνα και τον Πειραιά, ηλικίας 16—20 χρόνων.

Ο Δ η μ η τ ρ ι ά δ η ς, Άγιοι Βασίλειοι, Λάρνακα, Κύπρος, θέλει ν' άλληλογραφησει με νέες άπ' όλην τον κόσμο, άπ' όλην την Ελλάδα, Αίγυπτο και Ιταλία με σκοπό την άναπτυξη μίας καλής και σταθερής φίλας.

Δύο φίλοι ο Γ. Χ ρ ι σ τ ο δ ο υ λ ή ς 18 η ς και ο Αλέξης Κωνσταντινί-δης, Παρεϊτέλας, Άμμόχωστος, Κύ-προς, ζήτην ν' άλληλογραφησουν με νέες ηλικίας 16—20 χρόνων, με σκοπό την άναπτυξη μίας καλής και σταθερής φίλας.

Ο Γ. Λ ο τ ζ ι δ η ς, Λεωφόρος, Αθήνων 18, Κτήμα, Πάφος, Κύ-προς, θέλει ν' άλληλογραφησει με νέες άπ' όλην τον κόσμο, άπ' όλην την Ελλάδα, Αίγυπτο και Ιταλία με σκοπό την άναπτυξη μίας καλής και σταθερής φίλας.

Ο Μ. Κ ά σ τ α ς, Καλός, Λε-μεσού, Κύπρος, ζήτη ν' άλληλογραφη-ση με νέες άπ' όλην τον κόσμο με σκοπό, τι ήθελε έπακολουθήσει.

Ο Χ. Μ ο υ σ τ α φ έ δ, (30 χρόνων), Κλεάνθη Καλογέρα Νο 45, Λάρνακα, Κύπρος, θέλει ν' άλληλογρα-φηση με νέες και νέους άπ' όλην τον κόσμο στην ελληνική, άγγλική και τουρ-κική γλώσσα.

Ο Α θ έ ρ α ς Ν ι κ ο λ ά ο υ, Τέρρα Σέυτς Νο 17, Λάρνακα, Κύπρος, έπιθυμεί ν' άλληλογραφησει με νέες άπ' όλην τον κόσμο, ηλικίας 18—22 χρόνων, με σκοπό τη συνάψη μίας καλής και σταθερής φίλας. Φωτογραφία άπαιτείται.

Ο Α ρ ι σ τ ό δ η μ ο ς Ν ε ο κ λ έ ο υ ς (24 χρόνων), Αγρίναι, Κυρήναι, Κύπρος, θέλει ν' άλληλογρα-φηση με νέες άπ' όλην την Ελλάδα, η-λικίας 16—20 χρόνων, με σκοπό, τι ή-θελε έπακολουθήσει.

Ο Α ρ ι σ τ ο ς Μ ε τ τ ο ύ ρ η (18 χρόνων) και ο Σάδων Σοφοκλής (20 χρόνων) Πισσαύρι, Λεμεσός, Κύ-προς, θέλουν ν' άλληλογραφησουν με νέες άπ' όλην τον κόσμο, με σκοπό την άναπτυξη μίας καλής και σταθερής φίλας. Φωτογραφία άπαιτείται.

CLAIRES 42, BRUXELLES, BELGIQUE, θέλει ν' άλληλογραφησει με νέες άπ' όλην τον κόσμο, με σκοπό, τι ή-θελε προκύψει.

Ο G E O R G E S S C A L - T S A S, 4 BARRUP ST. CALLTON MELBOURNE VIC. AUSTRALIA, ζήτη ν' άλληλογραφησει με Έλληνίδες άπ' όλην τον κόσμο, με σκοπό την άνα-πτυξη μίας καλής και σταθερής φίλας. Φωτογρα-φία άπαιτείται.

Ο Α. C H R I S T O F O R A - T O S, DUSSELDORF, UNTERRATH BREISACHER ST. 36, GERMANY θέλει ν' άλληλογραφησει με Έλληνίδες άπ' όλην τον κόσμο, με σκοπό, τι ή-θελε προκύψει.

Ο I O A N N I S K A L E I - T Z I S, DUSSELDORF, UNTERRATH AUF DEN GEISTEN 15A, GERMANY, έπιθυμεί ν' άλληλογραφησει με Έλλη-νίδες άπ' όλην τον κόσμο, με σκοπό τη συνάψη μίας καλής και σταθερής φίλας. Τό ίδιο θέλει και ο G E O R - G I O S V O Y I A T Z I S DUSSELDORF, RATH HERNER ST. 3, GERMANY.

Ο C H R. N I K I F O R O U, MENDEN, UJIEGBURG GARTEN-STRASSE 8, GERMANY, θέλει ν' άλ-λογραφησει με Έλληνίδες άπ' όλην τον κόσμο, με σκοπό τη συνάψη μίας καλής φίλας και, τι άλλο ήθελε προ-κύψει.

Ο G. A N T O N E L I S, GAT- TENHOFERWEK, 26, OBERGUEL T.S. GERMANY, ζήτη ν' άλληλογρα-φηση με νέες άπ' όλην τον κόσμο η-λικίας 18-22 χρόνων, με σκοπό τη συνά-ψη μίας καλής και σταθερής φίλας. Τό ίδιο έπιθυμεί και ο P A N A Y I O T I S P A - N A Y I O T I D E S, για τον όποιον λήγει η ίδία διεύθυνση. Παρακαλούν όσες άπαν-τήσουν να συνοδεύσουν το γράμμα με μια φωτογραφία τους.

Ο K O N. B A B A N I O T I S, (20 χρόνων), ELIZABETH TOWN CENTRE FISH CAFE 46 PRINCE CHARLES WALK, ELISABETH TOWN CENTRE, S.A. AUSTRALIA, έπιθυμεί ν' άλληλογραφησει με μια νέα άπ' όλην την Ελλάδα, ηλικίας 16-18 χρόνων, με σκοπό το γάμο. Φωτογραφία άπαι-τείται.

Ο M. A. F I L I P P I A Y - N A L I C E M E C A D. S A N I Y E S E R V A P. OHO 2612 BEYOGLU ISTANBUL, TURKIE, έπιθυμεί ν' άλληλογραφησει με νέες άπ' όλην τον κόσμο, ηλικίας 17 χρόνων, στην ελληνική, γαλλική ή άγγλική γλώσσα. Παρακαλεί όσες άπαν-τήσουν να στείλουν μια φωτογραφία τους.

Ο Α. V A R V A T Z U D I S, ROSEN ST. 19, DUSSELDORF, GER- many, θέλει ν' άλληλογραφησει με νέες άπ' όλην τον κόσμο, με σκοπό, τι ή-θελε προκύψει.

ΠΡΩΤΟΤΥΠΟ Σ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ

Μία διοργανία πατών της Δ. Γερμανίας άργάνας στη Φραγκφούρτη ένα πραγματικά πρωτότυπο διαγωνισμό. Σύμφωνα με τους όρους του, όσοι θα άπαρνον μέρος σ' αυτόν, έπρεπε να συγκεντρώσουν μέσα σ' 3 λεπτά της ώρας, όσο το δυνατόν περισσότερα κείμενα του ίδιού μέρους, παίρνοντας τα άπ' το σωρό και ριχνοντας τα με όποιοδήποτε μέσον σ' ένα μεγάλο δοχείο. Νικήτης άνακηρύχθηκε ένας νεαρός έρ-γάτης άπ' το Δ. Βερολίνο, ο Γκούντερ Νάιτρη, που καταβάρσσε ένα συγκέντρωση 62.636 μάρκα, τα όποια και, σύμφωνα με τους όρους του διαγωνισμού, σάν νικήτης, πήρε μαζί του φερόμενα.

MANY, θέλει ν' άλληλογραφηθή με νέες από την 'Ελλάδα, στην ελληνική ή γερμανική γλώσσα, με σκοπό το γάμο. Φωτογραφία απαραίτητη.

Ο C. T. H. E. O. D. O. R. P. U. L. O. S. (20 χρόνων), 25 GREY ST. SOUTH YARRA, MELBURN, VICTO. RIA, AUSTRALIA, θέλει ν' άλληλογραφηθή με νέες από την 'Ελλάδα, ηλικίας 16—22 χρόνων, με σκοπό τη συνάντησιν. Φωτογραφία απαραίτητη.

Ο C. H. R. I. S. T. O. S. D. A. V. A. C. O. S. (18 χρόνων), 35 RUE EMAD EL DINE CA'IRE, EGYPTE, UAR, ζητεί ν' άλληλογραφηθή με νέες απ' όλον τον κόσμο, στην ελληνική, αγγλική και γαλλική γλώσσα με σκοπό τη συνάντησιν μίας καλής και σταθερής φίλης.

Ο G. A. L. E. X. A. N. D. R. A. K. I. S. P. O. BOX 3278, ADDIS-ABABA, ETHIOPIA, θέλει ν' άλληλογραφηθή με νέες της ηλικίας του, κατά προτίμησιν από την 'Αθήνα και τὸν Πειραιά, με σκοπό την ανάπτυξιν μίας καλής και σταθερής φίλης.

Ο E. W. O. R. I. D. E. S. A. M. GUTHENHOFF, 169 RUTH, DÜSSELDORE GERMANY, ζητεί ν' άλληλογραφηθή με νέες από την 'Ελλάδα, ηλικίας 17—21 χρόνων, με σκοπό την ανάπτυξιν μίας καλής και σταθερής φίλης.

Ο A. E. V. R. I. D. O. U. 26 ILBERTON RD. SE. 16 LONDON, EN. GLAND, θέλει ν' άλληλογραφηθή με νέες από την 'Ελλάδα, κυρίως από την 'Αθήνα, ηλικίας 17—21 χρόνων.

Ο J. E. A. N. M. A. L. A. X. O. S. Co. Z. DAVARAKIS KARR EL ZAYAT EGYPT, UAR, ζητεί ν' άλληλογραφηθή με μία νέα από αγροτική περιφέρεια της 'Ελλάδος, με σκοπό τη δημιουργία μίας σοβαρής γνωριμίας.

Ο R. S. T. A. N. B. R. O. O. K. 18 NEW STREET, BONDI SYDNEY, N.S. W., AUSTRALIA, θέλει ν' άλληλογραφηθή με νέες από την 'Ελλάδα, ηλικίας 17—21 χρόνων, με σκοπό την ανάπτυξιν μίας καλής και σταθερής φίλης.

Ο P. E. T. R. O. S. M. A. R. E. L. I. S. 76 CHALKFARM RD. DOWNS VIEW, ONTARIO, CANADA, ζητεί ν' άλληλογραφηθή με σοβαρούς συλλεκτικές γραμμάς, τοσημίων απ' όλον τον κόσμο.

Ο P. A. N. O. S. P. A. P. A. D. A. K. I. S. ALTERSEIM GASSE 35, GRAZ, AUSTRIA, θέλει ν' άλληλογραφηθή με νέους και νέες απ' όλον τον κόσμο και ιδιαίτερα από την 'Ελλάδα με σκοπό τη δημιουργία μίας καλής και σταθερής φίλης.

Ο M. S. I. D. I. O. P. O. U. L. O. S. και ο S. T. H. E. O. F. A. N. I. D. E. S. TRIESTER STRASSE 70—11—6 GRAZ, AUSTRIA, ζητούν ν' άλληλογραφηθούν με νέες από την 'Ελλάδα, με σκοπό την ανάπτυξιν μίας καλής και σταθερής φίλης.

Ο H. A. I. S. T. I. M. I. D. E. S. WALSUM III, MARSTR. 63, WEHO FEIN, GERMANY, θέλει ν' άλληλογραφηθή με νέες από την 'Ελλάδα, ιδιαίτερα από τὰ νησιά.

Ο J. E. A. N. M. A. R. A. K. I. S. S.P. 86109, Co. ALGERIE, A.F.N., ζητεί ν' άλληλογραφηθή με νέες από την 'Ελλάδα, με σκοπό την ανάπτυξιν μίας καλής και σταθερής φίλης.

Ο A. N. A. S. T. A. S. I. O. S. P. A. N. A. G. O. U. T. S. O. S. (26 χρόνων), και ο D. I. O. G. E. N. I. S. S. A. R. O. G. L. O. U. (23 χρόνων), RUE DE CURE No 41, CHERAT-TE LIEGE, BELGIQUE, επιθυμούν ν' άλληλογραφηθούν με 'Ελληνίδες απ' όλον τον κόσμο, ηλικίας 18—23 χρόνων, με σκοπό τη δημιουργία μίας καλής φίλης και τὸ γάμο.

Ο P. M. O. U. R. A. T. I. D. E. S. AUSTIN ST. 78, FOUSTGRAY VIC., MELBOURNE, AUSTRALIA, ζητεί ν' άλληλογραφηθή με νέες από την 'Ελλάδα, ηλικίας 16—22 χρόνων, με σκοπό τη συνάντησιν μίας καλής και σταθερής φίλης.

Ο T. O. M. S. O. U. R. L. A. S. (26 χρόνων), 77 PETERSHAM BROS. MAR. RICKVILLE SYDNEY, AUSTRALIA, επιθυμεί ν' άλληλογραφηθή με νέες από την 'Ελλάδα, ηλικίας 18—24 χρόνων, με σκοπό τὸ γάμο. Φωτογραφία απαραίτητη.

Ο C. O. N. S. T. A. N. T. I. N. O. S. P. I. R. O. P. O. U. L. O. S. KOLN, FLITTARD, PAULINENHOF STRASSE No 30, GERMANY, θέλει ν' άλληλογραφηθή με νέες απ' όλον τον κόσμο, με σκοπό τη συνάντησιν μίας καλής και σταθερής φίλης.

Ο V. A. D. O. N. A. C. O. S. WOH. NHEIM KANAL STRASSE HAUS 2, GELSENKIRCHEN GERMANY, θέλει ν' άλληλογραφηθή με νέες απ' όλη την 'Ελλάδα και τὸ εξωτερικό, ηλικίας 20—30 χρόνων, με σκοπό τη συνάντησιν μίας καλής και σταθερής φίλης.

Ο N. I. C. O. L. A. O. S. J. I. I. O. P. O. U. L. O. S. 5 KING ST. ASHBURY N.S.W. SYDNEY, AUSTRALIA, θέλει ν' άλληλογραφηθή με μία νεαρά 'Ελληνίδα, ηλικίας 17—20 χρόνων.

Ο A. Z. I. S. I. S. (23 χρόνων), 210

CLUDE BLD 141 JEPE CT. JOHANNESBURG S. AFRICA, ζητεί ν' άλληλογραφηθή με νέες απ' όλη την 'Ελλάδα, ηλικίας 16—23 χρόνων, με σκοπό τη συνάντησιν μίας καλής και σταθερής φίλης. Φωτογραφία απαραίτητη.

Ο R. I. Z. O. S. R. O. M. E. O. S. KOLN LONGERICH MARIENBERGER WEG 14, GERMANY, θέλει ν' άλληλογραφηθή με 'Ελληνίδες από τὸ εξωτερικό και κατά προτίμησιν από τὸν Καυκάσο.

Ο D. I. M. I. T. R. I. O. S. B. E. N. T. E. N. I. K. O. S. (20 χρόνων), SCHWABING HERZOGSTR. 86 BEI BOHM MÜNCHEN, GERMANY, επιθυμεί ν' άλληλογραφηθή με νέες απ' όλον τον κόσμο, ηλικίας 16—20 χρόνων, με σκοπό την ανταλλαγὴ σκέψεων. Φωτογραφία απαραίτητη.

Ο I. O. A. N. N. I. S. M. E. T. A. L.

ΞΕΝΑΙ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ

ΤΟ ΚΗΡΥΓΜΑ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ

ΤΟ ΑΜΠΕΛΙ ΤΟΥ ΘΕΟΥ

Υπό του Εὐαγγελικού Ἱεροκήρυκος ΣΠΥΡΟΥ ΖΩΔΙΑΤΗ

Βρισκόμαστε στ' ἀμπέλι τοῦ Θεοῦ. Μερικοὶ ἀπὸ μᾶς παρεγγήσασιν πρῶτον καὶ νομίσασιν τὴ γῆ σὰν δικὸν μᾶς ἀμπέλι. Ἀγωνιζόμεθα ν' ἀποκτήσωμε ὅσο τὸ δυνατόν μεγαλύνει-ρο κομμάτι.

Ὁ Λέων Τολστόν, ὁ φημισμένος ἐκείνους Ρώσος λογοτέχνης, πολὺ καλὰ φαίνεται ἐνυπόληπτος τὸν ἀνθρώπο. Σ' ἕνα ἀπὸ τὰ διήγησιν του διηγείται γιὰ κάποιον Ρώσο χωρικό. Τοῦ εἶπαν ὅτι θὰ μπορούσε ν' ἀποκτήσῃ ὅλη τὴν ἔκτασιν γῆς ποὺ θὰ κατάρθωνε νὰ μετρήσῃ τὸν διάστη- μᾶ μίᾳς ἡμέρας ἀπὸ τὰ ἐξημερώμα- τα μέχρι τὸ ἡλιοβασιλεῖν. Ὁραμα- τίστηκε ἕνα τεράστιον κομμάτι γῆς. Ἀρχισε τὸ πρῶτ' ἀν περπατᾷ. Ὅπου περπατοῦσε ἦταν δικὸν του. Πιὸ πέρα εἶδε κάτ' ἐκεῖ ὅπου εἶχε ἀφαι- ρᾶ καὶ γοργὰ ἔτρεξε γιὰ νὰ τ' ἀποκτήσῃ. Αἱ ἀκτίνες τοῦ ἡλίου γυά- λι' ἀν πάνω σὲ μίαν ὥραιο λίμνιν. Κι' ἐκείνη ἔτρεξε γιὰ νὰ καταλάβῃ! Ἀ- χόρταγαν τὸ μᾶτι του. Ἦταν ἐλπίε- τε κοινὸ ἀνθρώπινον μᾶτι. Ἀργεὶ τὸ δικὸν μᾶς δὲν θὰ ἔκαμε τὸ ἴδιον; Ἐ- πομπε, ὅμως, ὅπως, προτοῦ δύσῃ ὁ ἡλιος νὰ εἶχε ἐμφανισθῇ στὴν ἀρε- τήν του. Τόσο ἀπληστός ὅμως, ὑ- πῆρξε τὸ μᾶτι του, ποὺ παρὰ πολὺ ἀπομακρύνθηκε ἀπὸ τὴν ἀρετήν του. Ὁ ἡλιος ἄρχισε νὰ δύῃ. Τί νὰ κάμῃ; Ἀρχεὶ νὰ ἐπιστρέφῃ καὶ μὲ ὅλη τὴ δύναμιν του ἔτρεξε, συναγ- νιζόμενος τὴν ὁμορφίαν, ἀλλὰ γοργὴ ἐξαφανίσαι τοῦ ἡλίου στὸν ὁρίζοντα τῆς δύσεως. Σφιχτικὸς πολὺ. Ἄν δὲν ἐπέστρεφε ἐγκαίρως θὰ τὸ ἔγα- νε ὅλα. Θάνατος! ἔπεσε κατὰ γῆς. Ὅταν τὸν ἐπληρώσαν τὸν ἔβριχαν νεκρὸν. Μέτρησε πολὺ γῆ γιὰ τὸν ἑ- αὐτό του, ἀλλὰ τὸ μέτρημα ἦταν τὸν αὐτὸν, ποὺ τὸν ἐξήντησαν, τὸν σκότωσε. Καὶ τὸν πρὸς ἀποκρίθη- τὰ τὸ μόνον ποὺ τοῦ ἔμενε ἦταν ἡ γῆ, ποὺ ἀφῆκε τὸ νεκρὸ σῶμα του— δὴ τὸν ἑαυτὸν.

Ὁ Χριστὸς ἦλθε κάτω στὴ γῆ γιὰ νὰ μᾶς τὸ πῇ αὐτό. Μᾶς τὸ βίβας με μίαν παραβολήν. Ἦταν ἕνας οἰκο- δεσποτὴς. Αὐτὸς συμφορᾶ τὸν Θε- ὸν. Εἶχε ἕνα ἀμπέλι. Τὸ ἀμπέλι συμ- φορᾶ τὸν ἱσραήλ, τὸν περιούσιον λαὸν τοῦ Θεοῦ.

Ὁ φραγμὸς γύρω ἀπὸ τὸ ἀμπέλι ἦταν ἀγκυρωτὸ ἐμπόδιον γιὰ τὰ ζῶα καὶ τοὺς κλέπτας πρὸς προστάσιον τῆς ἀμπέλου. Τὸ ἀμπέλι εἶχε καὶ τὸν ληνὸν του, τὴν πρῆσσαν του γιὰ νὰ κάμῃ κρασί. Ὁ πύργος ὁ ψυλὸς ἦταν γιὰ τοὺς φρουροὺς νὰ βλέπουν μήπως πλησιάσουν κλέφτες. Τὸν χω- ρισμοῦσαν, ἴσως, καὶ γιὰ καποιο- κία τῶν ἐργαζομένων.

Ἐνοικιάστηκε λοιπὸν τὸ ἀμπέλι σὲ ξένους ποὺ ἤθελαν νὰ τὸ δου- λεύουν. Τοὺς τὸ ἐνεπιστεύθηκε ὁ γαι- οκτήμιαν. Ἐταί καὶ ὁ Θεὸς ἐνεπι- στεύθη τὴν γῆν του σὲ μᾶς τοὺς ἀν-θρώπους. Ἄν καὶ μόνον μᾶς διὰ τῆς ἀμαρτίας τὸσον τοῦ Ἀδάμ, ὅσον καὶ τῆς προσωπικῆς μᾶς, ἀποξενωθήκαμε ἀπὸ τὸν Θεὸν ἐν τούτοις ὁ Θεὸς δὲν μᾶς ἀρνήσας χωρὶς χωράφια νὰ καλλι- εργήσωμε καὶ νὰ ζήσωμε. Δὲν μᾶς ἀείξει θεόσαυα, ἀλλ' ὁ Θεὸς δὲν μᾶς δίδει ὅτι μόνον μᾶς ἀείξει ὅλα! ὅτι μᾶς χρειάζεται.

Ἐλευθέρους μᾶς ἀφῆκεν ὁ Θεὸς νὰ καλλιεργήσωμε τ' ἀμπέλι Του. Δὲν κἀκεῖται ἀπὸ πάνω μᾶς μεσσίτιον, ἀλλὰ μᾶς ἀφῆκεν ν' ἀναπτύξωμε μίαν

L. I. N. O. S. HOFFSCHESTRASSE 220, DUISBURG 9, BECK GERMANY, θέλει ν' άλληλογραφηθή με 'Ελληνίδες απ' όλον τον κόσμο, με σκοπό ὅτι ἦθε λεν ἐπακολούθησει.

Ο H. L. S. I. V. A. C. A. I. X. A. POSTAL 450, RIO DE JANEIRO, BRASIL, επιθυμεί ν' άλληλογραφηθή με 'Ελληνες καὶ 'Ελληνίδες με σκοπό τὴν ανταλλαγὴ ἰδεῶν.

Ο E. P. E. T. R. A. S. FOUCHÉ MER ST. 57 EVLANGEN BÜCHEN BACH DEUTSLAND, θέλει ν' άλληλο- γραφήσῃ με νέες απ' ὅλη τὴν 'Ελλάδα ηλικίας 16—18 χρόνων. Φωτογραφία ἀ- παραίτητη.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΡΙΕΣ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ

Ἡ Ἀλίκη Χατζηνίκου, GRECE θέλει ν' άλληλογραφηθή με μορφωμέ-

σχετικὴ πρωτοβουλία. Προνομιούχοι πραγματικὰ εἰμαστε σὲ ξένο ἀμπέλι. Πόση ἐμπιστοσύνη μᾶς δείχνει ὁ Θεός.

Ὁ γαιοκτήμιαν Θεὸς δὲν πρόκειται γιὰ πάντα νὰ μείνῃ μακριὰ ἀπὸ τ' ἀμπέλι Του. Ἰσως πολὺ ἐφαρμόστι- καν οἱ γεωργοὶ ὅταν ἀνεκάλυψαν ὅτι ὁ ἴδιος ὁ οἰκοδεσπότης ἦλθε νὰ τοὺς θάλῃ στὴν θέσιν του.

Προσέξατε ὅμως τὴν ὑπομονὴ καὶ καρτερικότητα τοῦ Θεοῦ, τοῦ οἴκο- δεσποτοῦ. Ἐστειλε τοὺς δούλους Του στὴν ἀρχὴ γιὰ νὰ λάβουν τὸ μέρος τῶν καρπῶν ποὺ ἀνῆκε στὸν κύριόν των. Τέτοια ἀσφαλὺς, θὰ ἦ- ταν ἡ συμφωνία των. Ἀλλ' αὐτοὶ τὴν παρεδίδαν. Μᾶς ἐπέτρεψε ὁ Θεὸς νὰ καλλιεργήσωμε τὴ γῆν Του καὶ τὸν διόδεμα ὁλοσπίδου. Ὅστε τ' ὅ- νον Του θέλωμε ν' ἀκούσωμε. Γι' αὐτὸ βρισκόμαστε σήμερον σὲ τέτοια χάλια πάνω στὴ γῆ μας.

Ἡ ὑπομονὴ ὅμως τοῦ Θεοῦ ἔχει ὁ- ρια. Ἐστειλε τοὺς προφήτας τὸν Θεὸς στὴ γῆ γιὰ νὰ φέρουν τὸ ἀν- γελμά Του. Ἀλλὰ πᾶς τοὺς μετα- χειρσθήκε ὁ ἀνθρώπος; Ἀκόμη καὶ ὁ ἱσραήλ, ὁ περιούσιος λαὸς Του; Τοὺς ἔβριχαν, τοὺς ἐλιθοβολήσαν, τοὺς ἐκτόνωσαν.

Καὶ πάλι δὲν ἐξαντλήθηκε ἡ ὑπο- μονὴ τοῦ Θεοῦ. Ἐστειλε κι' ἄλλους δούλους Του, αὐτὴ τὴ φορὰ περισσό- τερους. Ἀλλ' ἡ τύχη τῶν ὑπῆρξε ἡ ἴδια. Ἀν εἰσαι δούλος τοῦ Θεοῦ, προφήτης μέσα στὸ κλεμμένο ἀπὸ τὸν ἀνθρώπον ἀμπέλι τοῦ Θεοῦ, μὴ ἐκπληττῇσαι, ἀν ἴδια εἶναι καὶ ἡ ἑ- νία σου τύχη. Δὲν εἶναι δυνατόν νὰ εἶναι διαφορετικὴ.

Ἐπὶ τέλους ἔστειλε τὸν ἴδιον τὸν Υἱόν Του. Αὐτὸς εἶναι ὁ ἱσραὴλ Χριστός, ὁ ἐνανθρωπήσας Θεός. Θὰ ἐντραποῦν τὸν Υἱόν μου, σκεφόμενος ὁ οἰκοδεσπότης. Ποὺ νὰ θρεθῇ ἡ ἐν- τράπη. Αὐτὸς εἶναι κληρονόμος, σκε- φθήκαν. Νὰ τὸν σκοτώσωμε κι' ἔτσι τὸ ἀμπέλι θὰ γίνῃ πέρα γιὰ πέρα δικὸν μᾶς. Αὐτὸ ἔκαμαν οἱ Ἑβραῖοι στὸν Χριστὸ τὸν Υἱόν τοῦ Θεοῦ.

Σ' αὐτὴ τὴν περίοδον τῆς ἱστορί- ας τοῦ κόσμου βρισκόμαστε. Ὁ ἀν-θρώπος σκότωσε τὸν Χριστόν. Τὸν ἔθαψεν. Θέλησε νὰ τὸν ἐξαφανίσῃ γιὰ νὰ γίνῃ ἀπόλυτος κληρονόμος τῆς γῆς. Δὲν τὰ κατάρφερε ὅμως. Ὁ τέρ- φος δὲν ὑπέρβηεν νὰ κρατήσῃ τὸν Χριστόν γιὰ πάντα δέσμιο του. Ἀνε- στήθηκε.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΡΙΕΣ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ

Ὁ Κώστας Καραχά- λης, καὶ ὁ Σπύρος Πολυκαρπὸς, Ἀ- μισσοῦ 10, Ν. Ἰανία, Ἀθήναι. GRECE ἐπιθυμοῦν ν' ἀλληλογραφηθῶμε με νέες, ἀπλές καὶ μορφωμένες ἀπὸ τὸ ἐσωτε- ρικὸ καὶ τὸ ἐξωτερικὸ, με σκοπό ὅτι ἦθελον ἐπακολούθησει. Φωτογραφία ἀπα- ραίτητη.

Ὁ Ἰωάννης Ἀλεξά- νδρος, καὶ ὁ Σπύρος Πολυκαρπὸς, Τρεῖς Γέφυρες, Ἀθήναι, GRECE, θέλει ν' ἀλληλογραφηθῶμε με νέες ἡλικίας μέ- χρι 18 χρόνων, με σκοπό τὴ συνάντη- σιν μίας καλής και σταθερής φίλης.

Ὁ Ἀντώνιος Ἀναγνώ- στωλός, καὶ ὁ Σπύρος Πολυκαρπὸς, Παύ- λου Μελά 8, Κιλκίς, GRECE, ραδιοη- λεκτρολόγος, ζητεί ν' ἀλληλογραφηθῶ- με με νέους καὶ νέες ἀπὸ τὸ ἐσωτερικὸ καὶ ἀπ' ὅλον τὸν κόσμο, με σκοπό τὴ συνάντησιν μίας σταθερῆς φίλης καὶ τὴν ανταλλαγὴν σκέψεων ἀσποιοδότησε θέ- μα.

Ὁ Κ. Κατσαράκης, (20 χρόνων), Γεροκάσιον, Χανιά, Κρή- τη, GRECE, θέλει ν' ἀλληλογραφηθῶ με νέες ἀπὸ τὸ ἐσωτερικὸ καὶ τὸ ἐξωτερι- κὸ, με σκοπό τὴ συνάντησιν μίας καλής και σταθερῆς φίλης.

Ὁ Ἐρμούλας Μαυρί- κος, Κόρακα 49, Ἅγιος Νικόλαος, Ἀχαρναί, GRECE, ἐπιθυμεί ν' ἀλληλο- γραφήσῃ με νέες απ' ὅλον τὸν κόσμο, στὴν ἐλληνικὴ γλώσσα, ηλικίας 17—20 χρόνων, με σκοπό τὴ συνάντησιν μίας κα- λῆς καὶ σταθερῆς φίλης.

Ὁ Ἐλευθέριος Κουρ- λιάς, (21 χρόνων), Καδάρας 46, Λόφος Ἀσισματικῶν, Ἀθήναι, GRECE, ζητεί ν' ἀλληλογραφηθῶ με νέες απ' ὅ- λον τὸν κόσμο, ηλικίας 16—20 χρόνων, με σκοπό τὴ συνάντησιν μίας καλής και σταθερῆς φίλης.

Ὁ Ἰωάννης Γαβαλ- ἰδης, (17 χρόνων), ὁ Γ. Α. Σαρόγλου καὶ ὁ Μ. Μακτονομήρης, Πλατεία Ἰω- ἀννου Μεταξῶς, No 9, Θεσσαλονίκη, ζη- τούν ν' ἀλληλογραφηθῶμε με νέες απ' ὅ- λον τὸν κόσμο με σκοπό τὴν ἀνάπτυξιν μίας καλής και σταθερῆς φίλης.

Ὁ Κ. Κ. Ο. Ρ. Ε. Α. C. I. S. Ἀνα- γνωστάρ No 10, Καλαμάτα, GRECE, θέλει ν' ἀλληλογραφηθῶ μόνον με μορ- φωμένες νέες απ' ὅλον τὸν κόσμο.

Ὁ Ἀριστομένης Τσώ- νης, Κόρακα, Μεσσηνία, GRECE, ἐπιθυμεί ν' ἀλληλογραφηθῶ με νέες ἡλικίας 17—17 χρόνων, με σκοπό τὴν ανταλλαγὴν σκέ- ψεων καὶ τὴν δημιουργίαν μίας καλής και σταθερῆς φίλης.

Ὁ Ν. Καρανικόλδης, (21 χρόνων), POSTE RESTANTE, Πύργος, Ηλεία, GRECE, θέλει ν' ἀλληλο- γραφήσῃ με νέες ἀπὸ τὸ ἐσωτερικὸ ἡ- λικίας 16—30 χρόνων ποὺ θαυμάζουν τὸν Μάρλον Μπράντο.

Ὁ Ε. Γ. Α. Λ. Α. Ν. Δ. C. καὶ ὁ Δ. Φωκίων, POSTE RESTANTE, Σούδα, Κρήτη ἐπιθυμοῦν ν' ἀλληλογραφηθῶ με νέες ἀπὸ τὸ ἐσωτερικὸ, ηλικίας 17—23 χρόνων, με σκοπό τὴ συνάντησιν μίας κα- λῆς φίλης καὶ ὅτι ἄλλο ἦθελε προ- κῶπει.

Ὁ Ε. Χονδρὸγιάννης, Ἄγία Εἰρήνη, Λέρος, Δωδεκανήσος, GRECE, θέλει ν' ἀλληλογραφηθῶ με νέ- ες ἀπὸ τὴ Σαυδία, Ἀμερική καὶ Αὐ- στραλία καθὼς ἐπίσης καὶ ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα, ηλικίας 16—20 χρόνων, στὴν ἐλληνικὴ ἢ ἰταλικὴ γλώσσα, με σκοπό τὴ συνάντησιν μίας καλής και σταθερῆς φί- λιας.

Ὁ καυμένος ὁ Μάκ Λάρρην πνίγηκε! Αὐτὸ ἦταν τὸ συμπέρασμα τοῦ ἀ- στυνομίου Πάουερς, μολὲς ἀντίκρισε τὸ πτώμα, ποὺ μερικὸι ψαροδῆες ἔ- χαν ἐβγάλει ἀπὸ τὸ ποτάμι.

Ἀλλ' ὁ ἐπιθεωρητὴς Σάντρου, ποὺ ἔφτασε σὲ λίγο, εἶχε διαφορετικὴ γνώμη.

Δὲ μπορούμε νὰ συμπεράνωμε πᾶς ὁ Μάκ Λάρρην πνίγηκε, ἐπειδὴ τὸ πτώμα του θρέθηκε μέσα στὸ πο- τάμι, εἶπε.

Ὁ ἀστυνομὸς γούρλωσε τὰ μάτια του.

Δὲν πιστεύω νὰ θέλατε νὰ πῆτε ὅτι... χτυπήθηκε με σφαῖρα, μου- μούρισε.

Ὅχι ἀπάντησε ὁ Σάντρου. Ἀλ- λά νομίζω πᾶς δὲν προσέξατε δυὸ μικρὰς λεπτομέρειες. Βλέπετε αὐτὸ τὸν μαῦρον κύκλον γύρω στὸ λαϊμὸ του;... Δύο ἀπὸ τοὺς σπονδυλοὺς τοῦ τραχήλου, ἐξ ἄλλου, εἶναι σπασμένοι. Δὲν εἶδα καμμίαν περιπτώσιν, ποὺ τὸ νεκρὸ νὰ φτάσῃ μαζὺ τοῦ κύκλου στὸ λαϊμὸ καὶ νὰ σπάσῃ τοὺς σπονδυ- λούς τοῦ τραχήλου.

Νομίζω πᾶς ἔχετε δίκην, συμ- φώνησε ὁ ἀστυνομὸς.

Ὁ γιαιτρός, ποὺ ἐξέτασε τὸ πτώ- μα, ἐπιβεβαίωσε τὰ συμπεράσματα τοῦ Σάντρου. Ὁ θάνατος ἦταν προ- γενέστερος ἀπὸ τὸν πνιγμὸ.

Ὅλα ἐγίνων σὰν ὁ Μάκ Λάρρην νὰ αὐτοκτονήσῃ, σφίγγοντας μίαν θη- λειὰ γύφω στὸ λαϊμὸ του, εἶπε.

Στὴν περιπτώσιν αὐτὴ ὅμως, δὲ θὰ μπορούσε κατόπιν νὰ περπατήσῃ γιὰ νὰ πάῃ νὰ πῆσιν τὸ ποτάμι, πα- ρατήρησε ὁ ἐπιθεωρητὴς.

Θέλετε νὰ πῆτε ὅτι τὸν σκότω- σαν πρῶτα, σφίγγοντας ἕνα ὀρόχο

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟ ΔΙΗΓΗΜΑ

Ὁ καυμένος ὁ Μάκ Λάρρην πνίγηκε! Αὐτὸ ἦταν τὸ συμπέρασμα τοῦ ἀ- στυνομίου Πάουερς, μολὲς ἀντίκρισε τὸ πτώμα, ποὺ μερικὸι ψαροδῆες ἔ- χαν ἐβγάλει ἀπὸ τὸ ποτάμι.

Ἀλλ' ὁ ἐπιθεωρητὴς Σάντρου, ποὺ ἔφτασε σὲ λίγο, εἶχε διαφορετικὴ γνώμη.

Δὲ μπορούμε νὰ συμπεράνωμε πᾶς ὁ Μάκ Λάρρην πνίγηκε, ἐπειδὴ τὸ πτώμα του θρέθηκε μέσα στὸ πο- τάμι, εἶπε.

Ὁ ἀστυνομὸς γούρλωσε τὰ μάτια του.

Δὲν πιστεύω νὰ θέλατε νὰ πῆτε ὅτι... χτυπήθηκε με σφαῖρα, μου- μούρισε.

Ὅχι ἀπάντησε ὁ Σάντρου. Ἀλ- λά νομίζω πᾶς δὲν προσέξατε δυὸ μικρὰς λεπτομέρειες. Βλέπετε αὐτὸ τὸν μαῦρον κύκλον γύρω στὸ λαϊμὸ του;... Δύο ἀπὸ τοὺς σπονδυλοὺς τοῦ τραχήλου, ἐξ ἄλλου, εἶναι σπασμένοι. Δὲν εἶδα καμμίαν περιπτώσιν, ποὺ τὸ νεκρὸ νὰ φτάσῃ μαζὺ τοῦ κύκλου στὸ λαϊμὸ καὶ νὰ σπάσῃ τοὺς σπονδυ- λούς τοῦ τραχήλου.

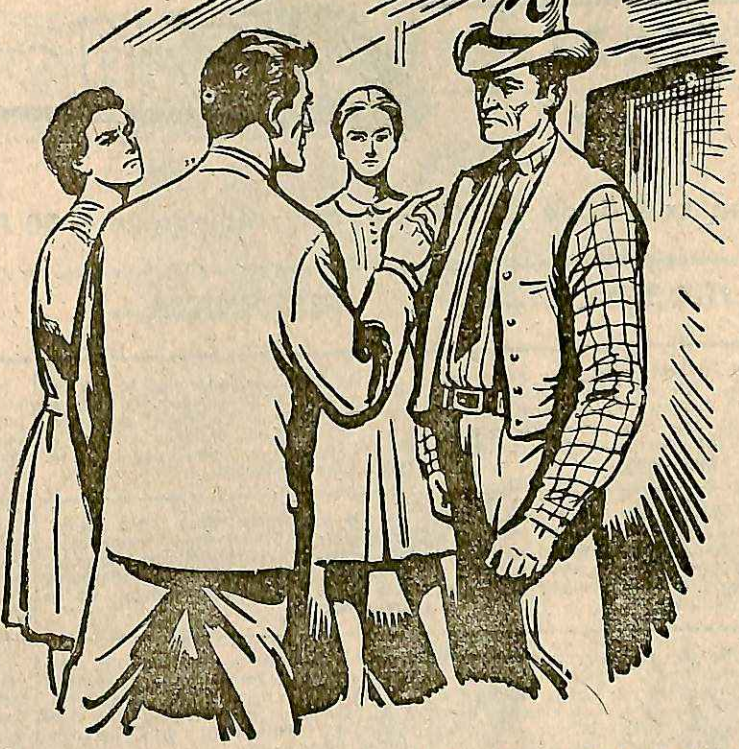
Νομίζω πᾶς ἔχετε δίκην, συμ- φώνησε ὁ ἀστυνομὸς.

Ὁ γιαιτρός, ποὺ ἐξέτασε τὸ πτώ- μα, ἐπιβεβαίωσε τὰ συμπεράσματα τοῦ Σάντρου. Ὁ θάνατος ἦταν προ- γενέστερος ἀπὸ τὸν πνιγμὸ.

Ὅλα ἐγίνων σὰν ὁ Μάκ Λάρρην νὰ αὐτοκτονήσῃ, σφίγγοντας μίαν θη- λειὰ γύφω στὸ λαϊμὸ του, εἶπε.

Στὴν περιπτώσιν αὐτὴ ὅμως, δὲ θὰ μπορούσε κατόπιν νὰ περπατήσῃ γιὰ νὰ πάῃ νὰ πῆσιν τὸ ποτάμι, πα- ρατήρησε ὁ ἐπιθεωρητὴς.

Θέλετε νὰ πῆτε ὅτι τὸν σκότω- σαν πρῶτα, σφίγγοντας ἕνα ὀρόχο

— Τζὰκ Τρέβορ, στοὺς ἀγώνες κατέπληξε δλους με τὴν ἐπιδεξιό- τητά σου στὸ λάσο...

Τὸ Στόμα τῆς Ἀρκούδας

στὶς πέτρες. Κι' ἄλλωστε, εἶχα θά- λει νὰ πλύνω, κι' ἤμουν ὅλη τὴν ὥρα ἔξω.

Στὴ δεξιὰ δόχθῃ οἱ ἐράχοι κόβον- ταν σὰν με μαχαίρι. Ἡ ὑπόθεσις, λοιπὸν, ὅτι ὁ δολοφόνος εἶχε κατε- βῇ ἀπὸ ἐκεῖ κι' εἶχε περάσει τὸ πο- τάμι γιὰ νὰ πάῃ στὸ Στόμα τῆς Ἀρκούδας καὶ νὰ σκοτώσῃ τὸν Μάκ Λάρρην ἔπρεπε ν' ἀποκλεισθῇ.

Κι' ὡστόσο, κάποιος εἶχε στραγ- γαλίσαι τὸν Μάκ Λάρρην, προτοῦ πε- τάσῃ τὸ πτώμα του στὸ ποτάμι. Ὁ ἀνθρώπος αὐτὸς δὲ μπορούσε, θέ- βατα, νὰ εἶχε πέσει ἀπὸ τὸν οὐρανὸν.

Ὁ ἐπιθεωρητὴς Σάντρου συνέχισε ὅλη τὴν ἡμέρα τὶς ἐρευνᾶς του καὶ ἐπεκρίνωσε δυὸ φορὲς τηλ.φωνικὰ με τὸν Ντένερ.

Νομίζω ὅτι τελειώσαμε, εἶπε.

Θέλετε, νὰ πῆτε δὲ ἀνακαλύ- ψατε τὸν δολοφόνον; ρώτησε ὁ ἀστυ- νόμος.

Ὅχι ἀκόμη...

— Καὶ δὲν ἀνακαλύψετε;

— Προτιμῶ νὰ τὸν ἀφήσω νὰ μᾶς μύλησιν μόνος του γιὰ τὸ ἐγκλήμα- του.

Τὸ ἄλλο ποῦδ' ὁ Σάντρου κάλεσε τοὺς κυριώτερους μάρτυρες στὸ σπι- τὶ τοῦ Μάκ Λάρρην.

— Σὰς ἔφερα ἐδῶ γιὰ νὰ μπο- ρέσωμε ὅλοι μαζί ν' ἀναπαράσῃ-

— Βγάλε το γιὰ λίγο, θὰ σὰς τὸ καθαρίσω διέσωσε!

ὁ μου ἑλπίστη— στὴν ἡλικία του αὐτὸ τὸ πρῶγμα εἶναι πολὺ πιθανόν— ἢ παραπάτησε κι' ἔπεσε μέσα στὸ ποτάμι. Στὸ μέρος αὐτό, ἡ κοίτη τοῦ Ἀρκάουδας εἶναι γεμάτη ἐράχια. Φαίνεται, λοιπὸν, πᾶς, περτοῦνας, χτύπησε σὲ κάποιο ἀπ' αὐτά.

— Ξεγιάει ὅμως πᾶς ὁ γιαιτρός μᾶς θεοδιδόνει ὅτι ὁ θεὸς σὰς δά- ζουσε, ὅταν ἔπεσε ἡ ὅταν τὸν ἔβρι- ξαν μέσα στὸ ποτάμι;

— Ἀποκλείεται νὰ ἔπαθε συγκοπή, ποὺ νὰ προκάλεσε με τρόπο κεραυ- νοδόλο τὸ θάνατον;

— Ἐνα εἰρωνικὸ χαμόγελο φάνηκε στὰ χείλη τοῦ ἐπιθεωρητοῦ.

— Βλέπω, ὅτι σκεφθήκατε πολὺ γιὰ νὰ ἐρῆτε μίαν ἐξήγησιν στὸ μυ- στήριο τοῦ θανάτου τοῦ θείου σας, εἶπε στὸν Τρέβορ.

— Δὲν τὸ ἀνέμεθα ἀπάντησε εὐ- δαρῶς. Ὁ θεὸς μου δὲν εἶχε ἐχθρούς. Ἐταί, ἀπὸ τὴν πρώτη στιγμῇ, πα- ραίτησα τὴν ὑπόθεσιν τοῦ ἐγκλή- ματος.

— Ἐγὼ ὅμως, ἀπὸ ἐπαγγελμα- τικὸ καθήκον ἐκίνησα ἀπ' αὐτὴ, εἶπε ὁ Σάντρου. Νά, λοιπὸν, πᾶς ἔ- γιναν, κατὰ τὴ γνώμην μου, τὰ πρᾶ- γματα. Κάποιος ποὺ ἤξερε τὴν προ- τίμησιν τοῦ Μάκ Λάρρην γιὰ τὸ Στό- μα τῆς Ἀρκούδας, τὸν παρακολού- θησε ὡς ἐκεῖ...

— Ἀλλ' ἡ Μαρία Φίσερ θεοδιδόνει πᾶς δὲν πέρασε κανεὶς ἐξῶ ἀπὸ τὸ σπῆτι τῆς.

— Αὐτὸ εἶναι σωστὸ εἶπε ὁ ἐπι- θεωρητὴς. Γιατί ὁ δολοφόνος εἶχε τὴν πρόνοιαν νὰ πάῃ ἀπὸ τὴν ἀντι- θετὴ δόχθῃ.

Τὸ ὄρος τοῦ Τρέβορ ἔγινε περι- γελαστικόν.

— Καὶ πᾶς ἔφτασε στὸ Στόμα τῆς Ἀρκούδας, ὅπου βρισκόταν ὁ θεὸς μου; ρώτησε.

— Δὲ χρειάστηκε νὰ πάῃ ὡς ἐκεῖ.

Ὁ Τρέβορ γέλασε.

— Ἀλλὰ πᾶς στραγγάλισε τὸ θεὸν μου; ρώτησε.

— Μὲ λάσο, ἀπάντησε ὁ ἐπιθεω- ρητής.

Τὸ γέλιο πάγωσε στὰ χεῖλη τοῦ Τρέβορ καὶ τὸ πρόσωπόν του κίτρι- νισε.

Εἶπατε με λάσο; ρώτησε με φωνὴ ποὺ ἔτρεπε ἐλαφρά.

Ναι, τὸν πέταξε τὸ λάσο καὶ τὸν ἔβριξε ὅλη τὴν ἀνὰ τὴν ὄψη του, ἀπάντησε ὁ ἐπι- θεωρητὴς. Ἐπειτα, πρᾶξες τὸ σχο- νὶ κι' ὅρισε τὸ ὄρυχον αὐτὸ πτώμα τοῦ Μάκ Λάρρην νὰ πέσῃ στὸ νερό. Ὁ δολοφόνος ἦταν ἕνας ἄσος... ἕνας πρωταθλητής...

Ὁ Τζὰκ Τρέβορ ἀγωνιζόταν γιὰ νὰ διατηρήσῃ τὴν ψυχραιμίαν του.

— Ποῦ μένατε προτοῦ ἐρθετε στὸ Κλήττον, κοντὰ στὸ θεὸν σας; τὸν ρώτησε ἀποτόμα ὁ ἐπιθεωρητής.

— Στὸ Ντένερ, στὸ ράντο τῆς μητρίδας μου, ἀπάντησε ὁ Τρέβορ.

— Μπορεῖτε τότε, νὰ μοῦ πῆτε ποῖος ἀναδείχθηκε νικητὴς στοὺς ἀ- γώνες πού ἔγιναν πρὶν ἀπὸ τρία χρόνια σ' αὐτὴ τὴν πόλιν;

Ὁ Τρέβορ ἔφερε τὸ χερί του κολ- λάρο του, σὰν νὰ τὸν ἐξήνγγε.

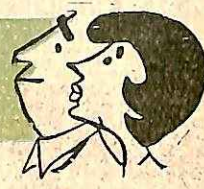
— Δὲν μπορεῖ νὰ φαντάζεστε...

Μ' ἕνα πῆδημα, ὁ

ΑΣΤΡΑ

και το μέλλον σας

Οι προβλέψεις του Δρος ΚΑΜΑ για την περίοδο 24 - 30 Αυγούστου 1961

ΖΩΔΙΑ...	ΥΠΟΘΕΣΕΙΣ...	ΑΙΣΘΗΜΑΤΑ...	ΥΓΕΙΑ... ΤΥΧΗ...
ΚΡΙΟΣ 22 Μαρτίου 20 Απριλίου	★ Θα παρουσιαστούν εμπόδια, που δεν πρέπει να σας αποθαρρύνουν. Έπιμονή και υπομονή θα οδηγήσουν τελικά τα σχέδιά σας στην επιτυχία. ★ Προκειμένου να συνεργαστήτε, προτιμήστε πρόσωπο του Λέοντος.	★ Θα έχετε τις ημέρες αυτές μία σύζηση με αγαπημένο πρόσωπο, που θα διαλύσει πολλές παρεξηγήσεις. ★ Θα διαπιστώσετε πως σας αγαπούν και πως οι αμφιβολίες και οι υποψίες σας είναι τελείως άδικαιολόγητες.	★ Διαπαραχές στο πεπτικό σύστημα και ιδίως στα έντερα, που θα είναι παροδικές και χωρίς καμία σοβαρή συνέπεια. Φροντίστε να επωφεληθίτε απ' τις παρατηρήσεις, που θα κάνετε, για ν' αποφυγείτε υποτροπή.
ΤΑΥΡΟΣ 21 Απριλίου 21 Μαΐου	★ Κανένας κίνδυνος δεν απειλεί τη στιγμή αυτή την εργασία σας. Φροντίστε όμως να μη χάνετε πολύτιμο χρόνο και ν' αποφυγείτε τις έκτακτες, για να μη βρεθείτε στο προσεχές μέλλον σε δύσκολη θέση.	★ Η ευαισθησία φτάνει κατά την περίοδο αυτή στο κατακόρυφο και αυξάνει έτσι ο κίνδυνος παρεξηγήσεων και προστριβών με το άλλο φύλο. ★ Κίνδυνος να πληρωθείτε αγαπημένο πρόσωπο με τα λόγια σας.	★ Η υγεία παραμένει καλή, αρκεί ν' αποφυγείτε την πολυφαγία, και κάθε είδους καταχρήσεις. ★ Οι γυναίκες ως φροντιστές να διατηρήσουν την κομψή τους γραμμή με σπόρ και όχι με ασυστηρίαια.
ΔΙΔΥΜΟΙ 22 Μαΐου 22 Ιουνίου	★ Οι δυσχέρειες, που παρουσιάζονται θα είναι παροδικές. Έχετε πίο συμφέρον να συμπεριφερθείτε με διπλωματία, παρά να κηρύξετε τον πόλεμο σε πρόσωπο, που μπορεί να σας φανή χρήσιμο στο μέλλον. ★ Απροσδόκητες αλλαγές.	★ Οι ανύπαντροι, ως έχουν υπ' όψιν πως τα άστρα ευνοούν τους γάμους, που θα τελεσθούν μέχρι τέλους Αυγούστου. ★ Οι παντρεμένοι, αντίθετος, θα δουν νέφη να εμφανίζονται στον ορίζοντα της ευτυχίας τους.	★ Η υγεία απαιτεί τις ημέρες αυτές δλη σας την προσοχή. Μειώνεται η αντίδραση του οργανισμού και γι' αυτό απαιτείται αυξημένη πρόφύλαξη. ★ Αποφύγετε, τι έχετε πως έρεθίζει το σκώτι σας. ★ Τυχρό το 2.
ΚΑΡΚΙΝΟΣ 23 Ιουλίου 23 Αυγούστου	★ Έσοδο, στο οποίο δεν υπολογίζετε, θα βελτιώσει τα οικονομικά σας. Δεν πρέπει όμως αυτό να γίνει άφορμή να παραμελήσετε την εργασία, δίνοντας έτσι την ευκαιρία σε αντίπαλο να σας υποσκελίσει. ★ Μη φλύαρη.	★ Η Άφροδίτη ευνοεί, κατά την περίοδο αυτή, τους έρωτες με τους επιτρέπει να πραγματοποιήσουν πολλά νεύρα τους. ★ Γράμμα, που θα σας προξενήσει μεγάλη χαρά και ευχάριστο ταξίδι με αγαπημένο πρόσωπο.	★ Αίσθημα κοπώσεως, που πρέπει ν' αποδοθεί σε μείωση των δρών έντονων. ★ Μία διημέρη παραμονή στον καθαρό αέρα της έσοχης, θα σας ωφελούσε πολύ. ★ Ζάλες, που δρουν στον μάλλον σε ανωμαλία της όρασώς.
ΛΕΩΝ 24 Ιουλίου 23 Αυγούστου	★ Συγκεντρώστε όλες σας τις προσπάθειες, προς μία και μόνη κατεύθυνση. ★ Μη διατάξετε να ζητήσετε τη γνώμη και τη βοήθεια προσώπου με πείρα, αν παρ' αυτήν ανάγκη. Θα σας δώσει πολύτιμη συμβουλή.	★ Στον αισθηματικό τομέα, όλα φαίνονται να πηγαίνουν κατ' εχέον. ★ Εύκαιρία να κάμνετε αγαπημένο πρόσωπο να σας εκτιμήσει και να σας αγαπήσει ακόμα περισσότερο. ★ Οι νέοι θα επιτύχουν εύκολες κατακτήσεις.	★ Μία ενόχληση, που παρουσιάζεται συχνά, θα σας χαλάσει και πάλι το κέφι κατά τις ημέρες αυτές. Κάνετε όμως εκείνο, που σας συμβούλευαν, για να την αποφύγετε. ★ Πρέπει να παρακολουθήτε την πείσι.
ΠΑΡΘΕΝΟΣ 24 Αυγούστου 23 Σεπτεμβρίου	★ Αναπτύξετε δραστηριότητα αποφυγετε όμως, κατά την περίοδο αυτή, τις αλλαγές, γιατί δεν ευνοούνται καθόλου από τα άστρα. Θα χάσετε όχι μόνο πολύτιμο χρόνο, μα και πολλά χρήματα. ★ Δυσάρεστη πληροφορία.	★ Μη κάνετε κατάχρηση της καλωσύνης ή της ευπιστίας αγαπημένου προσώπου, όπως δε θέλετε να κάνει εκείνο της δικής σας. ★ Σε περίπτωση, που μία σύζηση επιβάλλεται, αποφύγετε να δείξετε αδιαλλαξία.	★ Αν οι ζάλες και η τάση προς έμετον συνεχίζονται, συμβουλευτείτε το γαστρώ σας και πρό παντός αποφύγετε να πάρετε φάρμακα, που δε σας συνέστησε εκείνος. ★ Τα άστρα αυξάνουν τη νευρικότητα.
ΖΥΓΟΣ 24 Σεπτεμβρίου 23 Οκτωβρίου	★ Πρέπει να προσέξετε πολύ τα λόγια σας, γιατί τα άστρα επηρεάζουν δυσμενώς τους συνεργάτες, που γίνονται έτσι πιο ευθικτοί και ευερέθιστοι από συνήθως. ★ Επιτυχία, που θα σας κάνει να υπερηφανευθείτε.	★ Τα άστρα και ιδιαιτέρως η Πανσέληνος, ως εξασφαλίζουν χαρές αισθηματικής φύσεως. ★ Θα κάνετε μία ευχάριστη συνάντηση ή γνωριμία και θα περάσετε κοντά σε έτερόφυλο πρόσωπο βραδύς, που θα μείνουν αξέχαστες.	★ Περάστε το Σάββατοκύριακο σ' ένα ήρεμο έσοχικό περιβάλλον, εξασφαλίζοντας στον οργανισμό σας την ανάπαυση, από την οποία έχει μεγάλη ανάγκη. ★ Αν υποφέρετε από άπνους, αποφύγετε την κατάχρηση ύπνουκίτων.
ΣΚΟΡΠΙΟΣ 24 Οκτωβρίου 22 Νοεμβρίου	★ Με τη διπλωματία θα επιτύχετε πολύ καλύτερα αποτελέσματα, παρά με σκληρή και αδιάλλακτη συμπεριφορά. ★ Αποφύγετε τις τοιμηρές καινοτομίες, γιατί θα έχουν δυσάρεστο αντίκτυπο στα οικονομικά σας. ★ Χρειάζεται υπομονή.	★ Θα πληροφορηθείτε κάτι δυσάρεστο, που θα επηρεάσει τα αισθήματά σας άπέναντι έτερόφυλο προσώπου. ★ Προσέξτε τις πληροφορίες, που σας δίνουν, γιατί είναι πολύ πιθανόν να πρόκειται για καθαρές συκοφαντίες.	★ Σπόρ και γυμναστική είναι τα καλύτερα μέσα, για να διατηρήσετε την κομψή γραμμή και την καλή σας υγεία. Φυσικά, δεν πρέπει να οδηγούν στην υπερκόπωση. ★ Κρύα ντους ωφελούν το νευρικό σύστημα.
ΤΟΞΟΤΗΣ 23 Νοεμβρίου 22 Δεκεμβρίου	★ Η Πανσέληνος σας εξασφαλίζει ιδέες, που δεν πρέπει ν' αφήσετε ανεκμετάλλευτες. ★ Θα συμβή κάτι, που θα σας υποχρεώσει να επιφέρετε ώριμες αλλαγές στην εργασία. ★ Περίοδος κατάλληλη για άνορθωτικές άκινήτων.	★ Γράμμα, το περιεχόμενο του οποίου θα σας στενοχωρήσει και θα σας ένενυρσει. ★ Φίλος θα βρεθεί στο πλευρό σας στις δύσκολες στιγμές και θα σας παρηγορήσει, για τη λύπη, που θα σας προκαλέσει έτερόφυλο πρόσωπο.	★ Έγκαταλείψτε κάθε εργασία, που δε θεωρείται απαραίτητη, και ξεκουραστείτε. Παράταις τις κοπώσεως και της υπερπαρασώσεως θα είχε πολύ δυσάρεστες συνέπειες για την υγεία. ★ Μη χάνετε καμία ευκαιρία για διασκέδασι.
ΑΙΓΟΚΕΡΩΣ 23 Δεκεμβρίου 20 Ιανουαρίου	★ Ένα ταξίδι θα σας επιτρέψει να επιφέρετε σημαντική βελτίωση στον τρόπο της εργασίας, αυξάνοντας έτσι σημαντικά την πελατεία σας. ★ Περίοδος κατάλληλη, για να ετοιμάσετε τη χειμερινή σας έξορμησι.	★ Καμία σημαντική μεταβολή στον αισθηματικό τομέα. ★ Η φίλια πάντα σας επιφυλάσσει, κατά τις ημέρες αυτές, μεγαλύτερες χαρές από τον έρωτα. ★ Με σπορ και τρωφερότητα, θα κρατήσετε κοντά σας αγαπημένο πρόσωπο.	★ Έξοικονομήστε δυνάμεις, για να διατηρήσετε την καλή σας υγεία. ★ Πρωινό και βραδυνο περπάτημα στον καθαρό αέρα της έσοχης, θα σας ωφελήσουν πολύ. ★ Μασάζ καλή τις τρωφές, για να μην κουράζεστε το στομάχι σας.
ΥΔΡΟΧΟΟΣ 21 Ιανουαρίου 19 Φεβρουαρίου	★ Θα σας γίνει μία ενδιαφέρουσα πρόταση, συνεργασίας. Μη την απορρύνετε, γιατί έτσι κι' αν σας φαίνεται πως δεν παρουσιάζει ενδιαφέρον, θα σας επιτρέψει να βελτιώσετε τα οικονομικά σας. ★ Οπλισθείτε με αίσιοδοξία.	★ Συμπεριφέρεστε μ' ένα τρόπο, που μπορεί να πληρώσει αγαπημένο πρόσωπο, υπερβολικά ευαίσθητο. ★ Αποφύγετε, ν' απορρύνετε λόγια, γιατί υπάρχει κίνδυνος να προκαλέσουν σοβαρές παρεξηγήσεις. ★ Ευχάριστη γνωριμία.	★ Μικροενοχλήσεις, που θα σας κάνουν να χάζετε το κέφι και τον έννο σας. Φροντίστε ν' απασχολήσετε το ταχύτερο απ' αυτές. ★ Αποφύγετε, πρό παντός, να πάρετε φάρμακα, χωρίς τη συμβουλή του γαστρώ.
ΙΧΘΥΕΣ 20 Φεβρουαρίου 21 Μαρτίου	★ Καταστρώστε ένα σχέδιο εργασίας και μελετήστε το προσεκτικά, πριν το θέσετε σ' εφαρμογή. ★ Φροντίστε, ως την τελευταία στιγμή, να κρατήσετε μυστικά τα σχέδιά σας αυτά, για να αιφνιδιάσετε τους αντιπάλους σας.	★ Περίοδος ιδιαίτερα επικίνδυνη για τους παντρεμένους. ★ Ασημαντες άφορμες θα προκαλέσουν σοβαρές προστριβές με συγγενείς, φίλους ή και με αγαπημένο έτερόφυλο πρόσωπο. ★ Οι θύελλες αυτές θα είναι πάντως παροδικές.	★ Κανένας σοβαρός κίνδυνος δεν απειλεί την υγεία. Προφυλάξτε τα μάτια και το κεφάλι σας από το φλογερό ήλιο του Αυγούστου και μην παρατείνετε πέραν του κανονικού την παραμονή σας στη θάλασσα.

Τα «άχρηστα» ΕΧΟΥΝ ΑΞΙΑ

Τσάντες από δέρμα ψαριού και λάδι από γαϊδουράγκια

Ο ΣΟ αυξάνει απ' ενός ο πληθυσμός της γης, κι' απ' έτερου όσο μεγαλώνουν οι ανάγκες του ανθρώπου, με την καλύτερη των όρων της ζωής του, τόσο δημιουργείται μεγαλύτερη ζήτηση πρώτων υλών: σιδήρου, ατσάλιου, ελαφρών μετάλλων, πλαστικών, καυσίμων, καυστικών, χημικών ουσιών κλπ.

Αλλά οι πηγές των υλικών αυτών δεν είναι άπειρες. Για να μην εξαντληθούν λοιπόν γρήγορα, καταφεύγουμε στην ελπίδα μεγαλύτερη αντικατάστασι των φυσικών υλών με τεχνητές, αλλά και στην εξασχρησιμοποίηση των ήδη μεταχειρισμένων.

Από κουρέλια και παλιόχαρτα π.χ. κατασκευάζεται καινούργιο χαρτί. Το «καμένο» όρυκτοέαιο των μηχανών καθαρίζεται με ειδικές μεθόδους και γίνεται εφάμιλλο με το άμεταχειριστο. Από άχρηστα φωτογραφικά φιλμ γίνονται δερνίκια, λάκες και τεχνητό δέρμα. Προηγούμενος όμως ξύνεται το φωτοελαστικό επιχρίσμα τους, κι' απ' αυτό θγάζουν τον άργυρο που περιέχει.

Η εξασχρησιμοποίηση του ατσάλιου μπορεί να επαναληφθεί άσπερ, ποτε φορές. Διαλύουν π.χ. τα παλιά ή ναυαγισμένα πλοία, και με τα κομμάτια τους φτιάχνουν κάθε είδους προϊόντα, από ευριστικές λεπίδες μέχρι καινούργια πλοία. Ακόμη και τα πριονίδια ή τα λυμαρίσματα, που απομένουν απ' αυτή την κατεργασία, μαζεύονται για να σταλούν στο χυτήριο και να γίνουν πάλι χρήσιμο μέταλλο.

Μία ασύλληπτα πλούσια πηγή πρώτων υλών είναι η θάλασσα. Μόνο που ο άνθρωπος δεν την έχει εκμεταλλευθεί, ακόμη αρκετά. Απ' το θαλασσινό νερό θγάζουν τώρα τις μεγαλύτερες ποσότητες ποτάσας (που χρησιμοποιείται σε εκατομμύρια τόνους το χρόνο για λίπασμα) ενώ άλλοτε τη θγάζανε από άρυξια. Για την παραγωγή 1 τόνου ποτάσας, πρέπει να υποβληθούν σε κατεργασία 2-3 χιλιάδες τόννοι θαλασσινό νερό.

Απ' τα φύκια θγάζουν, φτιάχνουν τώρα κρέμες για τα μαλλιά, ζελέ για φαγητά και γλυκά, κτηντροφές, οδοντόπαστες, έκρηκτικές ύλες, κλωστές νάυλον, αλγινικό κ.λ.κ. Αυτό το τελευταίο χρησιμοποιείται για να «έδουν» οι σούστες και τα παγωτά, αλλά και για το σπασμα της σιμφορράρας και για κομπρέσες σε εγκαύματα.

Στην Ιαπωνία, φτιάχνουν υλικά, στα οποία μ' ένα μύγμα από φύκια, λάσπη και άχρηστα. Στην Γερμανία, άφου άφαιρέσουν απ' τα φύκια το δάκτυ τους, τα μεταβάλλουν σ' ένα είδος «έλλου», αρκετά στερεό και ευκαταστάσιμο.

Τα φύκια πάλι μας δίνουν δέρμα εφάμιλλης ποιότητας με το φιδιού ή της σαύρας. Τσάντες, ζώνες και άλλα είδη κατασκευάζονται τώρα από δέρμα ψαριού.

Πράγματα τελείως άχρηστα άλλοτε, σήμερα έχουν την αξία τους. Οι σπόροι της ντομάτας π.χ. αποδείχθηκε πως περιέχουν ένα άριστης ποιότητας λάδι, που χρησιμοποιείται ήδη στην Ιαπωνία για σαπουνόπλκα.

Αλλά και τα κουκούτσια του σταφυλιού δίνουν ένα τέτοιο λάδι, όταν λυάσουν με ειδικά μηχανήματα. Το υπόλειμμα που απομένει, χρησιμοποιείται ως καύσιμη ύλη. Το λάδι αυτό, άσμο και άριστης ποιότητας, χρησιμεύει για μαγιέρμα, αλλά και για καλλυντικά (κόσμη - κρέμα, λουσιόν των μαλλιών, κλπ.).

Οι φλούδες της πατάτας μπορεί να μεταβληθούν σε φελλό. Όχι δηλαδή «έχοντας φελλού», αλλά το ίδιο ακριβώς υλικό, που παράγεται από τη φλούδα του φελλόδεντρου. Από τις τοσκινίδες σπριγμένες με συνθιμισμένες κλωστικές μηχανές, φτιάχνουν νήματα, που μπορεί να γίνουν υφάσματα.

Τέλος, ένα είδος αμερικάνικου γαϊδουράγκαθου δίνει διάφορα χρωματικά προϊόντα. Το λάδι του π.χ. αντικαθιστά το λινέλαιο και το λάδι της σόγιας, σε λαδομπογιές, θερμικά και συνθετικές ρητίνες. Οι μπογιές με τέτοιο λάδι στεγνώνουν γρηγορότερα κι' έχουν μεγαλύτερη διάρκεια.

΄Ασφάλεια γνησιότητας

100%

Ο κακός ION τύπου Όλλανδίας κυκλοφορεί πλέον σε κυτία σφραγισμένα με είδική ταινία ασφαλείας. —Όταν αγοράζετε - προσέξτε: Η ταινία να είναι άδικτη Έτσι είσδε βέβαιον ότι αγοράζετε γνήσιον κακό ION τύπου Όλλανδίας.

8. Πλαστική έσωτερική πόρτα, με κινητή θύκη.
9. Ειδικούς χώρους για δούτοπα και αύα, με τη σωστή ψύξη διατηρήσεως.
10. Κινητά ράφι για φιάλες, ώστε να σκονομίζαται πολύτιμοι χώροι.
11. Φρουτολεκανιά απόδληνη έμαγε, με σπόα άσφαλεία και κρυστάλλινα.
12. Κομλίες άρχοντιώσεως, που να ταιριάζουν σωστά σε κάθε άναδο.
13. Τέλειο έσωτερικό φωτισμό, με προσαρμοσμένους λυχνίες.
14. Ειδικά στεγνωποιοτικά ύλικά, υαλοθύρακα και άνοξείζοντα έλκασματα.

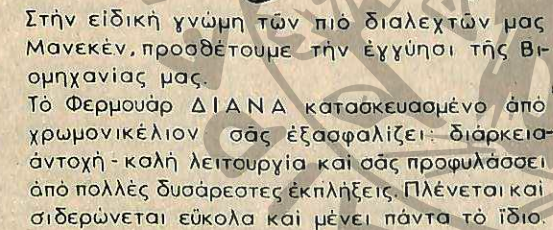
Η ΠΡΩΤΗ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΗΛΕΚΤΡΙΚΩΝ ΣΥΣΚΕΥΩΝ

τοικά Σπάρτη ελδοποιοτήθηκε από τις
αρχές να έλκομασθε, τού Μορόκο
Υπάκουστε, λέτε, καταλαβαίνουν
πως είχε γίνει επιβλητική και
γρήγορη στο Παρίσι, αποφασισμένη
εξέχασε όσο μπορούσε πώς γρήγορα
την περιπέτεια του Ερωτά πώς με τον
Μουλλά Χασάν. Όμως, νάδε-
χτηκε πάλι πιά είχαν πειλέκσει, νά-
δεχτηκε εκεί μια απροσδόκητη επίσκε-
ψη: Ο δούδ διέφυξε τού Σουλτάνου,
ή Ασλάν Άϊσά και ή Ασλάν Μουλλά,
ζήτησαν να την δούν για νά της ε-
ξηγηθούν πώς ο Μουλλά Χασάν
την αγαπούσε πάντα και πώς είχε
μετανοήσει για την πράξη εκείνη,
πώς τού έρωταρε ή πολιτική σκο-
πιότητα. Τώρα της ζήτησε να
εξαγυρίσθι, με την υπόσχεση πώς
θα προσπαθούσε κάποτε να την κά-
νι νύμφη γυναικά του, αλλά πώς
έως τότε ή Έντοκα θα έμεινε κρυμ-
μένη σ' ένα δάκρυο ανάμεσα στο
Τεπούαν και στην Τανγέρη, για νά
μήν ξεερωθούν ο φαγκαλιού! Για
την ώρα, αυτή δεν είχε δώσει ε-
πίσημοι στο μνημόνιο τού Σουλτά-
νου. Μα τού πιο πιθανό είναι πώς
θα προτίμησε να ζήσι κοντά του, έ-
τσι και σάν ερωσόμενι.

Ἡ ἔπιδοσις τοῦ στό μαθημάτα
 ἦταν ἀνάκαθεν ἀξιοβόηρη. Ἀπό
 τοῦ πρώτου ἀκόμη ἔτος οἱ δασκάλοι
 τοῦ τὸν χαρακτηρίσαντες ὡς ἐπὶ μὲν
 τριῶν. Δὲν ἔχει ἐπίσης πνεύμα πει-
 ρασθαι καὶ στήν ὁμάδα τοῦτ' ἡμέτε-
 ρου μετέχει, τὰ κάνει συνήθως θά-
 λασσα. Κάποτε, ἦναι συμμαθητής
 του, ἡὺς ἐνός γνωστοῦ χειροῦ-
 ρου τοῦ Λοῦιδου, τὸν ἔοικας στὸ
 ἔργο, γιατί δὲν ἤθελε νὰ παραβεί-
 νη τὸ λάθος του. Κάποτε ἄλλοτε,
 ἦναι ἄλλος τοῦ ἀδείασε τὸ πιάτο μὲ
 τὴν σούπα στὸ κεφάλι, γιατί τὸν ἔ-
 νοχολῶσε στὸ φαγητό.

✻✻

•Αφού οι Αυστραλοί διέδωσαν με κάθε τρόπο την σάβερση που λέγαται (ψευδισμούς) για να ξενώσουν τα άμετρα της φυλοκοινωλέας που καταστράφηρε τις φυντείες τους, τώρα προσπαθούν να την καταπολεμήσουν στά κυνελοτροφεία τους, που έκπρηναν έλλεικτες ράτσες κουνέλιών για φαγητό. Χρησιμοποίησι δέ γι' αυτό τό σκοπό ένα ειδικό έμβόλιο, που παρασκευάστηκε στην Αμερική.

Στήν ειδική γνώμη των πιο διαλεχτών μας Μανκεν, προσθέτουμε την εγγύησι της Βιομηχανίας μας.

Τό Φερμουάρ ΔΙΑΝΑ κατασκευασμένο από χρωμονικέλιον σάς εξασφαλίζει: διάρκεια-άντοχη - καλή λειτουργία και σάς προφυλάσσει από πολλές δυσάρεστες εκπλήξεις. Πλένεται και σιδερώνεται εύκολα και μένει πάντα το ίδιο.

DIANA

ΠΩΛΕΙΤΑΙ ΕΙΣ ΟΛΑ ΤΑ ΚΑΛΑ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΨΙΛΙΚΩΝ

ή Νικώ σάς παρουσιάζει:

ΕΝΤΟΣ 20 ΛΕΠΤΩΝ ΤΗΣ ΩΡΑΣ ΑΝΑΚΤΑΤΕ ΤΗΝ ΟΜΟΡΦΙΑ ΣΑΣ

Κυρίες μου,
"Οσο έχετε ΔΕΚΕΔΕΣ-ΦΑΚΙ-ΔΕΣ-ΣΠΥΡΙΑ ΑΚΜΗΣ-ΡΥΤΙΔΕΣ-ΔΙΑΣΤΟΜΑ ΠΟΡΩΝ-ΠΛΑΔΑ-ΡΩΞΙΝ-ΥΠΕΡΤΡΙΧΩΣΙΝ, μη στα-ταλάτε άδικα τόν καιρό σας. Ένα είναι το 'Ινστιτούτον που θα σας απαλλάξη ΑΜΕΣΩΣ-ΡΙΖΙΚΑ και ΥΠΕΥΘΥΝΑ. Το 'Επιστημονικόν' (Ιν-στιτούτον Αισθητικής 'ΧΟΛΜΥ-ΓΟΥΝΤ', Πλατεία Καπνικαρέας 8 (πιοθεν Εκκλησίας). Τηλ. 25-562.
ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΔΙΑΦΗΜΙΣΙΣ ΕΙΝΑΙ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΤΗΣ

ENFANTS

Πάντες φορές μέχρι σήμερα δε νοιώσατε την έλλειψη μιας ειδικής κολώνιας για το λεπτό και απαλό δερματάκι του παιδιού σας, ιδίως μετά το χλιαρό μπάνιο, που πρέπει να κάνετε κάθε μέρα στο παιδάκι σας και ειδικά τώρα το καλοκαίρι μετά το θαλάσσιο λουτρό του. Αύ-την την έλλειψη αναπληρώνει τώρα η παιδική κολώνια «ENFANTS», ει-δικώς παρασκευασμένη ώστε να μην προκαλή έρεθισμούς και δερματίτι-δες στο τρυφερό δερματάκι του παι-διού σας.

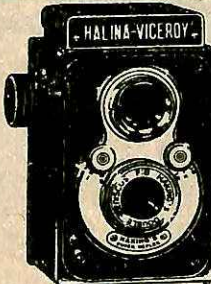
ΕΥΡΩΠΑΙΑ

Στο κατάστημα «ΕΥΡΩΠΑΙΑ», 'Ιπποκράτους 1α και Πανεπιστη-μίου γωνία, θα βρή κάθε γυναίκα την πλουσιότεραν συλλογήν γυναι-κείων υποδημάτων, στις καλύτερες φόρμες και με τις καλύτερες τιμές.

Χρυσή Διαμαντή

Ένα και δύο και τρία και τέσ-σερα, όχι παιδιά, άλλα καίτημα-τα των Α)ΦΩΝ ΔΙΑΜΑΝΤΗ, σάς περιμένουν κάθε μέρα με τους ευγενικατάτους υπαλλήλους των, για να σας βοηθήσουν να φτιάξετε το σπλιτ που διειρευσάστε. Γά κα-ταστήματα πλαστικών ειδών Α)ΦΩΝ ΔΙΑΜΑΝΤΗ «DIAMANT PLA-STICS». Μητροπόλεως 48, 'Αγίου Κωνσταντίνου 5-'Ομόνοια, 'Ερμού 87-Μοναστηράκι και Φωκίωνας και Μητροπόλεως γωνία, είναι τα μόνα που προσφέρουν την μεγαλύτεραν ποικιλίαν πλαστικών ειδών, για ό-λες τις χρήσεις του σπιτιού, από όλα τα πλαστικά είδη, ως την ντου-λάπα που βλέπετε.

ΜΕ ΜΟΝΟΝ ΔΡΑΧΜΕΣ 870

Μπορείτε να πάρετε τη φαγογρα-φική μηχανή HALINA-VICEROY, τό-που ROLLEI-FLEX, σε ώραία δερ-ματίνη θήκη. "Ομοίως φατογραφέ-και μηχαναί αυτόματοι, με φωτο-μετρον κλπ. Κινηματογραφικοί μη-χαναί λήψεως δραχμ. 1.750, Γρυβο-λής δραχμ. 1600. Κιόσκια πρισμα-τικά με 890. Κιόσκια ασπρνο-μικά με 2925. Μικροσκοπία με 300 και λοιπά όπτικά ύψηλης ποιό-τητας. Χαμηλές τιμές. Γεν. 'Αντι-πρόσωπος Π. ΜΥΛΩΝΑΣ, οδός Παλ. Πατρ. Γερμανού 7 (3ος ορο-φος, γωνία πλατ. Κλαυθμώνος) Τηλ. 33-052 — 32-889.

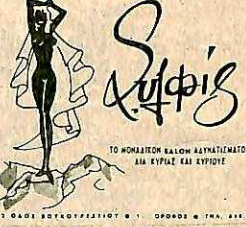
ΠΛΕΝΕΙ ΜΟΝΗ

BELLA ένα νέο επαναστατικόν προϊόν του γερμανικού εργοστασίου της πλαστικής κόλλας BELLA. 'Η σκόνη BELLA πλένει μόνη της, κα-ταργώντας την πρατόγνη μπουνα-δα. Δε φθείρει τα ρούχα, καθαρι-ζει όλους τους λεκέδες, δε βλά-πτει τα χέρια και είναι αντισηπι-κή. Πωλείται παντού αντί 5 δραχ-μών. Δοκιμάστε την και θα ένθου-σασθε.

Το ταγιέρ που κατέ-κτησε την Ευρώπη!

Το τελευταίο μοντέλο του DIOR σέ ταγιέρ, είναι το ταγιέρ πλισέ. Γά εργοστάσιον πλισσέων Σ. ΜΑ-ΚΡΗ και Σία, μετά την μεγάλην επιτυχίαν του σέ φούτες πλισσέ, σήμερον σάς προσφέρει και το νέον ταγιέρ μοντέλο του DIOR από ύφα-σμα TERYLENE-REVE. Δε χαλάει ό πλισσές και δεν τσαλακώνει ποτέ. Σά σήμα γνησιότητος, ζητάτε πάν-τα την οδηγία χρήσεως, που φέρε-τη σφραγίδα της φήμιας μας: Σ. ΜΑΚΡΗΣ και Σία. 'Εκθεσίς-πρα-τήριον εργοστασίου, 'Ερμού 53 και Πλατεία Καπνικαρέας 3, 2ος ορο-φος.

ΤΟ ΠΡΟΒΛΗΜΑ ΣΑΣ ΕΛΥΘΗ

Κάθε γυναίκα μπορεί να διατηρή-την όμορφιά της ή να διαρρώσει τις τυχόν ατέλειές της. Το Σαλόν «Συμ-φί», Βουκουρεστίου 32, τηλέφ. 616.140 διαθέτει όλα τα μέσα, κα-θώς και τα πιο τέλεια 'Αμερικής και Γαλλίας σύγχρονα μηχανήματα που εξασφαλίζουν τη διατήρησι-της όμορφιάς τόσο του προσώπου όσο και του σώματος. 'Εξ άλλου, το Σαλόν «Συμφί» εξασφαλίζει την έ-φαρμογή της νέας θεραπείας με 'Ο-ζον για ταυ άδυναμία. Χάνετε βάρος 300-500 γραμμαρίων (περί-που 1/2 κιλό) σε κάθε επίσκεψη. 'Ε-πισκεφθείτε το Σαλόν «Συμφί» Βου-κουρεστίου 32. Τηλέφ. 616-140. 'Α-νυ αδεμάκια υποχρέωσης, θα σας συμβουλεύσουν.

Μία από τις πιο ξεκούραστες και αποδοτικές δουλειές για τη γυναί-κα, είναι το μανιτάριμα των γυ-ναϊκείων καλοσάν. 'Αλλά για μία τέτοια δουλειά, μία καλή και εφ-χρήστη μανιταριώτική μηχανή, όπο-ις είναι απαραίτητη προϋπόθεσι και εί-ναι γνωστό, ότι η «COLIBRI» είναι ή καλύτερά και τελειότερα στο εί-δος γιατί συγκεντρώνει συγκρίτητα πλειοκλήματα. Είναι στερεωτάτη, κομποτάτη, οικονομική, άθωρη, χαλάς φθορές και ή μόνη που διδε-ται με 3 ετών ένγγυση. Γενικός αν-τιπρόσωπος για την 'Ελλάδα ΑΝ-ΔΡΕΑΣ ΚΑΡΝΕΡΗΣ, 'Εμ. Μπε-νίκης 37-39, Τηλ. 612-570.

Με τη Γερμανική συσκευή MASPO σε 5 μέρες εξαφανίζεται χωρίς δι-αίτα ή ΠΑΧΥΣΑΡΚΙΑ, ΚΟΙΛΙΟ-ΣΑΡΚΙΑ, ΚΥΤΤΑΡΙΤΙΣ, ΠΟΔΟ-ΣΑΡΚΙΑ. Χιλιάδες MASPO έπωλη-θησαν από το 1947, και έγιναν οι 'Ελληνίδες λεπτές. Έχει άριστα ά-ποτελέσματα. Την μεταχειρίζεσθε μόνη σας 3 λεπτά την ημέρα. Ζ. ΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ, Καραγεώργη Σεσθίας 7 (έντος της στοάς, στο βάθος άριστερά) ΣΥΝΤΑΓΜΑ, Τη-λέφ. 37-466.

Γιά τό άπίστευτο αυτό θαύ-μα, σάς χρειάζεται μονάχα λίγο σα-πούνι, βραστό νερό και άκόμη λιγό-τερο «Kosex» και χωρίς καθόλου τρίψιμο θα έχετε ολοκάθαρα ρούχα. Το «Kosex» προϊόν του μεγάλου έλβετικού εργοστασίου «KENTAY-ROSE», ασκουάζεται στην 'Ελβετία και όπερχει διων τών άλλων, για-τί είναι οικονομικό, δε φθείρει τα ρούχα και δεν έπηρεάζει τα χέρια. 'Αποιδευστικοί εισαγωγείς 'Εται-ρεία «Kosex» Α. Νικολάου - Κ. Γιαγτζίδης, Πλατ. 'Ομοιοίας 4, τηλ. 527-677. Θα τό βρήτε σε όλα τά παντοπωλεία.

Τώρα που βγάλαμε τις κάλτσες και φοράμε άνοιχτά ποπούτσια, τό πόδια μας πρέπει να έχουν άφωγη εμφάνισι. Και ποιά γυναίκα δεν έξε-ρει, ότι κάθε καλοκαίρι όι φτέρνες, τα γόνατα σκληραίνουν κι' έτσι τό πόδια παίρνουν μία άντισαθητική εμφάνισι; 'Αλλά υπάρχει ένας πολυ άπλόος τρόπος για να έχετε πάντα λείο και περιποιημένο δέρμα. 'Α-γοράστε ένα μπουκαλάκι «PRITTY» και τρίψτε με λίγα «PRITTY» τό νεκρά και σκληρά μέρη του δερ-ματός, που υπάρχουν στα πόδια σας, στους άγκώνες, άκόμα και στα δάκτυλά σας. Το «PRITTY» θα τό βρήτε σ' όλα τά φαρμακεία και μυ-ροπωλεία.

Η όμορφιά έχει τις απαιτήσεις της. Χρειά-ζεται, μ' άπλούστερα λόγια, ώρισμένες τροφές που την αναώγονουν και την φρεσκά-ρουν. 'Αλλά ποιές είναι αυτές οι τροφές; 'Ο Γάλλος χημικός και βιολόγος Σεβαστιανός Σαμπεταιί άπαριθμεί τις ακόλουθες:

- 1) Αύ γ ά. 'Ο κροκός του αύγου περιέχει βιταμίνες D2, D3, E, A και άξιόλογες ζωικές πρωτείνες. Είναι πολύτιμη τροφή για τό δερ-μα. Τό άνανεώνει και τό δυναώνει.
- 2) Λ ά δ ι. Διατηρεί τό δέρμα άπαλό. Τό λάδι δεν παχαίνει. 'Αφήστε, λοιπόν, τους γε-λοιούς περιορισμούς, που ύπάχει κίνδυνος ν' άποξηράνουν τό δέρμα σας. Προτιμήστε τό φυτικό λάδι από τό ζωικό λίπη.
- 3) Κ ρ έ α ς. Τό κρέας θα σας προστατεύ-ση από τις αυτίδες. 'Αρκεί να μην κάνετε κα-τάχρησι. 'Αποφύγετε τις σάλτσες και τά κα-ρυκεύματα (μπαχαρικά). Οι πρωτείνες που περιέχει τό κρέας θα διατηρήσουν νεανικό τό δέρμα σας.
- 4) Μ α ν ι τ ά ρ ι α. 'Εχουν μεγάλη θρε-πτική άξία και ταυτόχρονα δεν παχαίνουν. Δί-νουν άπαλότητα και φρεσκάδα στην έπίδε-ρμίδα.
- 5) Ψ ά ρ ι α. Περιέχουν πρωτείνες, βιταμί-νες, θειόν, φώσφορο, ασβέστιο. 'Εχουν άνορ ζωογονητική δύναμι. Δίνουν φρεσκάδα στην έ-πίδερμίδα και λάμψι στα μάτια.
- 6) Τ ά σ α λ ι γ κ ά ρ ι α. Δεν άρέσουν σ' όλους. 'Εχουν, ώστόσο, μεγάλη θρεπτική ά-ξία, ενώ ταυτόχρονα δεν παχαίνουν. Είναι, λοιπόν, θαυμάσια τροφή για κείνες που θέ-λουν να διατηρήσουν τη γραμμή τους. 'Αρκεί να μην κάνετε κατάχρησι, γιατί είναι λίγο βαρεία.
- 7) Κ α ρ ό τ α. Δεν πρέπει να λείπουν από

20 τροφές ΓΙΑ ΤΗΝ ΟΜΟΡΦΙΑ ΣΑΣ

'Αναζωογονούν και φρεσκάρουν τό δερμα

τη δίαιτα καμιάς γυναίκας, που ενδιαφέρε-ται για την όμορφιά της. Είναι πλούσια σε βιταμίνες Α, Β και C σε μεταλλικά άλατα και ιδίως σε ασβέστιο και σίδηρο. 'Αποτελούν ά-ληθινά έλκιδή κι' άπομακρύνουν τα γραστέα.

8) Β ε ρ ύ κ ο κ α. Είναι πλούσια σε βιτα-μίνες και σίδηρο. Δίνουν λάμψι και φωτεινό-τητα στην έπίδερμίδα, ένισχύουν την όρασι και κάνουν τό βλέμμα ζωρό. Οι γυναίκες με ξηρό δέρμα θα ώφεληθούν πολυ κάνοντας μία κούρα με βερίκοκα.

9) Ρ ο δ ά κ ι ν α, φρούλες, άνανάς. 'Εκ-τός από τις πολύτιμες θρεπτικές και αναζω-ογονητικές ιδιότητές τους, μπορείτε να χρησι-μοποιήσετε τό χυμό τους για να κάμετε μία μάσκα στο πρόσωπο. 'Η έπίδρασι τους είναι κεραυνόβολος και μυστηριώδης. Τό καθαρί-ζουν και τό φρεσκάρουν στη στιγμή. 'Ενδει-κνυνται ιδιαιτέρως στις γυναίκες με λιπαρό δέρμα. 'Ο χυμός αυτός των φρούτων έχει έπι-σης θρεπτικές ιδιότητες για τό δέρμα.

10) Τ ό γ ά λ α. Είναι πλήρης τροφή. Πε-ριέχει πρωτείνες, ασβέστιο, λίπη, βιταμίνη

Τό κρέας θα σας προστατεύση από τις αυτί-δες, άρκεί να μην κάνετε κατάχρησι.

Α, μεταλλικά άλατα. Κάνει ώραία δόντια, λεία και στερεά νύχια και φωτεινά μάτια. Τά μπά-νια με άπρό γάλακτος καθαρίζουν, τώνουν και άπαλύνουν τό δέρμα.

11) Τ ό γ ι α ο ύ ρ τ ι. 'Ενδείκνυνται σε ώ-ρισμένες δερματοπάθειες. Οι μάσκες με γιαούρτι έχουν καταπληκτικά άποτελέσματα. Εισχωρούν σε βάθος, καθαρίζουν τό δέρμα και του δίνουν βελουδένια άπαλότητα.

12) ' Η μ π ύ ρ α. Πολύτιμο και θρεπτικό ποτό. Κάνει άπαλά τά μαλλιά κι' επιτρέπει να τους δώσαμε όποιοδήποτε σχήμα.

13) Μ ή λ α. Περιέχουν άθρονες βιταμίνες, που ή ευεργετική έπίδρασι τους άκδηλώνεται στο δέρμα. Με τό χυμό τους μπορείτε να φτιά-ξετε ένα ύπεροχο γάλα.

14) 'Α χ λ ά δ ι α. 'Κάθε γυναίκα, γράφει ό καθηγητής Σαμπεταιί, πρέπει να ξέρη δυό είδη κοζίνιας, τη γαστρονομική και την κο-σμητολογική. Τά ίδια φαγητά μπορεί να χρη-σιμεύουν ως τροφή του οργανισμού κι' ως καλλυντικό του δωματός. 'Ο χυμός του ά-χλαδιού καθαρίζει και τρέφει τό δέρμα.

15) Π ο ρ τ ο κ ά λ ι α. Περιέχουν βιταμίνες C, B1, B2, σίδηρο, φώσφορο, ασβέστιο και άρωματικά έλαια. Είναι ή ύπ' αριθμόν 1 τρο-φή για τό κουρασμένο δέρμα, που έχουν τάσι στις ρυτίδες. 'Η κρέμα των πορτοκαλιών τρέφει και αναζωογονεί τό δέρμα.

16) Μ α ρ ο ύ λ ι. Περιέχει βιταμίνες Α, Β, C, E, πανθενικό όξύ, μεταλλικά άλατα, λατ-τοφλαβίνη, φολικόν όξύ και νικοτινικό όξύ. 'Εχει άκόμη ύπναιτικές ιδιότητες. Τό γάλα του μαρουλιού φρεσκάρει τό δέρμα, εξαφανίζει τις κοκκινίλες, τό πλουτίζει με νερό, τό λευκαίνει και τό τώννει.

17) Μ έ λ ι. Είναι ενεργητική τροφή και κα-ταπολεμά την άνοιμία. Είναι πολύτιμο ως καλλυντικό. Μπορείτε να κάμετε μ' αυτό μά-σκες, λοσιόν, κρέμες κτλ. Τώννει τό δέρμα, σφίγγει τους πόρους και τό απαλλάσσει από τις διάφορες άκαθαρσίες. Είναι έξαιρετο για τό καλοκαίρι. 'Απαλύνει και αναζωογονεί τό δέρμα, που ό ήλιος τό ερεθίζει.

18) Κ α φ έ ς. 'Ο καφές τώννει τό νευρικό σύστημα. 'Αλλά έχει έπίσης ενεργητική έπί-δρασι στο δέρμα. 'Η τελευταία έπίσημη τών ινστιτούτων καλλονής είναι οι μάσκες με κα-φέ. Καθαρίζουν, φρεσκάρουν και αναζωογο-νούν τό δέρμα.

19) Β λ α σ τ η μ έ ν ο σ ι τ ά ρ ι. Περιέ-χει βιταμίνες E (που είναι ή βιταμίνη της νεότητος), D, F, προβιταμίνη Α και οιστρο-γόνους όρμονες. Τρέφει τό δέρμα σε βάθος και ρυθμίζει τη λειτουργία των σμηγματορροϊκών αδένων.

20) 'Α μ ύ γ δ α λ α. Πολλά καλλυντικά έ-χουν ως βάση τό άμυγδαλό. 'Η κρέμα με ά-μυγδαλά αναζωογονεί και άπαλύνει τό δέρμα.

ΤΟ ΦΟΒΕΡΟ ΕΓΚΛΗΜΑ ΤΡΙΩΝ ΜΙΚΡΩΝ ΠΑΙΔΙΩΝ

Στραγγάλισαν ένα φίλο τους κι' έπινοήσανε έπειτα με ψυ-χραιμία ένα φανταστικό πρόσωπο, που κατηνόρησαν για άπαγαγνός του!

Πεδο, κανείς δεν ήταν δυνατό να φαντασθή πως οι δοχτυλιές στο λα-μό του, που είχαν φέρει τό θάνατο, προερχόντουσαν από τά τρία παιδιά, που έπαιζαν μαζί του τό άπόγευμα. 'Η άστυνομία άνέφερε, θέσασ-τόν Χάρντε, τον άνέκδοτο και τον Χάρτ — τά έπώνυμά τους, δεν άνα-κοινώθηκαν για να μην έκτεθούν οι άδώς οικόγενείς τους — με τον σκοπό, όμως, μόνο να συγκεντρώση κάποιες πληροφορίες, που θα την ώ-διγούσαν στα ίχνη του δολοφόνου. Και πράγματι, τά τρία παιδιά δεν δυσκολεύτηκαν καθόλου να δώσουν αυτές τις «πληροφορίες» κατά τρό-πο, μάλιστα, που έκαναν τών διεθυ-τη της άστυνομίας να τά συνηρή για την... παρατηρητικότητα τους!

Έτσι σύμφωνα με τις καταθέ-σεις του Χάρντε, του Γκύντερ και του Χάρστ — που ταίριαζαν, περίττό να τό πούμε, άπόλυτα μεταξύ τους — είχε πλησιάζει τά τέσσερα παιδιά, ένα έπαιζαν μπάλα, ένας άγνο-στος, ψήλος, ξανθός, ός 30 έτών, με μία κρεατοεπιδή στο μέτωπο, και τούς πρότεινε να πάνε κάπου να τά κερσάει ένα παγωτό.

— 'Εμείς, είπαν, άρντηθήκαμε, ό

κλουθούς να θρσκεται μακριά ά-πό κάθε ύποψία πως τά παιδιά εί-χαν διαπράξει τό εγκλήμα, ως τό πρωί της 11ης 'Ιουλίου, που ό θεί-ος του Χάρστ πήγε για να άνακοι-νώσει μία πριεργή συνουμία που είχε με τόν άνεψιό του. 'Ο μικρός τόν είχε ρωτήσει αν ή άστυνομία έ-ψαχνε άκόμη για τόν δολοφόνο και έκείνος του άποκρίθηκε καταφατικά.

— Είμαι σίγουρος, πως δε θα τόν βρούνε ποτέ! είπε τότε ό Χάρστ. Τό γυναικείο τμήμα της άστυνο-μίας άνέλαβε να έξεύρισει τά πρά-γματα. Πλευκαίτητες, οι καπέλλες της άστυνομίας έξεύλισαν τούς μ-κούους με λιγοδίκες και με καλοδιά-σματος και στο τέλος τούς άποσπά-σανε την φοβερή μολογία. Τόν Βάλτερ τόν είχαν στραγγάλισι έ-κείνοι και ό άνέκδοτος με την κρε-ατοεπιδή ήταν καθαρό έπιπόνη της φαντασίας τους.

— 'Αφού έγινε ότι έγινε, είπε ό Χάρντε, συζητήσαμε μεταξύ μας και, καθώς είχαμε άκούσει άριό τά για άγνώστους, που παρουσιάζουν τά παι-διά με παγωτά ή γλυκά και τά σκο-τώνουν, σκεφθήκαμε πως τό καλύ-τερο ήταν να τά ρέξωμε όλα σ' έναν τέτοιο άδωνάστο!

(Τά παιδιά αυτά — άνακοινώσε συμπνεσματικά ό διεθυντής της άστυνομίας — σκεφθήκαμε και ένερ-γόησαν σάν ώρμιοι και ψυχραιμοί εγκληματίες. Τό δυστύχημα, όμως, είναι πως δε μπορούν και να δικα-στούν σάν τέτοιοι!)

— Έγώ φταίω, αν μούχης μόνο
ένα ντεστυμάκι για την έ-
ξοχή;

(Τοσ Μ. Γόλλιας)